

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
May 2024

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พิสูจน์ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพ่อ ครู และเป็นสัจธรรมของลูกด้วยเช่นกัน และท่านไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้

คำถาม: เหตุใดจึงมีความทุกข์ถึงที่สุดในโลกในเวลานี้? เหตุผลสำหรับความทุกข์คืออะไร?

คำตอบ: ในเวลานี้มีกลางร้ายของราหู (ดาวเสาร์) ครอบคลุมทั่วทั้งโลกและเหตุนี้เองจึงมีความทุกข์ เมื่อพ่อผู้เป็นนายของต้นไม้มาก็คือมีกลางดีของดาวพฤหัสบดีเหนือทุกคน ในยุคทองและยุคเงินมีกลางดีของดาวพฤหัสบดี ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของราวันที่นี่และเหตุนี้เองจึงไม่มีความทุกข์ที่นี่ พ่อมาเพื่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ไม่สามารถมีความทุกข์ที่นี่ได้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกที่สุดแสนหวานเพราะลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกมาที่นี่จากบ้านของลูกที่ไกลมาก ลูกมาที่นี่และเข้ามาในร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท ลูกๆ กำลังนั่งที่นี่ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพราะพ่อได้อธิบายแล้วว่า ด้วยการจดจำระลึกถึง, บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผา สิ่งนี้ไม่ควรจะเรียกว่าโยคะ ชันยาสีสอนโยคะ นักเรียนมีโยคะกับครูของเขาและลูกๆ ก็มีโยคะกับพ่อของพวกเขา นี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือการพบปะของลูกๆ กับพ่อ นี่คือการพบปะที่ทำให้คุณประโยชน์ ส่วนที่เหลือไม่มีคุณประโยชน์เลย นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกอธิบายที่นี้บรรดาการและพิพาททั้งหลายก็เป็นสิ่งที่ลูกต้องที่จะทำให้คำแนะนำของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกจะไม่เรียกพ่อทางร่างของเขว่าเป็นพ่อสูงสุดในเวลาของความทุกข์เท่านั้นที่ผู้คนจดจำพ่อสูงสุด: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! พ่อสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกอธิบายความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกต้องไม่เพียงแค่อธิบายว่ามีสองพ่อเท่านั้น แน่แน่นอนลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าท่านคือพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน เราทั้งหมดคือพี่น้องชายและท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกคนจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพราะผลของความเลื่อมใสศรัทธานั้นได้รับจากพระเจ้า นั่นคือลูกๆ ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พระเจ้าให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูกๆ ท่านให้อะไรแก่ลูก? ท่านทำให้ลูกเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่เพียงแค่วิสูจน์ว่าพ่อคือใคร ท่านคือพ่อและเป็นผู้เดียวที่ให้คำสอนแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านเป็นสัจธรรมเช่นกัน อธิบายในลักษณะเช่นนั้นที่ความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งนั้นบินจากไป เพิ่มเข้าไปด้วยเช่นกันว่าบาปคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านมาที่นี่และสอนราชาโยคะแก่เรา บอกพวกเราว่า ท่านคือครูด้วยเช่นกันที่ให้คำสอนแก่เรา ดังนั้นท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ครูแยกจากนักเรียนอย่างแน่นอนเช่นที่พ่อแยกจากลูกๆ ดวงวิญญาณจดจำพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดและยกย่องสรรเสริญท่าน พ่อคือเมล็ดของโลกมนุษย์ ท่านมาและให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกมนุษย์แก่เรา พ่อก่อตั้งสวรรค์และเราก็กลายเป็นชาวสวรรค์ พร้อมกับสิ่งนั้นท่านอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีสองพ่อ พ่อทางร่างกายของลูกก็เลี้ยงดูลูกแล้วจากนั้นลูกก็ต้องไปหาครูของลูกเพื่อศึกษาเล่าเรียน และแล้วหลังจากอายุ 60 ปี ลูกก็มีครูเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ พ่อ, ครู และสัจธรรมแยกกันทั้งหมด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดของโลกมนุษย์ ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวแห่งความปิติ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ เริ่มต้นที่ยกย่องสรรเสริญท่านเพราะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในโลก หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันท่านจะกลายเป็นครูของเราและสอนเราได้อย่างไร? ท่านเป็นสัจธรรมด้วยเช่นกัน ท่านกลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน ท่านให้คำสอนแก่ลูก นั่นคือท่านสอนการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ราชาโยคะโบราณของบาร์ตันได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน สิ่งที่เคยแก่โบราณที่สุดก็คือยุคบรรจบพบกัน ช่วงกลางระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ ลูกเข้าใจว่าพ่อมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและทำให้ลูกเป็นของท่าน ท่านกลายเป็นครูและสัจธรรมของเรา ท่านไม่ได้เป็นเพียงแค่บาปของเราเท่านั้นท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นคือท่านเป็นครูที่ให้คำสอนแก่เราด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกเพราะท่านคือเมล็ด พระเจ้าแห่งต้นไม้นี้ หลังจากท่านมาในบาร์ตันก็มีกลางดีของดาวพฤหัสบดีครอบคลุมเหนือบาร์ตัน ผู้คนทั้งหมดในยุคทองเป็นเทพที่มีความสุขเสมอ มีกลางดีของดาวพฤหัสบดีปกคลุมเหนือทุกคนและแล้วเมื่อโลกกลับมามีประธานก็เป็นกลางร้ายของราหูเหนือทุกคน ไม่มีใครรู้จักพระเจ้าแห่งต้นไม้นี้ หากลูกไม่รู้จักท่านแล้วลูกจะได้รับมรดกจากท่านได้อย่างไร? ในขณะที่ลูกนั่งที่นี่จงนั่งอย่างปราศจากร่าง ลูก

ได้รับความรู้แล้วว่าดวงวิญญาณแยกห่างจากบ้านนั้น หุ่นกระบอก หรือ ร่างกายถูกสร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้าและดวงวิญญาณก็เข้ามาในร่างนั้น บทบาทของทุกคนถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งแรกและสิ่งสำคัญที่จะอธิบายก็คือพ่อคือพ่อสูงสุดและเป็นครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ด้วยการแสดงให้เห็นความแตกต่างของพ่อ,ครูและกูรูทางโลก พวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็วและไม่ถกเถียงกับลูก พ่อของดวงวิญญาณมีความรู้ทั้งหมด นี่คือการสมบัติพิเศษ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายแก่เราถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ก่อนหน้านั้นฤๅษีและมุนีเคยพูดว่า “เราไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง” เพราะพวกเขาสโตในเวลานั้น ทุกสิ่งได้ไปสู่สภาพของสโตประธาน สโต โรโซ และตโม สิ่งนั้นกลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน ลูกรู้ถึงช่วงระยะเวลาของวงจรโลกนี้ด้วยเช่นกัน ผู้คนได้ลืมไปแล้วว่าระยะเวลาของวงจรมีนานเท่าไร อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ทำคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้น ฯลฯ สำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้เขียนสิ่งที่โง่ทึบไว้มากมาย พ่อของทุกคนคือหนึ่งเดียว ผู้ประทานการหลุดพ้นคือผู้เดียวแต่มีกูรูมากมาย สัตครูผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่สามารถเป็นผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างไร ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกล่าวได้ว่าเป็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีมนุษย์จำนวนน้อยนิดที่นั่น ในเวลานี้มีมนุษย์มากมาย ที่นั่นมีเพียงอาณาจักรของเหล่าเทพเท่านั้นและแล้วราชวงศ์ของพวกเขาก็เติบโต ลักษณะและนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ที่หนึ่งก็จะมีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่มีความคิดเหล่านี้ เพียงลูกๆเท่านั้นเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดและมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของอำนาจในการปกครองสวรรค์ถึง 21 ชั่วโมงคนจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด 21 ชั่วโมงคนหมายถึงการมีชีวิตอยู่จนกระทั่งวัยชรา (มีชีวิตที่ยืนยาว) นั่นคือเมื่อลูกจากร่างของลูก ที่นั่นลูกรู้ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่นั่นเนื่องจากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจึงไม่รู้ว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานี้ใครที่จะสามารถทำให้ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ? ในเวลานี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณจะละร่างที่เติบโตแล้วของลูกและแล้วก็กลายเป็นเด็ก มีตัวอย่างของงู มีตัวอย่างของงูและแมลงที่ส่งเสียง(บราห์มรี) ฯลฯ ใช้กับที่นั่นในเวลานี้ และแล้วก็ได้มีการใช้สิ่งเหล่านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้วลูกคือครุฑบราห์มินผู้ที่ส่งเสียงทั้งๆของความรู้แก่แมลงที่อยู่ในสิ่งสกปรกและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อมีความรู้ที่อยู่ในท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ ทุกคนเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ โอ้ ผู้ประทานความสงบ! พวกเขากำลังเรียกหาใคร? พวกเขา ร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวที่เป็นผู้ประทานความสงบ มหาสมุทรแห่งความสงบ แต่ไม่เข้าใจความหมายเลย พวกเขาพูดเช่นนั้นแต่พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อพูดว่าพระเวทย์ และคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด มีคัมภีร์อยู่มากมาย ลูกไม่สามารถพบพ่อได้จากการที่ลูกอ่านคัมภีร์ ลูกเรียกหาพ่อ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด นี่คือโลกที่ตโมประธานของชยะ ที่ไม่มีประโยชน์ มีความทุกข์มากมาย ความทุกข์มาจากไหน? พ่อให้ความสุขมากมายแก่ลูก แล้วลูกลงบันไดมาได้อย่างไร? ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำกันมา พ่อพูดความรู้นี้แก่ลูกและราวันก็สอนความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกไม่สามารถเห็นพ่อและราวันได้ ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจได้ เราคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณมีพ่ออย่างแน่นอน แล้วพ่อก็กลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเหมือนท่านเลย เวลานี้ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดและจึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีกูรู พ่อคือพ่อของทุกคนและเป็นครูที่สอนลูกด้วยเช่นกัน ท่านคือสัตครู ครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ไม่มีใครในทั้งสามที่จะเรียกได้ว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ผู้คนจดจำท่าน โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนได้โปรดมา! ชจัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุข! โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! โอ้ ผู้ปลดปล่อย! และจากนั้น “กลายเป็นผู้นำทางของเราและพาเรากลับบ้านด้วยเถิด! ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันนี้” อาณาจักรของราวันไม่ได้อยู่ในลังกา ทั้งโลกนี้มีอาณาจักรของราวันปกคลุมอยู่ในเวลานี้ อาณาจักรของรามคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น ผู้คนสับสนอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ในยุคทองบาร์ตเคยสูงส่งและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเทพเหล่านั้น เมื่อมีลางดีของดาวพลุหีสปกคลุมเหนือบาร์ตนั้นก็เป็ในยุคทอง เวลานี้มีลางร้ายของราหูเหนือบาร์ตและดังนั้นดูซิว่าสภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นไร! ทุกคนได้กลับมาไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา พ่อทำให้ลูกถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาและราวันทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา ผู้คนพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของรามและดังนั้นนั้นก็หมายถึงพวกเขาอยู่ในอาณาจักรของราวัน ที่พวกเขาเป็นชวานร อาณาจักรของราวันเรียกว่าเป็นนรก สวรรค์และนรคนั้นครั้งต่อครั้ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าอาณาจักรของรามคืออะไรและอาณาจักรของรา

วันนี้คืออะไร ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา ท่านคือพ่อของเราและเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกจากพ่อและลูกได้รับสิ่งนั้นแล้ว พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ที่เหลือทั้งหมดก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าพระเจ้าแห่งต้นไม้คือผู้มีชีวิต ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของความปิติ ดวงวิญญาณคือสัจจะและมีชีวิตด้วยเช่นกัน พ่อก็เป็นสัจจะและเป็นจ้าวแห่งต้นไม้ที่มีชีวิตเช่นกัน นี่คือน้ำมันกลับหัว เมล็ดของต้นไม้ผู้นั้นอยู่เบื้องบน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายว่าเมื่อลูกได้อยู่อย่างใดโมประธานท่านจะมาเพื่อทำให้ลูกนั้นสโตประธาน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ชำระรอย ตอนนี้นักได้รับการบอกว่าไม่ให้ใช้คำภาษาอังกฤษ “ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์” ลูกควรจะใช้คำภาษาฮินดี ทุกคนศึกษาภาษาอังกฤษ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าได้พูดกิตะเป็นภาษาสันสกฤต ศรีภุชณะคือเจ้าชายของยุคทอง ไม่ได้มีการเขียนไว้ที่ใดว่ามีภาษานี้ที่นั่น ภาษานั้นมีอยู่จริง ใครก็ตามที่เป็นราชาภาษาของเขาก็เป็นของตนเอง ภาษาของราชายุคทองก็จะเป็นของพวกเขาเอง ไม่มีภาษาสันสกฤตที่นั่น ขนบธรรมเนียมประเพณีของยุคทองนั้นแยกออกจากขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนของยุคเหล็ก ลูกทั้งหมดคือมีราที่มิชอบระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมของยุคเหล็ก เมื่อลูกละทิ้งขนบธรรมเนียมประเพณีของยุคเหล็กก็มีการทะเลาะกันมากมาย พ่อได้ให้ศรีมัทแก่ลูก เอาชนะตัณหาหาคะตัตรที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกมีรูปภาพของผู้ที่เป็นผู้เอาชนะโลกอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดว่าจะมีการก่อตั้งความสงบขึ้นมาในโลกอย่างไร ด้วยการพูดคำว่า “ผู้ประทานความสงบ” เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ พ่อเองได้มาและก่อตั้งความสงบในโลกทุกวงจร เนื่องจากระยะเวลาของวงจรถูกทำให้ยาวนาน จึงเหมือนราวกับว่าผู้คนกำลังหลับใหลในการนอนหลับของกุมภกัณฑ์ ก่อนอื่นจงปลุกฝังศรัทธาที่มั่นคงในมนุษย์ว่าผู้เดียวนี้คือพ่อของเราและเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน ลูกจะเรียกครูว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ลูกๆ รู้ว่า พ่อมาและสอนเราอย่างไร ลูกรู้ถึงชีวประวัติของท่านด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ท่านเป็นครูด้วยเช่นกันและท่านพาเรากลับไปกับท่าน ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาทที่สมบูรณ์ของเขาแล้วกลับบ้าน ลูกต้องการผู้นำทางที่จะพาลูกกลับไปด้วยเช่นกัน ท่านได้กลายเป็นผู้นำทางของลูก ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาทุกคนกลับบ้าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งระบบของยุคเหล็กและขนบธรรมเนียมประเพณีและความคิดเห็นของสังคมและนำระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของสกุลของพระเจ้ามาใช้ ทำให้การฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างมั่นคง เช่นที่พ่อที่ปราศจากร่างบอกให้ลูกทำ
2. พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือ พ่อ ครู และเป็นสัตว์ครูด้วยเช่นกัน อธิบายความแตกต่างนี้ให้แก่ทุกคน พิสูจน์ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน

พร: พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่มีความรักและอยู่ในความสุขสันต์ทางจิตโดยการเคลื่อนออกจากพฤติกรรมที่ดูเหมือนเด็กและชุกชนร้ายกาจ
ลูกบางคนประพฤติดนเหมือนเด็กที่ชุกชนร้ายกาจอันเนื่องจากธรรมชาติและสัญสการ์ที่มีขีดจำกัดของพวกเขา เมื่อเป็นเรื่องของ “ธรรมชาติของฉัน” หรือ “สัญสการ์ของฉัน” พวกเขาเริ่มประพฤติดนเหมือนเด็กที่ชุกชนร้ายกาจ คำนี้ “ของฉัน” (เมร่า) ทำให้ลูกดวงหม่น (เฟร่า) อย่างไรก็ตามสิ่งใดที่แตกต่างไปจากของพ่อ ไม่ใช่ “ของฉัน” ธรรมชาติของฉันไม่สามารถแตกต่างจากธรรมชาติของพ่อได้ ดังนั้นจงออกห่างจากการประพฤติดนในลักษณะที่เหมือนเด็กและชุกชนร้ายกาจที่มีขีดจำกัด และอยู่ในความสุขสันต์ทางจิต จงมีสติปัญญาที่มีความรักและลูกอาจประพฤติตัวในลักษณะที่สนุกสนานอันเนื่องมาจากความรัก

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักสำหรับพ่อ งานรับใช้และครอบครัว ลูกจะได้รับอิสรภาพจากการทำความเพียรพยายาม

*** โอม ชานดี ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลายเป็นโนติงเกลแห่งความรู้และทำงานรับใช้ในการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพ่อ ตรวจสอบดูว่าลูกได้ทำให้ผู้คนเป็นเหมือนลูกมากมายแค่ไหนและสารของการจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นไร

คำถาม: สัญญาใดที่พระเจ้าทำกับลูกๆ ของท่านซึ่งมนุษย์ไม่สามารถทำได้?

คำตอบ: พระเจ้าสัญญาว่า ลูกๆ พ่อจะพาลูกกลับไปบ้านของพ่ออย่างแน่นอน หากลูกทำตามศรัทธาและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องไปสู่การหลุดพ้น ไม่ว่าบางคนต้องการหรือไม่ก็ตาม พ่อจะบังคับเขาให้ชำระสะสางบัญชีกรรมของเขาและพาเขากลับบ้าน บาบาพูดว่า เมื่อพ่อมาลูกทั้งหมดไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ พ่อพาทุกคนกลับไป

โอม ชานติ เวลาลูกควรใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมทั้งหมดของคำยกย่องสรรเสริญที่ได้มีการจดจำกันมา: เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด, 16 องค์สมบูรณ์เต็ม ตรวจสอบดูว่าลูกมีคุณธรรมเหล่านี้ในตัวลูกหรือไม่ ความใส่ใจของลูกจะถูกดูดดึงไปที่ใครก็ตามที่กลายเป็นสิ่งนี้ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนและการสอนผู้อื่นของลูก ถามหัวใจของลูกว่า ลูกสอนผู้คนมากมายเพียงใด? ยังไม่มีใครกลายเป็นเทพที่สมบูรณ์ เมื่อพระจันทร์กลับมาเต็มดวงก็ให้แสงสว่างอย่างมาก ที่นั่นเช่นกันได้มีการเห็นว่าลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้และครูก็เข้าใจด้วยเช่นกัน สายตาของท่านจับจ้องอยู่ที่ลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าลูกแต่ละคนกำลังทำอะไรงานรับใช้อะไรที่เขากำลังทำเพื่อพ่อ? ท่านมองดูที่ดอกไม้ ทุกคนคือดอกไม้ นี่คือสวน ลูกแต่ละคนรู้ถึงสภาพของตนเองและความสุขของตนเอง ลูกแต่ละคนจะรู้สึกถึงระดับของชีวิตของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของตัวเอง ก่อนอื่นลูกต้องจดจำพ่ออย่างมาก ด้วยการจดจำท่านที่ลูกได้รับผลตอบแทน ลูกๆ แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายมากที่จะกลับมาสู่ไศปรัฐานจากตโมประธาน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจของตนเองว่า สารของการจดจำระลึกถึงของนั้นดีไหม? นั้นกำลังทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตัวฉันเองหรือไม่? ลูกคือโนติงเกลแห่งความรู้ บ้างก็เป็นนกแก้วและบ้างก็เป็นสิ่งอื่นๆ ลูกต้องไม่กลายเป็นนกพิราบ ลูกต้องกลายเป็นนกแก้ว เป็นสิ่งง่ายมากที่จะถามตนเองอยู่ในใจ ฉันกำลังจดจำบาบาเพียงใด? ฉันอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสมากเพียงใด? ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ มนุษย์คือมนุษย์ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชายหรือหญิง, พวกเขาเป็นมนุษย์ เวลาลูกได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเทพ ไม่มีใครนอกจากลูกที่จะกลายเป็นเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นสมาชิกของสกุลเทพ ที่นั่นเช่นกันลูกคือสมาชิกของสกุลเทพ ที่นั่นจะไม่มีเสียงของความขัดแย้งหรือความอิจฉาริษยาใดๆ ในการที่จะเป็นของครอบครัวเทพ, ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างมีระเบียบวินัยด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าลูกจะล้มป่วย, สถิติปัญญาของลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ปากของลูกเพื่อสิ่งนั้น ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเขาคือลูกของชีพบาบา บาบามาเพื่อพาเรากลับบ้าน ต้องมีการการฝึกฝนที่ดีมากในสิ่งนี้ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน, จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข สิ่งนี้ง่ายดายมาก! มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถซึมซับได้มากนัก โอเคถ้าอย่างนั้นแล้วก็อยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกทั้งหมดที่นั่นที่นั่นคือลูกๆ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในเรื่องนั้นเช่นกัน ใช่ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้แน่นอน ลูกจดจำชีพบาบาแน่นอน ลูกตัดขาดจากคนอื่นทั้งหมดและเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ต้องจดจำระลึกถึงใครอื่น, แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่นั่นจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ภายในให้มีการจดจำระลึกถึงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น เมื่อลูกออกไปท่องเที่ยวหรือออกไปเที่ยวชม ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่ในใจ ไม่มีความจำเป็นที่จะใช้ปากของลูก การศึกษาเล่าเรียนเป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก ท่านสอนลูกและทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่าน ลูกๆ ต้องไปถึงสภาพเช่นนั้น เช่นที่ลูกได้ลงมาในสภาพที่สไคประธาน, ดังนั้นลูกต้องกลับไปในสภาพนั้น สิ่งนี้ง่ายมากที่จะอธิบาย ในขณะที่กำลังทำงานบ้านของลูกและเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา, ลูกต้องทำให้ตนเองเป็นดอกไม้ ตรวจสอบดูว่าลูกไม่มีความสับสนใดๆในตัวลูก ตัวอย่างของเพชรนั้นดีมากสำหรับการตรวจสอบตนเอง ตัวลูกเองคือแว่นขยาย ดังนั้นจงตรวจสอบตนเอง ฉันมีสำนึกที่เป็นร่างแม้แต่เล็กน้อยในตัวฉันหรือไม่? ลูกทั้งหมดคือผู้ความเพียรพยายามในเวลานี้, แต่ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน บาบาพูดว่า ไม่เป็นไรหากจะมีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ อย่างน้อยทุกคนควรจะได้รับสาสน์นี้ บอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อผู้เดียวและบาปของคุณจะได้

รับการปลดปล่อยและคุณก็จะกลับมาริสุทธ์ ในเวลานี้ไม่มีใครที่บริสุทธ์ พอได้อธิบายว่า ดวงวิญญาณที่บริสุทธ์อยู่ในโลกใหม่ โลกเก่านี้ไม่บริสุทธ์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธ์แม้แต่คนเดียวที่นี้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธ์ เขาก็จะสร้างเก่าของเขา เขาต้องละร่างนั้น โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่อง, ลูก ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธ์อย่างสมบูรณ์ เราแต่ละคนมาจากดินแดนแห่งความสงบอย่างเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธ์อย่างสมบูรณ์และนั่งในประสาทราชวังของครรรค์ แล้วเราก็ได้เล่นบทบาทที่ยาวนานเหล่านั้น เวลานี้วงจรได้จบสิ้นลงแล้ว และลูกดวงวิญญาณจะกลับไปยังบ้านของลูกจากที่นั่น, ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นครรรค์คือประสาทราชวัง ลูกยังจะต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง นี่คือการศึกษาลำเรียน เวลานี้บรรดาโรงเรียน, โรงคำประเพณีจะถูกทำลาย และวัดของชีวกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกเข้าใจว่าลูกจะละร่างเหล่านั้น, และไปสู่โลกใหม่และกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นั่น ลูกบางคนคิดว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา เส้นของสติปัญญาของลูกควรจะชัดเจนมาก ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดอื่น สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าการเป็นขอทานที่บริสุทธ์ แม้แต่ร่างกายของลูกก็ไม่ควรที่จะจดจำ นั่นคือร่างเก่าที่สกปรก สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องตายในขณะที่มีชีวิตที่นี้ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราได้ลืมนบ้านของเราไปแล้ว เวลานี้พ่อได้เตือนเรา การละเล่นนี้เวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง พ่ออธิบายว่า ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดในโลกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อมาเพื่อพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปและอยู่เหนือเสียง พ่อพูดว่าเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกๆทั้งหมด, ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ลูกไม่รู้ว่าจะสภาพของการปลดเกษียณหมายความว่าอย่างไร ลูกเคยไปและรับครู ลูกเคยทำความเพียรพยายามเป็นเวลาครึ่งวงจรโดยครูทางโลกของลูก แต่พวกเขาไม่มีความรู้ ในเวลานี้พ่อเองพูดว่า เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด, ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทั้งหมดจะตาย พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ ควรมีความสุขมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ที่นี้ลูกรู้สึกมีความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงจดจำบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกต้องการที่จะกลับบ้านแต่ลูกไม่มีความรู้สึกนั้น ผู้คนพูดว่า เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องการความสงบ พ่อพูดว่า ลูกต้องการสิ่งนั้นเป็นเวลานานแค่ไหน? ลูกแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของลูกที่นี้ ไม่มีใครสามารถคงอยู่อย่างมีความสุขที่นี้ได้ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ถูกละเล่านั้น ฯลฯ ได้ทำให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมาก ด้วยการทำความเพียรพยายามและเร่ร่อนไปทั่ว, ลูกก็กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสุขมากขึ้น ผู้เดียวที่เป็นนายของดินแดนแห่งความสงบมาแล้วในเวลานี้และท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ท่านเฝ้าแต่สอนลูกด้วยเช่นกัน ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนนิพพานและเพื่อการหลุดพ้น สิ่งนี้จะไม่เข้าไปสู่หัวใจของใครที่ต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ, ในขณะที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกรู้ว่าก่อนอื่นต้องมีสภาพที่อยู่เหนือเสียงอย่างแน่นอน พระเจ้าแม้กระทั่งสัญญากับลูกๆว่าพ่อจะพาทุกคนกลับบ้านอย่างแน่นอน สำหรับสิ่งนี้ที่ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้หากลูกทำตามศรัทธา, ลูกก็จะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตามทุกคนต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่ว่าจะไม่มีใครต้องการจะไปที่นั่นหรือไม่, ทุกคนต้องไปที่นั่นตามละครอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะชอบหรือไม่ก็ตาม, พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป แม้กระทั่งพ่อจะบังคับให้ลูกชำระสะสางบัญชีกรรมของลูกและพาทุกคนกลับไป ลูกจะไปสู่ยุคทองและที่เหลือทั้งหมดจะอยู่เหนือเสียง, ในดินแดนแห่งความสงบ บาบจะไม่ทิ้งผู้ใดไว้ ถึงแม้ว่าลูกไม่ต้องการจะไป, จะมีการลงโทษและการทรมานและพ่อก็จะพาทุกคนไปกับพ่อ บทบาทในละครเป็นเช่นนั้น ดังนั้นหากลูกไปหลังจากที่ได้หารายได้แล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ดีด้วยเช่นกัน ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะได้รับความสุขอะไรบ้าง? พ่อบอกทุกคนว่า ลูกต้องกลับไปอย่างแน่นอน ร่างกายทั้งหมดจะถูกเผาและพ่อจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับไปกับพ่อ หากลูกต้องกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องค์ ตามคำแนะนำของพ่อ ลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาและนำความตายมาให้ลูกๆ ทั้งหมด เวลานี้ความตายเกือบจะอยู่ตรงนั้นแล้ว ไม่มีใครที่จะถูกทิ้งไว้ ร่างเก่าที่สกปรกไม่สามารถที่จะหลงเหลืออยู่ได้ ลูกเรียกหาพ่อเพื่อพาทุกคนกลับไป ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อจะพาทุกคนกลับไปจากโลกที่สกปรกนี้ อนุสรณ์ของลูกก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน: มีวัดดิลาลาเป็นวัดของผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก อติเทพกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและชีพบาบา ก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน ทั้งบัพและดาตาอยู่ที่นั่น บาบอาศัยอยู่ในร่างของผู้นี้ เมื่อลูกไปที่นั่นลูกก็ได้เห็นอติเทพ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่านี่คือบัพดาตาที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ อนุสรณ์ของบทบาทที่ลูกเล่นในเวลานี้ก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน มีคนขี่ช้าง, คนขี่ม้าและคนเดินเท้า(ทหารราบ)ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่มีชีวิตในขณะที่สิ่งนี้มีชีวิต มีสวรรค์อยู่เหนือขึ้นไปด้วยเช่นกัน ลูกมาที่นี้เมื่อได้เห็นแบบจำลองเหล่านั้นแล้ว ลูกรู้ว่าวัดดิลาลานั้นเป็นเช่นไร ทุกวงจรวัดนั้นก็จะถูกสร้างขึ้นมาในทำนองเดียวกันเพื่อที่ลูกจะสามารถไปและดูได้ บางคนก็สับสนว่าภูเขาเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลายอย่างไร และจะกลายเป็นเหมือนเดิมอีกครั้งได้อย่างไร อย่างไร? ลูกไม่ควรจะคิดถึงสิ่งเหล่านั้น แม้แต่สวรรค์ก็ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ดังนั้นสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งได้อย่างไร? ทุกสิ่งสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยความเพียรพยายาม เวลานี้ลูกกำลังทำการเตรียมการเพื่อไปสวรรค์ บางคนสับสนและแม้กระทั่งหยุดศึกษาเล่าเรียน

พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เราจะทำทุกสิ่งของเราเองที่นั่น นั่นจะเป็นโลกที่สโตประธาน ลูกกลับมาหลังจากที่ได้เห็นผลไม้และดอกไม้ ฯลฯ ของโลกนั้นและลูกก็ได้ดื่มน้ำมะม่วงด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นที่จะคงอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน แต่ทั้งหมดนั้นมีอยู่ในดินแดนสุชาติ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะซำรอย ควรมีสรีรวิทยาที่มั่นคงนี้ อย่างไรก็ตามถ้าไม่อยู่ในโชคของใครบางคนเขาก็จะพูดว่า ทั้งหมดนี้จะเป็นไปได้อย่างไร? จะสามารถมีเพชรพลอยที่เราแทบจะไม่ได้เห็นในทุกวันนี้ได้อย่างไร? เราจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? พ่อพูดว่า การละเล่นของการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและการเป็นผู้กราบไหว้บูชานี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เราคือบราห์มินต่อมากลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า ฯลฯ ด้วยการรู้ถึงวงจรโลกนี้, ลูกก็กลายเป็นราชาผู้ปกครองโลก ลูกเข้าใจสิ่งนี้และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า บาบา เราได้พบท่านในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน วัดซึ่งเป็นอนุสรณ์ของเราเพียงแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้าเรา หลังจากสิ่งนี้เท่านั้นที่จะมีการก่อตั้งสวรรค์ รูปภาพที่ลูกมีนั้นมหัศจรรย์ ผู้คนมาและมองดูรูปภาพเหล่านั้นด้วยความสนใจอย่างมาก ไม่มีใครในทั้งโลกนี้ที่จะได้เห็นรูปภาพเช่นนั้น และไม่มีใครสามารถทำรูปภาพเช่นนั้นและให้ความรู้แก่ลูกได้ ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบลูก รูปภาพเหล่านี้คือสมบัติที่มีค่าที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า ลูกเข้าใจว่าลูกมีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวของลูก เป็นย่างก้าวของการศึกษาเล่าเรียนของลูก ยิ่งลูกมีโยคะและมีการศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร ลูกจะยิ่งได้รับหลายล้านเท่ามากขึ้น มายาจะมาหาลูกด้วยกำลังแรงด้วยเช่นกัน เพียงในเวลาเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นชัมชุนดร้า (ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) ในยุคของลูกมีความสวยงามและมีความเป็นยุคทอง และในยุคเหล็กลูกน่าเกลียดและมีความเป็นยุคเหล็ก นี่เป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกสิ่ง ที่นี้แม้แต่แผ่นดินก็แห้งแล้ง ที่นั่นแผ่นดินชั้นหนึ่ง ทุกสิ่งสโตประธาน ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของอาณาจักรเช่นนั้น ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้นมาแล้วหลายครั้ง อย่างไรก็ตาม ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะกลายเป็นนายของอาณาจักรเช่นนั้น ลูกจะได้รับรางวัลของลูกได้อย่างไรโดยที่ลูกไม่เพียรพยายาม? ไม่มีความยากลำบากใดๆในสิ่งนี้ เวลาที่ได้มีการพิมพ์มูรลีแล้ว แต่เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ก็จะมีการพิมพ์มูรลีในภูมิภาคนับแสน ลูกๆ พูดว่า ไม่ว่าเงินอะไรก็ตามที่ลูกมี ลูกต้องการใช้เงินนั้นเพื่อยักย่ำ ลูกจะทำอะไรกับเงินนั้นโดยการเก็บเงินทั้งหมดนั้นไว้? ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป! ลูกจะเห็นการเตรียมการเพื่อการทำลายล้างด้วยเช่นกัน การชักข้อจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากนั้นก็จะมีคามสงบ ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ลูกเพียงต้องจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมแม้กระทั่งร่างกายและกลายเป็นขอรานที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง รักษาเส้นของสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้การละเล่นกำลังจบสิ้นลงแล้วและเราจะไปบ้านที่แสนหวาน
2. มีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวของการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากทุกวัน ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นสมาชิกของสกุลเทพ ถามตนเองว่าลูกสามารถสัมผัสประสบการณ์ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสได้มากแค่ไหน ลูกมีความสุขนั้นไหม?

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่ประสบกับความสุขสันต์ในความเป็นมิตรของสติปัญญา (Intellect) และด้วยความร่วมมือของมือ (Hand)
สัญลักษณ์ของความร่วมมือคือภาพของมือที่จับกัน การร่วมมือกับพ่ออย่างสม่ำเสมอคือการมีมือของลูกอยู่ในมือของพ่อ การอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อตลอดเวลาด้วยสติปัญญาของลูกหมายถึงการมีความรักต่อผู้เดียวในหัวใจของลูก มีความตระหนักรู้เสมอว่าลูกกำลังเดินจับมือกันกับท่านอยู่ในสวนของพระเจ้า โดยการทำเช่นนั้นลูกจะได้รับความสนุกสนานบันเทิงอย่างสม่ำเสมอ มีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเต็มเปี่ยมตลอดเวลา ดวงวิญญาณที่มีโชคเช่นนั้นจะสัมผัสกับความสุขสันต์อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: วิธีที่จะสะสมในบัญญัติพรของลูกคือการอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน หย่าขาดจากแผ่นดินของความทุกข์นี้ในขณะที่มีชีวิตอยู่เพราะลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความสุข

คำถาม: ความเพียรพยายามเพียงเล็กน้อยอย่างหนึ่งที่พ่อขอให้ลูกทำคืออะไร?

คำตอบ: พ่อพูดว่า ลูกๆ ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และลูกต้องเอาชนะมัน นี่เป็นความเพียรพยายามเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่พ่อให้ลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ การกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์หมายความว่าลูกต้องกลับมาสูงส่ง (พาราต) ผู้ที่กลับมาสูงส่งไม่สามารถกลายเป็นหินได้ เมื่อลูกๆ กลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามในเวลานี้ พ่อจะทำให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของพ่อ และพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ

โอม ชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นเทพอย่างแน่นอน ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าครูจะสอนใครก็ตาม เขาจะทำให้บุคคลนั้นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเองอย่างแน่นอน นี่คือเรื่องของศรัทธา พ่อมาและอธิบายแก่เราทุกวงจรและท่านก็เปลี่ยนเราผู้ที่เป็นชาวรูกให้เป็นชาวสวรรค์ ต้องมีใครบางคนที่ทำให้ทั้งโลกเป็นเช่นนั้น พ่อทำให้ทุกคนเป็นชาวสวรรค์ และราวันทำให้ทุกคนเป็นชาวรูก ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ในขณะที่ในยุคทองเป็นอาณาจักรของราม มีใครบางคนที่กำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามและดังนั้นต้องมีใครบางคนที่กำลังก่อตั้งอาณาจักรของราวันอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน พระเจ้าเรียกว่าราม พระเจ้าก่อตั้งโลกใหม่ ความรู้นั้นง่ายมาก ไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่ผู้คนก็มีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะเปลี่ยนจากชาวรูกเป็นชาวสวรรค์เพราะมีอิทธิพลของมายา ผู้คนสร้างอาคารขนาดใหญ่มากมาย 50 ชั้น และ 100 ชั้น ในสวรรค์จะไม่มีจำนวนชั้นที่มากมายขนาดนั้น พวกเขาสร้างสิ่งเหล่านั้นที่ในทุกวันนี้นั้นลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างอาคารที่ใหญ่โตเช่นนั้นในยุคทองเหมือนที่พวกเขาสร้างที่นี่ พ่อเองอธิบายว่า มีต้นไม้ที่เล็กนี้ (ประชากรของยุคทอง) ที่กระจายไปทั่วโลก และดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างอาคารที่มีหลายชั้น มีที่ดินมากมายที่นั่นในเวลานั้น ในขณะที่นี่ในเวลาไม่มีที่ดินเลย และเหตุนี้เองราคาที่ดินจึงได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก ที่นั่นที่ดินไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ และไม่มีการใช้เทศบาลใดๆ อย่างไรก็ตามถ้าใครบางคนต้องการที่ดินมากมายแค่ไหน เขาก็สามารถนำเอาไปได้ ที่นั่นลูกได้รับความสุขทุกประเภท เพียงแค่มีความรู้จากพ่อผู้เดียวนี้ อาคารที่ผู้คนสร้าง 100 ชั้น ฯลฯ ใช้เงินมากมายที่นั่นไม่ต้องจ่ายอะไรเลย ลูกมีความมั่งคั่งมากมายที่นั่น เงินไม่ได้มีคุณค่าใดๆ ที่นั่น ลูกจะทำอะไรหากลูกมีเงินมากมาย? สร้างปราสาทราชวังด้วยทองคำ, เพชรพลอย, ไข่มุก ฯลฯ เวลาที่ลูกๆ ได้รับความเข้าใจอย่างมาก ทุกสิ่งเป็นเรื่องของความเข้าใจหรือไม่เข้าใจ มีสติปัญญาที่สโต และสติปัญญาที่ตโม ผู้ที่สโตประธานเป็นนายของสวรรค์ และผู้ที่มีสติปัญญาที่ตโมกุนีเป็นนายของนรก นี่ไม่ใช่สวรรค์ นี่คือการก่อกวนของนรกที่ลึกที่สุด ผู้คนที่นี่ไม่มีความสุขอย่างมาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพระเจ้า แล้วพวกเขาก็ล้มท่าน พวกเขาเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาจัดการประชุมเพื่อที่จะมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขาไม่สามารถรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ ทั้งต้นไม้ไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรมโดยสิ้นเชิง และต้นไม้ใหม่กำลังเติบโตขึ้นในขณะนี้ ลูกๆ ว่ายยุคหลักเปลี่ยนไปเป็นยุคทองอย่างไร เพียงในเวลาเท่านั้นที่พ่ออธิบายความรู้แก่ลูก ลูกกลายเป็นผู้อาศัยของยุคทอง และแล้วก็กลายเป็นผู้อาศัยของยุคหลัก แล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกัน และแล้วก็กลายเป็นผู้อาศัยของยุคทอง ลูกอาจจะถามว่า ผู้คนจำนวนมากมายทั้งหมดนี้จะไปสู่ยุคทองหรือไม่? ไม่เลย เพียงผู้ที่รับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์เท่านั้นที่จะไปสวรรค์ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จะไม่มีดินแดนของความทุกข์ที่นั่น ดังนั้นลูกควรจะหย่าขาดจากดินแดนแห่งความทุกข์นี้ในขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่ลูกสามารถหย่าขาดจากโลกนี้ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพอยู่ทั่วทั้งโลก เวลาที่พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง เราได้รับอาณาจักรของโลกของพ่อฉัน ตามแผนของละครจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างอย่างแน่นอน นี่คือการแก้ ลูกจะเรียกโลกเก่าว่ายุคทองได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจเลยว่ายุคทองคืออะไร บาบาก็อธิบายว่า ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายจะมีค่าควรแก่การได้รับความรู้นี้ ลูกควรจะอธิบายกับผู้คนเช่นนั้นเท่านั้น ผู้ที่ไม่ได้เป็นของสกุลงั้นจะไม่เข้าใจ ดังนั้นเหตุใดลูกควรจะสูญเสียเวลาของลูกไปเช่นนั้น? หากพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลงั้นเรา พวกเขาจะไม่ยอมรับสิ่งใด พวกเขาพูดว่า ฉันไม่ต้องการแม้แต่จะเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ดังนั้นเหตุใดลูกควรจะพยายามกับดวงวิญญาณเช่นนั้นเล่า? บาบาก็อธิบายแก่ลูกว่า ด้านบนสุดมีการเขียนไว้ว่า พระเจ้าพูด พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกวงจร ในร่างมนุษย์

ธรรมดาของผู้ที่ไม่ได้รู้เกี่ยวกับชาติเกิดของเขาเอง พ่อบอกเขาเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่อบอกลูกว่าใครมีบทบาทของ 5000 ปีเต็ม นี่จะเป็นบทบาทของผู้ที่ได้มาเป็นอันดับแรก ผู้คนยังคงร้องเพลงยกย่องสรรเสริญศรีกฤษณะว่าเป็นเจ้าชายคนแรกของยุคทอง แล้วเขาจะกลายเป็นอะไรหลังจาก 84 ชาติเกิด? เขาจะกลายเป็นชอทานคนแรก เขาเปลี่ยนจากชอทานเป็นเจ้าชาย และจากเจ้าชายเป็นชอทาน ลูกเข้าใจว่าเขาเปลี่ยนจากเจ้าชายเป็นชอทานได้อย่างไร และแล้วพ่อก็มาและทำให้เขาเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย ผู้ที่เป็นเช่นเพชรแล้วก็กลายเป็นเช่นเปลือกหอย ทุกคนใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกเข้าใจว่าใครใช้จำนวนชาติเกิดมากที่สุด ก่อนอื่นใด พวกเขาจะยอมรับกฤษณะว่าเป็นสิ่งนี้เพราะเป็นอาณาจักรของเขา เขาจะเป็นผู้ที่ใช้ชาติเกิดมากมาย นี่เป็นบางสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจ แต่ผู้คนก็ไม่ได้ใส่ใจต่อสิ่งเหล่านี้ เมื่อพ่ออธิบายสิ่งนี้ ผู้คนก็ประหลาดใจ พ่อกำลังบอกลูกอย่างถูกต้องแม่นยำว่าคนแรกแล้วต่อมาก็กลายเป็นคนสุดท้าย คนแรกเป็นเช่นเพชรและคนสุดท้ายเป็นเช่นเปลือกหอย ลูกต้องกลับมาเป็นเช่นเพชรอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จะมีความยากลำบากใดในสิ่งนี้? พ่อเห็นโอโลกได้ออกคำสั่งว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ด้วยการช้องแวงในกิเลส เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อมีสติปัญญาที่สูงส่งเสมอ พ่อไม่เคยกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน สายใยระหว่างท่านกับผู้ที่ใช้ชาติเกิดอันดับแรก มีเหล่าเทพอยู่มากมายแต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด ชาวคริสเตียนพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีสวรรค์ พวกเขาภายหลังและพวกเขาก็มีผลกำลังนั้น ทุกคนไปเพื่อเรียนรู้บางสิ่งจากพวกเขา เพราะสติปัญญาของพวกเขาขึ้นสดชื่น จำนวนของพวกเขาก็เติบโตขึ้น พวกเขาผ่านสภาพสโต, ไรโซและตโม ลูกรู้ว่าผู้คนเรียนรู้ทุกสิ่งจากผู้คนในต่างประเทศ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะสร้างปราสาทราชวังในยุคทอง ฯลฯ การออกแบบจะเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้หนึ่ง แล้วพวกเขาก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาจะสร้างหลังหนึ่งแล้วจะเริ่มสร้างจำนวนมากขึ้น สิ่งนี้ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา เมื่อนักวิทยาศาสตร์มาหาลูก สติปัญญาของพวกเขาจะกลับมาสูงส่ง และพวกเขาก็สร้างปราสาทราชวังอย่างรวดเร็ว ที่นี้ใช้เวลาถึง 12 เดือนที่จะสร้างอาคารหรือวัด ที่นั้นวิศวกร ฯลฯ ทั้งหมดจะฉลาดมาก นั่นคือยุคทอง จะไม่มีหินใดๆที่นั่น เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นี้และควรจะคิดว่าลูกจะละร่างเก่านั้นและกลับบ้าน แล้วจากที่นั้นลูกจะถือกำเนิดด้วยพลังโยคะในยุคทอง เหตุใดลูกจึงไม่มีความสุขนี้? เหตุใดลูกจึงไม่คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? ลูกที่มีค่าที่มีประโยชน์ต้องมารับใช้มากที่สุดจะคิดถึงสิ่งเหล่านี้อย่างแน่นอน เช่นที่ใครบางคนผ่านการสอบเป็นนักกฎหมาย สติปัญญาของเขาทำงานในสิ่งที่เขาจะทำ ดังนั้นลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะละร่างกายเหล่านั้นแล้วก็ไปและกลายเป็นสิ่งนั้น ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้น เวลาที่ลูกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการที่สูงมาก ลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้า ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์อื่นใด ได้ทำให้ลูกสูงส่งมากยิ่งขึ้นกว่าพี่น้องหญิงชาย เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างมาก พี่น้องชายอาศัยอยู่ที่ไหน? ดวงวิญญาณเป็นอมตะอาศัยอยู่บนบัลลังก์นี้ บัลลังก์ของดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านั้นได้เสื่อมโทรมไปแล้ว บัลลังก์ของลูกได้เสื่อมโทรมมากที่สุด ดวงวิญญาณอยู่บนบัลลังก์นี้ อะไรที่อยู่ตรงกลางหน้าผาก? สิ่งเหล่านี้จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนอย่างสมบูรณ์ มันเหมือนกับดวงดาว พ่อพูดว่า พ่อเป็นจุดเช่นกัน พ่อไม่ได้ใหญ่กว่าลูก ลูกรู้ว่าลูกคือลูกของชีพบบา เวลาที่ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เหตุนี้เองลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย พ่อกำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัว เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปก็จะมีภารกิจมากขึ้น อุปสรรคเหล่านี้จะมาอยู่เรื่อยๆตามละคร เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ นี่คือการสั่ง เวลาที่ดวงวิญญาณได้กลับมามาตโมประธานมากยิ่งขึ้น พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีกิเลส รัฐบาลพูดว่าพวกเขาต้องไม่ดื่มสุรา แต่ผู้คนก็ไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีสิ่งนั้น พวกเขาทำให้บุคคลเหล่านั้นเมามายและให้คำสั่งกับพวกเขาว่า ไปและชนสถานที่นั้นๆด้วยระเบิด มีการสร้างความเสียหายอย่างมาก ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ผู้คนเหล่านี้ปล่อยระเบิดในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั้น มีการแข่งขันมากมายที่จะทำลายโลก ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้และจดจำพ่อแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน ไม่มีเรื่องของการทำหัตถะโยคะหรือการมีทำนึ่งพิเศษ ฯลฯ บาบาก็ไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูก ลูกสามารถนั่งได้ตามใจชอบ เพียงแค่จดจำว่าลูกคือลูกผู้เป็นที่รักที่สุด ลูกได้รับอำนาจในการปกครองอย่างง่ายดายเหมือนกับการดึงเส้นผมออกจากเนย พวกเขาร้องเพลงว่าการหลุดพ้นในชีวิตนั้นได้รับในหนึ่งวินาที ลูกสามารถนั่งที่ใดก็ตามหรือเดินทางไปทีใดก็ตาม แต่ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกจะกลับไปโดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่เช่นนั้นก็จะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ เมื่อลูกทั้งหมดไปหาदारामราช บัญชีกรรมของทุกคนก็จะได้รับการชำระสะสาง ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์มากเท่าไร ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น หากลูกคงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกก็จะกินจาปาตีแห้ง ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาบของลูกก็จะถูกตัดออกไปมากเท่านั้น ไม่มีเรื่องของคำใช้ง่ายใดในสิ่งนี้ ลูกอาจจะนั่งอยู่ที่บ้าน แต่เพียงแค่รับมนตราจากพ่อ “มานมานะบาฟ” เป็นมนตราที่จะควบคุมมายา เมื่อลูกได้รับมนตรานี้ ลูกก็อาจจะไปบ้านได้ อย่าได้พูดสิ่งใด เพียงแต่จดจำอัลฟาและเบต้า, อาณาจักร ลูกเข้าใจว่าด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาสโตประธานและบาบของลูกจะถูกตัดออกไป บาบได้เล่าประสบการณ์ของท่านเอง

แก่ลูกด้วยเช่นกัน เมื่อพ่อนั่งเพื่อจะทานอาหารของพ่อ พ่อก็คิดว่าพ่อจะทานในการจดจำระลึกถึงบาบา แต่แล้วพ่อก็ลืมอย่างรวดเร็ว นี่เป็นเพราะได้มีการจดจำกันว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบในศีรษะของพวกเขา... บาบานั้นต้องคิดอย่างมากมายดวงวิญญาณของผู้ที่ทำงานรับใช้ของท่านพ่อต้องจดจำดวงวิญญาณนั้น บาบานั้นให้ความรักอย่างมากต่อลูกๆ ที่มีค่าที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ท่านพูดกับลูกเช่นกันว่า จดจำดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างนี้ ลูกมาหาชีพบบาบานั้น พ่อได้ลงมาจากเบื้องบนนั้น ลูกบอกทุกคนว่าพระเจ้าได้มาแล้ว แต่พวกเขาไม่เข้าใจ ลูกต้องบอกพวกเขาอย่างมีศิลปะวิธี มีสองพ่อด้วยกัน พ่อที่มีชีวิตจำกัดและพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้อาณาจักรแก่ลูก การทำลายล้างโลกเก่าอยู่เบื้องหน้าลูก มีการก่อตั้งศาสนาเดียวและการทำลายล้างศาสนามากมายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกลบ นี่คือไฟของโยคะซึ่งลูกจะสโตประธานจากตโมประธาน พ่อเองได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการนี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อจะทำให้ลูกทั้งหมดนั้นสวยงาม ทำให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและพาลูกกลับบ้าน ดวงตาใด? ดวงตาของความรู้ ท่านพาดวงวิญญาณไปกับท่าน ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับไปอย่างแน่นอน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อก่อนหน้านี้แล้ว? รายได้ก็มากมายอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ด้วยการลืมพ่อก็มีการสูญเสียอย่างมากมาย จงกลายเป็นนักธุรกิจที่แท้จริง ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกแต่ละคนจะละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ปลุกฝังนิสัยนี้อย่างมั่นคง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและศึกษาเล่าเรียนกับพ่ออย่างต่อเนื่องและเรือของลูกจะข้ามฟากไป และแล้วลูกจะไปยังวัดของชีวา(ชีวาลายา) มีเรื่องราวที่กล่าวถึงในซานดรากันเวடன்ด้วยเช่นกันว่า ว่าเรือกำลังแล่นไปตามทางอย่างไรและผู้โดยสารบางคนลงออกจากเรือระหว่างทางและหัวใจของพวกเขาได้ผูกติดอยู่กับบางสิ่งและเรือนั้นก็ออกไปโดยที่ไม่มีพวกเขา คัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นจะมีการสร้างขึ้นอีกครั้งและลูกก็จะอ่านคัมภีร์เหล่านั้น และแล้วเมื่อبابามาลูกก็จะหยุดทำทั้งหมดนั้น พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป เป็นสิ่งที่ชัดเจนอย่างมากว่าการขึ้นและลงของบาร์ตเกิดขึ้นได้อย่างไร ผู้ที่กลับมา่าเกลียดและสวยงาม บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุได้กลายเป็นบราห์มา ไม่ใช่เพียงผู้เดียวที่กลายเป็นสิ่งนี้ มีการอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก มีคำอธิบายของกฤษณะผู้ที่น่าเกลียดและสวยงามด้วยเช่นกัน เมื่อเขาไปสวรรค์ เขาก็เตะนรกออกไป สิ่งนี้ชัดเจนในรูปภาพใช้ไหม? มีการถ่ายรูปภาพของลูกแล้วในเครื่องแต่งกายที่สูงศักดิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำตามคำสั่งของพ่อ จงรักษาสำนึกนี้ เราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย เราอาศัยอยู่ในตรงกลางของหน้าผาก เราเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด และนี่คือครอบครัวของพระเจ้าของเรา ปลุกฝังนิสัยของการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการลงโทษของดรามาราช ชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูก จดจำมนตราที่ลูกได้รับที่จะควบคุมมายาและกลับมาสโตประธาน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรคด้วยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปของจุดและโดยการเตือนผู้อื่นให้มีสำนึกถึงจุดของละคร
ลูกที่ไม่ใส่เครื่องหมายคำถามในสถานการณ์ใดๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในรูปของจุดและเตือนผู้อื่นถึงจุดของละครในทุกงานเรียกว่าผู้ทำลายอุปสรรค พวกเขาทำให้ผู้อื่นมีพลังและพาพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทางแห่งความสำเร็จ พวกเขาไม่ได้มีความสุขเพียงแค่ได้เห็นการบรรลุผลของความสำเร็จที่มีชีวิตจำกัด แต่เป็นตัวของตัวเองที่ไม่มีชีวิตจำกัด พวกเขามีความมั่นคงและอยู่ในสภาพที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ด้วยสภาพของความสำเร็จของพวกเขาเอง พวกเขาจึงเปลี่ยนความสำเร็จที่ขาดหายไป

คติพจน์: รับพรและให้พร และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมาอย่างรวดเร็ว

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่ว่าพ่อจะบอกอะไรแก่ลูกก็ตาม สิ่งนั้นควรจะประทับอยู่ในหัวใจของลูก ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสกุลสุริยวงศ์ และดังนั้นลูกต้องซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน

คำถาม: วิธีใดที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ?

คำตอบ: เช่นที่พัฒมทำให้ลูกสดชื่นในความร้อน, ดังนั้นลูกควรจะแผ่แต่ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอย่างสม่ำเสมอและลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่น ลูกๆ ถามว่า ใช้เวลานานเท่าไรที่จะกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง บาบาวุฒว่า ลูกๆ ใช้เวลาหนึ่งวินาที ลูกต้องกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอย่างแน่นอน เพราะด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก เพียงผู้ที่ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเท่านั้นที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์

โอม ชานติ พัฒมกำลังหมუნวนไปรอบๆและทำให้ทุกคนสดชื่น เมื่อลูกนั่งที่นี่ในขณะที่ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองลูกก็กลับมาสดชื่นอย่างมาก หากใครไม่รู้ความหมายของการเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องอธิบายให้กับเขาหรือเธอ หากพวกเขาไม่เข้าใจพวกเขาก็จะไม่กลายเป็นผู้ปกครองโลก ใครบางคนที่เป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะมีศรัทธาว่าเขากลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาได้แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติพร้อมกับกมลจักรและพวกเขาก็ได้ให้สัญลักษณ์แก่รูปรวมของลักษณะและนารายณ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงสิ่งนี้ไว้กับกมลจักรผู้เดียวเท่านั้นด้วย ลูกต้องเข้าใจกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเพราะเมื่อมันลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก นี่คือบางสิ่งที่ง่ายตายมาก ลูกๆ บางคนถามว่า บาบา ใช้เวลานานเท่าไรที่จะกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง? ลูกๆ ใช้เวลาหนึ่งวินาที แล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ เหล่าเทพลูกเรียกว่าผู้ที่เป็นของราชวงศ์วิษณุ เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ ก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ชิวา แล้วบาบาก็หนึ่งที่นี่และทำให้ลูกเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ คำพูดนั้นง่ายตายมาก เรากลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ในโลกใหม่ เรากลายเป็นนายของโลกใหม่,ผู้ปกครองโลก ใช้เวลาหนึ่งวินาทีที่จะกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ และเป็นชีพบาบาผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ชีพบาบาทำให้ลูกเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกๆรู้ว่าผู้คนของราชวงศ์วิษณุมีชีวิตอยู่ในยุคทอง,ไม่ใช่ที่นี่ นี่คือนครที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุซึ่งเรียกว่าเป็นสุริยวงศ์ด้วยเช่นกัน คำว่า “สุริยวงศ์ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้”นั้นดีมาก วิษณุเคยเป็นนายของยุคทอง ทั้งลักษณะและนารายณ์รวมอยู่ในเขา ลูกๆมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์หรือส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ มีความสุขอย่างมากในการกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุในโลกใหม่ในโลกยุคทอง ไม่มีสถานภาพใดที่สูงมากไปกว่านั้น ควรจะมีความสุขอย่างมากในสิ่งนี้ ลูกก็อธิบายที่นิทรรศการว่านั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก บอกพวกเขาว่า นี่คือนครวิหิตาลัยที่ใหญ่มาก นี่เรียกว่านครวิหิตาลัยทางจิต เป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่ในรูปภาพนี้ ลูกๆควรเก็บสิ่งที่เขียนไว้ในสติปัญญาของลูกเพื่อที่จะใช้เวลาเพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้นที่จะอธิบาย เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ มีการเขียนไว้ในนั้นว่า เราเป็นเทพของราชวงศ์วิษณุอย่างแน่นอน, นั่นคือเราเป็นของสกุลเทพ เราเคยเป็นนายของโลก พ่ออธิบายว่า ลูกๆที่สดแสนหวาน,เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว,ลูกเคยเป็นเทพของสุริยวงศ์ในบาร์ต เวลานี้สิ่งนี้ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูก ชีพบาบาพูดกับลูกๆ โอ้ลูกๆ ลูกเคยเป็นสุริยวงศ์ในยุคทอง ชีพบาบาได้มาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรสุริยวงศ์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์อย่างแท้จริงพวกเขาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อไม่มีผู้กราบไหว้บูชา ก็ไม่มีเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงในคัมภีร์เหล่านั้นเท่านั้นที่มีการเขียนขนบธรรมเนียมประเพณีของการกราบไหว้บูชาทั้งหมดไว้ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด,ชีพบาบาหนึ่งที่นี่และอธิบาย ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านยังเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งต้นไม้และเจ้าแห่งดาวพลุห์สด้วยเช่นกัน ลางดีของดาวพลุห์สถือว่าสูงสุดในบรรดาทั้งหมด เจ้าแห่งต้นไม้กำลังอธิบายแก่ลูก ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เหล่าเทพผู้ที่ปราศจากกิเลสไปอยู่ที่ไหน? พวกเขาจะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และลงมาอย่างแน่นอน ดังนั้นควรจะจดแต่ละคำพูดไว้ในหัวใจของลูกหรือบนกระดาด? ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้? ชีพบาบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างสวรรค์ เป็นชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้สิ่งนี้ พ่อทางร่างกายคือผู้ที่มีร่างกาย ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลูกจดจำพ่อเหนือโลก“บาบา” และดังนั้นบาบาก็ตอบ

รับ, “โอ้ ลูกๆ” ดังนั้นท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ลูกเคยเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นี่คือการจักรของราวัน ทุกๆ ปีผู้คนก็ยังคงเฝ้าหุ่นจำลองของราวันต่อไป, แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่ตาย หลังจากผ่านไป 12 เดือนพวกเขาก็เฝ้าราวันอีกครั้ง สิ่งนี้หมายความว่าพวกเขาเองได้พิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นของชุมชนมูราวัน ราวัน, นั่นคือการจักรของกิเลสทั้งทำมียุติตลอดเวลา ในยุคทองทุกคนสูงส่ง เวลานี้ยุคเหล็กเป็นโลกที่เก่าและตกต่ำ วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ ลูกที่เป็นของสกุลประชาบิดาบรรพมาเวลานี้กำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มิน ลูกไม่ได้เป็นของสกุลศูทรในเวลานี้ เวลานี้เป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อ นั้นเรียกว่าเป็นผู้จัดการความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข, แต่ความสุขนั้นอยู่ที่ไหนในเวลานี้? ในยุคทอง ความทุกข์อยู่ที่ไหน? ในยุคเหล็ก ผู้จัดการความทุกข์และผู้ประทานความสุขคือชีพบา ท่านให้มรดกแห่งความสุขแก่ลูก ยุคทองเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ช่วงชีวิตของลูกยาวนานที่นั่น ไม่มีความจำเป็นต้องร้องไห้ที่นั่น ลูกละหนึ่งเก้าของลูกเมื่อถึงเวลาและรับอีกหนึ่งหนึ่ง ลูกเข้าใจว่าร่างของลูกในเวลานี้ได้กลับมาเก่าแล้ว เริ่มแรกลูกนั้นสโตกุนี และเหตุนี้เองลูกนั้นจึงกล่าวได้ว่าสูงส่งยิ่งกว่าผู้ที่มีความรู้ของชาตบราห์ม ผู้คนเหล่านั้น(ชั้นยาสซี)ยังคงละทิ้งการครองเรือนที่มีกิเลสของพวกเขาคือ และดังนั้นพวกเขาก็จะตระหนักถึงกิเลสทั้งหมด ขณะที่เด็กเล็กๆไม่รู้ต่อสิ่งเหล่านั้น ในเวลานี้มีอาณาจักรของราวัน อาณาจักรที่ตกต่ำครอบคลุมทั่วทั้งโลก เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพที่สูงส่งในยุคทอง สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ และแล้วประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย ใครจะทำให้ลูกสูงส่ง? ที่นี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สูงส่ง สติปัญญาที่ดีมากเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ นี่คือนัยสำหรับการกลายเป็นผู้ที่มีความสติปัญญาที่สูงส่ง พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีความสติปัญญาเป็นหินให้เป็นผู้ที่มีความสติปัญญาที่สูงส่ง มีคำกล่าวว่า “มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ” นอกจากพ่อที่แท้จริงผู้เดียวแล้ว, มิตรทั้งหมดในโลกคือมิตรที่ไม่ดี พ่อพูดว่า พ่อจากไปหลังจากที่ทำให้ลูกปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ และแล้วใครที่ทำให้ลูกมีกิเลสอย่างสมบูรณ์? พวกเขาพูดว่า เราจะรู้อะไร? อ้อ! แต่ใครที่ทำให้ลูกปราศจากกิเลส? ต้องเป็นพ่ออย่างแน่นอน ใครทำให้ลูกมีกิเลส? ไม่มีใครรู้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย นี่คือการจักรของราวัน เมื่อพ่อของใครบางคนตาย,ถามเขาว่าพ่อของเขาไปที่ไหน, และเขาก็จะตอบว่าพ่อของเขากลายเป็นชาวสวรรค์ อัจชะ, นั่นหมายความว่าเขาเคยอยู่ในนรก, และดังนั้นนั้นก็ทำให้ท่านเป็นชาวนรกด้วยเช่นกัน นี่คือนัยที่จะอธิบายได้ง่ายดายเช่นนั้น ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นชาวนรก นรกเรียกว่าโรงดำประเวณีและสวรรค์เรียกว่าวัดของชีวา 5000 ปีที่แล้วเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ลูกเคยเป็นนายของโลก, จักรพรรดิและจักรพรรดินี แล้วลูกก็ต้องใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกคือผู้ที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่จำนวนมากที่สุด ได้มีการจดจำกันว่า “ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงส่งเป็นเวลานาน” ลูกจดจำว่าลูกเป็นคนแรกที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งได้มาที่นี่ และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีบริสุทธิในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ ผู้คนเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิได้โปรดมา!” ดังนั้นพวกเขาจึงได้ให้ประกาศนียบัตรว่าเพียงสัตว์ที่สูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ ท่านเองพูดว่า พ่อหนึ่งในผู้ชำระลูกให้บริสุทธิ อย่างไรก็ตามไม่มี 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ มีเพียง 84 ชาติเกิด มีวงประชาของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง, แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นในขณะนั้น พวกเขาไปที่ไหน? พวกเขาต้องใช้ 84 ชาติเกิดเช่นกัน ผู้ที่มานั้นอันดับแรกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม และดังนั้นพวกเขาต้องไปเป็นอันดับแรกด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์ของโลกแห่งเหล่าเทพจะซ้ำรอย อาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ต้องซ้ำรอย พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่า ลูกพูดว่าลูกมาที่พาหาลาหรือมหาวิทยาลัยนี้ที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีจะสอบผ่าน ผู้ที่ไม่ทำความเพียรพยายามจะกลายเป็นปวงประชา,บางคนจะเป็นผู้ที่มั่งคั่งมากและบางคนก็มั่งคั่งน้อยกว่า อาณาจักรกำลังมีการสร้างขึ้น ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกลายเป็นศรัทธาและนารายณ์หรือเหล่าเทพด้วยการทำตามศรัทธาของศรีศรีชีพบา “ศรัทธาถึงสูงส่ง” ลูกไม่สามารถเรียกใครว่าศรัทธาได้ในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม,ที่นี้,พวกเขาเรียกใครต่อใครว่าศรัทธา ศรีนั้นศรีนั้น นอกจากเหล่าเทพไม่มีใครสามารถกลับมาสูงส่ง บารัตเคยสูงส่งที่สุดและเวลานี้พวกเขาได้จับสันค้ายกย่องของบารัตในอาณาจักรของราวัน, มีการยกย่องอย่างมากเช่นเดียวกับการประณามบารัต บารัตเคยมั่งคั่งมากและเวลานี้ได้ยากจนขึ้นแค้นอย่างสมบูรณ์ ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา และพูดว่า “ฉันปราศจากคุณธรรม, ฉันไม่มีคุณธรรมเลย” พวกเขาพูดสิ่งนี้กับรูปปั้นเทพ แต่พวกเขา(เหล่าเทพ)ก็ไม่ได้มีความเมตตา เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตา และท่านเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ในเวลานี้ท่านคือพ่อ ครูและสัตว์ของลูก ท่านรับประกันว่า ด้วยการจดจำพ่อ,บาปของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกลบและพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ แล้วลูกต้องไปสู่โลกใหม่ นี่คือนัยของ 5000 ปี เคยมีโลกใหม่และจะมีโลกใหม่อีกครั้งอย่างแน่นอน เมื่อโลกกลับมาไม่มีบริสุทธิพ่อจะมาและชำระโลกให้บริสุทธิ พ่อพูดว่า ราวันทำให้ลูกไม่มีบริสุทธิ,และพ่อทำให้ลูกบริสุทธิ อย่างไรก็ตามผู้คนยังคงกราบไหว้บูชาต่อไปราวกับว่าพวกเขากำลังเล่นกับตุ๊กตา พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำมาถึงแสดงภาพราวันที่มีสีบห้ว พวกเขาแสดงวิษณุที่มีสี่แขน แต่ไม่สามารถมีมนุษย์เป็นเช่น

นั่น ถ้าจะมีมนุษย์ที่มีสี่แขน, ลูกๆ ของเขาก็จะเป็นเหมือนพวกเขาเช่นกัน ที่นี้ทุกคนมีสองแขน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่ท่องคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีสาวกมากมาย ฯลฯ เป็นความมหัศจรรย์! พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจในความรู้ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้มีอำนาจของความรู้ ลูกเรียกพ่อว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ “ผู้ทรงพลังอำนาจ” คือคำยกย่องที่เป็นของพ่อ เมื่อลูกจดจำพ่อลูกก็รับพลังจากพ่อซึ่งลูกจะกลายเป็นนายของโลก ลูกเข้าใจว่าลูกมีพลังอย่างมากและลูกเคยปราศจากกิเลส ลูกเคยปกครองทั้งโลกด้วยตนเอง และดังนั้นลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจใช่ไหม? ลัทธิและนารายณ์เคยเป็นนายของทั้งโลก พวกเขาได้รับอำนาจจากที่ไหน? จากพ่อ พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใดท่านได้ให้การอธิบายที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะเข้าใจวงจรของ 84ชาติเกิดที่จะทำให้ลูกได้รับอำนาจในการปกครอง ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็มองเบื้องหน้าพวกเขา (รูปปั้นเทพ) พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา และดังนั้นพวกเขาจึงก้มศีรษะของพวกเขาเบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ์ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรเช่นกัน เวลาที่ลูกได้พบกับพระเจ้าแล้ว พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ผู้คนก็ร้องเพลงว่า พระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อจะไม่มาในเกวียน พ่อเข้ามาในผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดท่านนั้น และเวลานี้เขาได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขาแล้ว มนุษย์ที่สูงส่งมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ในยุคเหล็กผู้คนตกต่ำและตโมประธาน เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาสโตประธาน จากตโมประธาน พ่อมาและทำให้ลูกสโตประธานจากตโมประธาน นี่คือการละเล่น หากลูกไม่เข้าใจสิ่งนี้ลูกก็จะไม่มีวันได้ไปสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่งในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียว กลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อยู่ไกลห่างจากมิตรที่ไม่ดี
2. รักษาความสุขเสมอว่าลูกผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะกลายเป็นนายของโลกใหม่และเป็นผู้ปกครองของโลก ชีพบาบาได้มาเพื่อให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ของสุริยวงศ์ นี่คือเป้าหมายของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะและปราศจากอุปสรรคโดยพิจารณาว่าอุปสรรคเป็นเกมที่สนุกสนานและเอาชนะสิ่งเหล่านั้น
เป็นสิ่งที่ดีสำหรับอุปสรรคที่จะมา แต่อย่าให้พวกเขาเอาชนะลูกได้ อุปสรรคมาทำให้ลูกแข็งแกร่งและดังนั้นแทนที่จะกลัวอุปสรรค ให้พิจารณาว่าอุปสรรคเหล่านั้นเป็นเกมที่สนุกสนาน เอาชนะอุปสรรคเหล่านั้นและลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นอิสระจากอุปสรรคและมีชัยชนะ เนื่องจากลูกมีพ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางจึงไม่มีอะไรต้องหวาดกลัว เพียงแค่อยู่อย่างไม่วางใจในการจดจำระลึกถึงพ่อและในการทำงานรับใช้และลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรค เมื่อสติปัญญาของลูกกว้าง อุปสรรคหรือมายาก็จะมา แต่เมื่อลูกคงอยู่อย่างไม่วาง มายาและอุปสรรคก็จะเคลื่อนออกไป

คติพจน์: เพื่อที่จะสะสมในปัญหิความสุขของลูก จงให้มีความสุขกับทุกคนจากหัวใจของลูกตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย

*** โอม ขานติ ***

ความพยายามที่ง่ายดายที่จะกลับมาหัดเหิมกับพ่อคือการเชื่อฟัง

วันนี้บัพดาตากำลังมองดูชุมนุมของหงส์ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ลูกแต่ละคนเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่จิตใจไตร่ตรองเพชรพลอยแห่งความรู้ อยู่เสมอ หน้าที่ของหงส์ศักดิ์สิทธิ์คือเชี้ยกอนหินที่ไร้ประโยชน์ออกไปและไตร่ตรองเพชรพลอยแห่งความรู้ เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่ามาก! ลูกๆแต่ละคนได้กลายเป็นเหมือนแห่งเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกเปี่ยมล้นด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ อยู่เสมอ

วันนี้บัพดาตากำลังตรวจสอบประเด็นพิเศษอย่างหนึ่งในลูกทุกคน ประเด็นนั้นคืออะไร? วิธีที่ง่ายในการปลูกฝังความรู้ และโยคะในตัวลูกคือการเคลื่อนไหวไปในขณะที่เชื่อฟังบัพและดาตา ลูกต้องเชื่อฟังพ่อ เชื่อฟังครู และเชื่อฟังชัทกูร การเชื่อฟังทั้งสามรูปนั้นหมายถึงการเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย เพราะบาบาในทั้งสามรูปนั้นจะให้คำแนะนำสั่งสอนและแนวทางกับลูกๆสำหรับทุกการกระทำที่ลูกทำตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ถ้าลูกยังคงทำทุกสิ่งตลอดเวลาตามคำแนะนำที่ลูกได้รับ ลูกจะไม่สัมผัสกับความลำบากตรากตรำหรือความยากใดๆ ลูกได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนสำหรับความคิด คำพูด และการกระทำของลูกในทุกขณะ ลูกแม้กระทั่งไม่จำเป็นต้องคิดว่าลูกควรทำอะไรบางอย่างหรือไม่ ลูกไม่จำเป็นต้องพยายามคิดว่าสิ่งนั้นถูกหรือผิดด้วยซ้ำ คำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของพระเจ้าชั้นสูงส่งเสมอ ดังนั้นนี่เป็นชุมนุมที่ดีมากของลูกๆมารวมทุกคนที่มา ทันทีที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกแต่ละคนได้ทำสัญญาอะไรกับพ่อ? ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาหรือไม่? สัญญาแรกที่ลูกทำเมื่อลูกเป็นของพ่อคืออะไร? "บาบา ร่างกาย จิตใจ และเงิน" – ไม่ว่าในกรณีใด กุมารไม่ได้มีเงินมากมายนัก แต่ถึงกระนั้น - " สิ่งใดที่ฉันมีก็เป็นของท่านทั้งหมด" ลูกได้ให้สัญญาเช่นนี้ใช่ไหม? ลูกสัญญาว่าลูกจะให้ "ร่างกาย จิตใจ และเงินทองของลูก และมีทุกความสัมพันธ์กับท่านหรือไม่?" ในเมื่อร่างกาย จิตใจ และเงินทั้งหมดของลูก ล้วนเป็นของพ่อ แล้วอะไรที่เป็นของลูกล่ะ? จะมีอะไรที่เป็นของลูกบ้างไหม? มีอะไรอีกไหม? ลูกได้ให้ร่างกาย จิตใจ เงินทอง และยกความสัมพันธ์ของลูกที่มีกับทุกคนให้กับพ่อหรือไม่? ผู้ที่ครองเรือนได้ทำเช่นนี้ไหม? ผู้ที่มาจากมฐันได้ทำเช่นนี้ไหม? ลูกทำสิ่งนี้อย่างมั่นคงหรือไม่? ในเมื่อจิตใจของลูกเป็นของพ่อด้วย มันจึงไม่ได้เป็นของลูกใช่ไหม? หรือลูกคิดว่ามันเป็นจิตใจของลูกและลูกสามารถใช้มันได้ตามที่ลูกต้องการ เพราะลูกพิจารณาว่ามันเป็นของลูกหรือไม่? ในเมื่อลูกให้จิตใจของลูกแก่พ่อ ในเมื่อลูกได้มอบจิตใจของลูกให้แก่พ่อแล้ว ลูกมอบทุกสิ่งให้กับท่านแล้ว แล้วทำไมลูกถึงต่อสูรบา? "จิตใจของฉันเป็นทุกซ์ จิตใจของฉันมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ จิตใจของฉันถูกรบกวน" ในเมื่อจิตใจมันไม่ได้เป็นของลูก แต่เป็นสิ่งที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจ ดังนั้นมันจึงไม่มีความไม่ซื่อสัตย์สำหรับลูกที่จะใช้สิ่งที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจหรือ? ประตุที่มายาสามารถเข้าไปได้คือ "ฉันและของฉัน" ในเมื่อแม้กระทั่งร่างกายของลูกก็ไม่ใช่ของลูก แล้วลูกจะมี "ฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่างได้อย่างไร? แม้แต่จิตใจของลูกก็ไม่ได้เป็นของลูก แล้วลูกจะสามารถพูดได้อย่างไรว่า "ของฉัน! ของฉัน!"? จิตใจของลูกเป็นของพ่อหรือเป็นของลูก? มันเป็นของพ่อหรือไม่? หรือที่ลูกบอกว่ามันเป็นของพ่อและเชื่อว่าเป็นของลูก? มิฉะนั้นสิ่งนี้ก็หมายความว่าลูกพูดว่ามันเป็นของพ่อ แต่ลูกพิจารณาว่ามันเป็นของลูกเองจริงๆ เพียงจดจำสัญญาแรกที่ลูกได้ให้ไว้ เพื่อที่จะไม่มีทั้ง "ฉัน" หรือ "ของฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นคำแนะนำของพ่อคือ: พิจารณาตัวเองให้ยึดมั่นจิตใจด้วยความไว้วางใจ พิจารณาตัวลูกเองว่ากำลังยึดมั่นจิตใจของลูกด้วยความไว้วางใจเช่นกัน แล้วลูกจำเป็นต้องลำบากตรากตรำไหม? ความอ่อนแอใดก็ตามจะมาจากสองคำนี้: "ฉันและของฉัน" ดังนั้นร่างกายจึงไม่ได้เป็นของลูกและลูกก็ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างของ"ฉัน" ในเมื่อลูกมีความเชื่อฟัง พ่อได้ให้คำแนะนำสั่งสอนอะไรกับลูกสำหรับความคิดอะไรก็ตามที่อยู่ในจิตใจของลูก? จงมีความคิดในเชิงบวกและมีความคิดที่มีความเมตตาที่จะให้คุณประโยชน์ พ่อได้ให้คำแนะนำสั่งสอนกับลูกที่จะมีความคิดในเรื่องที่ไม่จำเป็นหรือไม่? ไม่เลย! ในเมื่อจิตใจของลูกไม่ใช่ของลูก และลูกยังคงมีความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านั้น ถ้าอย่างนั้นลูกคงไม่ได้คำแนะนำของพ่อไปปฏิบัติใช่ไหม? เพียงแค่จดจำคำศัพท์ของการเป็นลูกที่เชื่อฟังผู้เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า ลองคิดว่าบางสิ่งบางอย่างเป็นไปตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อหรือไม่ พ่อจะจดจำลูกที่เชื่อฟังของท่านโดยอัตโนมัติเสมอ ลูกเช่นนี้จะเป็นที่รักโดยอัตโนมัติและมีความใกล้ชิดกับพ่อของเขาโดยอัตโนมัติ ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกใกล้ชิดและเชื่อฟังพ่อหรือไม่ ลูกสามารถจดจำประโยคหนึ่งในเวลาอมฤตได้ "ฉันคือใคร?" ฉันเชื่อฟังไหม? หรือว่าเป็นบางครั้งที่ลูกเชื่อฟังคำแนะนำของท่านและบางครั้งก็เคลื่อนออกไปจากคำแนะนำเหล่านั้น?

บัปเตดาพูดอยู่เสมอว่า: ถ้าลูกจดจำคำว่า "บาบา" ได้ในทุกความสัมพันธ์ และคำนั้นออกมาจากหัวใจของลูก "บาบา" ลูกก็จะได้สัมผัสกับความใกล้ชิด อย่าเพียงแค่พูดซ้ำๆเหมือนเป็นมนตราว่า "บาบา บาบา" ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า "ราม ราม" ในขณะที่ลูกพูดว่า "บาบา บาบา" อย่างไรก็ตามให้สิ่งนี้ปรากฏออกมาจากหัวใจของลูก: "บาบา" ก่อนที่ลูกจะทำสิ่งใด ให้ตรวจสอบก่อนเลยว่าคำแนะนำของบาบาสำหรับจิตใจ ร่างกาย และเงินของลูกคืออะไร ไม่ว่าลูกกุมารจะมีเงินน้อยเพียงใด ลูกได้ดูแลสิ่งนั้นตามคำแนะนำและแนวทางที่พ่อได้ให้กับลูกหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่ใช้มันเมื่อลูกต้องการ? ลูกกุมารแต่ละคนได้รับคำแนะนำให้เก็บบัญชีเงินฝากของลูก: ว่าจะใช้เงินของลูกอย่างไรและเมื่อใด ว่าควรจะใช้จิตใจและร่างกายของลูกอย่างไรและเมื่อใด ลูกควรเก็บบัญชีทั้งหมดนี้ไว้ เมื่อใดดีให้คลาสเกี่ยวกับธรรมะสำหรับการสร้างเสริมคุณธรรมและความรู้ ดาดีอธิบายกับลูกว่าลูกควรใช้เงินอย่างไร และลูกควรจะเก็บบัญชีใด ลูกกุมารรู้วิธีเก็บรักษาบัญชีของลูกอย่างไรและจะใช้เงินของลูกอย่างไรหรือไม่? ลูกรู้อะไรหรือไม่? มีลูกเพียงไม่กี่คนที่ยกมือ พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งนี้ มีลูกใหม่อยู่ที่นั่นเช่นกัน ลูกต้องบอกพวกเขาอย่างแน่อนว่าจะต้องทำอะไรเพื่อที่พวกเขาจะได้ไร้กังวล แล้วพวกเขาจะไม่รู้สึกว่าเป็นภาระใดๆ ลูกทุกคนต้องมีเป้าหมาย: กุมารหมายถึงเบาสบาย ดับเบิลโลท เป็นแสงและเบาสบาย เป้าหมายของลูกกุมารคือการกลายเป็นอันดับหนึ่ง ลูกมีเป้าหมายนี้หรือไม่? อย่างไรก็ตามพร้อมกับเป้าหมายนี้ลูกต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็นด้วย หากลูกมีเป้าหมายที่สูงมากแต่ไม่มีคุณสมบัติสำหรับสิ่งนั้น ก็คงจะเป็นเรื่องยากที่จะไปถึงเป้าหมายของลูก ดังนั้นจงเก็บรักษาคำแนะนำของพ่อไว้ในสติปัญญาของลูกอยู่เสมอก่อนที่จะกระทำสิ่งใด

บัปเตดา ได้บอกกับลูกก่อนหน้านี้แล้วว่าสมบัติที่มีค่าหลักที่สำคัญในชีวิตบราห์มินคือ ความคิด เวลา และลมหายใจของลูก ลมหายใจของลูกเป็นสิ่งล้ำค่าอย่างยิ่ง อย่าให้แม้กระทั่งลมหายใจเดียวเป็นไปอย่างธรรมดาหรือสูญเปล่า บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า "ระลึกถึงเทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของท่านในทุกลมหายใจ" อย่าปล่อยให้ลมหายใจของลูกสูญหายไปโดยเปล่าประโยชน์ มีสมบัติที่มีค่าของความรู้และพลัง แต่ลูกใช้สมบัติหลักทั้งสามเหล่านี้ (เวลา ความคิด และลมหายใจ) ไปในทางที่มีค่าและเป็นไปตามแนวทางที่ลูกได้รับหรือไม่? ลูกไม่ได้สูญเสียสิ่งเหล่านี้ไปใช่ไหม? หากลูกสูญเสียสิ่งเหล่านี้ไป ลูกก็ไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ บัญชีออมทรัพย์ของลูกจะต้องมีการสร้างขึ้นตั้งแต่ตอนนั้นในยุคบรรจบกัน หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งในยุคทองและยุคเงิน หรือแม้กระทั่งถ้าลูกต้องการจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกต้องสร้างบัญชีของลูกขึ้นมาสำหรับทั้งสองยุคในเวลานี้ ดังนั้นในมุมมองของสิ่งนี้ ลูกควรพิจารณาว่า เวลา ความคิด และลมหายใจของลูกของชีวิตอันสั้นในยุคบรรจบพบกันนี้มีค่าเหลือเกินเพียงใด อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่าใช้เวลาของลูกไปวันๆเช่นนั้น เพราะนั่นจะไม่ใช้แค่วันที่ผ่านมาไป แต่จะเป็นวันที่ลูกจะต้องสูญเสียเป็นอย่างมาก เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีความคิดที่ไม่จำเป็นใดๆหรือเมื่อใดก็ตามที่ลูกสูญเสียเวลาของลูกไป อย่าเพียงแค่คิดว่ามันเป็นการสูญเสียเวลาไปแค่ห้านาที แต่ลูกต้องประหยัดเวลาเหล่านั้นไว้ ตามเวลาในปัจจุบัน ธรรมชาติทำงานของเธอยาวเร็วมาก เธอแสดงให้เห็นอยู่เสมอว่าเธอเล่นบทบาทของเธอไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เธอแสดงให้เห็นว่าเธอเล่นบทบาทของเธออย่างไรในที่ใดที่หนึ่ง อย่างไรก็ตามลูกบราห์มินผู้เป็นนายแห่งธรรมชาติ มีเพียงการละเล่นเดียวของสภาพที่โยยบิน ดังนั้นแม้ว่าธรรมชาติแสดงให้เห็นว่าเธอกำลังเล่นบทบาทของเธออย่างไร ลูกบราห์มินก็แสดงให้เห็นเช่นกันว่าลูกเล่นบทบาทของสภาพที่โยยบินอย่างไรใช่ไหม?

ลูกคนหนึ่งเขียนจดหมายถึงบัปเตดา บอกบาบาเกี่ยวกับพายุไซโคลนที่เข้ามาในรัฐโอริสสา ดังนั้นบัปเตดาจึงถามลูกว่า: ลูกได้เห็นธรรมชาติเล่นบทบาทของเธออย่างไร ลูกเพียงแค่ดูธรรมชาติเล่นบทบาทของเธออย่างไรหรือลูกยุ่งอยู่กับการเล่นบทบาทของลูกในสภาพที่โยยบิน? หรือลูกเพียงแค่คอยฟังข่าวต่อไป? ลูกจะต้องฟังข่าวทั้งหมด แต่ลูกใส่ใจที่จะรักษาสภาพที่โยยบินของลูกได้เหมือนกับที่ลูกฟังข่าวหรือไม่? ลูกบางคนเป็นโยคีที่แฝงตัวและพวกเขาได้รับความช่วยเหลือมากมายจากบัปเตดา อย่างไรก็ตามยังมีลูกบางคนที่ไม่สั่นคลอนเช่นกัน และในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พวกเขาช่วยรักษาสรรยาภาให้สงบในเวลานั้น เช่นที่รัฐบาลและรัฐใกล้เคียงพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทางกายภาพ ในทำนองเดียวกันลูกบราห์มินทั้งหลายได้ทำหน้าที่ของตนในการทำงานที่สูงส่งของพระเจ้าในการให้ความร่วมมือของความสงบและความสุขหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นเริ่มประกาศทันทีว่ารัฐบาลนั้นๆทำสิ่งนี้ และคนนั้นคนนั้นทำสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันบัปเตดาถามว่า: ลูกบราห์มินได้ดำเนินหน้าที่ของลูกหรือไม่? ลูกต้องอยู่อย่างตื่นตัวด้วยเช่นกัน มันเป็นเรื่องจำเป็นที่จะให้ความช่วยเหลือทางกายภาพ และบัปเตดาก็ไม่ได้บอกลูกว่าอย่าทำเช่นนั้น แต่งานพิเศษของลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือการให้ความร่วมมือในลักษณะที่ไม่มีใครสามารถทำได้ ดังนั้นลูกอยู่อย่างตื่นตัวและให้ความร่วมมือในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกต้องให้ความร่วมมือในลักษณะนี้ใช่ไหม? หรือว่ามันเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาต้องการเพียงแค่เสื้อผ้าและอาหาร? ก่อนอื่นพวกเขาต้องการพลังและความสงบของจิตใจเพื่อที่จะเผชิญกับสถานการณ์ ดังนั้นพร้อมกับการคำนึงทางกายภาพแล้ว

พวกเขายังต้องการที่จะได้รับความร่วมมือที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกันซึ่งเพียงบราห์มินเท่านั้นที่สามารถให้ได้ ไม่มีใครสามารถให้ความร่วมมือนี้ได้ สิ่งนั้นไม่มีอะไร มันเป็นเพียงแค่การชักซ้อมเท่านั้น ของจริงยังไม่ถึง พ่อและเวลากำลังทำให้ลูกชักซ้อมสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกรู้วิธีใช้พลังและสมบัติที่มีค่าที่ลูกมีในเวลาที่ต้องหรือไม่?

ลูกกุมารจะอย่างไร? ลูกได้สะสมพลังหรือไม่? ลูกได้สะสมความสงบหรือไม่? ลูกยกมือของลูกได้ดีมาก เวลานี้แสดงสิ่งนี้ให้เห็นในทางปฏิบัติ ลูกต้องเห็นทุกสิ่ง ได้ยินทุกสิ่ง และร่วมมือกันอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ในเวลาที่ของจริงกำลังเกิดขึ้น ลูกต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ไม่เกรงกลัวและละวาง และเล่นบทบาทของลูกด้วยเช่นกัน บทบาทอะไร? ลูกๆของผู้ประทานจะต้องเป็นผู้ประทานและให้ดวงวิญญาณในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ดังนั้นลูกเป็นนายผู้ประทานใช่หรือไม่? สะสมสต็อกของลูก! ลูกสามารถกลายเป็นผู้ประทานได้ตามสต็อกที่ลูกได้สะสมไว้เท่านั้น หากลูกยังคงสะสมสิ่งของเพื่อตนเองต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้ประทานได้ ลูกจะไม่สามารถที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งที่ลูกต้องได้รับเป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นเก็บสต็อกของหนึ่งสิ่งไว้กับตัวเอง ให้คลังสมบัติที่มีค่าของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่สูงส่งของลูกเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ประการที่สองลูกต้องสามารถให้พลังพิเศษแก่ทุกคนได้ตามที่พวกเขาต้องการ ขณะนี้ตามเวลานำความคิดและเวลาของลูกไปสู่ความพยายาม พร้อมกันนั้นจงกลายเป็นผู้ประทานและให้ความร่วมมือของลูกแก่โลก ลูกแต่ละคนได้รับการบอกแล้วว่าลูกต้องใช้ความพยายามอะไรเพื่อตัวลูกเอง ในเวลาอมฤต ให้คิดว่าตัวเองเป็นลูกที่เชื่อฟัง ลูกได้รับคำแนะนำสำหรับทุกสิ่งที่ลูกทำ ลูกได้รับการบอกว่าจะตื่นขึ้นมาอย่างไร จะไปนอนอย่างไร จะกินอย่างไร และจะเป็นคาร์มาโยคอย่างไร ลูกได้รับคำแนะนำสำหรับการกระทำทุกอย่างที่ลูกทำ การเชื่อฟังพ่อคือการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ เพียงทำตามศรீมัท! อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเอง (มานมัท) หรือการกำหนดของผู้อื่น (พารมัท) อย่าได้เพิ่มสิ่งใดในศรீมัท บางครั้งเมื่อลูกทำตามจิตใจของตนเองหรือของผู้อื่น ลูกจะต้องลำบากตรากตรำ นั้นจะไม่ง่าย เพราะมานมัทและพารมัทจะไม่ปล่อยให้ลูกโง่เขลา ผู้ที่ทำตามมานมัทและพารมัทจะมีภาระ และภาระเหล่านั้นจะขัดขวางลูกจากการโง่เขลา ศรீมัททำให้ลูกดับเบิลโลท-เป็นแสงและเบาสบาย การทำตามศรீมัทหมายถึงการกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ไม่มีสถานการณ์ใดที่สามารถทำให้ใครก็ตามที่ทำตามศรீมัทตกลงมาได้ แล้วลูกรู้วิธีทำตามศรীมัทหรือไม่?

อ้อชะ แล้วลูกกุมารจะอย่างไร? ลูกได้รับการเชื้อเชิญเป็นพิเศษ แล้วลูกได้รับการต้อนรับเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเป็นที่รักอย่างสุดซึ้ง! แล้วตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะให้การตอบสนอง หรือเมื่อลูกกลับถึงบ้านลูกจะลิ้มทุกสิ่งหรือไม่? ไม่ใช่ว่าตอนอยู่ที่นั่นลูกก็จำทุกสิ่งที่นี่และเมื่อลูกกลับบ้านลูกก็จำทุกสิ่งที่นี่ใช่ไหม? มันไม่ใช่อย่างนั้นใช่ไหม? ลูกมีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับตัวเองเป็นอย่างมากที่นี่ ลูกได้รับการปกป้องจากการจู่โจมของมายา มีใครที่นี่ที่เคยสัมผัสกับมายาแม้กระทั่งในมฐันบ้างไหม? มีใครที่ต้องลำบากตรากตรำแม้กระทั่งอยู่ในมฐันบ้างไหม? ลูกมีความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ดี บัพาดามีความยินดี เวลานี้จะมาถึงเมื่อรัฐบาลจะถึงความสนใจไปที่กลุ่มเยาวชน อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ใครที่เรียกว่าเป็นผู้ทำลายอุปสรรค? มันเป็นเรื่องของลูกทุกคนใช่ไหม? ต่อเมื่อไม่มีอุปสรรคใดกล้าที่จะมาต่อต้านขัดขวางลูกกุมารใดๆแล้วเท่านั้นที่ลูกสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ทำลายอุปสรรค อย่าให้อุปสรรคมาจู่โจมลูก ลูกต้องเอาชนะอุปสรรค ลูกมีความกล้าที่จะเป็นผู้ทำลายอุปสรรคหรือไม่? หรือมันเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกจะเขียนจดหมายและพูดว่า "ดาดี ที่นั่นดีมาก แต่ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น!" ลูกจะไม่เขียนสิ่งนี้ใช่ไหม? เขียนข่าวดีและบอกว่าลูกโอเคและดีมาก ที่ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรค เขียนเพียงแค่ว่า "โอเค!" อ้อชะ

แม้แต่ความพิเศษของมฐันก็ไปถึงบัพาดา พวกเขาได้ส่งสารของพวกเขาแล้ว สิ่งเหล่านี้ได้ไปถึงบัพาดาแล้ว บัพาดาถือว่าลูกทุกคนเป็นลูกที่เชื่อฟังและเชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของบาม่า ทันทีที่ลูกได้รับมอบหมายงานพิเศษให้ทำ ลูกจะต้องทำสิ่งนั้นโดยมีความพร้อมอยู่เสมอ ดังนั้นบัพาดาจึงขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับลูก ลูกแต่ละคนได้เขียนสารของพวกเขาไว้อย่างชัดเจน (พูดกับดาดี) ลูกควรดูแลผลลัพธ์ของพวกเขาและให้คลาสด้วย พวกเขาเขียนเกี่ยวกับสภาพของพวกเขาได้ดีมาก บัพาดาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนด้วย พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ อ้อชะ

ถึงลูกทุกคนที่เชื่อฟังบัพาดาในทุกหนแห่ง ถึงลูกทุกคนที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรคอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำตามศรীมัทอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากการที่ต้องลำบากตรากตรำ ถึงผู้ที่โง่เขลาอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโง่เขลาอย่างมีความสุข ถึงผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงลูกที่อยู่อย่างใกล้ชิดและทัดเทียมกับพ่อ รัก ระลึกถึง เป็นอย่างมาก และนมัสเต ถึงกุมารที่ไม่รู้เหนื่อยโดยเฉพาะและพร้อมเสมอ ถึงผู้ที่โง่เขลาในสภาพที่โง่เขลา ด้วยความรักและความระลึกถึง

เป็นพิเศษจากบัปดาดา

(บัปดาดาเดินไปรอบๆ ไดมอนด์ฮอลล์เพื่อให้ดริชตีให้กับบราเธอร์และซิสเตอร์ทุกคนที่นั่งอยู่ที่นั่น) บัปดาดามีความรักมากมายต่อลูกแต่ละคน อย่าคิดว่าบัปดาดามีความรักต่อลูกน้อยลง แม้ว่าลูกจะลืมหยาบ บาบาก็จะหมุนลูกประจำของลูกทุกคนอยู่ตลอดเวลา เพราะคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคนอยู่ตรงหน้าบัปดาดาตลอดเวลา ไม่ใช่ว่าลูกคนใดคนหนึ่งไม่พิเศษ ลูกทุกคนมีคุณสมบัติพิเศษ พ่อไม่เคยลืมลูกแม้แต่คนเดียว ดังนั้น ลูกทุกคนควรก้าวไปข้างหน้าต่อไปโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษ อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดอกกุหลาบทางจิตและอยู่ในสภาพทางจิตอยู่เสมอและมองผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณกุหลาบทางจิตคือดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณอยู่เสมอ ไม่ว่าผู้ที่มีกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณจะมองดูที่ใด และไม่ว่าพวกเขาจะมองดูใครก็ตาม พวกเขาจะมองเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น ไม่ใช่ร่างกาย ดังนั้น จงอยู่ในสภาพทางจิตอยู่เสมอและมองผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นสวนของท่านก็สูงที่สุดเช่นกัน และลูกๆ ก็เป็นเครื่องประดับพิเศษ นั่นคือดอกกุหลาบทางจิตของสวนนั้น กลิ่นหอมทางจิตวิญญาณของลูกจะเป็นประโยชน์ต่อดวงวิญญาณมากมาย

คติพจน์: หากลูกทำให้ใครบางคนพอใจโดยการฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยข้อใดข้อหนึ่ง นั่นก็จะสะสมอยู่ในบัญชีแห่งความทุกข์ของลูก

*** โอม ขานติ ***

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมาหาบาบาเพื่อจะกลับมาสดชื่นอย่างแน่นอน เมื่อลูกไปที่ศูนย์ในสถานที่ของลูกเอง, ลูกไม่สามารถคิดในลักษณะนี้ได้ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าบาบาอยู่ในมรณัม มรณัมของพ่อพูดเพื่อลูกๆ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมาที่มรณัมเพื่อรับฟังมรณัม พวกเขาได้เชื่อมโยงคำว่า ‘มรณัม’ กับกฤษณะ ‘มรณัม’ ไม่ได้มีความหมายอื่นใด เวลานั้นลูกๆ ได้เข้าใจอย่างดีมาก พ่อได้อธิบายกับลูก และลูกก็รู้สึกด้วยเช่นกันว่าลูกเคยกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างแท้จริง ไม่มีใครอื่นเข้าใจตนเองว่าเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกมาที่นี่, สติปัญญาของลูกก็มีศรัทธา: เราได้กลับมาไม่รู้คิดอย่างมากอย่างแท้จริง ในยุคทอง, ลูกเคยเป็นนายของโลกที่รู้จักเช่นนั้น ผู้โง่เขลาไม่สามารถกลายเป็นนายของโลก ลักษมีและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก พวกเขาเคยรู้จักดีมาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถพูดสิ่งใดได้ ผู้คนกราบไหว้บูชาชีพบาบา, แต่ท่านได้พูดสิ่งใดหรือไม่? ชีพบาบาามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและพูด ผู้ที่กราบไหว้บูชาท่านไม่รู้ว่ามีผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่พูดความรู้นี้ พวกเขาเข้าใจว่าศรัทธาจะเป่าลุ่ย (มรณัม) พวกเขาไม่ได้รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้เดียวที่พวกเขากราบไหว้บูชาเลย ดังนั้นการกราบไหว้บูชาเหล่านั้นล่ะ จะไร้ผล จนกระทั่งพ่อมา ลูกๆ มากมายก็ไม่ได้ศึกษาพระเวทย์หรือคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ พ่อที่แท้จริงผู้เดียวกำลังสอนลูกในเวลานี้ ลูกเข้าใจอย่างแท้จริงว่าผู้เดียวที่สอนสิ่งจะแก่ลูกคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อถูกเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ความหมายนั้นดี พ่อที่แท้จริงมา แต่ถ้าลูกต้องการที่จะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาแล้ว ท่านจะต้องก่อตั้งยุคทองอย่างแน่นอน จะไม่เป็นโลกเก่ายุคเหล็กที่จะถูกสร้างขึ้น ในช่วงเวลาที่ฟังเรื่องราว สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครเลยว่าพวกเขาจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา เวลานั้นลูกกำลังได้รับการสอนราชาโยคะเพื่อที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาและอธิบายแก่ลูกทุกอย่างจริง พ่อจะมาในทุกยุคได้อย่างไร? ลูกสามารถแสดงให้เห็นรูปภาพของบราห์มาและพูดว่า นี่คือพาหนะ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายที่ไม่บริสุทธิ์ของหลายชาติเกิดของเขาและในเวลานี้เขากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ เราก็จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้และบาปก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยได้โดยไม่มีพลังของโยคะ ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบในน้ำ นี่คือไฟของโยคะ น้ำดับไฟ ในขณะที่ไฟเผาไหม้ ดังนั้นน้ำไม่ใช่ไฟที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาได้ ผู้นี้มีกุศมมากที่สุด และเขาได้ศึกษาคัมภีร์มากมายเช่นกัน เขาเคยเป็นเหมือนบัณเฑาะท์ในชาติเกิดนี้ แต่ไม่ได้มีคุณประโยชน์อะไรด้วยสิ่งนั้น เขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์หรือกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เขายังคงทำบาปกันต่อไป พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกผู้ที่คิดว่าตนเป็นลูกๆ ควรบอกบาบาเกี่ยวกับบาปต่างๆ ที่ลูกได้ทำลงไป, เมื่อพ่อกำลังอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และแล้วภาระของบาปนั้นก็ก็จะกลับมาเบาบางลง ลูกจะกลับมาเบาสบายในชาติเกิดนี้ และแล้วลูกต้องเพียรพยายามเช่นกันที่จะขจัดภาระของบาปของหลายชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของลูก พ่ออธิบายเกี่ยวกับโยคะให้กับลูก เป็นเพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครสามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ในยุคทอง ละครทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้ว ทั้งละครเฝ้าแต่หมุนต่อไปในแต่ละวินาที หนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับวินาทีถัดไป ช่วงชีวิตของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ ในแต่ละวินาทีด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลังใช้เบรกกับอายุขัยของของลูกที่ลดลงและกำลังเพิ่มอายุขัยของลูกด้วยโยคะ เวลานั้นลูกๆ ต้องเพิ่มช่วงชีวิตของลูกด้วยพลังโยคะ บาบาเน้นโยคะอย่างมาก, แต่บางคนก็ไม่เข้าใจเลย พวกเขาพูดว่า บาบา ฉันลืมท่าน เหตุนี้เองบาบาพูดว่า โยคะนั้นไม่ใช่สิ่งอื่นใดมันเป็นเพียงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก มีตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน คนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่งว่า เธอเป็นควาย ดังนั้นเขาก็เริ่มคิดว่าตัวเขาเองเป็นควาย, และเมื่อบอกให้เขาออกมาจากประเทศ, เขาก็พูดว่า เมื่อฉันเป็นควายฉันจะ

สามารถออกจากประตูนี้ได้อย่างไร สิ่งนี้ราวกับว่าเขาได้กลายเป็นควายจริงๆ นั่นเป็นเพียงตัวอย่างที่พวกเขาได้ทำขึ้นมา มิฉะนั้นจะไม่มีใครเป็นเช่นนั้น นั่นไม่ใช่ตัวอย่างที่ถูกต้องแม่นยำ จะมีการให้ตัวอย่างของสิ่งที่อยู่บนพื้นฐานของความจริงเสมอ เวลานั้นบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็ทดลองเทศกาลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่พอได้อธิบายแก่ลูกในเวลานี้ พวกเขาไม่เมলামากมาย ฯลฯ แต่ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในเวลานี้ก็จะมีการทำให้ไปสู่เทศกาล ลูกกลับมาสะอาดมากขึ้นที่นี้ ผู้คนกลับมาสกปรกอย่างมากที่เมลา พวกเขาถูโคลนตามร่างกายของเขาเพราะพวกเขาคิดว่าบาปของเขาจะถูกลบไปด้วยสิ่งนั้น บาบาก็ได้ทำสิ่งนั้นมาแล้วทั้งหมด น้ำในนาซิกสกปรกมาก ผู้คนไปที่นั่นและถูโคลนลงบนตัวเขาเอง พวกเขาเชื่อว่าบาปของเขาจะได้รับการปลดปล่อย และแล้วพวกเขาก็ใช้น้ำล้างทำความสะอาดโคลนนั้นออกไป เมื่อมหาราชา ฯลฯ เดินทางไปต่างแดน, พวกเขาเคยแบกไหของน้ำคงคาไปและดื่มมันในเรือกลไฟ ก่อนหน้านั้น, ไม่มีเครื่องบินหรือรถยนต์ ฯลฯ คุณสิ่งทั้งหมดที่พวกเขาได้ประดิษฐ์ขึ้นในช่วง 100 ถึง 150 ปีที่ผ่านมา วิทยาศาสตร์ทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ในตอนต้นของยุคทอง ที่นั่นไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พวกเขาจะสร้างพระราชวัง ฯลฯ ในเวลานี้สติปัญญาของลูกกำลังจะกลายเป็นสติปัญญาที่สูงส่ง และดังนั้นจึงสามารถทำงานทั้งหมดนั้นได้อย่างง่ายดาย เช่นที่ลูกมีก้อนอิฐที่ทำจากดินที่นี้ ลูกก็มีก้อนอิฐทองคำอยู่ที่นั่น มีเรื่องราวของมายาที่แสดงให้เห็นสิ่งนี้ (การนำก้อนอิฐทองคำมาจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) พวกเขาเพียงแค่นั่งลงและสร้างเรื่องราวเพื่อจะแสดงให้เห็นว่ามีก้อนอิฐทองคำในยุคทองอย่างแท้จริง นั่นลูกเรียกว่ายุคทอง นี่ลูกเรียกว่ายุคเหล็ก ทุกคนจดจำสวรรค์ ภาพลักษณ์ของพวกเขาคงอยู่ตลอดเวลา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดถึงศาสนาเทพโบราณดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วพวกเขาก็พูดถึงศาสนาฮินดู เพราะพวกเขากลับมามีกิเลส พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดูแทนที่จะเรียกว่าเทพ พวกเขาจะถูกเรียกว่าเทพได้อย่างไร? ที่ใดก็ตามที่ลูกไปลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ เพราะลูกคือผู้นำศาสนา ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อกับทุกคนและแต่ละคน บางคนจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นลูกต้อง และลูกมีสองพ่ออย่างแท้จริง บางคนจะพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อหนึ่ง และลูกก็ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเหนือโลกสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกมีความรู้ในเวลานี้ ลูกไม่ได้มีความรู้ที่นั่น ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ เพื่อที่ลูกจะสามารถปกครองอาณาจักรเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าถึง 21 ชั่วอายุคน ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกมาเพื่อรู้สิ่งนี้ในเวลานี้ ไม่มีเรื่องของผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญาที่จะมีความสงสัยใดๆ ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อชีพบบามา, ท่านต้องให้มรดกแก่ลูกอย่างแน่นอน เหตุนี้เองبابาพูดว่า เข้มกลัดนี้ดีมาก ลูกต้องติดเข็มอย่างแน่นอน ลูกต้องให้ศาสนานี้กับทุกบ้าน บางคนจะเชื่อลูกและคนอื่นจะไม่ เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น พวกเขาจะเข้าใจว่าพระเจ้าได้มาแล้ว และแล้วผู้ที่ลูกได้ให้ศาสนาก็จะจดจำว่า ใครคือเทวดานางฟ้าที่แต่งกายด้วยในชุดขาวเหล่านั้น? ลูกได้เห็นเทวดานางฟ้าในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่ามาและبابากลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนั้นด้วยพลังของโยคะ และดังนั้นลูกสามารถกลายเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในผู้นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านให้ความรู้แก่ลูกโดยตรง ลูกๆ เช่นกันมีความรู้ในตัวลูกที่بابามีในตัวท่านด้วย เมื่อลูกขึ้นไปเบื้องบน, บทบาทของความรู้ของลูกก็จบสิ้นลง และแล้วลูกก็เล่นบทบาทของความสุกที่ลูกได้รับ, และลูกก็ลืมความรู้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน, ลูกควรจะต้องติดเข็มกลัดนี้ไว้เสมอเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นผู้นำศาสนา ถ้าหากว่าใครจะหัวเราะเยาะลูกนั้นก็ไม่ใช่ไร ทำไมพวกเขาถึงหัวเราะเยาะลูกในเมื่อลูกกำลังบอกสิ่งที่ลูกต้องแก่พวกเขา? ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชื่อของท่านคือชีพบบา ท่านเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ท่านมาและก่อตั้งสวรรค์ นี่คือนครบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกๆ ได้รับความรู้ทั้งหมดนี้แล้ว และดังนั้นทำไมลูกถึงลืม? เป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำอย่างแน่นอน ในขณะที่กำลังก้าวเดินไปลูกต้องจดจำพ่อและมรดก ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ มาที่นี้และกลับไปหลังจากไดยินมูรลี, และแล้วลูกก็ต้องถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าครูบราห์มินคนเดียวเท่านั้นที่ต้องอ่านมูรลี ครูบราห์มินต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเอง, และเตรียมพวกเขาให้พร้อม เพราะเมื่อนั้นพวกเขาก็จะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมายได้ หากครูคนหนึ่งจากไปแล้วครูคนอื่นไม่สามารถดำเนินการศูนยนั้นได้หรือ? ไม่ได้มีการซึมซับความรู้นั้นหรือ? นักเรียนควรจะมีคามใส่ใจที่จะศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น มูรลีนี้ง่ายอย่างมาก ใครก็ตามสามารถซึมซับความรู้และให้คลาสิได้ พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นี้ พ่อพูดกับลูกๆ ว่า ลูกต้องไม่มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ทุกสิ่ง ลูกเพียงแต่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียว ไม่มีความจำเป็นต้องถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อนั่งในตอนเช้าตรู่และช่วยลูกๆ ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อจดจำลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด ทั้งโลกต้องทำให้บริสุทธิ์โดยลูกๆ ด้วยการช่วยเหลือของการจดจำระลึกถึงของลูก มันอยู่ในสิ่งนี้ที่ลูกแต่ละคนได้ให้น้ำมือของลูก ต้องทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อคอยจับตาดูลูกๆ ทั้งหมด ทุกคนจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ท่านดึงดูดความสนใจของทุกคน พ่อจะนั่งอยู่ในความไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ พ่อกำลังให้กระแสแก่ทั้งโลกเพื่อที่โลกจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่มีพลังโยคะอย่างเต็มที่ที่จะเข้าใจว่าเวลานี้بابากำลังนั่งอยู่ที่นี้และสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงซึ่งจะมีความสงบในโลก เมื่อลูกๆ อยู่ในการ

จดจำระลึกถึง, ลูกจะได้รับความช่วยเหลือ ลูกๆ ผู้ที่สามารถช่วยเหลือได้ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน เพียงผู้ช่วยของพระเจ้าผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่จะจดจำพ่อ วิชาแรกของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือลูกๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือพร้อมกับพ่อ ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ท่านจะทำอะไรได้ด้วยตนเอง? ท่านต้องการผู้ช่วย ลูกรู้ว่าลูกจะชำระโลกให้บริสุทธิ์และแล้วปกครองทั้งโลก เมื่อลูกมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกเช่นนั้น ลูกจะมีความซาบซึ้งนั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองเพื่อตัวลูกเองด้วยพลังโยคะของลูกโดยการทำตามศรัทธาของพ่อ ความซาบซึ้งนี้ควรจะสูงขึ้นภายในลูก นี่คือบางสิ่งที่เป็นทางจิต ลูกๆ รู้ว่าทุกวงจรบาบาทำให้เรากลายเป็นนายของโลกด้วยพลังทางจิตนี้ ลูกเข้าใจเช่นกันว่าชีพบาบาและก่อตั้งสวรรค์ เวลานั้นลูกเพียงแต่มีความใส่ใจในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นบนหัวของลูก ลูกต้องเพียรพยายาม ในขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ฯลฯ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อดลใจลูกให้หารายได้มหาศาลเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสุขภาพพลานามัยดีเสมอ เวลานั้นลูกต้องลืมทุกสิ่ง เราดวงวิญญาณกำลังจะกลับไปในเวลานี้ ลูกถูกฝึกให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในขณะที่รับประทาน, ดื่ม, เดินและเคลื่อนไหวไปมา, ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้หรือไม่? ในขณะที่กำลังเย็บผ้า, สติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อ สิ่งนี้ง่ายตายอย่างมาก ลูกเข้าใจว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดได้จบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ เวลานั้นพ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่เราดวงวิญญาณ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้จะเฝ้าแต่ช้ารอย สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน กำลังช้ารอยอยู่ในเวลานี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับของการช้ารอยนี้แก่ลูก แต่ละคนได้รับบทบาทในละครที่พวกเขายังคงเล่นต่อไป ลูกๆ ได้รับคำแนะนำว่า จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสโตประธาน และแล้วก็จะมีการละร่างนี้ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องกลับมาสโตประธาน เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในยุคทอง ที่นั่นลูกจะพูดว่า ลูกต้องละร่างเก่าและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นั่นคือดินแดนแห่งความทุกข์ พวกเขาเป็นร่างเก่า, และดังนั้นลูกเข้าใจว่าลูกต้องละร่างเหล่านั้นและกลับบ้าน ลูกต้องจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่มาและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน พ่อพูดว่า พ่อยกระดับผู้รู้ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่อผู้เดียว ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียว คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกตัดออกไปเรื่อยๆ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังมุรลีและแล้วถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียนจนสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ เพิ่มติดหน้าอกของลูกเป็นสิ่งที่บอกของการเป็นผู้นำสาสน์ ดังนั้นจงติดเพิ่มของลูกอยู่เสมอ
2. เพื่อที่จะสร้างความสงบในโลก, จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เช่นที่สายตาของพ่อไม่มีขีดจำกัด และท่านให้กระแสเพื่อทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์, ดังนั้นจงทำตามพ่อและกลายเป็นผู้ช่วยของท่าน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากปวงกรรมและสัมผัสกับสภาพที่เหนือปวงกรรมด้วยความสมดุลของคาร์มาและโยคะ

เมื่อลูกมีความสมดุลของคาร์มาและโยคะและแล้วลูกก็จะกลับมาประสบความสำเร็จในทุกการกระทำโดยอัตโนมัติ ดวงวิญญาณคาร์มาโยคีไม่เคยติดอยู่ในปวงกรรม ผู้ที่เป็นอิสระจากปวงกรรมถูกเรียกว่าเหนือปวงกรรม(karmateet) เหนือปวงกรรมไม่ได้หมายความว่าลูกอยู่เหนือการกระทำ ลูกจะต้องไม่ละวางจากการกระทำ แต่ละวางจากการกลับมาติดกับอยู่ในปวงกรรมใดๆ ดวงวิญญาณคาร์มาโยคีเช่นนี้จะทำให้การกระทำของดวงวิญญาณอื่นๆ สูงส่งด้วยการกระทำของเขาเอง สำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้นทุกการกระทำจะเป็นความสนุกสนานบันเทิง เขาจะไม่สัมผัสว่าอะไรเป็นเรื่องยาก

คติพจน์: ความรักของพระเจ้าคือนาฬิกาปลุก ที่ปลุกลูกให้ตื่นขึ้นในเวลาอมฤต

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้รับกระแสจากพ่อ อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ลูกๆ ที่ละทิ้งทุกสิ่งและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ของพ่อจะเป็นที่รัก พวกเขาเป็นไปสู่อหทัยของพ่อ
- คำถาม:** เหตุใดลูกบางคนไม่สามารถสัมผัสกับความสุกที่ถาวร? เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้คืออะไร?
- คำตอบ:** สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนในช่วงเวลาของการจดจำระลึกถึง เป็นเพราะไม่มีสติปัญญาที่มั่นคงพวกเขาจึงไม่มีความสุข พายุของมายารบกวนตะเกียง ถ้าการกระทำของลูกไม่เป็นกลางลูกก็ไม่สามารถมีความสุขที่ถาวรได้ เหตุนี้เองลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามนี้

โอมซานติ เมื่อลูกพูดคำว่า “โอม ซานติ” ลูกพูดด้วยความกระตือรือร้นอย่างมาก “นั่นดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ” ความหมายนั้นง่ายดายมาก! พ่อพูดว่า “โอม ซานติ” และดาดาก็พูดเช่นกันว่า “โอม ซานติ” ผู้เดียวนั้นพูดว่า “พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด” และผู้หนึ่งพูดว่า “พ่อคือดวงวิญญาณ” ลูกทั้งหมดคือดวงดาว ต้องมีพ่อของดวงดาวทั้งหมดด้วยเช่นกัน มีการจดจำกันว่า พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวที่โชติ ลูกๆ คือดวงดาวที่โชติที่สุด เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันในสิ่งนี้ด้วย เช่นที่เมื่อพระจันทร์ปรากฏออกมาในเวลากลางคืน ดาวบางดวงก็ริบหรี่และบางดวงก็สว่างไสว บ้างก็อยู่ใกล้ชิดกับพระจันทร์ พวกเขาเป็นดวงดาว ลูกคือดวงดาวแห่งความรู้ มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า ดวงดาวที่มหัศจรรย์ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พ่อพูดว่า ดวงดาวเหล่านี้ (ดวงวิญญาณ) มหัศจรรย์อย่างมาก ประการแรกพวกเขาเป็นจุดที่เล็กมากและไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของพวกเขาผ่านร่างกาย นี่คือการมหัศจรรย์อย่างมาก ดังนั้นลูกๆ ก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นแตกต่างกัน พ่อหนึ่งนี้และจดจำดวงดาวที่เปล่งประกายได้ดีมากและผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมาก พวกเขาเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ได้รับการกระแส แบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จต่อไป ลูกได้รับไฟส่องทางตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก เพื่อที่จะกลับมาสู่ประธานจากตโมประธาน พ่อพูดว่า ผู้ที่ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อพ่อและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้จะเป็นที่รักอย่างมาก พวกเขาเป็นผู้ที่ป็นเข้าไปสู่อหทัยของบาบา บาบาเป็นผู้ที่เอาชนะหัวใจของลูก มีวัดดิลาลาด้วยเช่นกัน เป็นวัดดิลาลาหรือวัดของผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก? ท่านเอาชนะหัวใจของใคร? ลูกสามารถเห็นว่าประชาธิปไตยมากกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ชีพบาบาเข้ามาในท่านอย่างแน่นอน ลูกสามารถเห็นการก่อตั้งสวรรค์อยู่ด้านบนด้วยเช่นกันและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในทาปาเซียอยู่ด้านล่าง นั่นเป็นเพียงแบบจำลองเล็กๆ ที่พวกเขาสร้างขึ้น ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากคือผู้ช่วยที่ยิ่งใหญ่ มีคนชี้ข้าง (มหาระตี) คนชี้มา (กองทัพบมา) และทหารเดินเท้า (กองทัพเท้า) วัดนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างดีมากและลูกต้องแม่นยำอย่างเบ็ดเสร็จ ลูกพูดว่าเป็นอนุสรณ์ของลูกเวลานี้ลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว ไม่มีใครอื่นมีตาที่สามของความรู้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเฝ้าแต่พูดว่า “จริง” กับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับการบอกเล่า ในความเป็นจริงนั้นเป็นคำพูดเท็จ แต่พวกเขาคิดว่าเป็นความจริง พ่อผู้ที่เป็นสัจจะกำลังนั่งที่นี้ในเวลานี้และบอกความจริงแก่ลูกที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้ทำให้ลูกใช้ความพยายามใดๆเลย ความลับของทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมากแต่ทำไมต้องใช้เวลา? จริงๆ แล้วไม่ต้องใช้เวลาในการรับความรู้หรือมรดกของลูกเลย ต้องใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกก็ให้ความใส่ใจมากกับการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเมื่อลูกมาที่นี้ ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจมากนักเมื่อลูกกลับไปบ้าน ที่นี้ทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูกๆ บางคนที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ก็มีความซาบซึ้งในสติปัญญาของพวกเขาว่า เราคือลูกๆและผู้เดียวนั้นคือพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเราลูกๆกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้เข้ามาในร่างนี้ ท่านกำลังให้ตรีชิตที่สูงส่งแก่ลูก ท่านกำลังทำงานรับใช้ ดังนั้นลูกควรจะจดจำผู้เดียวนั้นเท่านั้น สติปัญญาของลูกไม่ควรจะไปที่อื่น ผู้นำศาสนาสอนให้รายงานที่สมบูรณ์ของผู้ที่สติปัญญาเร่ร่อนออกไปข้างนอก ของผู้ที่กำลังทำอะไรและใครที่กำลังสัปหงก เธอสามารถบอกทุกสิ่งได้ พ่อเฝ้าแต่มองดูดวงดาวที่ดีมากและที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ พ่อรักพวกเขา พวกเขาช่วยในการก่อตั้ง อาณาจักรได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างถูกต้องเช่นที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาก่อนหน้านี้นานหลายครั้งด้วย นี่คือการวงจรของละครที่ดำเนินต่อไป ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกอยู่กับพ่อใช่ไหม? ดังนั้นมิตรจึงแต่งแต้มสีสันให้แก่ลูก ลูกกังวลน้อยลงเรื่อยๆ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อนำอาณาจักรแห่งสวรรค์มาให้ลูกๆ พ่อเพียงแค่พูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ จงจดจำพ่อ เวลานี้ลูกต้องกลับไปบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อสิ่งนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถกลับไปบ้านได้ ในเวลานี้จึงเฝ้าแต่จดจำพ่อและดวงจักรแห่งการ

สำนักในตนเอง อัลฟาและเบต้า จดจำพ่อและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองของ 84 ชาติเกิด ลูกดวงวิญญาณได้รับความรู้ของวงจร 84 ชาติเกิด ไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้อันนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกตื่นนอนในตอนเช้าและเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่า เวลานี้เราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก สิ่งนี้ง่ายดายแต่มาทำให้ลูกลืมนะ มีพายุของมายาที่รบกวนตะเกียง มายามีพลังมาก เธอมีพลังอย่างมากที่เธอทำให้ลูกๆ ลืม และแล้วความสุขนั้นก็ไม่ได้คงอยู่อย่างถาวร ลูกนั่งเพื่อจดจำพ่อแต่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่นั้นสติปัญญาของลูกก็เร่ร่อนไปที่อื่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแฝงตัว ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหนลูกก็ไม่สามารถจดจำบาบาได้ และแล้วสติปัญญาของบางคนก็กลับมามั่นคงหลังจากที่เร่ร่อนและบางคนก็สามารถกลับมามั่นคงได้ในทันที ไม่ว่าลูกจะพยายามอย่างหนักมากกับใครบางคนก็ตามสิ่งนี้จะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าสงครามกับมายา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะทำให้การกระทำของลูกเป็นกลาง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่นที่การกระทำของลูกจะเป็นบาป มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่เธอจะทำให้ลูกทำการกรรมที่ผิด มีการละเล่นของราวันและราม เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีอาณาจักรของรามและครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน นั่นคือกลางวันและกลางคืน ในยุคบรรจบพบกันมีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้น เวลานี้ลูกบราห์มินเข้าใจว่ากลางวันจะจบสิ้นลงและกลางวันจะเริ่มขึ้น ผู้ที่เป็นของสกุลศุทราไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาร้องเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างดังมาก ลูกต้องอยู่เหนือเสียง ลูกอยู่อย่างซ่อนแหวะในการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก ลูกแต่ละดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา” ในวัดของชีวาผู้คนเรียกชีวาว่า “บาบา” อย่างแน่นอน พวกเขาไม่ได้มีความรู้ เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้เดียวนั้นคือชีพบาบา นั่นคือภาพลักษณ์ของท่าน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าท่านเป็นสัญลักษณ์ลึงกัม เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็ไปและเทโพหน้านมลงบนสิ่งนั้น พ่อไม่มีตัวตน หากลูกเทหน้านมลงบนผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านจะทำอย่างไร? หากท่านมีตัวตนท่านก็จะยอมรับสิ่งนั้น แต่หากลูกจะออฟเฟอร์หน้านม ฯลฯ ให้แก่ผู้ที่ไม่มีความรู้ท่านจะทำอย่างไร? พ่อพูดว่า หน้านม ฯลฯ ที่ลูกออฟเฟอร์ที่นั่นก็ดื่มโดยลูกและลูกเองก็รับประทานไปคนนั้น ฯลฯ ที่นั่นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ก่อนหน้านั้นลูกเคยทำทุกสิ่งทางอ้อม ในขณะที่เวลานี้ทางตรง ท่านได้ลงมาที่นั่นและกำลังเล่นบทบาทของท่าน ท่านกำลังให้ไฟส่องทางแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกควรมาบนพื้นเพื่อมาหาบาบาอย่างแน่นอน ที่นั่นแบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จได้ดีมาก ที่บ้าน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความไม่สงบในธุรกิจทางโลกของลูก ในเวลานี้มีความไม่สงบทั่วทั้งโลก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งความสงบด้วยพลังโยคะ แต่ลูกได้รับอาณาจักรด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกได้ยินสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้และลูกกำลังได้ยินสิ่งนี้ในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่เกิดขึ้นก็จะมีผลทำอีกครึ่ง พ่อพูดว่า ลูกๆ มากมายก็หวั่นกับความรู้นี้และแล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป พวกเขาเคยจดจำพ่อผู้เป็นที่รักอย่างมาก เวลานี้พ่อมาแล้ว และพวกเขาก็ยังทิ้งพ่อและจากไป! มายาตบตีพวกเขาอย่างหนักมาก บาบา นั้นมีประสบการณ์ บาบาจดจำประวัติศาสตร์ทั้งหมดของท่าน ท่านเคยวิ่งไปรอบๆ ด้วยเท้าเปล่าและสวมหมวก ชาวอิสลามก็เคยรักท่านอย่างมากและได้ให้การต้อนรับท่านอย่างมากมาย “ลูกของครูใหญ่มาแล้ว” รวากับว่าท่านเป็นลูกของครู พวกเขาจะเลี้ยงท่านด้วยจาปาตีข้าวฟ่าง ที่นั่นเช่นกันบาบาได้ทำรายการของการรับประทานเพียงแค่จาปาตีข้าวฟ่างที่หนาๆ และนมเปรี้ยวเป็นเวลา 15 วัน ไม่ได้มีการทำอื่นใดในเวลานั้น มีการทำอาหารเดียวกันแม้กระทั่งสำหรับผู้ที่ป่วยไม่สบาย ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับใครด้วยสิ่งนั้น แต่ผู้ที่ป่วยก็แม้กระทั่งกลับมามีสุขภาพดีขึ้น ได้เห็นแล้วว่าพวกเขาไม่มีสิ่งล่อใจใดๆ “ฉันต้องไม่มีสิ่งนี้หรือฉันต้องมีสิ่งนั้น” การมีความปรารถนาเป็นเหมือนกับการเป็นคนกวาดถนน ที่นั่นพ่อพูดว่า ดายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด พ่อเองก็รู้ว่าท่านต้องให้อะไรแก่ลูกๆ ท่านเองจะให้ในสิ่งใดก็ตามที่ท่านต้องการจะให้แก่ลูก ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว บาบาถามผู้ที่คิดว่าบาบาเป็นพ่อของพวกเขาและเป็นลูกของพวกเขาด้วยเช่นกันในหทัยมีขึ้น และแล้วทุกคนก็ยกมือ พวกเขายกมืออย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับที่ทุกคนจะยกมือในทันทีถ้าบาบาถามว่าใครจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขายังเพิ่มลูกเหนือโลกผู้นี้เข้าไปด้วยอย่างแน่นอน ท่านรับใช้พ่อแม่ของท่านอย่างมากมาย ท่านให้มรดกแก่พวกเขาถึง 21 ชาติเกิด เมื่อพ่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ของเขาที่จะดูแลเขา เป็นราวกับว่าพ่อกลายเป็นชั้นยาสซี ในท่านองเดียวกัน เมื่อพ่อทางร่างของผู้ถึงสภาพของการปลดเกษียณ เขาก็พูดว่าเขาต้องการให้บาบาพาเขาไปที่บันนาราสและมีชุมชนทางจิตที่นั่น (เล่าถึงประวัติศาสตร์ของบาบา) ลูกคือบราห์มิน ประชาบิดา บราห์มา กุมารและกุมารี ประชาบิดา บราห์มาคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านคือใบไม้แรกของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านไม่ได้เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และไม่ใช่ทั้งบราห์มา วิชาหรือซางก้าที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ชีพบาบา คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากท่าน ไม่มีใครรู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนั้นมาเมื่อไหร่หรือมาอย่างไร และผู้คนก็ยังเฉลิมฉลองวันเกิดของท่าน ท่านไม่ได้เข้าไปในครุฑ ท่านอธิบายว่า พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในสภาพของการปลดเกษียณของเขาในช่วงสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา เมื่อผู้คนมีการสละละทิ้ง ก็กล่าวได้ว่าพวกเขาอยู่ในสภาพ

ของการปลดเกษียณ ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดกับลูก ลูกๆได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูก ลูกรู้ถึงปัญหิ์ ดังนั้นพ่อเข้ามาในผู้นี้ พ่อมาและนั่งอยู่ที่ใด? พ่อนั่งถัดไปจากที่นั่งดวงวิญญาณของผู้ที่นั่งอยู่ เช่นที่ครูทำให้สาวกของเขา นั่งถัดไปจากเขานกดีของเขา สถานที่ของผู้นี้และสถานที่ของพ่อทั้งสองอยู่ในจุดเดียวกัน พ่อพูดว่า โอ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ นี่คือการท้าทาย ราชอาณาจักรจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโลกใหม่อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อวางรากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีครูอยู่มากมายแต่มีเพียงสัตครูเดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวคือสัจจะในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดนั้นหลอกลวง ลูกรู้ว่าลูกประจำหนึ่งนั้นเป็นของรูตราและอีกหนึ่งนั้นเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำที่ลูกเคยหมุนลูกปัดนั้นมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้ว่านั้นเป็นลูกประจำของใครหรือผู้ที่อยู่ด้านบนสุดนั้นเป็นตัวแทนของใครหรือใครคือลูกปัดคู่ หรือใครคือลูกปัดทั้งหลาย ลูกไม่เข้าใจว่าลูกหมุนลูกประจำของใคร ผู้คนเพียงแต่ท่องสวดไปเรื่อย “ราม ราม” และหมุนลูกปัดของลูกประจำ ในขณะที่พูดคำว่า “ราม ราม” พวกเขาคิดว่าทุกคนคือราม ด้วยสิ่งนี้ที่มีความมิดมิดอยู่ทั่วไปทุกหนแห่ง พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของลูกประจำ บางคนพูดว่าหมุนลูกประจำหนึ่งร้อยครั้ง บางคนพูดว่าหมุนลูกประจำนี้หลายๆครั้ง พ่อนั้นมีประสบการณ์ ท่านมีครู 12 คนและท่านก็มีประสบการณ์จากครู 12 คนนั้นมีหลายคนที่ไม่่ว่าพวกเขาจะมีครูของตนเองก็ยังไม่หาผู้อื่นโดยคิดว่าพวกเขาอาจจะได้รับประสบการณ์อื่น พวกเขาหมุนลูกปัดของลูกประจำ นั่นคือศรัทธาที่มลายอย่างสมบูรณ์ หลังจากที่พวกเขาหมุนลูกปัดของลูกประจำเสร็จแล้วพวกเขาก็คารวะปู ชีพบาบาเป็นปู ลูกๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษกำลังจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ และแล้วลูกก็ได้รับการจดจำ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาบางคนก็จดจำรามและบางคนก็จดจำศรัทธา ไม่มีความหมายใดกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า “ฉันขอสัญญากับท่านศรัทธา” อย่างไรก็ตามเขาคือเจ้าชายของยุคทอง พวกเขาจะสัญญากับกฤษณะได้อย่างไร? เป็นไปกับพ่อที่ลูกมองหาที่หลบภัย เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพกราบไหว้บูชาและแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด และแล้วลูกก็พูดกับชีพบาบาว่า โอ ผู้เป็นปู ทำให้เราเป็นเช่นเดียวกันกับท่านด้วยเถิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความปรารถนาประเภทใด จบสิ้นสิ่งล่อใจทั้งหมด รับประทานเพียงสิ่งที่บาบาป้อนให้กับลูกเท่านั้น ลูกได้รับคำแนะนำแล้ว: ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด

2. เพื่อที่จะได้รับไฟส่องทางของพ่อ จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ให้มีความซาบซึ้งในสติปัญญาของลูกว่า เราคือลูกๆ และท่านคือพ่อ เราต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธานด้วยไฟส่องทางของท่าน

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นอย่างสิ้นเชิง และรับใช้ด้วยความรู้สึกเมตตาและจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ

ในปัจจุบันเมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดเหนื่อยและท้อแท้และร้องขอความเมตตา ลูกๆของผู้ประทานจะต้องมีความเมตตาต่อพี่น้องชายหญิงของลูก ไม่ว่าบางคนจะเลวแค่ไหน ก็จงเมตตาต่อคนนั้นเช่นกันและลูกจะมีความรู้สึกที่ไม่ชอบ, อิจฉาหรือโกรธใดๆ เมื่อความรู้สึกของความเมตตาปรากฏออกมาในลูก ลูกก็จะสามารถมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือได้อย่างง่ายดาย อย่ามีความเมตตาที่ออกมาจากความผูกพันยึดมั่น สำหรับความเมตตาที่แท้จริงทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นเพราะไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างในสิ่งนั้น

คติพจน์: การให้ความร่วมมือกับผู้อื่นคือการสะสมในปัญหิ์ของลูกเอง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกไม่มีความรู้และไม่มีความสุข ลูกต้องยกระดับพวกเขา ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เปิดตาของพวกเขา และนำความสุขมาให้แก่พวกเขา

คำถาม: อะไรคือพื้นฐานของการเติบโตของศูนย์ใด?

คำตอบ: งานรับใช้ที่ทำอย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ให้มีความใส่ใจที่จะทำงานรับใช้เสมอ และบันดาร์(กล่องบาบา Baba' s Box) ของลูกจะกลับมาเติมเปี่ยมอย่างต่อเนื่อง ที่ไหนก็ตามที่สามารถทำงานรับใช้ได้ลูกควรทำการเตรียมการ อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากผู้ใด ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด ทุกสิ่งจะมาเอง ลูกไม่สามารถรวบรวมเงินทุนเหมือนกับบุคคลภายนอกทำ ศูนย์จะไม่กลับมาเติมเปี่ยมโดยการร้องขอสิ่งใด ดังนั้นลูกต้องดำเนินงานศูนย์โดยไม่ร้องขอสิ่งใด

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังนั่งที่นี่ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกลงมาจากเบื้องบนอย่างไรในตอนต้น เช่นที่พวกเขาแสดงการละเล่นเกี่ยวกับการอวตารของวิษณุ เขาั่งอยู่ในวิมานของเขาและแล้วก็ลงมา เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าการทำงานอวตาร ฯลฯ ที่พวกเขาได้แสดงไว้ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ผิด เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกดวงวิญญาณที่แท้จริงแล้วเป็นผู้อาศัยของสถานที่ใด ลูกมาที่นี่จากเบื้องบนอย่างไรและลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกอย่างไร เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ ควรจะอยู่ในสติปัญญาของนักเรียนอย่างแน่นอนว่าเขาได้วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสำนึกของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เนื่องจากได้ให้ช่วงระยะเวลาที่ยาวนานของวงจรผู้คนจึงไม่สามารถที่จะเข้าใจเรื่องราวที่ง่ายดายเช่นนั้นและเหตุนี้เองจึงเรียกว่าศรัทธาที่งมงาย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าศาสนาอื่นมีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ลูกรู้ว่าลูกได้ใช้ชาติเกิดและกำลังเล่นบทบาทของลูกและเวลานั้นลูกได้มาถึงจุดสิ้นสุดและกำลังจะกลับไปในเวลาหนึ่ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีความรู้ ไม่มีผู้ใดในโลกที่รู้ถึงความรู้นี้ พวกเขาพูดว่าเคยมีสวรรค์เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วแต่พวกเขาไม่รู้ว่สิ่งนั้นคืออะไร เป็นอาณาจักรเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอย่างแน่นอนแต่พวกเขาไม่ได้รู้ถึงสิ่งนั้นเลย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดเช่นกัน ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ไม่รู้ว่ใครคือผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา เวลานั้นลูกรู้สิ่งนี้และกลับมาเติมไปด้วยความรู้ ที่เหลือทั้งหมดในโลกนั้นไม่รู้ เราเคยรู้คิดอย่างมากและแล้วเราก็กกลับมาไม่รู้คิดและโง่เขลา แม้ว่าเราจะเป็นนักแสดงที่เป็นมนุษย์เราก็ไม่รู้สิ่งนี้ ดูซิว่าผลกระทบของความรู้นั้นเป็นเช่นไร! เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ดังนั้นลูกควรรู้สึกท่วมท้นอยู่ภายใน เมื่อลูกซึมซับสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะมีความสุขนั้นอยู่ภายใน ลูกรู้ว่าลูกเคยมาที่นี่ในตอนเริ่มต้นอย่างไรและลูกเคยถูกโยกย้ายจากสกุลสุทรไปสู่สกุลบราห์มินอย่างไร ไม่มีใครในทั้งโลกนอกจากลูกที่รู้ว่วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ควรจะมีการร่ายรำของความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตัวลูก บาบากำลังบอกเราถึงความรู้ที่มหัศจรรย์มากที่เราประกาศสิทธิในมรดกของเรา ได้มีการเขียนว่า ด้วยราชาโยคะนี้พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา อย่างไรก็ตามลูกไม่เข้าใจสิ่งนี้มาก่อน เวลานั้นลูกมีนัยสำคัญทั้งหมดของสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นเรากลายเป็นบราห์มินจากสุทร ลูกมีมนตรานี้ในสติปัญญาของลูก เราบราห์มินจะกลายเป็นเทพแล้วด้วยสภาพที่ตกต่ำลงมาเราก็จะลงมา เราใช้ชาติเกิดใหม่มากมายในขณะที่เราวนไปรอบวงจรด้วยการมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะมีสุขนั้นด้วยเช่นกัน ผู้อื่นเช่นกันจะรับความรู้นี้ได้อย่างไร? ลูกเฝ้าแต่มีความคิดมากมายเกี่ยวกับวิธีที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนอย่างไร ลูกบราห์มินยกระดับทุกคนเป็นอย่างมาก พ่อก็ยกระดับทุกคนด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ผู้คนที่ไม่มีความสุขอย่างสม่เสมอ ดวงตาของพวกเขาก็เปิดขึ้นและมีความสุข ผู้ที่มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ควรจะรู้สึกถึงสิ่งนี้อยู่ภายในและมีสุขอย่างมากมายด้วยเช่นกัน เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ไหน เราลงมาเพื่อเล่นบทบาทของเราอย่างไร เรากลับมาสูงส่งอย่างมากได้อย่างไร แล้วเราลงมาอย่างไรและอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นเมื่อไร ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลาหนึ่ง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ใครคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น? ลูกจะพูดว่าลูกเป็นผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นและดังนั้นลูกได้เห็นความสุขอย่างมากมายและแล้วลูกก็เริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกมีความรู้มากมาย ลูกควรมีความสุขว่าลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร มีความแตกต่างอย่างมากระหว่าง 84 ชาติเกิดและ 8.4 ล้านชาติเกิด เรื่องเล็กๆ เช่นนั้นไม่เข้าไปในสติปัญญาของใคร เมื่อเปรียบเทียบกับหลายแสนปี นี่ก็เป็นเหมือนหนึ่งวันหรือสองวัน ลูกที่ดีเฝ้าแต่ดวงวงจรนี้ในสติปัญญาของพวกเขา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเรียกว่าเป็นผู้ที่ดวงกงจักร

แห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ความรู้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง มีค่ายกย่องสวรรค์มากมาย มีเพียงบาร์ดที่นั่น สิ่งนั้นที่เคยมีอยู่ต้องมีอยู่อีกครั้ง ภายนอกไม่มีสิ่งใดที่ให้เห็น แต่มีนิมิต ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะจบสิ้นและลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ตามลำดับกันไป เวลาที่ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาอย่างไร ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนเหมือนอย่างที่เราเขาแสดงในละคร ไม่มีใครมองเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาคุณนี่ เป็นเกมที่มีมหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณมาและเข้าไปสู่ร่างกายเล็กๆนี้ได้อย่างไร สิ่งนี้เป็นการศึกษาเล่าเรียนของพระเจ้า ความคิดของลูกควรจะแข่งขันในสิ่งนี้ทั้งกลางวันและกลางคืน เมื่อลูกเข้าใจสิ่งนี้ก็เหมือนราวกับว่าเราได้เห็นสิ่งนี้และเราจึงสามารถพูดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ ก่อนหน้านี้นักมายากลเคยทำให้หลายสิ่งหลายอย่างปรากฏออกมา พ่อก็เรียกว่านักมายากล นักธุรกิจ และพ่อค้าเพชรด้วยเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แม้ว่าจะมีคำกล่าวว่าพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้แต่ก็ไม่มีใครรู้ว่าท่านคือใคร หรือท่านเป็นนักมายากลอย่างไร ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เวลาที่พ่อมาแล้วและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากอยู่ใน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้และท่านกำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งนี้ ลูกควรไตร่ตรองสิ่งนี้อยู่ภายในตัวลูกทั้งกลางวันและกลางคืน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถพูดถึงความรู้ของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่มีผู้อื่นสามารถถ่ายทอดสิ่งนี้ บาบามีได้เห็นอะไรเลยแต่ท่านมีความรู้ทั้งหมด พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เข้ามาในยุคทองและยุคเงินแต่พ่อให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ผู้เดียวผู้ที่ไม่เคยเล่นบทบาทในละครนั้นกำลังบอกทุกสิ่งแก่เราได้ได้อย่างไร พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เห็นสิ่งใดเลยและพ่อก็ไม่ได้เข้าไปสู่ยุคทองและยุคเงิน แต่พ่อก็มีความรู้ที่ดีเช่นนั้นที่พ่อมาเพียงครั้งเดียวและพูดความรู้นั้นกับลูก มันน่าประหลาดใจที่ลูกเล่นบทบาทนั้นอย่างไรและลูกก็ยังไม่รู้ถึงสิ่งนั้น แต่ผู้เดียวที่ไม่ได้เล่นบทบาทใดๆเลยในละครนั้นที่บอกทุกสิ่งแก่ลูก เราเป็นนักแสดงและเราไม่รู้สิ่งใดเลยในขณะที่พ่อมีความรู้มากมาย พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เข้าไปสู่ยุคทองและยุคเงินที่พ่อจะถ่ายทอดประสบการณ์ของสิ่งนั้นแก่ลูก ตามละครโดยที่ไม่ได้เห็นสิ่งนั้นและไม่ได้มีประสบการณ์กับสิ่งนั้นพ่อก็ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก เป็นสิ่งที่มีมหัศจรรย์เช่นนั้นที่พ่อไม่เคยมาเล่นบทบาทและพ่อยังอธิบายบทบาททั้งหมดของลูกให้กับลูก เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆที่สุดแสนหวานหากลูกต้องการที่จะก้าวหน้าลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการละเล่น ลูกจะแสดงการละเล่นในลักษณะเดียวกันอีกครั้ง ลูกจะกลายเป็นเทพและแล้วในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกวนไปในวงจรลูกจะกลายเป็นมนุษย์ ลูกควรจะต้องประหลาดใจว่าบาบามีความรู้ในในตัวท่านได้อย่างไร ท่านไม่มีครู ฯลฯ ตามละครสิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วสำหรับท่านที่จะเล่นบทบาทนี้ สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ทุกสิ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ฟอนั่งที่นั่นและอธิบายสิ่งใหม่แก่ลูก ลูกควรจะต้องจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก ลูกต้องจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน บาบามีอธิบายนัยสำคัญนี้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ภาพของรูปแบบที่หลากหลายนั้นดีมาก เพียงผู้ที่ทำรูปภาพของลักษณะและนารายณ์และวิษณุเท่านั้นที่แสดงให้เห็นว่าเราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เราจะกลายเป็นเทพและแล้วก็ยังเป็นนักรบ พ่อค้า และสุทรม มีความยากลำบากใดในการจดจำสิ่งนี้หรือไม่? พ่อเต็มไปด้วยความรู้ท่านไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนกับผู้ใดเลยและท่านก็ไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ลูกจะไม่มีวันเห็นใครที่ไม่ได้ศึกษาอะไรเลยหรือมีครูใดที่จะนั่งและให้ความรู้อย่างมากมายแก่ลูก พ่ออ่อนหวานมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บางคนคิดว่าคนนั้นอ่อนหวานและบางคนคิดว่าคนอื่นอ่อนหวาน ตามที่พวกเขารู้สึกกับใครบางคน อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็เริ่มที่จะกราบไหว้บูชาผู้นั้น ฟอนั่งที่นั่นและอธิบายความลับทั้งหมดแก่ลูก ดวงวิญญาณกลายเป็นตัวของความมืดและเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่มีความสุขและสกปรก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกเคยยกย่องพ่อมากแต่ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย นี่คือการละเล่นที่แสนมหัศจรรย์ บาบามีอธิบายการละเล่นทั้งหมดนี้ด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่เคยเห็นภาพนั้นใดมากมาย ฯลฯ เวลาที่ลูกได้เห็นสิ่งเหล่านั้นและลูกได้ยินเกี่ยวกับความรู้และดังนั้นลูกจึงพูดว่าความรู้ที่ลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามตณคราคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดลูกต้องให้ได้ ผู้คนกลับมาอ่อนแอเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ ไม่ว่าลูกจะอธิบายให้กับพวกเขามากแค่ไหนพวกเขาก็ไม่เข้าใจ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามมาก ลูกก็รู้เช่นกันว่าผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะเข้าใจ อย่างไรก็ตามหลายคนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเทพ พวกเขาจะสามารถซึมซับสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธา ลูกมีคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ: ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูก พ่อกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกถ่ายทอดความรู้เช่นนั้นเช่นกัน ดังนั้นแน่นอนพาหนะของชีพบบาต้องสามารถถ่ายทอดสิ่งนี้ได้ด้วยเช่นกัน แต่ท่านทำให้ตัวท่านเองแผ่ตัว ลูกเพียงแค่จดจำชีพบบาต่อไป ลูกต้องไม่แม้กระทั่งยกย่องผู้ใด ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากโซ่ตรวนของมายาคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีผู้ใดนอกจากลูกที่รู้ว่าฟอนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกอย่างไร ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งราวันคืออะไร พวกเขาเพียงแค่เฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี มีการสร้างหุ่นจำลองของศัตรู เวลาที่ลูกรู้แล้วว่าราวันซึ่งทำให้บาร์ดไม่มีความสุขและยากจนขึ้นแค้นคือศัตรูของบาร์ด ทุกคนติดกับในกรงเล็บของราวัน,กิเลสทั้งห้า สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่ลูกๆ ที่ลูกสามารถปลดปล่อยผู้อื่นจากราวันได้อย่างไร หากลูกสามารถทำงานรับใช้ลูกควรจะทำ

การเตรียมการ ลูกต้องรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตนด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ บาบาพูดว่า พ่อเต็มเต็มคลังสมบัติของลูกๆ เช่นนั้นละครถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อลูกมีโอกาสดีในการทำงานรับใช้ก็ไม่ต้องถาม พ่อได้บอกลูกแล้วว่า ฝ่าฝืนทำงานรับใช้ต่อไป อย่าร้องขอสิ่งใดจากผู้ใด ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด ทุกสิ่งจะมาหาลูกโดยอัตโนมัติ ศูนย์ไม่ได้เจริญด้วยการร้องขอสิ่งใด ลูกสามารถดำเนินงานศูนย์โดยไม่ต้องร้องขอสิ่งใด ทุกสิ่งจะมาหาลูกอย่างต่อเนื่อง จะมีพลังกำลังในสิ่งนั้น ลูกต้องไม่รวบรวมเงินทุนเหมือนที่บุคคลภายนอกทำ มนุษย์ไม่มีวันถูกเรียกว่าพระเจ้า ความรู้คือเมล็ด พ่อผู้เป็นเมล็ดหนึ่งที่นี้และอธิบายความรู้แก่ลูก เมล็ดเองเต็มไปด้วยความรู้ เมล็ดที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถพูดได้ ลูกสามารถพูดได้ ลูกสามารถเข้าใจทุกสิ่ง ไม่มีใครเข้าใจต้นไม้ที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ ลูกๆผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่ออธิบายว่ามายามีพลังมาก ลูกต้องอดทนอีกเล็กน้อยด้วยเช่นกัน กิเลสนั้นแข็งแกร่งมาก ผู้ที่ทำงานรับใช้เป็นอย่างดึกกลับมาถูกตบตีด้วยมายาในขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหว พวกเขาพูดว่า ฉันได้ตกลงมาในขณะที่ปีนบันไดขึ้นไป พวกเขาก็ตกลงมา ดังนั้นรายได้ทั้งหมดที่พวกเขาได้รับมากที่สุดเลย จะได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน พวกเขาทำสัญญากับพ่อ พวกเขาเขียนสัญญานั้นด้วยเลือดและพวกเขาก็หายไป พ่อเห็นว่าแม้ว่าจะมีการสร้างวิธีการต่างๆมากมายเพื่อที่จะทำให้สัญญานั้นมั่นคง พวกเขาก็กลับไปสู่โลกเก่า บาบาได้อธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก นักแสดงควรจะฝ่าฝืนคิดถึงบทบาทของเขา ไม่มีใครสามารถลืมหบทบาทของเขาหรือเธอ พ่อฝ่าฝืนอธิบายให้กับลูกในรูปแบบที่หลากหลายทุกวัน ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นมากมายด้วยเช่นกัน และพวกเขาก็ยังพูดว่า เราต้องการไปอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว เป็นความประหลาดใจของพ่อ ท่านพูดมุรลีทุกวัน ท่านไม่มีตัวตน หากท่านไม่มีรูป,นาม,แผ่นดินหรือเวลาท่านจะพูดมุรลีได้อย่างไร? พวกเขาประหลาดใจเกี่ยวกับสิ่งนี้และแล้วพวกเขาก็กลับไปด้วยความมั่นคง(หลังจากพบพ่อ) พวกเขาต้องการพบพ่อที่มาเพื่อให้มรดกเช่นนั้น หากพวกเขาพบพ่อด้วยการตระหนักรู้จักนี้ พวกเขาสามารถซึมซับเพชรพลอยของความรู้ พวกเขาสามารถทำตามศรัทธาด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปลุกฝังความรู้เข้ามาในชีวิตของลูกและเต็มไปด้วยความสุข ลูกต้องจดจำความรู้ที่มหัศจรรย์และผู้ประทานความรู้และแสดงการรำไรของความรู้อย่าง

2. เพียงแค่จดจำบทบาทของลูกเองเท่านั้น อย่าแม้แต่จะมองดูบทบาทของผู้อื่น มายามีพลังมาก ดังนั้นคงอยู่อย่างระมัดระวัง เพียงแค่ใส่ใจอยู่กับความก้าวหน้าของตัวเอง มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกมีความรักต่อพระเจ้าและแทนที่จะรู้สึกประทับใจในความดีงามของใครบางคน จงปลุกฝังความดีงามนั้นในตัวลูก

หากลูกปรารถนาที่จะรักพระเจ้า ให้ตรวจสอบว่าลูกมีอุปสรรคใดของจิตสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่ ลูกๆบางคนพูดว่า “คนนี้ดีมากและเหตุนี้เองฉันจึงรู้สึกมีความเมตตาเล็กน้อยต่อคนนั้น” บางคนมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของใครบางคน และคนอื่นๆมีความผูกพันยึดมั่นกับคุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษของใครบางคน อย่างไรก็ตามใครคือผู้ที่ได้ให้คุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรมนั้น? หากใครบางคนเป็นคนดี แล้วลูกอาจปลุกฝังความดีนั้นในตัวลูกเอง แต่อย่าประทับใจในบุคคลหรือความดีนั้น จงละวางและมีความรักต่อพระเจ้า นั่นคือ ผู้ที่รักพระเจ้า จะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ให้พลังแห่งความเจียบสงบปรากฏออกมาและความเร็วของงานรับใช้จะกลับมาเร็วขึ้น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความเจ็บป่วยที่ร้ายแรงที่สุดคือการติดกับในรูปและนามของใครบางคน จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง ตรวจสอบความเจ็บป่วยนี้และเป็นอิสระจากสิ่งนี้
- คำถาม:** วิธีที่จะจบสิ้นความเจ็บป่วยของ“รูปและนาม”คือวิธีใด? ความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากความเจ็บป่วยนี้คืออะไร?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะจบสิ้นความเจ็บป่วยของ“รูปและนาม”จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปยังผู้ที่มีร่างกายในช่วงเวลาของการจดจำระลึกถึง จงบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้นด้วยความซื่อสัตย์ ด้วยการบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้นท่านจะให้ภัยลูก อย่าได้ซ่อนความเจ็บป่วยของลูกจากศัลยแพทย์ เมื่อลูกบอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกก็จะได้รับคำตักเตือน หากสติปัญญาของลูกแขวนอยู่กับรูปและนามของใคร สติปัญญาก็ไม่สามารถเชื่อมโยงกับพ่อได้ แทนที่จะเป็นการทำงานรับใช้ ดวงวิญญาณเช่นนั้นก็ทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ พวกเขาทำให้พ่อถูกประณาม และผู้ที่ประณามพ่อในลักษณะนั้นจะกลายเป็นผู้ที่ได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง

โอม ชานติ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่า ลูกแต่ละคนจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ น้องชายไม่สามารถที่จะรับมรดกจากพี่ชายได้ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องหญิงหรือชาย ไม่มีใครรู้ถึงสภาพของใคร บัพดาตาได้รับข่าวทั้งหมด สิ่งนี้เป็นไปในทางปฏิบัติ ลูกแต่ละคนต้องดูว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหนและลูกติดกับในรูปหรือนามของใครบางคนมากแค่ไหน: ที่สณคดีของตนเอง, ดวงวิญญาณลูกดูติดไปที่ไหน? แต่ละดวงวิญญาณเองรู้ว่าเขาต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ที่สณคดีของฉันทรงไปหาชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นหรือตรงไปหารูปและนามของใครอื่นหรือไม่? มากเท่าที่จะเป็นไปได้ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวและเฝ้าแต่ลิ้มทุกคน ถามหัวใจตนเองว่า หัวใจของฉันไปที่ไหนนอกจากมาหาพ่อหรือไม่? สติปัญญาของฉันได้หันเหไปสู่ธุรกิจหรือเรื่องราวของครอบครัวหรือไปหาเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ หรือไม่? ลูกต้องกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและตรวจสอบสิ่งนี้ในตนเอง เมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ที่นี้ใครคนใดคนหนึ่งนั่งอยู่ในโยคะเบื้องหน้าลูก ผู้นั้นต้องจดจำชีพบบาด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าผู้นั้นจะจดจำลูกของเขาหรือของเธอลูกต้องจดจำชีพบบาผู้เดียวเท่านั้น ลูกกำลังนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงชีพบบา และแล้วไม่ว่าใครบางคนจะนั่งเปิดตาหรือปิดตามก็ตาม นี่คือสิ่งที่ต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ลูกต้องถามหัวใจของลูกว่า บาบาริบายอะไรกับฉัน? เราเพียงแค่ต้องจดจำผู้เดียว ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบาด้วยเช่นกัน ผู้นั้นจะไม่เห็นลูกเพราะผู้นั้นจะไม่ตระหนักถึงสภาพของใคร บาบารับข่าวของแต่ละคน ท่านรู้ว่าใครคือลูกที่ดี ผู้ที่เส้นของสติปัญญาชัดเจน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่ได้ไปที่ใดอื่น มีบุคคลเช่นนั้นด้วยเช่นกัน โยคะของสติปัญญาของบางคนก็ถูกดึง และเมื่อพวกเขาได้ยินมูร์ลีพวกเขาก็กระทั้งเปลี่ยนตนเอง พวกเขารู้สึกว่ามันเป็นความผิดของพวกเขา สายตาและที่สณคดีของพวกเขาเคยผิดไปอย่างแท้จริงและเวลานี้ต้องทำให้ถูกต้อง ลูกต้องปล่อยที่สณคดีที่ไม่ถูกต้องไป พ่ออธิบายสิ่งนี้ พี่น้องเพศชายไม่สามารถอธิบายให้แก่นักและกันได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เห็นสายตาและที่สณคดีของแต่ละคนเป็นเช่นไร ลูกทั้งหมดถ่ายทอดสภาพของหัวใจของลูกต่อพ่อ เมื่อลูกแบ่งปันบางสิ่งกับชีพบบา ดาดาก็เข้าใจด้วยเช่นกัน ท่านเข้าใจจากการฟังในสิ่งที่แต่ละคนพูดและจากการที่ได้เห็นพวกเขา トラバจนกระทั่งท่านได้ยินบางสิ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะสามารถบอกได้อย่างไรว่าผู้นั้นกำลังทำอะไร? จากกิจกรรมและงานรับใช้ของพวกเขา, ท่านก็สามารถเข้าใจได้ ผู้นี้มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากและผู้นี้มีน้อย กิจกรรมของผู้นี้ไม่ถูกต้อง เขาอยู่อย่างติดกับในรูปและนามของใครบางคน บาบากล่าวว่า สติปัญญาของลูกถูกดึงไปที่ใครหรือไม่? บางคนบอกบาบาอย่างซื่อสัตย์ ในขณะที่คนอื่นติดกับอยู่ในรูปและนามของคนอื่นอย่างมากเช่นนั้นที่พวกเขาไม่แม้แต่จะบอกบาบาถึงสิ่งนั้น พวกเขา กำลังสร้างการสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น ด้วยการบอกพ่อ พวกเขา ก็จะได้รับการให้อภัย และพวกเขาก็จะสามารถอยู่อย่างระมัดระวังในอนาคตด้วยเช่นกัน มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้บอกบาบาอย่างซื่อสัตย์เกี่ยวกับที่สณคดีของพวกเขาเพราะพวกเขาละอายใจ ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนทำบางสิ่งที่ผิด เขาก็ไม่บอกศัลยแพทย์เกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่กลับซ่อนไว้และโรคภัยนั้นก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งเหมือนกันกับที่นี้ ด้วยการบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกก็จะเบาสบาย ไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อสิ่งนั้นอยู่ภายในตัวลูก ลูกก็คงอยู่อย่างหนัก ด้วยการบอกพ่อถึงสิ่งนั้น, ลูกก็จะไม่ทำสิ่งเดียวกันนั้นอีกครั้ง ลูกจะอยู่อย่างระมัดระวังกับตนเองในอนาคต แต่หากลูกไม่บอกบาบาถึงสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็จะเติบโตขึ้น พ่อรู้ว่าผู้นั้นผู้นี้เฝ้าแต่ทำงานรับใช้้อย่างมากและคุณสมบัติของเขา คืออะไรและเขาทำงานรับใช้้อย่างไรหรือเขา

ติดกับอยู่กับใคร บาบามองดูดวงชะตาของแต่ละคน และแล้วท่านก็มีความรักอย่างมากต่อผู้หนึ่งที่เขาเจ็ดดูผู้หนึ่ง บางคนทำงานรับใช้ที่ดีมาก โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่เคยถูกดึงไปที่ใดเลย ใช่ ก่อนหน้านั้นเคยถูกดึง แต่เวลานี้ลูกระมัดระวัง ลูกบอกบาบาว่า บาบา เวลานั้นลูกระมัดระวัง ก่อนหน้านั้นลูกเคยทำความผิดมามากมาย ลูกเข้าใจว่าด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็ทำความผิดเท่านั้น ในกรณีนั้นสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย แม้ว่าจะไม่มีการจะตระหนักถึงสิ่งนี้ สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ต้องมีความซื่อสัตย์และความสะอาดอย่างมากในหัวใจ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกมีความสะอาดอย่างมากในสติปัญญาของลูก เช่นที่มีความสะอาดในดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์ นี่คือวิธีที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง สำหรับบางคนเป็นที่เข้าใจได้ว่าทัศนคติของพวกเขาถูกดึงดูเข้าไปหารูปและนามของใครบางคน และพวกเขาก็ไม่ได้คงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นเพราะสิ่งนี้สถานภาพของพวกเขาจึงลดลงด้วยเช่นกัน จากราชาเป็นนายก สถานภาพก็ตามลำดับกันไป ลูกควรจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น ลูกนั้นตามลำดับกันไปอย่างแน่นอนและองศาของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ ผู้ที่เคยเต็ม 16 องศาได้กลับมามี 14 องศาของลูกค่อยๆ ลดลงทีละน้อยในลักษณะนี้ เป็นสิ่งดีถึงแม้ว่าลูกจะมี 14 องศา และแล้วเมื่อลูกไปสู่หนทางแห่งบาป ลูกก็ได้กลับมามีกิเลส ช่วงอายุขัยของลูกก็สั้นลงแล้วลูกก็เฝ้าแต่กลับมารโง่และตโง่ๆ เมื่อช่วงอายุขัยลดลงลูกก็กลับมาแก่ขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ใช้ร่างกาย, ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่แก่ลง ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในตัวลูก ลูกลงมาจากการมี 16 องศาอย่างไรแล้วลูกได้กลายเป็นมนุษย์อย่างไร ไม่มีคำแนะนำของเหล่าเทพใด เมื่อลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้านั้นคงอยู่กับลูกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด และแล้วเมื่อมีอาณาจักรของราวัน ลูกก็ได้รับการกำหนดของราวัน พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นว่าเหล่าเทพนั้นไปสู่หนทางบาป ไม่ได้เป็นเช่นนั้นสำหรับผู้คนของศาสนาอื่น เมื่อเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป, ผู้คนของศาสนาอื่นก็ลงมา พ่ออธิบายว่า ลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน โลกนี้แก่นี้คือบทบาทของพ่อในละคร ลูกเข้าใจว่าพ่อต้องทำให้โลกแก่นั้นใหม่อีกครั้ง ผู้คนในโลกไม่ได้รู้ถึงสิ่งใดเลย ลูกอธิบายอย่างมาก แต่แม้กระนั้นบางคนก็ได้แสดงความสนใจอย่างดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นเฝ้าแต่ให้ความคิดเห็นของเขาเองแก่ลูก เมื่อเคยมีลักษมีและนารายณ์, ก็เคยมีความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข มีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก ผู้คนไม่รู้ว่าเหล่าเทพในยุคทองเคยบริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าแม้แต่เทพก็มีลูก แต่ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งสร้างเกิดขึ้นที่นั่นด้วยพลังโยคะอย่างไร พวกเขาพูดว่า หากลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ตลอดชีวิต, ลูกจะมีลูกๆ ได้อย่างไร? ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่า ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด นั่นหมายความว่าเรากำลังก่อตั้งโลกที่ปราศจากกิเลสด้วยการทำตามศรัทธา ศรัทธามาจากพ่อ ได้มีการจดจำกันว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยทีเดียวที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกๆ ทั้งหมดคือมนุษย์ผู้ที่ต่อมากลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งรัฐบาลเทพโดยการทำตามศรัทธา ความบริสุทธิ์คือสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน บอกพวกเขาถึงสิ่งนี้อย่างชัดเจน พ่อเองได้ก่อตั้งรัฐบาลเทพของยุคทองที่ซึ่งเคยเรียกว่าสวรรค์ เป็นพ่อผู้ที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มนุษย์เคยไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์อย่างไร? ท่านพูดกับลูกๆ ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกบอกสิ่งนี้แก่ใครพวกเขาก็จะสัมผัสสิ่งนั้นได้จากภายใน ในเวลานี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์อย่างไร? ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน ตัดขาดสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้น เพราะเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถกลายเป็นเทพจากมนุษย์ได้ นี่คือวิธีที่ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้อื่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกอธิบายจะมีความถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ตามละคร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่อย่างไรก็ตามลูกเฝ้าแต่ได้รับประเด็นต่างๆ ทุกวันเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น สิ่งหลักคือเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์อย่างไร พ่อพูดว่าละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกของประชาบิดาบราห์มา พ่อกำลังสอนเรา เรากลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินก่อนได้อย่างไร? บราห์มานี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มด้วยเช่นกันและต่อจากนั้นท่านก็ต้องใช้ชาติเกิดที่หนึ่งด้วย พ่อมาและเข้ามาในท่าน สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ติดอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องตรวจสอบตนเองอย่างเต็มที่ ฉันมีสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่? ฉันทำกรรมที่เป็นบาปหรือไม่? พฤติกรรมของฉันไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่? ลูกๆ มากมายได้ทำความผิดนี้และดังนั้นในเวลาสุดท้าย พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างมากอย่างแน่นอน แม้ว่าลูกจะยังไม่ไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูก ความทุกข์ทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปจากผู้ที่ไม่ถึงสภาพเหนือบ่วงกรรม พวกเขาเป็นอิสระจากการลงโทษ ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ราชาลูกสร้างขึ้นมามาตามลำดับกันไปแน่นอนที่บางคนทำความเพียรพยายามน้อยกว่าเนื่องจากพวกเขาต้องประสบกับการลงโทษ เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของการลงโทษในกรุงขังของกรรม เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในกรรมเขาพูดว่า ให้ฉันออกไป! ฉันจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปอีก เป็นดวงวิญญาณที่มี

ประสบการณ์ของการลงโทษ เป็นดวงวิญญาณที่ทำการและกระทำสิ่งที่เป็นบาป ร่างกายนี้ไม่มีประโยชน์ สิ่งหลักคือ ลูกต้องพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่ลูกจะเข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณทำทุกสิ่งอย่างแท้จริง เวลาลูกดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับบ้าน เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้อีกครั้ง บางคนผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะมองดูทุกคนว่าเป็นพี่น้องชาย ไม่มีเรื่องของร่างกาย เมื่อลูกได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จะไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายใดๆ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า นี่คือสภาพที่สูงส่งมาก เมื่อพี่น้องหญิงชายติดกับในกันและกัน ก็เกิดความเสียหายในงานรับใช้อย่างมาก ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม มีวิชาต่างๆในการศึกษา ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่า ฉันจะสอบตกในวิชานี้ เนื่องจากการสอบตก และแล้วลูกก็จะกลับมาหย่อนยานในวิชาอื่นด้วย เวลาลูกดวงวิญญาณจะกลายเป็นภาชนะทองคำด้วยพลังของโยคะของสติปัญญาของลูก หากไม่มีโยคะ ลูกก็จะไม่มีความรู้มากเช่นนั้น และแล้วลูกก็จะไม่มีพลังเหล่านั้น จะไม่มีพลังของโยคะเลย สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร บาบาอธิบายแก่ลูกๆว่าลูกควรจะมีสุขภาพของลูกมากแค่ไหน ลูกต้องมองดูว่า ฉัน, ดวงวิญญาณทำการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายตลอดทั้งวันหรือไม่? หากลูกมีนิสัยใดๆเช่นนั้น ลูกควรจะมีนิสัยนั้นไปในทันที อย่างไรก็ตามมายายังคงทำให้ลูกทำความผิดในวันที่สองหรือวันที่สามหลังจากนั้น สิ่งที่จะเลียดอ่อนเช่นนั้นดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ความรู้ทั้งหมดนี้แฝงตัว มนุษย์รู้อะไรบ้าง? ลูกบอกพวกเขาว่า เราทำทุกสิ่งเพื่อตัวเราเองและเราครอบคลุมนำค่าใช้จ่ายของเราเอง เราจะทำอะไรกับผู้อื่นที่มีค่าใช้จ่ายเหล่านั้น? เหตุนี้เองบาบาจึงพูดเสมอว่า ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใดอะไรก็ตามที่ลูกได้รับอย่างง่ายดายก็เหมือนนม และอะไรก็ตามที่ลูกต้องร้องขอก็เหมือนน้ำ หากลูกได้รับบางสิ่งด้วยการร้องขอ พวกเขาให้ลูกที่มาจากการถูกบีบบังคับ รวบรวมว่าพวกเขาต้องเสียสละบางสิ่งเพื่อให้ลูก และดังนั้นสิ่งนั้นจึงกลายเป็นเหมือนน้ำ หากลูกดึงบางสิ่งเข้ามาหาตนเอง นั่นก็เป็นเหมือนเลือด บางคนก็ทำให้เกิดความทุกข์อย่างมาก พวกเขาสร้างหนี้สินและดังนั้นสิ่งนั้นจึงกลายเป็นเหมือนเลือด ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างหนี้สินใดๆ หากลูกให้ทานบางสิ่งแล้วนำสิ่งนั้นกลับคืนไป มีตัวอย่างของราชาฮาริขันทราผู้ที่ทำเช่นนั้น (เขาเฝ้าแต่จดจำสิ่งที่เขาได้ให้ทานไป) อย่าได้ทำเช่นนั้น เก็บส่วนแบ่งของลูกเอาไว้เพื่อที่สิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์กับลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นและลูกก็ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน แล้วเมื่อนั้นที่ลูกควรจากร่างของลูก และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถกลายเป็นราชาที่เป็นผู้ปกครองโลกได้ ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถจดจำบาบาได้ในเวลาสุดท้ายและสภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้ายได้ ไม่เลย ลูกต้องเพียรพยายามในเวลาอันจนถึงเวลาสุดท้ายและทำให้สภาพนั้นเข้มแข็งอย่างมาก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในเวลาสุดท้ายทัศนคติของลูกจะถูกดึงเข้าไปสู่สิ่งอื่นด้วยการจดจำบาบาของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดออกไป ลูกๆรู้ว่าประเด็นของความบริสุทธิ์ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่ต้องการใช้ความเพียรพยายามมากนักในการศึกษา ลูกๆ ต้องให้ความใส่ใจอย่างดีมากต่อสิ่งนี้ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ถ้ามองตนเองทุกวันว่าฉันได้ทำสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือไม่? ฉันติดกับใน“รูปและนาม”หรือไม่? ฉันคลั่งไคล้เมื่อเห็นใครบางคนหรือไม่? ฉันได้ทำการที่ผิดกฎหมายด้วยอวัยวะทางร่างกายของฉันหรือไม่? ลูกไม่ควรจะมีความรักต่อร่างเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือจิตสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด ลูกมีความรักที่แท้จริงต่อผู้เดียวเท่านั้น และมีความรักโดยที่ไม่มีแรงดึงดูดกับใคร แม้ว่าลูกจะมีลูก ฯลฯ ก็ไม่ควรที่จะมีการดึงดูดไปที่ใคร ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นทั้งหมดจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกต้องนำความรักทั้งหมดของลูกออกไปจากสิ่งนั้น ความรักของลูกควรจะมีกับผู้เดียวเท่านั้น และลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใดๆแม้กระทั่งกับชื่อของใครก็ตาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ทัศนคติของลูกสะอาดและบริสุทธิ์มาก อย่าได้มีการกระทำที่ผิดๆหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายใดๆ อยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก อย่าได้ปล่อยให้สติปัญญาของลูกติดอยู่ที่ใด

2. มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว มีความรักต่อทุกคนเพียงแคในนาม และอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด สร้างสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นที่ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่กับร่างกายของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคด้วยสัมผัสการของอำนาจในการปกครองตนเองและได้รับสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งอนาคต

สันสการของการปกครองตนเองเป็นเวลานานจะให้สิทธิในอาณาจักรแห่งอนาคตเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หากลูกได้รับอิทธิพลซ้ำๆ และไม่มีสันสการของการมีสิทธิ ลูกก็จะอยู่ในอาณาจักรของผู้ที่เพียงแค่ปกครองตนเอง แต่จะไม่ได้รับโชคของอาณาจักร ดังนั้นมองดูที่ภาพลักษณ์ของโชคของลูกในกระจกแห่งความรู้ ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกสามารถทำให้คนงานที่ให้ความร่วมมือเป็นพิเศษกลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกในอาณาจักรของลูกและทำงานภายใต้การควบคุมของลูก จงกลายเป็นราชาของพวกเขาและลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีโชค

คติพจน์: เพื่อที่จะทำงานรับใช้ของการให้สะกาซ จงให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกปรากฏออกมา

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาเหมือนพ่อ ลูกๆ ที่มีความเมตตาจะปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** ทั้งโลกมีความปรารถนาอะไร ที่ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้สมปรารถนาได้
- คำตอบ:** ทั้งโลกต้องการที่จะได้รับความสงบและความสุข พ่อมาเมื่อได้ยินเสียงเรียกของลูกๆ ทั้งหมด บาบามีชีวิตจำกัด และด้วยเหตุนี้ท่านจึงมีความใส่ใจอย่างมากว่าลูกๆ ของท่านจะมีความสุขจากการไม่มีความสุขได้อย่างไร บาบาพูดว่า ลูกๆ โลกเก่าเป็นของพ่อ ทุกคนคือลูกของพ่อ และพ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ของพวกเขา พ่อคือนายของทั้งโลก พ่อต้องทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์

โอม ซานติ พ่อกำลังชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นต้องมีความรักต่อพ่ออย่างแนบแน่น แม้ว่ามีความรักระหว่างพี่น้องนั้นก็ เป็นสิ่งดี ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อผู้เดียวคือพี่น้องชาย อย่างไรก็ตามเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองความรักของลูกๆ ทั้งหมดจึงเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นสิ่งดีที่ลูกคือพี่น้องชาย และดังนั้นลูกจะอยู่อย่าง เป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาลอย่างแนบแน่น ลูกคือลูกของพ่อผู้เดียว มันคือดวงวิญญาณที่มีความรักอย่างมากมาย เมื่อลูกจะได้รับสถานภาพที่เป็นเทพก็ต้องมีความรักกันอย่างมากในบรรดาลูก เรา กำลังจะกลายเป็นพี่น้องเพศชาย เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ พ่อมาและสอนเรา ผู้ที่จะเข้าใจก็จะเข้าใจว่านี่คือโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ พ่อให้ดริชต์กับทุกคน นั่นคือท่านจดจำทุกคน มนุษย์ทั้งหมด, ดวงวิญญาณทั้งหมดของทั้งโลกจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทั้งโลก-เก่าและใหม่-เป็นของพ่อ โลกใหม่เป็นของพ่อ แล้วโลกเก่าจะไม่เป็นของพ่อหรือ? เป็นพ่อผู้ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ แม้แต่โลกเก่าก็เป็นของพ่อ พ่อคือนายของทั้งโลก แม้ว่าพ่อจะไม่ได้ปกครองโลกใหม่ โลกก็ยังคงเป็นของพ่อ ลูกของพ่ออยู่อย่างมีความสุขมากในบ้านที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ แล้วพวกเขาก็ได้รับความทุกข์ด้วยเช่นกัน นี่คือการละเล่น โลกที่ไม่มีชีวิตจำกัดทั้งหมดนี้คือบ้านของพ่อ ซึ่งเป็นเวทีขนาดใหญ่ พ่อรู้ว่ามิลูกๆ ของท่านอยู่ในบ้านทั้งหลาย ท่านมองดูทั้งโลก ทุกคนกำลังอาศัยอยู่ ลูกๆ ทั้งหมดไม่มีความสุขในเวลานี้และเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา บาบาสู่ประทานความสงบ ได้โปรดพาเราออกไปจากโลกที่ไม่มีความสุขและสกปรกนี้ไปสู่โลกแห่งความสงบเกิด ลูกเรียกหาพ่อ ลูกไม่สามารถพูดสิ่งใดกับเหล่าเทพ ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน ท่านมีความใส่ใจต่อทั้งโลก นี่คือนบ้านที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อรู้ว่าในเวลานี้ทุกคนไม่มีความสุขในบ้านที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังเรียกหาผู้ประทานความสงบและผู้ประทานความสุข ผู้คนร้องขอในสองสิ่ง เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อมาและกำลังให้ความสุขและความสงบแก่เราด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นจะให้ความสงบและความสุขแก่เรา พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาเช่นนั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกเข้าใจว่าเราลูกๆ ของบาบาเคยมีความสุขอย่างมากเมื่อเราเคยบริสุทธิ์ ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์เวลานี้เราจึงกลับมาไม่มีความสุข ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาเราจะดวงวิญญาณจึงกลับมาเกลียดและไม่บริสุทธิ์ สิ่งหลักก็คือลูกลิ้มพ่อผู้ที่ทำให้สถานภาพที่สูงเช่นนั้นแก่ลูก ผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ และเราก็มีความสุขอย่างมากมาย เวลานั้นลูกกำลังได้รับสิ่งนั้นเพราะในขณะนี้มีความสุขทุกอย่างมาก โลกนี้โตไม่ประชัน ผู้คนเฝ้าแต่สาลึกในมหาสมุทรแห่งยาพิษ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกเข้าใจว่านี่คือก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด พ่อถามลูกๆ ว่า ในปัจจุบันลูกเป็นฆราวาสหรือชาวสวรรค์? เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดในทันทีว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ นั่นคือเขาได้ไปอยู่เหนือความทุกข์ทั้งหมดแล้ว ดังนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงป้อนสิ่งต่างๆ ที่เป็นของนรกแก่เขา? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อมาและก่อตั้งสวรรค์ ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อให้ความรู้แก่ลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนพูดว่าผู้ นั้นผู้ที่มีอำนาจของคัมภีร์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขายังคงเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับพ่อเลย ผู้คนพูดถึงพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน ดูซิว่าพระเจ้าไวยาสได้เขียนอะไรไว้! ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาได้กลายเป็นลูกกำพร้าอย่างสมบูรณ์และเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่มีใครรู้จักพ่อผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อให้คำแนะนำของท่านเองและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ลูกได้ ถามใครก็ตามว่า คุณรู้จักผู้เดียวที่เรียกว่าอิสวร พระเจ้าและผู้สร้างหรือไม่? เป็นการรู้จักพระเจ้าหรือที่พูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน? ก่อนอื่นใจจงเข้าใจตนเอง เมื่อมนุษย์โตไม่ประชัน สัตว์ทั้งหมดฉลาดก็โตไม่ประชันเช่นกัน เมื่อมนุษย์โตประชัน ทั้งหมดก็มีค

ความสุข มนุษย์เป็นเช่นไรเฟอร์นิเจอร์ของเขาก็เป็นเช่นนั้น เฟอร์นิเจอร์ของผู้คนที่มั่งคั่งก็จะดี ลูกได้กลายเป็นนายที่มีความสุขอย่างมากในโลก และดังนั้นไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกมีสิ่งนั้นก็มีความสุข ไม่มีสิ่งใดเลยที่นั่นที่ให้ความทุกข์ นรกนี้คือโลกที่สกปรก พ่อมาและอธิบายแก่ลูกว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านก่อตั้งสวรรค์ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด... ผู้คนไปวัดและร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพและประณามตนเองเพราะพวกเขาทั้งหมดตกต่ำ ลักขมีและนารายณ์คือผู้ที่ทุกคนกราบไหว้บูชา ผู้ที่สูงส่งและเป็นชาวสวรรค์ แม้แต่ชั้นยาสซีกก็กราบไหว้บูชาพวกเขา ซึ่งไม่ได้เป็นเช่นนั้นในยุคทอง การสละละทิ้งของลูกไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและดลใจลูกให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือหัตถะโยคะ, การสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด ศาสนาแยกต่างหาก พ่อพูดว่า ลูกได้ลืมนิยามของลูกเอง และผลักดันตนเองให้เข้าไปสู่ศาสนาอื่น ๆ มากมาย ลูกได้ให้ชื่อบาร์ตของลูกว่าอินดูสถาน และแล้วก็เรียกว่าศาสนาอินดู ในความเป็นจริงไม่มีใครก่อตั้งศาสนาอินดู มีสี่ศาสนาหลัก นั่นคือ ศาสนาเทพ อิสลาม พุทธ และคริสต์เตียน ลูกรู้ว่าทั้งโลกนี้เป็นเกาะและมีอาณาจักรของราวันปกคลุมทั้งโลก ลูกเคยเห็นราวันหรือไม่? ผู้ที่หุ่นจำลองของเขาลูกเผาแล้วฆ่าแล้วคือศัตรูที่เก่าแก่ที่สุด ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าเหตุใดพวกเขาก็ถึงเผาราวัน จะต้องเป็นที่เข้าใจว่าเขาคือใครและพวกเขาได้เผาราวันมาตั้งแต่เมื่อไร พวกเขาคิดว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา โอ้! แต่ก็ยังคงต้องมีปัญหา ไม่มีใครรู้จักลูก ลูกคือลูกของบราห์มา หากใครก็ตามถามลูกว่าลูกคือลูกของใคร จงบอกว่า เราคือบราห์มา กุมารและกุมารี และดังนั้นเราเป็นลูกของท่านอย่างแน่นอน บราห์มาคือลูกของใคร? ลูกของชีพบาบา เราคือหลานของท่าน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของท่าน แล้วในแง่ของร่างกายเริ่มแรกเรากลายเป็นบราห์มินก่อน มีประชาบิดาบราห์มา ลูกรู้ว่ามีการสร้างผู้คนขึ้นมามากมายแค่ไหน นี่คือการนำมาเลี้ยงดู ชีพบาบา นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา มีเมลาด้วยเช่นกัน อันที่จริงเมลาควรจะเกิดขึ้นที่แม่น้ำพรหมบุตร แม่น้ำสายใหญ่ หลอมรวมกับมหาสมุทร เมลาควรจะเกิดขึ้นในการบรรจบกันนั้น เมล่านี้อยู่ที่นี่ บราห์มากำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ และเป็นแม่อาวูโสด้วยเช่นกัน แต่เนื่องจากท่านเป็นผู้ชายจึงได้มีการแต่งตั้งมามาให้ดูแลผู้เป็นแม่ทั้งหลาย พ่อพูดว่า พ่อให้การหลุดพ้นแก่ลูก ลูกรู้ว่าเหล่าเทพเหล่าไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เพราะราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่น มีกลางคืนด้วยความเลื่อมใสศรัทธา และกลางวันด้วยความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อเองมาและอธิบาย ท่านอธิบายแก่ลูกของท่านเท่านั้น มีคำพูดของพระเจ้าที่ว่า ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและดังนั้นท่านต้องเข้ามาในใครบางคนอย่างแน่นอน ท่านพูดว่า พ่อต้องรับการคำจุนของวัตถุธาตุ พ่อไม่ได้รับการคำจุนของร่างที่เป็นเด็ก ภฤษณะคือเด็กเล็กๆ พ่อเข้ามาในร่างนี้ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา และเมื่อเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของเขา เป็นเพียงในสภาพของการการปลดเกษียณเท่านั้นที่ผู้คนจะจดจำพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เมื่อไรก็ตามที่มีความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรมอย่างที่สุด พ่อจะมาในบาร์ตเท่านั้น ค่ายกย่องของบาร์ตไม่มีขีดจำกัด ดูซิว่าผู้คนมีความหยิ่งยโสของร่างกายมากมายเพียงใด! ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น! นั่นเป็นสิ่งที่! พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และบอกลูกทางจิตที่สุดแสนหวานถึงความลับของความรู้ทั้งหมด นี่คือนิยามโลกเก่าในขณะที่ยุคทองคือโลกใหม่ มีเพียงศาสนาเทพโบราณดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทอง เป็นเรื่องของ 5000 ปี ไวยาสาได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี อันที่จริงแล้ววงจรมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น ผู้คนก็ไม่รู้อย่างแท้จริง พวกเขา กำลังหลงใหลอยู่ในการหลงใหลของกัมภักดิ์ คนใหม่ที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้จะไม่สามารถเข้าใจได้ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อพูดกับลูกๆ ของพ่อเท่านั้น ลูกคือผู้ที่เริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้เคยตบตีตนเอง พ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่กราบไหว้บูชา และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นี่เป็นการละเล่นด้วยเช่นกัน บางคนก็ใจอ่อนและแม้กระทั่งร้องไห้ในขณะที่ดูละคร พ่อพูดว่า ผู้ที่ร้องไห้จะสูญเสีย ไม่มีเรื่องของการร้องไห้ในยุคทอง ที่นั่นเช่นกันพ่อพูดว่า ลูกต้องไม่ร้องไห้ ในยุคทองแดงและยุคเหล็กที่ผู้คนร้องไห้ ผู้คนในยุคทองไม่เคยร้องไห้ ในเวลาสุดท้ายไม่มีใครมีเวลาที่จะร้องไห้ พวกเขาจะเฝ้าแต่ตายในทันที พวกเขาจะไม่สามารถร้องไห้ออกมาในความทุกข์ระทม โอ้ รัม! การทำลายล้างจะเกิดขึ้นในลักษณะเช่นนั้นที่จะไม่มีความทุกข์ทรมานแม้แต่หนึ่ง เพราะไม่มีแม้แต่โรงพยาบาลใดจะเหลืออยู่เลย เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำสิ่งต่างๆ เช่นนั้น พ่ออธิบายแก่ลูก พ่อปากองทัพของลูกๆ ผู้เป็นลิงไปเพื่อเอาชนะราวัน เวลานี้พ่อกำลังแสดงให้เห็นวิธีการที่จะเอาชนะราวัน สี่ดาทั้งหมดต้องได้รับการปลดปล่อยจากโซ่ตรวนของราวัน เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พระเจ้าพูดว่า พ่อพูดกับลูกๆ ของพ่อเท่านั้น อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ปิดหูของลูกจากสิ่งต่างๆ ที่ไม่เป็นประโยชน์กับลูกเลย เวลานี้ลูกได้รับศรีมัทแล้ว ลูกคือผู้ที่จะกลับมาสูงส่ง ที่นั่นพวกเขาได้ให้สมญา ศรี ศรี แก่ทุกคน อัจชะ พ่อยังคงพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ การละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดของชัยชนะและการพ่ายแพ้ที่พ่ออธิบายให้กับลูกนี้เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อ ปลดปล่อยทุกคนให้พ้นจากความทุกข์และทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จึงมีความรักอย่างมากต่อพ่อผู้เดียว

2. พ่อพูดว่า ผู้ที่ร้องไห้ก็จะพ่ายแพ้ เหตุนี้เองลูกจะต้องไม่ร้องไห้ในสถานการณ์ใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทาน ผู้ที่ทำให้มิตรของลูกมีความรักและความร่วมมือโดยการมีอำนาจการปกครองเหนือตนเอง

ราชาหมายถึงผู้ประทาน ผู้ประทานไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใดหรือร้องขอสิ่งใด เขาเองมอบของขวัญแห่งความรักของเขาให้กับมิตรแต่ละคนของเขา เมื่อลูกกลายเป็นราชาผู้ที่ปกครองเหนือตนเอง และแล้วทุกคนก็จะมอบของขวัญของความร่วมมือของพวกเขาให้ลูก มิตรทางโลก และทางจิต พูดกับผู้ที่ปกครองตนเองว่า “อยู่ที่นี้ขอรับ เจ้านาย”, “ได้ขอรับ เจ้านาย” และ “ฮาจี” (ยินดีขอรับ) ” และกลับมามีความรักและความร่วมมือ ลูกไม่ควรออกคำสั่งแก่ครอบครัวเลย เพียงรักษาอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกให้อยู่ในระเบียบวินัย และแล้วมิตรของลูกทั้งหมดจะกลับมามีความรักและร่วมมือกับลูก

คติพจน์: ขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดสำหรับการบรรลุผล และเมื่อทัศนคติของลูกอยู่เหนือทุกสิ่ง จะกล่าวได้ว่าลูกมีทัศนคติของการวางเฉย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกได้พบอัลล่าห์แล้ว ลูกต้องทำให้ตนเองถูกต้อง นั่นคือลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ การพิจารณาว่าตนเป็นร่างกายหมายถึงการอยู่อย่างกลับหัวกลับหาง
- คำถาม:** ด้วยการเข้าใจประเด็นใดที่ลูกสามารถพัฒนาการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด?
- คำตอบ:** เวลานี้โลกเก่าสิ้นหวัง โลกเก่ากำลังจะกลายเป็นสุสาน เมื่อลูกเข้าใจประเด็นนี้แล้วลูกก็สามารถพัฒนาการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่ขึ้น ทั้งโลกจะต้องถูกสังเวยในไฟบูชาญูของความรู้อันรุ่งโรจน์ โดยการเข้าใจประเด็นเดียวนี้ที่จะทำให้ลูกจะสามารถพัฒนาการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้ ในเวลานี้หัวใจของลูกก้าวออกมาจากสุสานนี้แล้ว

โอม ซานติ ในความเป็นจริงแล้ว นี่คือการดับเบิลโอมซานติ เพราะมีสองดวงวิญญาณ ศาสดาดั้งเดิมของทั้งสองดวงวิญญาณคือความสงบ ศาสนาของพ่อคือความสงบ ลูกๆอาศัยอยู่ที่นั่นในความสงบและสถานที่นั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสงบ พ่อก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อบริสุทธิ์เสมอ แต่มนุษย์ทั้งหมดได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดกับลูกๆว่า ลูกๆพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ นี่คือการยกย่องสรรเสริญของท่าน ท่านคือพ่อของทุกคนและเป็นผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ดังนั้นทุกคนมีสิทธิ์ในมรดกของพ่ออย่างแน่นอน ลูกได้รับมรดกอะไรจากพ่อ? ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้สร้างแห่งสวรรค์ และดังนั้นท่านจะให้มรดกของสวรรค์ของลูกแก่ลูกอย่างแน่นอน และท่านจะให้สิ่งนั้นในนรก เป็นรางวัลที่ให้มรดกของนรกแก่ลูก ในเวลานี้ทุกคนคือชาวนรก ดังนั้นลูกได้รับมรดกจากราวันอย่างแน่นอน มีทั้งสวรรค์และนรก ใครกำลังรับฟังสิ่งนี้? ดวงวิญญาณ แม้แต่ในหนทางของความไม่รู้ก็เป็นดวงวิญญาณที่ทำให้ทุกสิ่ง แต่เนื่องจากสำนักที่เป็นร่างผู้คนจึงเชื่อว่าเป็นร่างกายที่ทำทุกสิ่ง พวกเขาถือว่าศาสดาดั้งเดิมของพวกเขาคือความสงบ และพวกเขาคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะแล้วจึงเป็นดินแดนของความหลือกวาง บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะและภายหลังได้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลือกวาง, อาณาจักรของราวัน นี่คือการเดินท้าวไป เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้? เพราะดวงวิญญาณได้กลับมาไม่ประจักษ์และพวกเขาก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เมื่อผู้คนกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาก็ประณามผู้เดียวผู้ที่ทำให้บารัตเป็นสวรรค์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครสามารถถูกประณามเพราะสิ่งนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่าละครนี้ได้มีการสร้างขึ้นมาอย่างไร และลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร พ่ออธิบายว่า 5000 ปีก่อนวันนี้ มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบารัต มันเป็นเรื่องของเมื่อวานนี้ แต่มนุษย์ก็ได้ลืมสิ่งนี้ ผู้คนได้นั่งลงและสร้างคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดขึ้นมา ฯลฯ สำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคัมภีร์นั้นเป็นไปเพื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, ไม่ใช่เพื่อหนทางของความรู้ ไม่มีคัมภีร์ใดที่สร้างขึ้นมาจากหนทางของความรู้ พ่อมาในทุกๆวงจรและให้ความรู้แก่ลูกๆเพื่อทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของการเป็นเทพ พ่อสอนการศึกษาแก่ลูก และแล้วความรู้นี้ก็หายไป ไม่มีคัมภีร์ใดในยุคทอง เพราะนั่นเป็นผลรางวัลของหนทางของความรู้ของลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด จากนั้นลูกก็ได้รับมรดกในช่วงระยะเวลาสั้นๆจากราวันเป็นเวลาครึ่งวงจร, ซึ่งชั้นยาสซีเรียกว่า “ความสุขเป็นเหมือนกับมุลกาหนึ่งหยด” ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ที่นี้ซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ ก่อนยุคเหล็กก็มียุคทองแดง และนั่นก็เรียกว่าเป็นดินแดนของกึ่งความทุกข์ นี่คือการดินแดนของความทุกข์สุดท้าย ดวงวิญญาณได้ลงมาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อทำให้ลูกปั่นป่วนได้ขึ้นไปเพราะวงจรต้องหมุนไปอย่างแน่นอน เมื่อโลกใหม่นั้นคงอยู่ก็เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่มีร่องรอยของความทุกข์เลย เหตุนี้เองพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นสิ่งใดและแพะเดิมๆด้วยกันจากบ่อเดียวกัน ที่นั่นไม่มีเรื่องของการก้าวร้าวรุนแรง สิ่งนั้นเรียกว่า “ศาสนาเทพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงที่สูงส่งที่สุด” ที่นี้มีความก้าวร้าวรุนแรง ความก้าวร้าวรุนแรงแรกคือการใช้ดาบของต้นหาคะ ไม่มีใครมีกิเลสใดในยุคทองเลย ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา (เหล่าเทพ) พวกเขาขับร้องเพลงสรรเสริญลักษมีและนารายณ์ ท่านปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กลียุคนี้คือโลกยุคเหล็ก ไม่สามารถเรียกว่ายุคทองได้ ละครนั้นถูกสร้างขึ้นในลักษณะนี้ ยุคทองคือวัดของชีวา ที่นั่นทุกคนบริสุทธิ์และภาพลักษณ์ของพวกเขาที่ยังคงมีอยู่ แม้แต่ในเวลานี้ มีภาพลักษณ์ของชีวาบาปผู้สร้างวัดของชีวาด้วยเช่นกัน ท่านเคยได้รับชื่อมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อันที่จริงแล้วท่านมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้มีร่างกายของพ่อเอง ตัวพ่อเองพูดว่า พ่อต้องมาเพื่อให้

คำแนะนำของพ่อแก่ลูก และเพื่อให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่อต้องมา และรับใช้ลูก ลูกเรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ลูกไม่ได้เรียกหาพ่อในยุคทอง ทุกคนเรียกหาในเวลา นี้ เพราะการทำลายล้างยืนอยู่เบื้องหน้า ผู้คนของบาร์ตรู้ว่านี่คือสงครามมหาการตะเดียวกัน จากนั้นก็จะมีการก่อตั้งศาสนา เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ทุกวันนี้ไม่มีราชาหรือจักรพรรดิ ที่ยิ่งใหญ่ใด ฯลฯ เวลานั้นเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ลูกๆเข้าใจว่าลูกๆผู้คนของบาร์ตเคยมั่งคั่ง ลูกเคยอยู่ ในประสาทราชวงศ์ที่ทำจากเพชรพลอย เริ่มแรกโลกนั้นใหม่ และแล้วโลกใหม่ก็กลับมาเก่า ทุกสิ่งต้องกลับมาเก่าอย่าง แน่นนอน ตัวอย่างเช่น ได้มีการสร้างบ้านใหม่ขึ้นและแล้วอายุขัยของบ้านนั้นก็ลดลง อาจกล่าวได้ว่าบ้านนี้ใหม่, บ้านนั้น เก่าแล้ว, และอีกหนึ่งนั้นก็เก่าและใหม่ ทุกสิ่งต้องผ่านสภาพของสโต ริโซ และตโม พระเจ้าพูดว่า พระเจ้าหมายถึง พระเจ้า! พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าเป็นใครที่เรียกว่าพระเจ้า ไม่มีราชาหรือราชินี ที่นี้มีประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และมี รัฐมนตรีของพวกเขายู่มากมาย ในยุคทอง ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาาก็เป็นเช่นนั้น พ่อได้บอกถึงความแตก ต่างแก่ลูกแล้ว ผู้ที่เป็นนายของยุคทองไม่ได้มีรัฐมนตรีหรือที่ปรึกษา พวกเขาไม่ต้องการบุคคลเหล่านั้น เป็นในเวลาที่ พวกเขาได้รับพลังจากชีพบาบาและประกาศสิทธิในสถานภาพนั้น ในเวลาที่ลูกได้รับคำสอนที่สูงส่งจากพ่อที่จะทำให้ลูก ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง แล้วลูกก็จะไม่ขอคำปรึกษาจากใคร ไม่มีที่ปรึกษาใดๆ ที่นั่น ที่ปรึกษาเกิดขึ้นเมื่อลูกก้าว ไปสู่หนทางแห่งบาป เมื่อปัญญาทั้งหมดของลูกได้หมดสิ้นลง ประเด็นหลักคือกิเลส กิเลสนั้นสร้างขึ้นจากสำนักที่เป็นร่าง จากกิเลสเหล่านั้นตัณหาหาคะคือกิเลสอันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกต้องเอาชนะสิ่ง นั้น พ่อได้อธิบายหลายครั้งแล้วว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ชันสการ์ที่ดีและไม่ได้อยู่ในดวงวิญญาณ ที่นี้ไม่ ใช้ในยุคทองที่ลูกต้องสำนึกผิดเสียใจต่อการกระทำของลูก, นั่นคือดินแดนแห่งความสุข พ่อมาและทำให้ลูกๆกลายเป็นผู้ อาศัยของดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดกับลูกดวงวิญญาณโดยตรง พ่อบอกลูกทั้งหมดว่า นั้ที่ นี้ด้วยศรัทธาในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่าง ร่างกายเหล่านี้สูญสลาย ลูกดวง วิญญาณไม่สูญสลาย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เนื่องจากไม่มีความรู้นี้, พวกเขาจึงพิจารณาว่าความเลื่อมใสศรัทธาเป็นความ รู้ เวลานั้นลูกๆเข้าใจว่าความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากกัน ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ ความสุขของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเพียงชั่วคราว เพราะพวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบาปและข้องแวะใน กิเลส มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรได้จบสิ้นลงแล้ว เวลานั้นพ่อมาอีกครั้งเพื่อที่จะให้มรดกของลูก แก่ลูกที่จะทำให้ลูกได้รับทุกสิ่งรวมทั้งความบริสุทธิ์,ความสุขและความสงบ ลูกๆรู้ว่าโลกเก่านี้จะกลายเป็นสุสาน ในเวลา นี้จึงนำหัวใจของลูกออกไปจากสุสานนี้และผูกพันหัวใจกับดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าและโลกใหม่ เป็นเหมือนกับเมื่อพ่อ ทางร่างได้สร้างบ้านใหม่ที่ลูกของเขาจะนำโยคะของสติปัญญาของพวกเขาออกไปจากบ้านเก่าและเชื่อมโยงกับบ้านใหม่ แม้ในขณะที่พ่อกำลังนั่งอยู่ในสำนักงานของเขา สติปัญญาของเขาก็จะอยู่ในบ้านใหม่ เหล่านั้นเป็นเรื่องที่มีขีดจำกัด พ่อที่ ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างโลกใหม่ของสวรรค์ ท่านพูดว่า ตัดความสัมพันธ์ของลูกกับโลกเก่าและสร้างความสัมพันธ์กับนั้น, พ่อของลูก พ่อได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่ของสวรรค์สำหรับลูก ทั้งโลกเก่านี้จะถูกสังเวยในไฟพายุของความรู้ของรูตรา ในเวลานี้ ทั้งต้นไม้นี้ได้กลับมادتโมประธานและมุพัง เวลานั้นต้นไม้นี้กำลังจะกลับมาใหม่อีกครั้ง ดังนั้นพ่ออธิบายว่าเหล่านี้ คือประเด็นของโลกใหม่ เมื่อใครบางคนล้มป่วยและเขาก็กลับมาสิ้นหวัง ก็เป็นที่เข้าใจว่าเขาจะไม่อาจจะฟื้นตัวจากความ เจ็บป่วย ในทำนองเดียวกัน,เวลานี้โลกนี้ก็สิ้นหวัง เพราะโลกนี้จะกลายเป็นสุสาน เหตุใดลูกควรจะจดจำโลกนี้? นี่คือการ สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด หัตถะโยคี ชันยาสซีเหล่านั้นได้ละทิ้งบ้านและธุรกิจของพวกเขา ลูกละทิ้งทั้งโลกเก่า โลกเก่า เปลี่ยนไปเป็นโลกใหม่ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ ลูกเรียกหาพ่อ บาบาราได้กลับมาไม่ บริสุทธิ์ ได้โปรดมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์เกิด! ดูซิว่าลูกได้ให้การเชื่อเชียวประเภใดแก่พ่อ! ราวน์ผู้ที่ ลูกเผาเขาอยู่เรื่อยๆคือผู้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เขาคือศัตรูที่แข็งแกร่งมาก ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ต้นเมื่อราวน์มาจนถึง ตอนกลางและตอนจบ ผู้คนเฝ้าแต่จมน้ำในมหาสมุทรของยาพิษ เวลานั้นพ่อพูดว่า ละทิ้งยาพิษและดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรในอาณาจักรของราวน์เพราะกิเลส ลูกกลายเป็นคนบ้าอย่างมากที่ ลูกนั่งและดูหมิ่นพระเจ้า มั่นแนแปลใจให้ผู้ที่ดูหมิ่นที่สุดคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลที่บริสุทธิ์ มีคำ กล่าวสำหรับมนุษย์ว่าพวกเขาได้ใช้ชาติเกิดใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ในขณะที่ลูกเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลา เดียวกัน สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายแก่ลูกในวิธีที่สนุกสนาน ธรรมชาติและชันสการ์ที่ดีหรือไม่ดี ก็อยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด เป็นดวงวิญญาณที่ละร่างหนึ่งและรับ อีกร่างหนึ่ง เวลานั้นที่พ่ออธิบายสิ่งนี้ ตามแผนของละคร พ่อมาและทำให้สิ่งที่อยู่กลับหัวกลับหางนั้นกลับมาถูกต้อง พ่อ บอกลูกๆที่สุดแสนหวาน อย่าได้นั่งที่นี้อย่างกลับหัวกลับหาง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกได้พบกับอัลล้าห์ (พระเจ้า) ผู้เป็นพ่อแล้ว ผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลับมาอยู่อย่างถูกต้อง ราวน์ได้เห็นลูกกลับหัวกลับหาง และด้วยการกลับมาอยู่

อย่างถูกต้อง ลูกก็สามารถที่จะยืนตัวตรงได้ นี่คือการละเล่น เพียงพอเท่านั้นที่นั่งลงและอธิบายความรู้นี้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้คือความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาแยกกันอย่างสมบูรณ์ มีคำกล่าวว่า มีทะเลสาบวิเศษและด้วยการอาบในทะเลสาบนั้นลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และแล้วพวกเขาก็พูดว่าปารวตีได้มีการบอกเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะ เวลาลูกกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ จะเป็นเพียงปารวตีเดียวเท่านั้นที่ได้รับฟังเรื่องราวนี้หรือ? นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ยุคทองคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ในขณะที่ยุคเหล็กคือดินแดนของความตาย สิ่งนี้เรียกว่าปาหนาม ผู้คนไม่รู้จักพ่อ พวกเขาพูดว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! โอพระเจ้า! อย่างไรก็ตามพวกเขารู้จักท่าน ลูกก็รู้จักท่านเช่นกัน ในเวลานี้พ่อมาแล้วและทำให้ลูกถูกต้อง พระเจ้าก็เรียกว่าอัลล่าห์ด้วยเช่นกัน อัลล่าห์สอนลูกและให้สถานภาพของเทพเจ้าแก่ลูก อย่างไรก็ตามมีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น ลักษณะและนารายณ์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพเจ้าเพราะพวกเขาก็ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อคือผู้เดียวที่ได้สอนพวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย ลูกมีสิทธิ์ในมรดกของพ่อ มนุษย์อยู่ในความมืดสนิท พวกเขาคือของชุมชนมืปีศาจ พวกเขายกย่องยุคเหล็กยังคงคลานอยู่ในวัยทารกของมัน, ยังคงเหลือเวลาอีกหลายปี พวกเขานอนหลับไปในการหลับที่ลึกอย่างมาของความรู้ นั่นก็อยู่ในละครเช่นกัน ไม่มีความทุกข์ในความสว่าง มีความทุกข์ในความมืดของกลางคืน เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้และอธิบายแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ทุกคนมีสองพ่อ พ่อที่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนหลงใหลในราตรีและดังนั้นพ่อต้องมาและก่อตั้งสวรรค์อย่างแน่นอน สวรรค์ที่ผ่านไปแล้วเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง เวลานั้นโลกนี้ดีโมประธานเป็นนรก ตามแผนของละคร พ่อมาเพื่อเล่นบทบาทของพ่อในเวลาที่ถูกต้อง พ่อไม่มีตัวตนแน่นอนพ่อต้องการปากที่จะพูด ปากของวัวไม่สามารถใช้ได้ พ่อใช้ปากของผู้นี้ ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณโดยตรง ในทำนองเดียวกันจงมีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ขจัดความผูกพันยึดมั่นใดๆออกไปจากสุสานนี้ พัฒนาชั้นสการเช่นนั้นที่ลูกไม่ต้องสำนึกผิดเสียใจต่อการกระทำของลูก

2. เนื่องจากพ่อมีความมั่นคงในละครที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ท่านไม่เคยกล่าวโทษใคร และท่านแม้กระทั่งยกระดับผู้ที่ดูหมิ่นท่าน จงกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ไม่มีใครสามารถถูกตำหนิได้ในละครนี้ ละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมด และอยู่อย่างเป็นอิสระจากการทำงานหนัก โดยได้รับพรจากผู้ประทานพรในทุกย่างก้าว

ลูกๆ ของผู้ประทานพรจะได้รับพรโดยอัตโนมัติในทุกย่างก้าวจากผู้ประทานพร พรเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงของพวกเรา พวกเขารับการหล่อเลี้ยงด้วยพร ผู้ที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งเช่นนี้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามกล่าวกันว่าได้รับพร ดังนั้นลูกได้ประกาศสิทธิ์ที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลชาติแล้วชาติเล่า เวลาลูกได้รับพรจากผู้ประทานพรในทุกย่างก้าวและลูกจะได้รับอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ สำหรับดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ไม่มีอะไรนอกจากพร: พรผ่านดริชตี คำพูด และความสัมพันธ์

คติพจน์: เพิ่มความเร็วในความพยายามของลูกตามความเร็วของเวลา

*** โอม ขานติ ***

เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จงสะสมและเพิ่มบัญชีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกและกลับมาเติมเปี่ยม

ชุมนุมใจที่บัพดาตาได้เห็นในวันนี้? ในชุมนุมของวันนี้ลูกแต่ละคนเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดและร่ำรวยที่สุดด้วยสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายทั้งหมด ไม่ว่าผู้คนในโลกจะมีความร่ำรวยแค่ไหน พวกเขาที่ร่ำรวยที่สุดเพียงแค่ชาติเกิดเดียวเท่านั้น ไม่รับประกันว่าพวกเขาจะยังคงร่ำรวยที่สุดในชาติเกิดเดี่ยวนั้นหรือไม่ แม้ว่าพวกเขาจะร่ำรวยที่สุดในโลก นั่นก็จะต้องเป็นเพียงแค่ชาติเกิดเดียว ในขณะที่ลูกพูดด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งว่า ลูกร่ำรวยที่สุดเป็นเวลาหลายชาติเกิด เพราะลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายทั้งหมด ลูกทุกคนรู้ว่าด้วยความพยายามในเวลานี้ ลูกสามารถหารายได้เป็นอย่างมากในเวลาเพียงหนึ่งวัน ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกสามารถหารายได้ในหนึ่งวันได้มากเท่าไร? ลูกเข้าใจปัญหานี้หรือไม่? เพราะลูกมีประสบการณ์ของการหารายได้หลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว คำกล่าวนี้จึงได้รับการจดจำเช่นกัน ดังนั้นโดยการรู้จักพ่อและความรู้ของพ่อ และโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกสามารถสะสมได้หลายล้านในทุกย่างก้าวในหนึ่งวัน ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะก้าวไปกี่ก้าวในการจดจำระลึกถึง ลูกก็สะสมได้หลายล้านเท่าตามนั้น มีใครอื่นที่สามารถหารายได้เช่นนี้หรือสามารถสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ในบัญชีเช่นนี้ได้? มีใครอีกไหม? เพียงแค่ไปท่องทั่วรอบโลกและดูซิ! ไม่มีใครนอกจากลูกทั้งหมดที่สามารถสะสมได้มากเท่านี้ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จงอยู่ในความตระหนักรู้ที่สูงส่งของโชคของลูกที่ได้รับการทำให้สูงส่งโดยพระเจ้า

ลูกรู้เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าของลูกใช่ไหม? ลูกรู้เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าของเวลาในปัจจุบันของลูกว่าเวลาของยุคบรรจบพบกันนี้สูงส่งแค่ไหน ในเวลานี้ลูกสามารถรับการบรรลุผลได้ก็ตามที่ลูกต้องการจากพ่อได้ เพราะลูกคือผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ลูกกำลังรับสิ่งเหล่านั้นใช่ไหม? ลูกได้รับสิทธิ์ทั้งหมดของลูกหรือไม่? แต่ละความคิดที่สูงส่งของลูกเป็นสมบัติที่มีค่าเช่นนั้น! เวลาเป็นสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน ความคิดของลูกเป็นสมบัติที่มีค่าอันสูงส่ง พลังทั้งหมดเป็นสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเช่นกัน แต่ละเพชรพลอยแห่งความรู้เป็นสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งมากเช่นนั้น! แต่ละคุณธรรมเป็นสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งมากเช่นนั้น! ผู้คนในโลกก็เชื่อเช่นกันว่าในทุกขณะแต่ละลมหายใจในการจดจำระลึกถึงพระเจ้านั้นมีคุณค่า ดังนั้นให้แม่กระทั้งลมหายใจของลูกทุกคนมีคุณค่าและไม่สูญเปล่า สิทธิ์ที่จะประสบความสำเร็จหลอมรวมอยู่ในทุกลมหายใจของลูก อย่างไรก็ตามบัพดาตาได้แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้กับลูกๆทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ลูกได้รับวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกัน บัพดาตาไม่ได้ให้ใครบางคนหนึ่งเท่า อีกคนหนึ่งสิบเท่า และคนอื่นๆอีกร้อยเท่า ผู้ประทานที่ประทานสมบัติที่มีค่าทั้งหมดแก่ลูกทุกคนก็ให้สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกันทันทีที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน อย่างไรก็ตามมันขึ้นอยู่กับลูก ว่าลูกจะเพิ่มสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นหรือจะสูญเสียมันไปมากแค่ไหน ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบดูว่าลูกสะสมมากเท่าไรและสูญเสียไปมากเท่าไรตลอดทั้งวัน ลูกตรวจสอบสิ่งนี้หรือไม่? ลูกจะต้องตรวจสอบสิ่งนี้อย่างแน่นอน เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียวแต่สำหรับทุกชาติเกิด ลูกจะต้องสะสมไว้สำหรับหลายๆชาติเกิด ลูกรู้วิธีที่จะสะสมหรือไม่? เป็นสิ่งที่ย่างยาก เพียงแค่เติมศูนย์ลงไป เมื่อลูกจดจำจุด (เล็กศูนย์) ลูกก็จะเพิ่มค่าเหล่านั้นขึ้นมา ในแง่ของความมั่นคงทางกายภาพ เมื่อลูกวางศูนย์ต่อจากเลข “1” จำนวนก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทำนองเดียวกัน เช่นที่แต่ละดวงวิญญาณคือจุด และพอก็คือจุดด้วยเช่นกัน ดังนั้นละครที่ผ่านไปแล้วก็คือจุดฟูลสตอปซึ่งเป็นจุดด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำสมบัติที่มีค่าทั้งหมดด้วยสำนึกของจุด (เลขศูนย์) ลูกจะสะสมในบัญชีของลูกต่อเนื่องไป ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้แล้วใช่ไหม? ทันทีที่ลูกใส่จุดฟูลสตอป ลูกจะหยุดการสูญเสียสมบัติที่มีค่าของลูกและเริ่มสะสมและเพิ่มสมบัติเหล่านั้น ลูกรู้วิธีที่จะใส่จุดฟูลสตอปหรือไม่? บางครั้งลูกพยายามที่จะใส่จุดฟูลสตอป แต่แทนที่จะใส่จุดฟูลสตอป ลูกกลับใส่เส้นยาวๆแทนหรือไม่? แทนที่จะเป็นจุดฟูลสตอปกลับกลายเป็นเครื่องหมายคำถามไหม? หรือแทนที่จะใส่จุดฟูลสตอป กลับกลายเป็นเครื่องหมายอัศเจรีย์(เครื่องหมายตกใจ)ไหม? วิธีที่จะเพิ่มบัญชีของลูกคือการใส่จุดฟูลสตอป และวิธีที่จะทำให้บัญชีของลูกเกิดการสูญเสียคือการวาดเส้นที่ยาว, เครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์ แล้ววิธีไหนง่ายที่สุด? คือการใส่จุดฟูลสตอป วิธีที่จะทำเช่นนี้เป็นเรื่องง่ายมาก ลูกเพียงแค่ต้องมีความเคารพตนเองและจดจำระลึกถึงพ่อและสามารถใส่จุดฟูลสตอปต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์

บัพดาตาได้บอกกับลูกก่อนหน้านี้นี้ว่าทุกวันในเวลาอมฤต ลูกต้องแถมดิลักของสำนึกของสามจุดนี้ให้กับตัวลูกเอง แล้วสมบัติที่มีค่าของลูกจะไม่สูญเสียไป สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องในทุกขณะ บัพดาตามองดู

ซาร์ทของลูกๆทุกคนเพื่อดูว่าลูกสะสมสมบัติที่มีค่าได้มากน้อยเพียงใด บาบาดูซาร์ทเพื่อดูสมบัติที่มีค่าทั้งหมด บาบาเห็นอะไร? จนถึงตอนนี้ บัญชีของลูกก็ยังไม่เพิ่มขึ้นเท่าที่ควร เวลา, ความคิด และคำพูดของลูกกำลังสูญหายไป ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวและเดินไปเดินมา ความสำคัญของเวลานี้ไม่ได้ปรากฏออกมาในสำนึกของลูกมากเท่าที่ควร หากความสำคัญของเวลานี้ปรากฏอยู่ในความทรงจำของลูกตลอดเวลา ลูกจะใช้เวลาอย่างคุ้มค่ามากขึ้น ลูกใช้เวลาของลูกตลอดทั้งวันในทางที่ธรรมดา ลูกไม่ได้ใช้เวลาไปในทางที่ผิดแต่ใช้ไปในทางที่ธรรมดา ในทำนองเดียวกัน ความคิดที่ลูกมีก็ได้เลวร้ายแต่มันไร้ประโยชน์ ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง ลูกใช้เวลาในทุกๆชั่วโมงไปในทางที่ธรรมดามากเท่าไร? ลูกมีความคิดที่ธรรมดามากเท่าไร? ลูกไม่ได้สะสมสิ่งใดเลยในเวลานั้น และเมื่อบัปเตดาดายังคงส่งสัญญาณให้กับลูกอยู่เรื่อยๆ ลูกก็พยายามทำให้บัปเตดาดมั่นใจอย่างมาก ลูกพูดว่า “بابا ฉันมีความคิดเหล่านี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และไม่มีอีกต่อไปแล้ว ฉันเพียงแค่มีความคิดเล็กๆน้อยๆเกี่ยวกับสิ่งนี้เท่านั้น ฯลฯ ฉันจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ฉันจะโอเค มันยังไม่สิ้นสุด ยังคงมีเวลาเหลืออยู่บ้าง แล้วฉันจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในตอนนั้น” อย่างไรก็ตามบัปเตดาดบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกต้องสะสมสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกพูดว่า “บัญชีสะสมของฉันจะเต็มเปี่ยมในเวลาสุดท้าย ฉันจะกลายเป็นเช่นนั้นเมื่อถึงเวลา” ต่อเมื่อลูกได้สะสมบางสิ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้วเท่านั้นที่สิ่งนั้นจะคงอยู่กับลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เมื่อลูกถูกถามว่า ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกอะไร ลูกทุกคนบอกว่าลูกจะกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ หากبابาขอให้ลูกยกมือถ้าลูกต้องการที่จะกลายเป็นบางสิ่งในยุคนั้นก็คงจะไม่มีใครยกมือ แต่เมื่อبابาถามว่าลูกต้องการที่จะกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์หรือไม่ ลูกทั้งหมดก็จะยกมือ หากลูกได้สะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ไว้ในบัญชีของลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกก็จะได้รับมรดกของลูกอย่างเต็มที่ หากลูกสะสมสมบัติที่มีค่าเพียงเล็กน้อยแล้วลูกจะได้รับมรดกของลูกอย่างเต็มที่ได้อย่างไร? เหตุนี้เองต่อจากนี้ไป ลูกจะต้องสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้ได้มากที่สุดเท่าที่ลูกจะทำได้ อย่าได้พูดว่า “สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น สิ่งเหล่านั้นจะมา” และก็ปล่อยให้มันเป็นเรื่องของอนาคต ลูกต้องทำสิ่งนี้เวลานี้ นี่คือการมุ่งมั่น เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในเวลาอมฤตในสภาพจิตที่ดี ลูกสัญญาในหัวใจของลูกว่าลูกจะทำสิ่งต่างๆมากมายเช่นสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น ลูกพูดว่าลูกจะแสดงความหัตถ์ศรัทธา ลูกจะทำบางสิ่ง และทุกคนจะได้เห็นสิ่งนั้น นั่นเป็นสิ่งที่ดี! อย่างน้อยลูกก็มีความคิดที่สูงส่ง! อย่างไรก็ตาม บัปเตดาดพูดว่า เวลานี้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกได้สัญญาไว้ไปสู่การปฏิบัติ! อย่าเพียงแค่นำสัญญาบางสิ่งบางอย่าง แต่ให้นำสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้สัญญาไว้ไปปฏิบัติ ลูกมีความคิดที่ดีมากสำหรับความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ในเวลานั้นบัปเตดาดมีความพอใจและยินดีกับลูกเป็นอย่างมาก เพราะอย่างน้อยลูกก็รักษาความกล้าหาญของลูกไว้โดยบอกว่าลูกจะทำสิ่งนี้หรือลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นเพราะความกล้าหาญของลูกดีมาก บัปเตดาดจึงมีความพอใจที่ได้เห็นสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงการนำบางสิ่งบางอย่างไปปฏิบัติจริง มันก็เกิดขึ้นเพียงบางครั้งเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะให้สัญญา แต่การรักษาสัญญาของลูกนั้นหมายความว่าลูกจะต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ มีหลายคนที่ไม่ให้สัญญาแต่ลูกก็ทำตามลำดับกันไปในการรักษาสัญญาเหล่านั้น ทำให้สิ่งที่ลูกฝึกฝนเท่ากับสิ่งที่ลูกคิด ทำให้การฝึกฝนของลูกเหมือนกันกับแผนการของลูก ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? นักธุรกิจมาที่นี้ในวันนี้ ลูกผู้เป็นนักธุรกิจรู้วิธีทำธุรกิจ ลูกรู้วิธีที่จะสะสมความมั่งคั่งใช่ไหม? วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ทำทุกสิ่งในทางปฏิบัติเช่นกัน บัปเตดาดเรียกลูกผู้มาจากเขตชนบท (rural) ว่า 'ผู้ปกครอง' (rulers) เพราะถ้าลูกไม่ทำงานรับใช้นั้นก็จะไม่มีใครสามารถดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นพวกลูกจากทั้งสามวง(ฝ่าย)ที่มาที่นี้จึงนำทุกสิ่งไปปฏิบัติ ลูกไม่ใช่ผู้ที่แค่พูดถึงเรื่องนี้เท่านั้น แต่ลูกเป็นผู้ที่ทำทุกสิ่งที่ลูกพูดอย่างแท้จริง ดังนั้นลูกดวงวิญญาณทั้งหลายที่รักษาสัญญาของลูกโดยการนำคำสัญญาเหล่านั้นไปปฏิบัติอย่างแท้จริงใช่ไหม? หรือลูกเป็นผู้ที่แค่ให้คำสัญญาเท่านั้น? ในช่วงเวลาของการทำสัญญา ลูกทำให้บัปเตดาดพอใจโดยการแสดงความกล้าหาญของลูกให้ท่านเห็น บัปเตดาดมีไฟล์ของคำสัญญาของลูกแต่ละคนที่ได้ทำไว้ มันไม่ใช่ว่าจะไม่มีตู้หรือที่เก็บไฟล์ของคำสัญญาของลูกที่นั่น บางครั้งบัปเตดาดก็เปิดทีวีทางจิตของท่านขึ้นมาทันที ท่านไม่ได้เปิดมันไว้ตลอดเวลา! ท่านเปิดเป็นบางครั้งและสามารถได้ยินทุกสิ่ง ท่านยังฟังสิ่งที่ลูกพูดกันในบันดา ลูกๆเองด้วย เหตุนี้บัปเตดาดถึงกล่าวว่า: โอนสิ่งที่ไร้ประโยชน์เข้าบัญชีสะสมของลูก

การเป็นบราห์มินหมายถึงการเป็นคนที่เป็นไปในทางจิตวิญญาณ ความสำคัญของชีวิตบราห์มินนั้นยิ่งใหญ่มาก ลูกมีการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่มากมาย ความเคารพตนเองที่ลูกมีนั้นสูงส่งมาก การได้เป็นของพ่อในยุคบรรจบพบกันคือโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุดหลายล้านเท่า เหตุนี้เองบัปเตดาดบอกว่า ลูกต้องตระหนักว่าแต่ละสมบัติที่มีค่าของลูกมีความสำคัญเพียงใด เมื่อลูกให้คำบรรยาย ลูกพูดสรรเสริญยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างมาก เมื่อมีบางคนขอให้ลูกพูดในหัวข้อเรื่องการสรรเสริญยุคบรรจบพบกัน ลูกสามารถทำเช่นนั้นได้นานแค่ไหน? ลูกสามารถทำสิ่งนั้นเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงได้หรือไม่? ครุพูดซิ! ผู้ที่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ยกมือขึ้น! อ้าวะ ลูกสามารถให้คำบรรยายเช่นนี้ได้หรือไม่? ลูกพูดถึงความสำคัญของสิ่งนั้นกับผู้อื่น ลูกก็รู้ดีเช่นกันว่าเวลานี้สำคัญแค่ไหน บัปเตดาดไม่ได้บอกว่าลูกไม่รู้ว่ามีค่าเพียงใด เพราะลูกสามารถบอกเกี่ยวกับสิ่ง

นี้ให้ผู้อื่นรู้ได้ มันก็ต้องเป็นเช่นนั้นที่ลูกเองก็รู้ดีอยู่แล้ว มันเป็นเพียงแต่ว่าสิ่งนั้นกลับมาหลอมรวมกัน สำหรับของลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ในรูปที่ปรากฏออกมาบางครั้งอยู่ในระดับที่มากกว่าและในบางครั้งอยู่ในระดับที่น้อยกว่า ให้สำนักเรูนี้ปรากฏออกมาตลอดเวลา ให้ความซาบซึ้งของพระเจ้าของลูกปรากฏออกมาอยู่เสมอ ลูกไม่ควรพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น มันควรจะอยู่ในสำนักเรูของลูกอยู่แล้วว่าลูกเป็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกมีศรัทธาในสิ่งนี้ แต่ศรัทธานั้นจะแสดงออกมาด้วยความซาบซึ้งทางจิตของลูก ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอยู่ตลอดเวลา ลูกควรมีความซาบซึ้งทางจิตในการรู้ว่าลูกคือใคร เมื่อความซาบซึ้งนี้ปรากฏออกมาในตัวลูก ลูกก็จะสะสมสมบัติที่มีค่าอย่างต่อเนื่องไปในทุกวินาที

ดังนั้น เนื่องจากบัพดาตรวจสอบบัญชีสะสมของลูกเพื่อดูว่าลูกสะสมอะไรบ้าง ท่านจึงขอให้ลูกให้ความใส่ใจเป็นพิเศษเวลากำลังจะสิ้นสุดลงอย่างทันทีทันใด อย่าคิดว่าจะมีการบอกล่วงหน้าเมื่อสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นและที่ทุกสิ่งจะดีในเวลานั้น ใครเป็นครูของผู้ที่รับการคำจุนของเวลา และคิดว่าเวลาจะทำให้ทุกสิ่งถูกต้องและทำให้ทุกสิ่งโอเคในเวลาที่คุณต้อง? คือเวลา หรือพระเจ้าเอง? ลูกจะพูดอะไรกับคนที่ไม่สามารถลูกทำให้สมบูรณ์พร้อมโดยพระเจ้าเอง แต่ลูกทำให้สมบูรณ์พร้อมด้วยเวลา? เวลาเป็นนายของลูก หรือพระเจ้าเป็นครูของลูก? ตามละคร ถ้าเวลาสอนลูกให้เปลี่ยนแปลงตนเองหรือลูกเปลี่ยนแปลงตนเองบนพื้นฐานของเวลาแล้ว เพราะเนื่องจากเวลาเป็นนายของลูกในเวลานั้น บัพดาเรูว่าลูกจะได้รับรางวัลของลูกตามนั้น เวลากำลังรอคอยลูกอยู่ ลูกไม่ควรรอคอยเวลา เวลาคือสิ่งสร้างและลูกคือนายผู้สร้าง ดังนั้นสิ่งสร้างของลูกจะต้องรอคอยผู้สร้างของมัน ไม่ใช่ว่าลูกเป็นผู้เป็นนาย ผู้สร้าง ควรรอคอยเวลา อย่างไรก็ตามอะไรเป็นสิ่งที่ยาก? นั่นคือลูกเองที่ทำให้สิ่งที่ง่ายเป็นสิ่งที่ยาก มันไม่ใช่เรื่องยากเลย แต่ลูกทำให้มันยาก พอได้เสนอที่จะแบกภาระใดก็ตามที่ลูกมี ลูกไม่รู้วิธีที่จะมอบสิ่งเหล่านั้นหรือ? ลูกยังคงแบกภาระเหล่านั้นต่อไป แล้วลูกก็กลับมาเหนื่อยล้าและพ่ายแพ้กับพ่อ ลูกถามว่า "ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้ได้อย่างไร?" ทำไมลูกจึงยืนกรานที่จะแบกภาระเหล่านี้? พ่อได้เสนอที่จะรับภาระทั้งหมดของลูกจากลูก เนื่องจากลูกได้รับการปลูกฝังนิสัยของการแบกภาระมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกจึงรู้สึกว่าคุณบีบบังคับจากนิสัยนั้น และเหตุนี้เองลูกจึงต้องลำบากตรากตรำ บางครั้งลูกเห็นว่ามันง่ายและบางครั้งก็เห็นว่ามันยาก งานทั้งหมดของลูกควรจะง่ายตลอดเวลาหรือยากตลอดเวลา ทำไมมันถึงง่ายในบางครั้งและยากลำบากในบางครั้ง? จะต้องมีความเหตุผลบางอย่างสำหรับสิ่งนั้น มีเหตุผลสำหรับสิ่งนั้นหรือไม่? เหตุผลที่ลูกเห็นว่าบางสิ่งมันยากนั้นคือลูกเรูสึกว่าคุณบังคับจากนิสัยของลูก บัพดาเห็นว่านี่เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะยอมรับว่าลูกของท่านต้องลำบากตรากตรำ ท่านไม่ชอบสิ่งนี้เลย! นายผู้ทรงพลังอำนาจจะเห็นบางสิ่งว่าเป็นสิ่งที่ยากได้อย่างไร? ลูกได้ให้สัญญาอะไรกับตนเอง? "โยคีที่ยากลำบาก" หรือ "โยคีที่ง่ายดาย"? ถ้าในกรณีนั้น, ลูกควรเปลี่ยนสัญญาของลูก ลูกไม่ควรพูดว่าลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายอีกต่อไป มันเป็นเช่นนั้นไหมที่บางครั้งลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและบางครั้งก็เป็นโยคีที่ยากลำบากหรือไม่? อย่างไรก็ตามโยคะคืออะไร? ทุกสิ่งที่ลูกต้องทำคือจดจำระลึกถึงบาบา ไม่มีอะไรที่ยากเมื่อลูกมีโยคะที่ทรงพลัง โยคะคือไฟแห่งความรักของลูก ไม่ว่าบางสิ่งจะยากแค่ไหน ไฟแห่งความรักของลูกควรสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นได้ แม้กระทั่งเหล็กก็สามารถขึ้นรูปได้ด้วยไฟ แล้วไฟแห่งความรักนี้จะไม่เปลี่ยนสิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ง่ายหรือ? ลูกบางคนบอกบาบาถึงสิ่งที่มหัศจรรย์ต่างๆมากมาย "บาบา ฉันจะทำอะไรได้ในเมื่อบรรยากาศมันเป็นเช่นนั้น? ฉันจะทำอะไรได้ในเมื่อเพื่อนของฉันเป็นเช่นนั้น? พวกเราเป็นเหมือนหงส์กับนกกระสา ฉันจะทำอะไรได้ในเมื่อฉันมีบุญชักรมในอดีตทั้งหมดเหล่านี้" ลูกบอกบาบาถึงสิ่งที่มหัศจรรย์ต่างๆมากมายเช่นนั้น ดังนั้นพ่อจึงถามลูกว่า: ลูกบราห์มินได้ทำสัญญาอะไรไว้? ได้ทำสัญญาหรือไม่? ลูกได้ทำสัญญาที่จะเปลี่ยนแปลงโลก ผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกจะไม่สามารถจบสิ้นความยากลำบากของตนเองนั้นได้หรือ?

แล้ววันนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะเพิ่มบุญชักรมของการสะสมของลูกต่อไป ผู้ที่กล่าวว่าตนเองเป็นโยคีที่ง่ายดายเวลานี้จะมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นเช่นนั้น มันไม่มีความสุขหรือสนุกเลยที่บางครั้งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ง่ายและบางครั้งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยาก ชีวิตบราห์มินคือชีวิตที่มีความสุข ความพอใจ ยุคบรรจบพบกันเป็นยุคแห่งความสุข ไม่ใช่ยุคที่ต้องแบกภาระใดๆ มันคือยุคแห่งการขจัดภาระของลูก ดังนั้นให้ตรวจสอบภาพลักษณ์ของโชคของลูกในกระจกแห่งความรู้ ตรวจสอบอย่างระมัดระวัง ลูกทุกคนมีกระจกใช้ไหม? มันไม่ได้แตกใช้ไหม? ลูกทุกคนมีกระจกกันหรือยัง? ลูกทุกคนได้รับกระจกแล้วหรือยัง? ลูกผู้เป็นแม่ทุกคนได้รับกระจกแล้วหรือลูกขโมยไปไหม? พันดาวาสนฉลาดในการดูแลทุกสิ่ง ลูกมีกระจกไหม? ลูกยกมือได้ดีมาก นี่เป็นสิ่งที่ดี คุณภาพลักษณ์ของโชคของลูก จากนั้น ในขณะที่คุณภาพลักษณ์ของโชคของลูกอยู่เรื่อยๆ ให้ร้องเพลง "ว้า! ว้า!" อยู่เสมอ "ว้า โชคของฉัน ว้า บาบาของฉัน ว้า ครอบครัวของฉัน!" ครอบครัวนี้ก็ "ว้า! ว้า!" ยอดเยี่ยมเช่นกันใช้ไหม? ไม่ใช่ว่าบางคนยอดเยี่ยมมากและคนอื่นก็เป็นอย่างนี้หรืออย่างนั้นเล็กน้อยใช้ไหม? ไม่เลย! "ว้า ครอบครัวของฉัน!" "ว้า โชคของฉัน!" "ว้า บาบาของฉัน!" ชีวิตบราห์มินหมายถึง ว้า! ว้า! ไม่ใช่ "โฮ! โฮ!" (เสียงร้องของความทุกข์ระทม) แม้ว่าลูกจะมีความเจ็บป่วยทางกายบ้างก็ตาม อย่าให้มีเสียงร้องไห้ของความทุกข์ระทมปรากฏ

ออกมาจากตัวลูก นี่เป็นวิธีที่จะจัดการของลูกด้วย จะเป็นประโยชน์หรือเป็นทุกข์เมื่อลูกสามารถลดภาระจาก 10 ตัน เหลือ 3 หรือ 4 ตันได้? อย่างไรกัน? “ว้า! ภาระของฉันได้ถูกขจัดออกไปแล้ว” อย่าพูดว่า “บทบาทของฉันเป็นเช่นนั้น!” “โอ้! ความเจ็บป่วยนี้จะไม่ทิ้งฉันไว้ตามลำพัง” ลูกต้องปล่อยวางหรือว่าโรคภัยไข้เจ็บนั้นจะหายไปเอง? ด้วยการพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ว้า ว้า!” ความเจ็บป่วยของลูกก็จะกลับมามีความสุขเช่นกัน ดูสิ สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นที่นี่ เมื่อลูกยกย่องใครสักคน ลูกจะพูดว่า “ว้า! ว้า!” ดังนั้นจงพูดว่า “ว้า ว้า! ต่อความเจ็บป่วยใดๆ ที่เกิดขึ้นมา อย่าถามว่า “เหตุใดจึงเกิดเรื่องเช่นนี้กับฉัน? นี่เป็นบัญชีกรรมสำหรับฉันเพียงผู้เดียวหรือ?” ความเจ็บป่วยนั้นไม่มีอะไรเลยเมื่อเทียบกับการบรรลุผลที่ลูกได้รับ เมื่อลูกนำการบรรลุผลมาไว้เบื้องหน้าบัญชีกรรมของลูก บัญชีของลูกมีลักษณะเป็นอย่างไร? พวกเขาจะดูเหมือนเป็นอย่างไร? พวกเขาจะดูเหมือนเป็นอะไรบางอย่างที่เล็กน้อยมาก สิ่งหลักคือไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในชีวิตบราห์มินของลูก ลูกต้องมองในแง่บวก ลูกรู้วิธีที่จะเปลี่ยนสิ่งที่เปราะบางให้เป็นบวกใช่ไหม? ลูกสอนหลักสูตรเกี่ยวกับการคิดในเชิงบวก (positive thinking) ใช่หรือไม่? ดังนั้นในเวลานั้น จงให้หลักสูตรนั้นกับตัวเอง แล้วสิ่งที่ยากจะกลายเป็นสิ่งที่ง่ายดาย คำว่ายากไม่ควรมีอยู่ในพจนานุกรมของบราห์มิน อัจชะ ไม่ว่าลูกจะมีบัญชีใด ไม่ว่าจะมีกับดวงวิญญาณ หรือกับวัตถุธาตุ หรือกับร่างกายของลูกเอง แม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็สามารถทำให้ลูกสัมผัสกับสิ่งที่ง่ายให้กลายเป็นสิ่งที่ยากได้ - เปลี่ยนบัญชีกรรมเหล่านั้นด้วยไฟแห่งโยคะ ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ลูกต้องเพิ่มบัญชีสะสมของลูก อย่าพูดถ้อยคำที่ธรรมดาๆ มีความรู้สึกและแรงจูงใจที่แตกต่างกันมากมายแม้แต่คำพูดของลูก ลูกสามารถบอกได้จากคำพูดของใครบางคนว่าแรงจูงใจและความรู้สึกของคณุนั้นคืออะไร ไม่ว่าลูกจะพูดถ้อยคำใดๆก็ตาม จงพูดด้วยความรู้สึกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและด้วยความเมตตากรุณาของการให้คุณประโยชน์และด้วยความปรารถนาดีอันสูงส่ง ให้มีสิ่งเหล่านี้อยู่ในคำพูดและความรู้สึกของลูก ความรู้สึกของมายาคือความอิจฉา ริษยา และความไม่ชอบ ฯลฯ จงมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ มันเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ตรวจสอบตัวเอง ตรวจสอบสมบัติที่มีค่าแต่ละประการของลูก เพราะลูกต้องสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมด: สมบัติที่มีค่าของเวลา สมบัติที่มีค่าของคำพูด สมบัติที่มีค่าของความคิด สมบัติที่มีค่าของพลัง สมบัติที่มีค่าของความรู้ และสมบัติที่มีค่าของคุณธรรม การได้รับคะแนนเต็มหมายถึงการมีบัญชีที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด และแล้วเมื่อนั้นจึงจะสามารถกล่าวได้ว่าสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่าคิดว่าไม่เป็นไรหรอกถ้าลูกสะสมสมบัติที่มีค่าบางอย่างไม่เพียงพอ เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม บัญชีของลูกจะต้องเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด อัจชะ

ผู้ที่คิดว่าตนเองสามารถสร้างความคิดประเภทใดก็ตามที่พวกเขาต้องการภายในหนึ่งวินาที ยกมือขึ้น! ลูกสามารถควบคุมจิตใจของลูกได้ภายในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ภายในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ถ้าลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ ยกมือขึ้น! ลูกกำลังนั่งอยู่ในบรรยากาศเช่นนี้ ลูกกำลังนั่งอยู่ในมธุบัน บรรยากาศของมธุบันมีพลังมาก ในขณะที่นั่งอยู่ในบรรยากาศเช่นนี้ ลูกสามารถควบคุมจิตใจของตนเองได้หรือไม่? ไม่ว่าลูกจะทำมันในหนึ่งวินาทีหรือหนึ่งนาที่ ลูกสามารถควบคุมจิตใจของลูก ณ ที่นี้ได้หรือไม่? สัจจิตใจของลูกว่า “โอ้ ดวงวิญญาณ จงกลายเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพราหมณ์” จากนั้นดูว่าจิตใจของลูกเชื่อฟังคำสั่งของลูกหรือไม่ (บาบาฝึกซ้อมดริล)

ถึงลูกทั้งหมดในทุกหนแห่งที่เป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงโยคีที่ง่ายดายที่ทำให้สิ่งที่ยากกลายเป็นสิ่งที่ง่ายอยู่เสมอภายในหนึ่งวินาที ถึงผู้ที่ทำให้ความคิด เวลา และการกระทำของพวกเขาสูงส่งอยู่เสมอ ถึงผู้ที่สะสมและเพิ่มในบัญชีของพวกเขาอยู่เสมอ ถึงผู้ที่เป็นนายของจิตใจของตน และผู้ที่จิตใจ สติปัญญา และชั้นสการเชื่อฟังคำสั่งที่พวกเขาได้รับ ถึงลูกที่เป็นนายของตนเอง ถึงผู้ที่มาจากดินแดนนี้และจากต่างแดน และผู้ที่ไม่ได้ห่างไกลจากหัวใจของบาบา ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพผาดา

พร: ขอให้ลูกกลับมาสัมผัสพลังโดยการมีสำนึกถึงพ่อผู้สูงสุด ตนเองสูงสุด และงานสูงสุด และกลับมาทัดเทียมกับพ่อ

ในโลกปัจจุบัน ลูกของ V.I.P (บุคคลสำคัญ) จะถือว่าตนเองก็เป็น V.I.P. ด้วย อย่างไรก็ตามไม่มีใครสูงยิ่งกว่าพ่อ “เราคือดวงวิญญาณที่สูงที่สุด ลูกของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด” สำนึกนี้จะทำให้ลูกมีพลัง ผู้ที่มีสำนึกในพ่อผู้สูงสุด ตนเองสูงสุด และงานสูงสุด จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ไม่มีใครในทั้งโลกนั้นนอกจากลูกดวงวิญญาณที่จะสูงส่งที่สุดและสูงสุด และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการยกย่องและกราบไหว้บูชา

คติพจน์: ตรวจสอบความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนของลูกในกระจกของความสมบูรณ์พร้อมและกลายเป็นอิสระ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะรับการสอนพิเศษเพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกจะกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย

คำถาม: เหตุใดลูกถึงไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ในการศึกษา?

คำตอบ: เพราะพ่อของลูกเองเป็นครูของลูก พ่อจะสามารถเก็บค่าเล่าเรียนจากลูกของพ่อได้อย่างไร? เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อและเข้าไปสู่ตักของพ่อ ลูกก็จะประกาศรับสิทธิ์ในมรดก ลูกๆ กลายเป็นเทพเหมือนเพชร โดยที่ไม่ต้องใช้จ่ายมากเท่ากับเปลือกหอยเลย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเดินทางไปจาริกแสวงบุญและให้ทานและทำบุญ และทั้งหมดนั้นไม่ได้อะไรเลยนอกจากค่าใช้จ่าย ที่นี้พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก พ่อให้มรดกทั้งหมดแก่ลูกฟรีๆ ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือนักเรียน นักเรียนของพ่อกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร? เรากำลังได้รับการสอนพิเศษเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เราดวงวิญญาณกำลังได้รับการสอนพิเศษจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้เราได้เข้าใจแล้วว่าเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่เราเคยคิดว่าตนเองเป็นร่างกายไม่ใช่ดวงวิญญาณ พ่อทางร่างก็จะส่งลูกของเขาไปที่ไหนสักแห่งเพื่อการเรียนพิเศษและไปที่อื่นเพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อพ่อนั้นกลับมาแก่ชราเขาก็ปรารถนาที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสภาพของการปลดเกษียณ เราจะสามารถไปอยู่เหนือเสียงได้อย่างไร? สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้เราไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยบริสุทธิ์ในสถานที่ที่ดวงวิญญาณได้จากมา หลังจากมาที่นี่ลูกได้ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่เล่นบทบาทของลูก ในเวลานี้ใครจะทำให้ลูกบริสุทธิ์? ผู้คนนั้นเรียกหา โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่จะเรียกครูของพวกเขาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาได้มีครูแต่พวกเขาก็ยังไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ในผู้สอน เหตุนี้เองพวกเขาก็มองหาครูอื่นผู้ที่จะสามารถทำให้พวกเขาไปถึงบ้านของพวกเขาและพาพวกเขาไปอยู่เหนือเสียงได้ มีวิธีการมากมายที่ลูกสร้างขึ้นมาสืบเนื่องมาเพื่อสิ่งนี้ เมื่อพวกเขาได้ยินว่าผู้สอนนั้นได้รับการยกย่องเป็นอย่างมาก พวกเขาจะไปหาผู้สอน ลูกธนูของความไม่รู้ของลูกจะยิงถูกผู้ที่เปื้อนด้วยบาปของตัวมันเอง พวกเขาจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ชัดเจนมาก ลูกจะเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณอย่างแท้จริง สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ สำหรับครูที่จะสอนที่โรงเรียน ไม่มีใครรู้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการอะไร เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงวงจรของละครนี้เป็นอย่างดีมาก ลูกเข้าใจว่าพ่อเองได้ให้มรดกแก่ลูกอย่างแท้จริงซึ่งเวลานี้พ่อกำลังให้ลูกอีกครั้ง และแล้วลูกจะไปถึงสภาพเดียวกันอีกครั้ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ สิ่งแรกและสิ่งสำคัญที่สุดคือการจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนจดจำพ่อทางร่างของพวกเขาได้ พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อเหนือโลกของพวกเขา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดและยากที่สุดเช่นกันที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ดวงวิญญาณเป็นเช่นดวงดาวที่เล็กมากและพ่อก็เป็นดวงดาวเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ความเป็นมิตรของผู้เดียวที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์สามารถพาลูกข้ามฟากไปได้ แต่นั่นคือความเป็นมิตรของผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องการมิตรอย่างแน่นอน ลูกมีมิตรที่ไม่ดีของราวันหรือกิเลสทั้งห้าด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าขุมหมุ่ของราวัน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่เปื้อนด้วยขุมหมุ่ของราม เมื่อลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุ่ของราม ขุมหมุ่ของราวันก็จะไม่คงอยู่ที่นั่นอีกต่อไป ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก พระเจ้าลูกเรียกว่าราม พระเจ้าเองมาและก่อตั้งอาณาจักรของราม นั่นคือท่านก่อตั้งอาณาจักรสุริยะวงศ์ไม่สามารถถูกเรียกว่าอาณาจักรของราม แต่เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายเกี่ยวกับอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน ในความเป็นจริงเป็นอาณาจักรของสุริยะวงศ์ ลูกมีหนังสือเล่มเล็กๆ ที่เขียนว่า ท่านจะทำให้ชีวิตของท่านมีค่าเช่นเพชรได้อย่างไร? ในเวลานั้นมนุษย์ที่นอกเหนือจากลูกแล้วจะไม่รู้ว่าชีวิตที่เป็นเช่นเพชรนั้นเป็นเช่นไร? ลูกควรจะเขียนว่า ท่านจะสามารถสร้างชีวิตที่เป็นเช่นเพชรที่เหมือนเทพนั้นได้อย่างไร? ลูกควรจะเพิ่มคำว่า“เทพ” ลูกรู้สึกว่าคุณกำลังทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรที่นี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น หนังสือเล่มนี้ดี แต่เพิ่มคำเหล่านี้เข้าไป ท่านสามารถได้รับชีวิตที่เป็นเช่นเพชรที่เหมือนเทพจากชีวิตที่เป็นเช่นปีศาจที่เหมือนเปลือกหอยในหนึ่งวินาทีโดยไม่ต้องใช้จ่ายมากเท่ากับเปลือกหอย เมื่อเด็กเกิดมาเขาก็มีสิทธิ์ในมรดกของพ่อของเขา เด็กนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรหรือไม่? หันที่ที่เขาเข้าไปในตักเขาก็ประกาศสิทธิ์ในมรดก เป็นพ่อที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย, ไม่ใช่ลูก เวลานี้ลูกมีค่าใช้จ่ายอะไรหรือไม่? ลูกต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรเพื่อที่จะกลายเป็นของพ่อ? ไม่เลย เช่นที่ลูกไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ในการกลายเป็นของพ่อทางร่างกาย ดังนั้นเช่นกันลูกก็ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ที่จะกลายเป็นของพ่อเหนือโลก พ่อท่านนี้และสอนลูกและทำให้ลูกไป

เป็นเทพ ลูกไม่ใช่เด็กเล็กๆ ลูกโตแล้ว ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นพ่อจึงแนะนำลูกว่า ลูกต้องก่อตั้งอาณาจักรของตัวเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ไม่มีค่าใช้จ่ายในสิ่งนี้ เมื่อผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาหรือไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ, พวกเขาก็เสียค่าใช้จ่าย เมื่อลูกมีศรัทธาในพ่อ ลูกเสียค่าใช้จ่ายใดๆหรือไม่? เมื่อผู้คนมาหาลูกที่ศูนย์ลูกก็บอกพวกเขาให้ประกาศสิทธิในมรดกของเขามาจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดและให้จดจำพ่อ ท่านคือพ่อ พ่อเองก็พูดว่า หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในมรดกของพ่อ, จงกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้ ลูกรู้ว่าพ่อก่อตั้งสวรรค์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่รู้คิดจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก มีค่าใช้จ่ายอย่างมากมาในการศึกษาอื่น แต่ที่นี่ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ดวงวิญญาณพูดว่า นั่นไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายจะถูกทำลาย ลูกๆ ทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลาย อัจชะ, และแล้วลูกจะทำอะไรกับเงินทั้งหมดที่ลูกสะสมไว้? ลูกต้องมีความคิดบางอย่าง แม้ว่าใครบางคนจะมั่งคั่ง ร่ำรวยและเขาไม่มีใครอื่น, เมื่อเขาได้รับความรู้, เขาก็เข้าใจว่า ในสถานการณ์เหล่านั้นฉันจะทำอะไรกับเงินเล่า? การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ บาบอบอกลูกเกี่ยวกับอับราฮัม ลินคอล์น ผู้ที่เคยยากจนมากแต่จะตื่นตัวในเวลากลางคืนและศึกษาเล่าเรียน เขากลายเป็นคนที่ฉลาดมากจากการศึกษาเล่าเรียนจนเขาได้กลายเป็นประธานาธิบดี สิ่งนี้มีค่าใช้จ่ายใดๆหรือไม่? ไม่มีค่าใช้จ่ายอะไรเลย มีหลายคนที่ยากจน และดังนั้นรัฐบาลจึงไม่ได้รับเงินจากพวกเขาสำหรับการศึกษาของพวกเขา ผู้คนมากมายศึกษาเล่าเรียนในลักษณะนั้น เขากลายเป็นประธานาธิบดีโดยที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆเช่นกัน เขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเช่นนั้น รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้เก็บค่าเล่าเรียนด้วยเช่นกัน บาบาเข้าใจว่าทุกคนในโลกนี้ยากจน ไม่สำคัญว่าบางคนจะมีความมั่งคั่งเพียงใด ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นมหาเศรษฐีหรือภิกษุหรือกษัตริย์ พวกเขาเองก็ยากจนเช่นกัน และพ่อทำให้พวกเขามั่งคั่ง ไม่ว่าเขาจะมีความมั่งคั่งมากมายเพียงใด ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นเป็นไปเพียงสำหรับเวลาไม่กี่วัน และทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นฝุ่น ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดยากจน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับวิถีที่ลูกศึกษาเล่าเรียน พ่อจะรับอะไรจากลูกสำหรับการศึกษานี้? พ่อคือนายของลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ในอนาคต พ่อมาเพื่อก่อตั้งสิ่งนี้ คำอธิบายนี้อยู่ในเข็มกลัดด้วยเช่นกัน สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ก็มีการทำขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ ชีพบาบาพูดว่า บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณของพ่อ พ่อมาและชำระผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และเติมไปด้วยกิเลส ลูกรู้ว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองของโลกจากพ่อเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อบอกลูกเป็นการส่วนตัว พ่อได้พบพาหนะแล้ว และดังนั้นพ่อจึงมา จะมีหนึ่งพาหนะที่ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างแน่นอน ละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ผู้คนพูดว่า พ่อคำเพชรนี้จะกลายเป็นประชาธิปไตยอย่างไร? พวกเขาเข้าใจว่าท่านเป็นพ่อคำเพชร หนึ่งคือเพชรพลอยที่แท้จริงและอีกหนึ่งคือการเลียนแบบ ที่นี้พ่อได้ให้เพชรพลอยที่แท้จริงแก่ลูก และเพชรพลอยนั้นจะมีประโยชน์อะไร? นี่คือนเพชรพลอยแห่งความรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งเหล่านี้, เพชรพลอยนั้นไม่มีคุณค่าใดเลย เมื่อท่านได้พบเพชรพลอยเหล่านี้แล้ว ท่านก็เข้าใจว่าธุรกิจเพชรพลอยเหล่านี้ไม่มีประโยชน์ใดๆเลย แต่ละเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้มีค่านับแสน ลูกได้รับเพชรพลอยมากมาย เป็นเพชรพลอยของความรู้เหล่านี้ที่กลายเป็นจริง ลูกรู้ว่าพ่อให้เพชรพลอยเหล่านี้แก่ลูกเพื่อเติมเต็มอารมณ์(กระเป๋าคอ) ของลูก ลูกได้รับเพชรพลอยเหล่านี้ฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆเลย ที่นั่นผนังและเพดานจะประดับด้วยเพชร คุณค่าของเพชรนั้นจะเป็นเช่นไร? เพชรเหล่านั้นจะมีคุณค่าในภายหลัง ที่นั่นแม้แต่เพชรพลอยนั้นก็ไม่มีค่าเลยสำหรับลูก ลูกๆ ควรจะมีศรัทธา บาบาได้อธิบายแล้วว่าท่านคือรูปและบาซันด้วยเช่นกัน บาบามีรูปที่แสนเล็ก ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่จะทำให้ลูกกลับมามั่งคั่งอย่างมาก อย่างไรก็ตามความรู้ไม่ใช่ฝนของน้ำทิพย์หรือน้ำ ในการศึกษาเล่าเรียนไม่มีเรื่องของน้ำ ไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่ายใดๆ ในการกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกเข้าใจว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะของลูก ลูกรู้ว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นสิ่งนี้ลูกต้องหรือสิ่งนั้นลูกต้อง? สติปัญญาของลูกควรจะทำางานกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ละครต้องมีบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์จะไปทีนั้น ผู้ที่เป็นต้นอ่อนของที่นี่ก็จะปรากฏตัว แต่ไม่มีใครอื่นที่จะเข้าใจ พวกเขาจะยังคงแต่ติดกับอยู่ในปลัก พวกเขาได้ยินสิ่งนี้และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็จะพูดว่า “โอ ประกฎ เกมของวิธีการการเปลี่ยนแปลงโลกเก่าให้กลายเป็นโลกใหม่ของท่านนั้นพิเศษสุด!” ความรู้ทั้งหมดนี้ของลูกจะอยู่ในหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก ลูกควรจะมีพิมพ์ภาพนี้ให้เป็นภาพสีโดยเฉพาะและเขียนลงไปด้วยเช่นกันว่า ชีพบาบากำลังสอนเราผ่านประชาธิปไตยบราห์มา และกำลังทำให้เราไปเป็นนายแห่งสวรรค์(ลักษมีและนารายณ์) อย่างไร? ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำบาบา, สนิมของลูกจะถูกขจัดออกไป ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนลูกก็สามารถแสดงหนทางนี้แก่ทุกคน พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าและดูว่าใบหน้าของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ดวงตาของพวกเขา กลับมามีน้ำตาคลอหรือไม่? ในกรณีนี้ลูกสามารถเข้าใจได้ว่ามีบางสิ่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายเพียงสิ่งเดียวนี้ว่า 5000 ปีที่แล้วเช่นกันที่พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ชีพบาบาได้มาแล้วและ

เหตุนี้เองวันเกิดของชีวาจึงได้มีการเฉลิมฉลอง เพื่อที่จะทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์, ท่านได้อธิบายว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมามีชีวิต แม้แต่ลูกสาวที่เยาว์วัยก็สามารถนั่งและอธิบายสิ่งนี้ได้ ชีพบาบา, พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกดอธิบายสิ่งนี้ คำว่า“บาบา”นั้นอ่อนหวานอย่างมาก บาบาและมรดก ลูกๆ ต้องมีศรัทธาอย่างมาก นี่คือโรงเรียนที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ถึงอย่างไรเหล่าเทพก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มานานะบาฟ! ลูกเคยได้ยินคำนี้ ถ้าลูกไม่เคยได้ยินคำนี้มาก่อน, พ่อจะบอกลูกในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำพ่อและอัลลอยของลูกจะถูกขจัดออกไป และลูกจะกลับมาสโตประธาน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ทุกคนพูดถึงความรู้ว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก เป็นความรู้ขั้นหนึ่งแต่ไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับโยคะโบราณ เมื่อลูกบอกพวกเขาเกี่ยวกับการกลับมามีชีวิตพวกเขาก็จะยังคงไม่เข้าใจ พ่อพูดว่า ลูกทั้งหมดได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และตมโตประธาน เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ตั้งแต่เดิมแล้วลูกดวงวิญญาณทั้งหลายเคยอยู่กับพ่อ ลูกเรียกหาพ่อเช่นกัน โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดมา! ในเวลานี้พ่อได้มาแล้ว, จงทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ เหล่านี้คือแนวทางปฏิบัติสำหรับการกลับมามีชีวิตจากไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้ทรงพลังอำนาจมีความบริสุทธิ์เสมอ เวลานี้จงจดจำพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าราชาโยคะโบราณ ลูกอาจจะอยู่ในธุรกิจของลูกๆ และดูแลลูกของลูกๆ ด้วยเช่นกัน เพียงแต่ให้โยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกคนและเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่คือสิ่งที่สำคัญที่สุด หากลูกไม่มีความเข้าใจในสิ่งนี้ลูกก็จะไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาพูดถึงความรู้ที่ว่า ท่านให้ความรู้ที่ดีมาก ความบริสุทธิ์ของท่านก็ดีด้วยเช่นกัน แต่เราจะสามารถกลับมามีชีวิตได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์เสมอ พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? นี่คือสิ่งที่ลูกต้องอธิบายเป็นอันดับแรก พ่อพูดว่า จดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะกลายเป็นเทพ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ตนเองมั่งคั่งจากยากจน ฝ่าฝืนรับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อ เพชรพลอยแต่ละเม็ดเหล่านี้มีคุณค่าหลายแสนรูปี ศึกษาการศึกษาในในขณะที่รู้ถึงคุณค่าของมัน การศึกษานี้เป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง

2. เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนของราม รักษาความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่บริสุทธิ์สมบูรณ์ อยู่ห่างไกลจากมิตรที่ไม่ดีอย่างสม่ำเสมอ นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกคนและเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมามีโชคหลายล้านเท่าด้วยการจดจำระลึกถึงที่มีพลังและสะสมรายได้หลายล้านเท่าในหนึ่งวินาที

การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นมีพลังมากที่รายได้หลายล้านเท่าได้รับการสะสมในหนึ่งวินาที ผู้ที่มีหลายล้านเท่าในทุกอย่างก้าวจะสะสมหลายล้านเท่าจำนวนมากและเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวกันว่าพวกเขาเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ผู้ที่มีรายได้ดีจะมีประกายที่แตกต่างกันบนใบหน้าของเขา ให้ความซาบซึ้งในการหารายได้หลายล้านเท่าปรากฏบนใบหน้าของลูก ให้มีความซาบซึ้งและความสุขทางจิตวิญญาณเช่นนั้นที่ผู้คนจะสัมผัสว่าลูกนั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร

คติพจน์: ทุกสิ่งในละครนั้นดีที่สุดใน จงอยู่ในการตระหนักรู้และกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย นี่คือนบทเรียนแรก สอนบทเรียนนี้กับทุกคนเป็นอย่างดี

คำถาม: วิธีใดที่จะถ่ายทอดความรู้นี้? ลูกควรจะถ่ายทอดความรู้ด้วยวิธีใด?

คำตอบ: พุດสิ่งต่างๆ ของความรู้ด้วยความสุขเป็นอย่างมาก ไม่ใช่เหมือนกับการถูกบีบบังคับ นั่งด้วยกันและสนทนา พุดคุยกันเกี่ยวกับความรู้ี้ในระหว่างลูกๆ ไตร่ตรองความรู้ี้และแล้วถ่ายทอดให้กับผู้อื่น หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและแล้วจึงถ่ายทอดความรู้ี้แก่ดวงวิญญาณ ผู้ที่รับฟังลูกจะมีความสุขด้วยเช่นกัน

โอมซานติ พ่อพุดว่า นั่งที่นี้ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณและไม่มีสำนึกของร่างกายของลูก เพราะเป็นดวงวิญญาณที่มีสันสการที่ดีและไม่ดีลูกบันทึกอยู่ภายใน เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับผลกระทบจากทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ เมื่อมีการกล่าวว่า “ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” ก็จะเป็นสิ่งมีชีวิตอย่างแน่นอนและดวงวิญญาณจะอยู่กับร่างกาย สิ่งแรกที่มีการกล่าวไว้คือ นั่งที่นี้ขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้คิดว่าตนเองเป็นร่างกาย นั่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำให้วียะเหล่านีทำงาน ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่าลูกก็จะจดจำดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกจดจำร่างกายของลูก ลูกก็จะจดจำพ่อทางร่างกายของลูก เหตุนี้เองพ่อพุดว่า กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อกำลังสอนลูก นี่เป็นบทเรียนแรก ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายที่สูญสลาย เมื่อลูกไม่จดจำบทเรียนแรก “นั่นคือดวงวิญญาณ” ลูกก็จะกลับมาอ่อนแอ ในเวลานี้พ่อกำลังสอนบทเรียนแก่ลูก “นั่นคือดวงวิญญาณและไม่ใช่ร่างกาย” ไม่มีใครสอนสิ่งนี้แก่ลูกมาก่อน พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้ี้แก่ลูก ความรู้ี้แรกที่พ่อให้คือ โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกไม่บริสุทธิ์ เพราะนี่คือโลกเก่า ลูกๆ อธิบายแก่ผู้คนมากมายที่นิทรรศการ ผู้คนก็ถามคำถามและดังนั้นเมื่อลูกมีเวลาพักผ่อนในระหว่างวันลูกควรจะพบปะกันและถามข่าวว่าใครถามคำถามอะไรและลูกอธิบายกับพวกเขาอย่างไร และแล้วพุดคุยกันแล้วจึงคิดเกี่ยวกับวิธีที่ควรจะอธิบาย ไม่ใช่ว่าวิธีในการอธิบายของทุกคนจะเป็นเหมือนกัน สิ่งหลักคือ พวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือร่างกาย? ทุกคนมีสองพ่ออย่างแน่นอน ผู้ที่มีร่างกายเหล่านี้นั้นทั้งหมดมีพ่อทางร่างกายและพ่อเหนือโลกด้วยเช่นกัน พ่อที่มีชีวิตจำกัดเป็นเรื่องธรรมดา ที่นี้ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ท่านกำลังนั่งที่นี้และสอนเราดวงวิญญาณ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ,ครูและเป็นครูด้วยเช่นกัน ลูกควรทำให้สิ่งนี้มั่นคง ลูกควรนั่งกับผู้ที่อธิบายให้แก่ผู้อื่นและพุดคุยกันเองระหว่างลูกเกี่ยวกับคำถามที่ผู้คนถามลูก ผู้ที่ฉลาดก็ควรจะนั่งอยู่ในกลุ่มนี้ด้วยเช่นกัน ลูกมีเวลาในระหว่างวัน ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นเพราะลูกเพิ่งรับประทานอาหารเช้าแล้วลูกรู้สึกง่วงนอน ผู้ที่รับประทานอาหารเช้ามากจะรู้สึกง่วงนอนและเกียจคร้านในระหว่างวันลูกควรจะมีคลาส นั่นก็คือคนนั้นคนนี้ได้ถามคำถามเหล่านี้และฉันก็ได้ให้คำตอบเหล่านี้ พวกเขาถามคำถามที่หลากหลาย พวกเขาต้องการคำตอบที่แท้จริง ลูกควรตรวจสอบว่าลูกดึงดูดพวกเขาและทำให้พวกเขาพอใจหรือไม่เช่นนั้นลูกควรทำการแก้ไข ผู้ที่ฉลาดควรที่จะนั่งด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะลูกเพิ่งทานอาหารเช้ากลางวันลูกจึงหลับไปอย่างรวดเร็ว เหล่าเทพรับประทานอาหารน้อยมากเพราะพวกเขามีความสุข เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ไม่มีอาหารบำรุงใดที่เหมือนกับความสุข ลูกควรมีความสุขอย่างมาก มีความสุขอย่างมากในการกลายเป็นบราห์มิน เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินลูกได้รับความสุข เหล่าเทพมีความสุขเพราะพวกเขามีความมั่งคั่งและปราสาทราชวัง ฯลฯ พวกเขามีทุกอย่าง ดังนั้นสำหรับพวกเขาความสุขก็เพียงพอแล้ว ในความสุขพวกเขาได้รับประทานอาหารที่ละเอียดอ่อนจำนวนน้อยมาก นี่เป็นกฎด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทานมากก็จะรู้สึกง่วงนอนมาก ผู้ที่ซบเซากับการนอนจะไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ จะเป็นเหมือนราวกับว่าพวกเขาถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น ลูกควรจะได้รับฟังและพุดสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรู้ี้ด้วยความสุขอย่างมาก จะเป็นสิ่งที่ยั่งยืนที่จะอธิบายด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อ ไม่มีใครรู้จักบราห์มา มีประชาธิปไตยบราห์มาและมีผู้คนมากมาย ประชาธิปไตยบราห์มาจะเป็นเช่นไร? ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อได้อธิบายแล้วว่า พ่อเข้ามาในตัวเขาในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายในหลายๆ ชาติเกิดของเขาในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อจะได้พาหนะมาจากที่ไหนหรือ? พาหนะนี้ได้รับการจดจำสำหรับชีพบาบา ผู้คนกลับมาสับสนว่าท่านเข้ามาในพาหนะได้อย่างไร พาหนะเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน ไม่สามารถเป็นพาหนะของศรีภุชณะ และดังนั้นท่านจะอธิบายผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน ท่านจะไม่พุดจากเบื้องบน บราห์มามาจากที่ไหน? พ่อได้บอกลูกแล้วว่าพ่อเข้ามาในผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์ ผู้นี้ก็ไมรู้เกี่ยวกับ

ตัวเขาเองแต่พอบอกกับเขา ศรีภคฤชณะไม่ต้องการพาหนะ เมื่อลูกพูดถึงศรีภคฤชณะ ประเด็นของ“พาหนะที่โชคดี”, บัณฑิตราชก็หายไป ศรีภคฤชณะไม่ถูกเรียกว่าบัณฑิตราชชาติเกิดแรกของเขาชื่อเจ้าชาย ดังนั้นลูกๆควรที่จะไต่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ภายใน ลูกๆรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่เหมือนกับที่เขียนไว้ในคัมภีร์ อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่คุณต้องที่ไต่บรรจุนำทิพย์แห่งความรู้ที่ได้รับการไต่ตรองให้แก่อัลกษมิ เธอให้นำทิพย์แก่ผู้อื่นเพื่อเติมและนั่นก็คือเมื่อประตูของสวรรค์ได้เปิดออกแล้ว อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดที่จะไต่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ท่านคือเมล็ด ท่านมีความรู้ที่อยู่ในท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ ลูกก็รู้เช่นกัน เวลานั้นลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากอย่างแน่นอน ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่เป็นเทพได้อย่างไรหากลูกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้? พ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณเพื่อทำให้ลูกสดชื่น ส่วนที่เหลือทั้งหมดก็ไม่ใช่สิ่งใดเลย พ่อมาและอธิบาย ในเวลานี้สมอของลูกได้ถูกยกขึ้นมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว เวลานั้นลูกกำลังจะไปสู่หนทางของความรู้ พ่อพูดว่า ความรู้ที่พ่อให้แก่ลูกต่อมาจะหายไป ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งคือพ่อทางร่างกาย ได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกอย่างดีมาก แต่มายาก็เป็นเช่นนั้นที่เธอถึงลูกเข้าไปสู่สิ่งสกปรกและลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกๆด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาจะลูกก็เข้าไปในสุสานอย่างสมบูรณ์ ต่อมาจะมีดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าที่นี้อย่างแน่นอน มีดินแดนของเทวดานางฟ้าเป็นเวลาครึ่งวงจรรและแล้วก็มีสุสานเป็นเวลาครึ่งวงจรร เวลานั้นทุกคนถูกฝังอยู่ในสุสาน ลูกสามารถอธิบายรูปภาพของบันไดได้อย่างดีมากด้วยเช่นกัน นี่คือการจักรที่ไม่บริสุทธิ์และกำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน เวลานั้นเป็นสุสานบนดินแดนนี้ และแล้วดินแดนนี้ก็จะเปลี่ยนแปลง นั่นคือโลกยุคเหล็กจะกลายเป็นยุคทอง และแล้วสิ่งนี้ก็จะลดลงไปสององศา องศาของวัตุธาตุก็ลดลงไปเรื่อยๆด้วยเช่นกันและแล้วสิ่งเหล่านี้ก็สร้างความปั่นป่วน ลูกสามารถอธิบายแก่ทุกคนได้อย่างดีมาก หากพวกเขาไม่เข้าใจพวกเขาก็เป็นเหมือนกับเปลือกหอย พวกเขาไม่มีคุณค่าใดๆเลย พ่อหนึ่งทีและบอกลูกถึงคุณค่า “ชีวิตที่เป็นเช่นเพชร” ได้รับการจดจำมา ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้จักพ่อเช่นกัน ลูกเคยเป็นเช่นเปลือกหอย เวลานั้นพ่อมาและกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ลูกได้รับชาติเกิดที่เป็นเช่นเพชรจากพ่อ ดังนั้นและแล้วเหตุใดลูกจึงกลายเป็นเช่นเปลือกหอย? ลูกคือลูกของพระเจ้า? ได้มีการจดจำกันมาว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลานาน เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบก็ไม่มีประโยชน์ใดในการพบปะนั้น นั่นเป็นเพียงสถานที่ของความบริสุทธิ์และความสงบ ที่นี้ลูกคือดวงวิญญาณในร่างกายและพ่อ,ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีร่างของท่านเองก็ได้นำร่างมาใช้และสอนลูกๆ ลูกรู้จักพ่อและลูกพูดว่า บาบ! พ่อพูดว่า โอ ลูก! แม้แต่พ่อทางร่างกายก็พูดว่า “ลูกๆ เข้ามาและพ่อจะให้โหลแก่ลูก” ทุกคนก็จะวิ่งไปหาเขาอย่างรวดเร็ว พ่อนี้พูดด้วยเช่นกันว่า ลูกๆมาและพ่อจะทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์และทุกคนจะวิ่งมาอย่างแน่นอน ผู้คนร้องเรียกหา ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเถิดและทำให้เราไปเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์เป็นนายของโลก ลูกมีศรัทธาและดังนั้นลูกควรจะได้รับฟังสิ่งที่ท่านพูด เป็นลูกๆ ผู้ที่เรียกหาท่าน พ่อมาที่นี้เพื่อลูกๆ พ่อพูดกับลูกๆว่า ลูกเรียกหาพ่อและเวลานี้พ่อได้มาแล้ว เป็นพ่อผู้ที่ลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา ลูกเฝ้าแต่เคลื่อนไหวด้วยความเข้าใจผิดเป็นเวลาครึ่งวงจรร ลูกเคยแสวงหาพระเจ้าแต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ! ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะพูดด้วยความกระตือรือร้นนั้นเช่นกันว่า โอ บาบ! อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้ปรากฏออกมาด้วยความกระตือรือร้นนั้น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าจิตสำนึกที่เป็นร่างไม่ใช่จิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดลูกจะจดจำอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ลูกควรจะได้รับพ่อเช่นนั้นด้วยความรักอย่างมากมาย พ่อได้มาตามคำเชื้อเชิญของลูก ตามละครไม่สามารถที่จะเร็วขึ้นหรือช้าลงแม้กระทั่งหนึ่งนาทีก ทุกคนพูดว่า โอ พ่อ ได้โปรดเมตตา! ปลดปล่อยเรา! เราทั้งหมดถูกผูกไว้ในโซ่ตรวนของราวัน เวลานั้นขอให้กลายเป็นผู้นำทางของเรา! ดังนั้นพ่อจึงได้กลายเป็นผู้นำทางเช่นกัน ทุกคนเรียกหาท่าน: โอ ผู้ปลดปล่อย! โอ ผู้นำทาง! ได้โปรดมาและกลายเป็นผู้นำทางของเรา! พาเรากลับไปกับท่าน เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อกำลังก่อตั้งยุคทอง ขณะนี้เป็นยุคเหล็กและมีมนุษย์นับล้านๆ ในยุคทองมีเทพจำนวนไม่กี่คนและดังนั้นการทำลายล้างจึงต้องเกิดขึ้นก่อนหน้านี้อย่างแน่นอน นั่นเป็นเพียงแค่อยูเบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน นี่เป็นความทรงจำในเวลานั้น ผู้ที่มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ พวกเขายังคงคิดค้นสิ่งประดิษฐ์มากมายอยู่เรื่อยๆด้วยสติปัญญาของพวกเขา นั่นคือชุมชนมูยาดาวาส และแล้วประวัติศาสตร์ต้องชำระ ในเวลานี้ประวัติศาสตร์ของยุคทองจะชำระ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกอธิบายว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ลูกของลูกๆอาจจะไม่มีชีวิตอยู่ ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่จะกลายเป็นทายาทของลูกหรือแต่งงาน เวลามากมายได้ผ่านไปและมีเพียงเวลาสั้นๆเท่านั้นที่เหลืออยู่ มีเวลาเล็กน้อยมากและก็มีปัญหของสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นลูกไม่พูดเช่นนั้น ตอนนี้มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย ผู้ที่เคยอยู่ที่นี้ในตอนต้นและได้จากร่างของพวกเขาได้ไปใช้ชาติเกิดอื่นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ บางคนก็เคยมาที่นี้ด้วย จะเห็นได้ว่าดวงวิญญาณนั้นคือคนที่ไปจากที่นี่ เขาก็จะไม่สนุกกับอะไรเลยนอกจากความรู้นี้ เขาแม้กระทั่งจะบอกพ่อแม่ของเขา

ว่าเขาจะไปที่นั่น(ที่ศูนย์) ประเด็นเหล่านี้สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกสามารถมองเห็นการเตรียมการสำหรับสงครามด้วยเช่นกัน รายได้ครึ่งหนึ่งของพวกเขาถูกนำมาใช้เป็นอาวุธในการทำสงคราม ดูซิว่าพวกเขาได้สร้างเครื่องบินประเภทใด ฯลฯ พวกเขาพูดว่าทุกอย่างจะถูกทำลายในขณะที่เรานั่งที่บ้าน พวกเขาเฝ้าแต่ทำสิ่งต่างๆเช่นนั้นต่อไป ไม่มีโรงพยาบาล ฯลฯ จะยังคงเหลืออยู่เช่นกัน รวบรวมว่าพวกเขาได้รับสัญญาณเหล่านี้จากพ่อในละคร สิ่งนี้ถูกบันทึกไว้ในละครเช่นกัน พวกเขารู้สึกว่าจะไม่ควรถูกเป็นเช่นนั้นที่ผู้คนจะล้มป่วย ทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน “รวมไปและรวมไป” ผู้ที่อยู่ในโยคะและเพิ่มอายุขัยของพวกเขาจะมีอายุขัยที่ยาวนานขึ้นอย่างแน่นอน พวกเขาจะละร่างของเขาย่างมีความสุขตามความยินยอมพร้อมใจของตนเอง เช่นที่มีตัวอย่างของบราห์มญานีผู้ทีละร่างของพวกเขาอย่างมีความสุขเพื่อที่จะไปสู่ธาตุบราห์ม อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่จะไปสู่ธาตุบราห์มและบาปของพวกเขาที่ไม่ถูกตัดออกไป พวกเขายังคงกลับมาเกิดใหม่ที่นี่ พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะตัดบาปของลูก จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมออย่าได้จดจำใครอื่น ลูกต้องไม่จดจำแม้กระทั่งลักษณะหรือหน้าตาของลูก รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นด้วยการทำความเพียรพยายามนี้ สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้น เรากำลังศึกษาแล้วเรียนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา ราชวงศ์ของพวกเขาที่คงอยู่ต่อเนื่องมาก็ได้มีการก่อตั้งขึ้นโดยพ่อในเวลาหนึ่งในยุคบรรจบพบกัน ลูกควรจะให้คำบรรยายในลักษณะเช่นนั้นที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้คนอย่างถูกต้องแม่นยำ ในเวลานี้เราคือชุมนุมของพระเจ้าและเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติบราห์มาพี่น้องหญิงชาย เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย บราห์มา कुमार และกุมาริจะไม่ได้แต่งงานกัน พ่ออธิบายว่าบางคนพลาดพลั้งอย่างไร ไฟของตัณหาหาคะเผาไหม้พวกเขา อย่างไรก็ตามมีความกลัวว่าเมื่อลูกพลาดพลั้งแล้วรายได้ทั้งหมดที่ลูกหามาจะสูญสิ้น หากลูกป่วยแพ้ด้วยตัณหาหาคะสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย รายได้นั้นยิ่งใหญ่มาก ผู้คนมีรายได้หลายล้าน พวกเขาไม่รู้ว่าในเวลาอันสั้นทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย ผู้ที่สร้างระเบิดก็รู้ว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย พวกเขาเชื่อว่าใครบางคนกำลังคลใจพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงสร้างระเบิดเหล่านั้นต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. บดขยี้ความรู้นี้เข้าไปสู่ภายในตัวลูก นั่นคือไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ พุดคุยเกี่ยวกับความรู้ระหว่างกันและแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น ละทิ้งความเกียจคร้าน
2. กลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความกระตือรือร้นอย่างมาก อยู่ในความซาบซึ้งเสมอว่าลูกได้มาหาพ่อเพื่อจะกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย ลูกคือลูกของพระเจ้า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงดาวทางจิตวิญญาณแห่งความรู้และทำให้กลางคืนนี้ไปเป็นกลางวันโดยการกลายเป็นมิตรของพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ เช่นที่ดวงดาวเหล่านั้นปรากฏขึ้นในเวลากลางคืน ในทำนองเดียวกันลูกดวงดาวทางจิตวิญญาณแห่งความรู้ ลูกผู้เป็นดวงดาวที่เปล่งประกายปรากฏออกมาในเวลากลางคืนของบราห์มา ดวงดาวเหล่านั้นไม่ได้ทำให้กลางคืนไปเป็นกลางวัน แต่ลูกกลายเป็นมิตรร่วมทางของพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้ และทำให้กลางคืนไปเป็นกลางวัน เหล่านั้นคือดวงดาวบนท้องฟ้าและลูกคือดวงดาวของโลก นั่นคืออำนาจของวัตถุธาตุและลูกเป็นดวงดาวของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่มีดวงดาวที่เปล่งประกายหลายประเภทที่มองเห็นได้ในกาแลคซีทางกายภาพ ในทำนองเดียวกันลูกคือดวงดาวทางจิตวิญญาณที่เปล่งประกายในกาแลคซีของพระเจ้านี้

คติพจน์: การมีโอกาสในการทำงานรับใช้หมายถึงการเติมอาภรณ์ของลูกด้วยพร

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พื้นฐานของการจดจำระลึกถึงคือความรัก หากความรักของลูกขาดหายไป, การจดจำระลึกถึงของลูกก็จะไม่สามารถสม่ำเสมอได้ และหากการจดจำระลึกถึงของลูกไม่สม่ำเสมอ ลูกก็ไม่สามารถได้รับความรักได้

คำถาม: อะไรคือสิ่งที่ดวงวิญญาณรักมากที่สุดและสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นคืออะไร?

คำตอบ: ดวงวิญญาณรักร่างกายของเขามากที่สุด พวกเขามีความรักต่อร่างกายของพวกเขาอย่างมากจนพวกเขาไม่ต้องการที่จะจากร่างกายของพวกเขาไป พวกเขาจึงคงพยายามค้นหาวิธีการที่ต่างๆ มากมายในการเก็บรักษาร่างกาย พ่อพูดว่า เหล่านั้นเป็นร่างกายที่สกปรกและโหม่ประธาณ เวลานั้นลูกต้องรับร่างใหม่และดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากร่างกายเหล่านั้น สำหรับลูกการที่ลูกไม่มีสำนึกของร่างกายคือจุดหมายปลายทางของลูก

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกทางจิต ลูกรู้ว่าได้มีการทำพิธีเปิดอำนาจในการปกครองของเหล่าเทพแล้ว ในเวลานี้ การเตรียมการกำลังจะเกิดขึ้นเพื่อที่จะไปที่นั่น เมื่อสาขาเปิดขึ้นผู้คนก็พยายามที่จะเชิญบุคคลสำคัญมาทำพิธีเปิด เมื่อเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่มีระดับต่ำกว่าได้เห็นบุคคลสำคัญพวกเขาทั้งหมดก็จะมา ตัวอย่างเช่นหากผู้ว่าการมาและแล้วรัฐมนตรีอาวุโสทั้งหมด ฯลฯ ก็จะมา ถ้าลูกเชิญพนักงานเก็บภาษี, บุคคลสำคัญก็จะไม่มา เหตุนี้เองลูกต้องพยายามที่จะให้ผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่ามา หากเขาเข้ามาข้างในเนื่องจากเหตุผลใดก็ตามลูกสามารถชี้หนทางให้แก่เขาได้ แสดงให้เขาเห็นว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร นอกจากลูกบราห์มินแล้วไม่มีมนุษย์ใดที่จะรู้อะไรนี้ ลูกไม่ต้องบอกเขาโดยตรงว่าพระเจ้าได้มาแล้ว ผู้คนมากมายพูดว่า “พระเจ้าได้มาแล้ว” แต่ไม่เลย! มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าพระเจ้าในลักษณะนั้น ลูกต้องอธิบายว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาและท่านกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างเช่นที่ท่านทำในวงจรก่อนหน้านี้ตามแผนของละคร ลูกต้องเขียนทั้งบรรทัดนี้ลงไป เมื่อผู้คนอ่านการเขียนนี้พวกเขาก็จะพยายามมาและผู้ที่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของเขาก็จะมา ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกที่มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่จะมาที่นี่ ในขณะที่มีศรัทธาในสติปัญญาบางครั้งพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีความสงสัยในสติปัญญา มายาทำให้พวกเขาล้มลง ในขณะที่กำลังก้าวไปพวกเขาก็พ่ายแพ้ มันไม่ได้เป็นกฎที่เพียงด้านเดียวเท่านั้นจะมีชัยชนะเสมอไปและจะไม่พ่ายแพ้เลย มีทั้งชัยชนะและการพ่ายแพ้เสมอ ในการต่อสู้รบราเช่นกันมีทั้งสามประเภท ชั้นหนึ่ง ชั้นสอง และชั้นสาม บางครั้งผู้ที่ไม่ได้ไปต่อสู้ก็ไปการต่อสู้ด้วยเช่นกัน ได้มีการอนุญาตเพราะบางทีพวกเขาอาจจะได้รับการแต่งตั้งสืบสันและกลายเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพ โลกไม่ได้รู้ว่าลูกคืออนักรบมหาระตี อย่างไรก็ตามลูกไม่มีอาวุธใดๆ ฯลฯ ในมือของลูก ลูกจะไม่ลูกต้องที่จะมีอาวุธอยู่ในมือของลูก แต่พ่ออธิบายว่ามีดาบของความรู้ แล้วพวกเขาก็เข้าใจว่าต้องเป็นบางสิ่งที่เป็นวัตถุ ลูกๆ ได้รับอาวุธของความรู้ที่ให้โดยพ่อ ไม่มีเรื่องของความก้าวร้าวรุนแรงในสิ่งนี้แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นพวกเขาจึงได้ให้อาวุธที่เป็นวัตถุแก่เหล่าเทพ พวกเขาได้วาดภาพเหล่าเทพว่ามีความรุนแรง สิ่งนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง พ่อรู้ดีกว่าใครกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ พ่อเองพูดว่า ดอกไม้ควรจะอยู่เบื้องหน้า เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าผู้ที่กำลังจะกลายเป็นดอกไม้ บาบาก็ได้กล่าวถึงชื่อใด ไม่เช่นนั้นผู้อื่นก็จะถามว่า ฉันจะกลายเป็นหนามหรือไม่? เมื่อบาบาถามว่าใครจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาแต่ละคนก็ยกมือของเขาหรือเธอ แต่ละคนสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากก็จะเป็นผู้ที่จดจำพ่อด้วยเช่นกัน เนื่องจากพวกเขามีความรักอย่างมากต่อพ่อด้วยเช่นกัน พวกเขาก็จะสามารถจดจำพ่อได้ ไม่มีใครจะสามารถมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ เป็นเพราะไม่มีการจดจำระลึกถึงที่ลูกไม่สามารถมีความรัก บางสิ่งที่เป็นที่รักก็จะได้รับการจดจำอย่างมากเช่นกัน พ่อแม่ก็จะอุ้มลูกที่น่ารักและให้พวกเขานั่งอยู่ในตัก เด็กเล็กๆคือดอกไม้ เช่นที่ลูกปรารถนาที่จะไปหาชีพบบา ดังนั้นเด็กเล็กๆก็ดึงดูดท่านเช่นกัน ท่านก็จะอุ้มเด็กเล็กๆ ในทันที ให้พวกเขานั่งในตักของท่านและให้ความรักแก่พวกเขา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้น่ารักอย่างมาก ท่านเติมเต็มความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของลูกทั้งหมด มนุษย์ต้องการอะไร? ประการแรกพวกเขาต้องการมีสุขภาพพลานามัยที่ดีที่พวกเขาจะไม่วันล้มป่วย สุขภาพที่ดีนี้คือสิ่งที่ดีที่สุด หากใครมีสุขภาพที่ดีแต่ไม่มีเงินแล้วสุขภาพที่ดีนั้นจะมีประโยชน์อะไร? พวกเขาต้องการเงินซึ่งพวกเขาสามารถได้รับความสุข พ่อพูดว่าลูกจะได้รับทั้งสุขภาพที่ดีและความมั่งคั่งอย่างแน่นอน นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ นี่คือนิสัยที่เก่าแก่ นี่คือนิสัยที่ลูกพูดเมื่อลูกพบ ลูกจะไม่พูดว่าเป็นหลายแสนหรือหลายล้านปีที่แล้ว ไม่เลย ลูกรู้ว่าโลกนี้กลับมาใหม่เมื่อไหร่และกลับมาเก่าเมื่อไหร่ เราดวงวิญญาณจะไปสู่โลกใหม่แล้วก็เข้าไปสู่โลกเก่า ลูก

ได้รับชื่อ “ว่าเป็นผู้ที่รอบด้าน” พ่ออธิบายว่าลูกคือผู้ที่รอบด้าน ขณะที่เล่นบทบาทของลูกเวลานี้ลูกได้ไปถึงตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกคือคนแรกที่มาและเล่นบทบาทของลูก นั่นคือบ้านของความเจ็บสงบที่แสนหวาน ผู้คนนั้นทุกข์มากที่กำลังมองหาความสงบ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและพวกเขาได้มาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเขา เวลานั้นบทบาทได้จบลงแล้วและเราจะกลับไปยังที่ที่เราจากมาอย่างแน่นอน ทุกคนมาจากดินแดนแห่งความสงบ บ้านของทุกคนคือ, บราห์มาโลก(พรหมโลก), บราห์มันด์ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ พวกเขาทำรูปร่างใหญ่มาก พวกเขาไม่รู้ว่าจะดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวแต่เป็นภาพลักษณ์ขนาดใหญ่ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าจุดที่สดใสและเล็กเช่นนั้นไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชา ดังนั้นพวกเขากราบไหว้บูชาอะไร? เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นและกราบไหว้บูชาและเทนมลงไปบนภาพลักษณ์นั้น ในความเป็นจริงชีวิตคือโอบคตา (ผู้ที่ไม่ได้สัมผัสกับผลของสิ่งใด) ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงได้ออฟเฟอร์นมแก่ท่าน? หากท่านจะดื่มมนั้นท่านก็จะกลายเป็นผู้ที่สัมผัสกับทุกสิ่ง นี่คือการมหัสจรรย์เช่นกัน ทุกคนพูดว่า ท่านคือทายาทของฉันและฉันเป็นทายาทของท่าน เพราะเราได้ส่งเวรตนเองต่อท่านแล้ว เช่นที่พ่อได้อธิษฐานต่อท่านเองกับลูกของท่าน ได้ให้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของท่านแก่ลูกและจากไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดังนั้นที่นั่นลูกเข้าใจว่ายิ่งลูกสะสมกับบาปมากเท่าไรทั้งหมดนั้นก็จะต้องอยู่อย่างปลอดภัยมากเท่านั้น ได้มีการจดจำกันว่า ทรัพย์สินสมบัติของบางคนก็ถูกฝัง ทรัพย์สินสมบัติของบางคนก็ถูกรื้อรื้อเอาไป... ลูกๆ รู้ว่าไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่เลย ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นและเครื่องบินชน ชีโมยก็จะนำทุกสิ่งไป ตัวชีโมยเองทั้งหมดก็จะถูกทำลาย ในเวลานั้นการปล้น ฯลฯ ก็จบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อเครื่องบินชนสินค้าทั้งหมดก็จะไปสู่มือของชีโมยก่อนและพวกเขาจะซ่อนสินค้าต่างๆ ไว้ในป่า พวกเขาทำงานของพวกเขาในหนึ่งวินาที พวกเขาทำงานของการลักขโมยในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย บางคนขโมยด้วยความสูงศักดิ์และบางคนก็ด้วยความไม่สูงศักดิ์ ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลายและลูกจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกจะไม่มีภาระที่จะต้องแสวงหาใคร ลูกจะถือกำเนิดในครอบครัวที่สูงมาก ไม่มีความจำเป็นสำหรับเงิน ราชินีไม่เคยคิดเกี่ยวกับการรับเงิน เหล่าเทพไม่เคยมีความคิดถึงสิ่งนั้นแม้แต่บ่อย พ่อให้ลูกอย่างมากมายที่จะไม่มีวันมีเรื่องของการขโมยหรือความอิจฉาริษยา ฯลฯ ลูกกลับมาเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ มีหนามและดอกไม้ ที่นั่นทั้งหมดคือหนาม ผู้ที่ไม่สามารถอยู่โดยที่ไม่มีกิเลสก็จะเรียกว่าเป็นหนามอย่างแน่นอน ตั้งแต่ราชินีลงมาทั้งหมดคือหนาม เหตุนี้เองบาปาคพูดว่า พ่อทำให้ลูกเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์นี้ นั่นคือพ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา หนามเหล่านั้นไปอยู่เบื้องหน้าของดอกไม้และกิมสิระของพวกเรา ลักษมีและนารายณ์นี้รู้คิด พ่อได้อธิบายแล้วเช่นกันว่าผู้ที่อยู่ในยุคทองเรียกว่าจักรพรรดิในขณะที่ผู้ที่อยู่ในยุคเงินเรียกว่าราชา ผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็เรียกว่าเป็นจักรพรรดิและผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่าก็เรียกว่าราชา ก่อนอื่นก็จะมีท้องพระโรงของจักรพรรดิ มีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกัน พวกเขาจะได้รับเก้าอี้(ตำแหน่ง)ของเขาตามลำดับกันไป ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนที่ไม่ได้จะมาและแล้วก็ตัดสินใจที่จะมาเขาก็จะได้รับเก้าอี้ก่อน ต้องมีการรักษาเกียรติ ลูกรู้ว่าลูกประจำของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ผู้คนก็ถือลูกประจำของรูตราและเฝ้าแต่หม่นลูกปิดของลูกประจำไปเรื่อยๆ ลูกเคยหม่นลูกปิดด้วยเช่นกัน ลูกเคยท้องมันตรามากมาย พ่อพูดว่า นั่นเป็นความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ที่นี้ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อพูดว่า ลูกๆ ทางจิตที่สดใสและหวานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยจดจำทุกคนเนื่องจากจิตสำนึกที่เป็นร่างเวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้พบพ่อผู้เดียวแล้วและดังนั้นจดจำพ่อในขณะที่นั่งและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ และลูกจะสัมผัสกับความสุขอย่างมาก ด้วยการจดจำพ่อลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองเหนือทั้งโลก เมื่อเวลาสิ้นสุดลูกก็จะจดจำบาปน้อยขึ้น แต่ละวันลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไป ดวงวิญญาณจะไม่มีวันเหน็ดเหนื่อย เมื่อมีใครบางคนป็นเขาด้วยร่างกายเขาก็จะกลับมาเหน็ดเหนื่อย ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความเหน็ดเหนื่อยใดๆ จากการจดจำพ่อ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะจดจำบาปและจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไป ลูกๆ ได้ทำความเพียรพยายามมาถึงครั้งวงจรเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกๆ มีคำแนะนำ ผู้เดียวที่ลูกได้ทำให้กับท่านเป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานี้พูดว่า จดจำพ่อ เพียงแค่พิจารณาว่าสิ่งที่บาปาคพูดนั้นลูกต้องหรือไม่ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำ แต่มีน้ำที่นั่นเช่นกัน นี่คือน้ำของแม่น้ำคงคาใช่ไหม? ไม่ใช่เลย นี่คือน้ำฝนที่ได้มีการกักเก็บไว้ ฝนก็จะตกลงมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิ ไม่สามารถเรียกว่าเป็นน้ำของแม่น้ำคงคา น้ำนั้นไม่มีวันหมดสิ้น นี่ก็เป็นธรรมชาติเช่นกัน ฝนหยุดตกแต่น้ำก็ยังไหลมา ไชวนาฟจะดื่มน้ำที่ดีเสมอ ในด้านหนึ่งพวกเขาคิดว่านั่นเป็นน้ำที่บริสุทธิ์และอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็จะไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความไม่รู้เท่านั้น น้ำฝนนั้นดีเสมอ นั่นคือความมหัศจรรย์ของละครด้วยเช่นกัน ความมหัศจรรย์ของธรรมชาติของพระเจ้า เมล็ดมีขนาดเล็กมากและต้นไม้ที่ใหญ่โตมากก็ปรากฏออกมาจากเมล็ดนั้น! ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าแผ่นดินจะกลับมาแห้งแล้งปราศจากพืชผลอย่างมากและไม่มีพละกำลังใดหลงเหลืออยู่เลย ไม่มี

รสชาติใดๆในสิ่งนั้น พ่อให้ประสบการณ์ทั้งหมดแก่ลูกที่เห็นว่าสวรรค์จะเป็นเช่นไร สวรรค์ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ลูกบางคนมีนิมิต พวกเขาเข้ามาและบอกว่าผลไม้ที่นั่นมีรสหวานมากแค่ไหนในขณะที่ลูกมีนิมิต,และต่อมาภายหลังเมื่อลูกไปที่นั่นลูกจะเห็นด้วยตาของลูกและรับประทานผลไม้ที่นั่นด้วยปากของลูกจากสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีนิมิตในเวลานี้ ลูกจะเห็นสิ่งเหล่านั้นด้วยตาของลูก และแล้วก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก หากลูกไม่เพียรพยายามลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ในเวลานี้ความเพียรพยายามของลูกกำลังดำเนินต่อไปลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น หลังจากการทำลายล้างนี้ก็จะเกิดอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ เวลาลูกรู้สิ่งนี้แล้ว ต้องใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จะเห็นได้ว่าแม้แต่ด้วยจิตสำนึกของความเป็นพี่น้องหญิงชายก็มีปัญหาและดังนั้นลูกจึงได้รับการบอกให้พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย เมื่อลูกพิจารณากันและกันเป็นพี่น้องหญิงชายสายตาของลูกก็จะไม่เปลี่ยนไป แต่ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชายร่างกายก็จะไม่คงอยู่ เราทั้งหมดคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นที่นี่จะถูกทำลาย ลูกต้องสลัดร่างเหล่านั้นและกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ลูกมาที่นี่เพื่อจะเรียนรู้วิธีการที่จะสลัดร่างเหล่านั้นและกลับไป นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก ดวงวิญญาณรักร่างกายของเขามาก ดวงวิญญาณเพียรพยายามเป็นอย่างมากเพื่อที่จะไม่ละทิ้งจากร่าง “ฉันไม่ควรจะจากร่างนี้” ดวงวิญญาณมีความรักที่ลึกซึ้งอย่างมากต่อร่างนี้ พ่อพูดว่า นั่นคือร่างเก่าของลูก ลูกมีความตมโประฐาน ลูกดวงวิญญาณนั้นสกปรก เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาไม่มีความสุขและลึ้มป่วย พ่อพูดว่า ลูกต้องไม่รักร่างกายของลูกอีกต่อไป พวกเขาเป็นร่างเก่า เวลาลูกต้องซื้อร่างใหม่แต่ไม่มีร้านที่ลูกจะสามารถซื้อได้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน แม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบายทุกสิ่งและพูดว่า มานมานะบาฟ! อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราเป็นทายาทของชีพาบาและท่านเป็นทายาทของเรา อุทิศตนเองต่อพ่อโดยสิ้นเชิงด้วยศรัทธา นี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะสะสมไว้กับบาปมากมายแค่ไหนก็จะคงอยู่อย่างปลอดภัย มีคำกล่าวว่า ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกฝัง...
2. เวลาลูกต้องกลายเป็นดอกไม้จากหนาม ประกาศสิทธิ์ในความรักของพ่อด้วยความรักและงานรับใช้ที่สม่ำเสมอ แต่ละวันเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกประสบความสำเร็จในตนเองจากความพยายามของลูกและเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในตนเองและประสบความสำเร็จในความพยายามของพวกเขาเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จ พวกเขาไม่มีความคิดในความพยายามส่วนตัวของพวกเขา เช่น "ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่", "ฉันไม่รู้ว่าจะสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่" พวกเขาไม่มีความคิดที่เล็กน้อยที่สุดของความล้มเหลว พวกเขามีประสบการณ์ว่าความสำเร็จในตัวเองนั้นลูกต้อง พวกเขาเฝ้าแต่ได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ให้ความสุขอย่างเป็นตัวของความสุขและความพยายามของลูกจะได้รับพรเพิ่มเติมเข้าไป

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ความใส่ใจที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อไม่เคยขุนมัวไม่พอใจกับผู้ใด แต่ท่านให้คำสอนแก่ลูก ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของความหวาดกลัว

คำถาม: ลูกๆ ควรจะมีสิ่งใดในสำนักของคุณเพื่อให้ลูกจะได้ไม่สูญเสียเวลา?

คำตอบ: นี่คือเวลาของยุคบรรจบพบกันและลูกได้รับรางวัลลึกลับที่ใหญ่มาก พ่อกำลังทำให้เรากลายเป็นเทพเหมือนกับเพชร หากลูกมีสำนึกนี้ ลูกจะไม่สูญเสียเวลาของลูก ความรู้ก็คือแหล่งแห่งรายได้และดังนั้นลูกต้องไม่มัววันชาติการศึกษาเล่าเรียน มายาจะพยายามนำลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่าง อย่างไรก็ตามลูกก็เชื่อมโยงโดยตรงกับพ่อ และดังนั้นเวลาของลูกจึงใช้ไปในทางที่มีค่า

โอม ชานติ ลูกๆ รู้ว่านี่คือพ่อและไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องหวาดกลัวสิ่งใด ท่านไม่ใช่สาธุหรือมหาตะมะที่ท่านจะประสกรัยต่อลูกหรือโกรธลูก ลูกเหล่านั้น ฯลฯ มีความโกรธอย่างมากมาย ดังนั้นผู้คนจึงหวาดกลัวพวกเขาและคิดว่าบางทีลูกเหล่านั้นจะสาปแช่งพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้นที่นี้ ไม่มีสิ่งใดที่ลูกๆ จะต้องหวาดกลัว ผู้ที่ร้ายกาจก็หวาดกลัวพ่อ พ่อทางร่างอาจจะโกรธ แต่ที่นี้พ่อผู้นี้ไม่เคยโกรธ พ่ออธิบายว่า หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย ลูกจะสร้างความสูญเสียกับตนเองเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า พ่อให้คำอธิบายเพื่อให้ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงเพื่ออนาคต ไม่ใช่ว่าพ่อจะขุนมัวไม่พอใจ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างต่อเนื่องว่า ลูกๆ ในการที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ให้ความใส่ใจกับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พร้อมกับสิ่งนั้น เก็บกองจักรแห่งการสำนึกในตนเองไว้ในสติปัญญาของลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ความรู้ของวงจรโลกเรียบง่ายมาก นั่นคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก อย่างไรก็ตามพร้อมกันนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ผู้คนมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจอย่างเต็มที่ แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ แต่ลูกต้องไม่ตีเขา พวกเขาจะเรียนรู้สิ่งนั้นจากลูก ในยุคทอง, พวกเขาจะไม่เรียนรู้สิ่งใดเหล่านี้ ที่นี้ลูกๆ เรียนรู้ทุกสิ่งจากพ่อแม่ของพวกเขา บาบากำลังพูดถึงผู้ที่ยากจน, แต่สำหรับผู้ที่ยากจน, สิ่งนั้นราวกับว่าเป็นสวรรค์ ที่นี้พวกเขาไม่ต้องการความรู้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ครูผู้สอนและเปลี่ยนแปลงลูกนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นพ่อกำลังพูดถึงคนจน สภาพของพวกเขาเป็นเช่นไรและเด็กๆ กลับมานิสัยเสียได้อย่างไร เด็กๆ ก็ได้เห็นและเรียนรู้จากพ่อแม่ของพวกเขาไปเรื่อยๆ และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจึงนิสัยเสียในวัยเด็ก พ่อทางจิตพูดว่า พ่อเป็นเจ้าของคนจนด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ลูกว่า คุณลักษณะของมนุษย์กลายเป็นเช่นไร โลกใดไม่ประจักษ์ มีขีดจำกัดกับความไม่ประจักษ์ ตอนนี้เป็นเวลา 1250 ปีตั้งแต่ยุคเหล็กได้เริ่มขึ้น ไม่มีแม่เพียงวันเดียวที่มากกว่าหรือน้อยกว่า เมื่อโลกได้กลับตมไม่ประจักษ์อย่างสมบูรณ์, พ่อจึงต้องมา พ่อพูดว่า พ่อถูกผูกไว้ในพันธะของละคร พ่อต้องมา ในตอนเริ่มต้นผู้ที่ยากจนจำนวนมากมายได้มา ผู้ที่ยากจนก็มาด้วยเช่นกันและทั้งสองประเภทก็จะนั่งอยู่ด้วยกัน ลูกสาวจากบ้านที่ใหญ่โตได้วิ่งมาที่นี้ พวกเขาไม่ได้นำสิ่งใดมากับตนเอง มีความปั่นป่วนมากมาย ไม่ว่าอะไรที่จะต้องเกิดขึ้นในละครก็จะเกิดขึ้น ไม่มีใครแม้กระทั่งเคยคิดว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น บาบามาเองเคยประหลาดใจว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น ประวัติศาสตร์ของพวกเขาหมัศจรรย์มาก สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน บาบ่าได้บอกทุกคนว่า น่าจดหมายมาจากบ้านของลูกบอกว่าการกำลังจะไปดื่มที่พิภพแห่งความรู้ และแล้วเมื่อสามของพวกเขากลับมาจากต่างแดนและร้องขอความช่วยเหลือ ลูกๆ เหล่านั้นพูดว่า เราได้ดื่มที่พิภพแห่งความรู้แล้ว แล้วเราจะให้ยาพิษแก่เธอได้อย่างไร? พวกเขาเริ่มเพลงเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่ากิจกรรม พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะในคัมภีร์ สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นของกฤษณะ ดังนั้นทั้งหมดนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นในละครต่อไปเรื่อยๆ มีความสนุกสนานและเกม ฯลฯ ที่นี้พ่อทั้งสองพูดว่าเราไม่ได้ทำอะไรเลย มันเป็นการแสดงของละครที่ดำเนินต่อไป เด็กเล็กๆ มาและเวลานี้พวกเขาเติบโตขึ้น ผู้นำศาสนจากการเข้ามานำนำชื่อที่มหัศจรรย์เช่นนั้นให้กับเด็กๆ และแล้วในบรรดาบุคคลเหล่านั้น ก็มีผู้ที่วิ่งหนีไป ชื่อของพวกเขาไม่ได้เก็บไว้อีกต่อไปแล้วและชื่อเก่าของพวกเขาจึงใช้อยู่ต่อมา เหตุนี้เองจึงไม่มีลูกประคำของบราห์มิน ลูกไม่มีสิ่งใดเลย ก่อนหน้านี้ลูกเคยหมั่นลูกปิดของลูกประคำและเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นลูกปิดของลูกประคำ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ความรู้นี้เป็นไปเพื่อความเข้าใจ เป็นความรู้ของหนึ่งวินาที ผู้เดียวนั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ถึงแม้ว่าลูกจะทำให้มหาสมุทรทั้งหมดกลายเป็นหมึกและปากกลายเป็นปากกาสิ่งนั้นก็จะไม่หมดสิ้น และยังเป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที เวลาลูกรู้จักอัลฟาและดังนั้นลูกควรจะได้รับเบต้าหรืออาณัติจักรอย่างแน่นอน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะสร้างสภาพของลูกให้เป็นเช่นนั้น นั่นคือการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเอง

เป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม มีครูผู้เฉลียวฉลาดให้ทำความเพียรพยายาม แต่ถ้าไม่อยู่ในโชคของใครบางคน ครูจะสามารถทำอะไรได้? ครูนั่นสอนลูก ไม่ใช่ว่าท่านจะรับสินบนและปล่อยให้ลูกสอบผ่าน ลูกๆ เข้าใจว่าทั้งบัพและดาดานัน้อยู่ด้วยกัน บัพดาดาได้รับจดหมายจากลูกสาวมากมาย: ชีพบาบา c/o (โดยผ่าน) ประชาบิดาบรรพมา ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อผ่านดาดานี้ มีตรีมูรติ การก่อตั้งดำเนินโดยบรรพมา บรรพมาไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้สร้าง พ่อคือผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด ประชาบิดาบรรพมาก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน หากมีประชาบิดาบรรพมาก็ต้องมีผู้คนมากมาย พวกเขาทั้งหมดพูดว่า ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ชีพบาบาไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย หัวหน้าของต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่ไม่มีขีดจำกัดคือประชาบิดาบรรพมา เช่นที่มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ของวงศ์สกุล, ดังนั้นนี่คือต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเรียกใครว่าดัมและบีบี, ดัมและอีฟ? ลูกจะเรียกบรรพมาและสรัสวตีเช่นนั้น ในเวลานี้ต้นไม้เผ่าพันธุ์ได้ใหญ่โตอย่างมาก ในขณะที่ต้นไม้ทั้งต้นได้มาถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์และจำเป็นต้องมีต้นไม้ใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย มีรูปลักษณะที่หลากหลาย รูปลักษณะของสองคนจะไม่เหมือนกัน บทบาทของกิจกรรมของแต่ละคนก็แตกต่างกัน สิ่งนี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งมาก ผู้ที่มีสติปัญญาเล็กน้อยก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ นี่เป็นสิ่งที่ยากมาก ฉันท, ดวงวิญญาณคือจุดที่เล็ก พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุดที่เล็กด้วยเช่นกัน พ่อมาและนั่งถัดจากฉัน ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า บทบาทที่ทั้งบัพและดาดาเล่นด้วยกันนั้นมหัศจรรย์มาก! บาบาได้ใช้พาหนะนี้ที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก บาบาเองอธิบายว่า ผู้นี้คือพาหนะที่โชคดี ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่ในอาคารนี้ นั่นคือในพาหนะนี้ ลูกคิดอย่างไร พ่อจะให้เข้าอาคารหรือพาหนะของพ่อให้กับพ่อเช่นนั้นหรือไม่? เหตุนี้เองฉันจึงเรียกว่าเป็นพาหนะที่โชคดีที่ซึ่งพ่อนั่งและทำให้ลูกๆ กลายเป็นเทพที่เป็นเช่นเพชร ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกเคยมีสติปัญญาที่ตกต่ำ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูก ด้วยการสูญเสียเวลาของลูกในโรงเรียน ลูกก็สอบตก พ่อกำลังให้รางวัลลोटเตอร์ที่ใหญ่โตมากแก่ลูก เมื่อใครบางคนถือกำเนิดเป็นราชา, ก็เหมือนราวกับว่าเขาถูกรางวัลลोटเตอร์ สำหรับผู้ที่ยากจนข้นแค้น, จะไม่เรียกว่าเป็นลोटเตอร์ นี่คือนลอตเตอร์ที่สูงสุด ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกในสิ่งนี้ บาบารู้ว่ามีการชกกับมายา มายาทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีโยคะโดยตรงกับพ่อ พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เหตุนี้เองตามละครลูกมาที่นี้เพื่อจะอยู่อย่างสดชื่น พ่อพูดว่าลูกต้องซึมซับสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และแล้วความรู้ก็หายไป ดวงวิญญาณมากมายจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร, หนทางของความเสื่อมโทรมก็เริ่มขึ้น เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเคยศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ ลูกได้เคยแสดงความเสื่อมโทรมในศรัทธา สิ่งหลักที่อธิบายให้แก่ลูกในเวลานี้คือ จดจำพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ ลูกกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่าด้วยสิ่งนี้ ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ที่นั่นลูกมีความสุขทั้งหมด พ่อเตือนลูกว่า พ่อได้ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของสวรรค์แก่ลูก ลูกเคยเป็นนายของสวรรค์และแล้วลูกก็สูญเสียทุกสิ่ง ลูกกลายเป็นทาสของราวัน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์มากของรามและราวัน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งด้วยเช่นกัน นี่เป็นการละเล่นที่ลูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ลูกอยู่อย่างมั่งคั่งและสุขภาพพลานามัยดีเสมอในสวรรค์ ที่นี้ผู้คนใช้เงินเป็นอย่างมากเพื่อทำให้ตนเองมีความสุขที่ดี, และนั่นก็เป็นเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น ลูกจะต้องเสียค่าใช้จ่ายไปมากเท่าไรเพื่อที่จะมีความสุขที่ดีเป็นเวลาครึ่งวงจร? ไม่แม้แต่สตางค์แดงเดียว เหล่าเทพมีสุขภาพดีเสมอ ลูกมาที่นี้เพื่อจะมีความสุขดีเสมอตลอดไป ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวสามารถทำให้ทุกคนมีความสุขที่ดีเสมอ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่ ตามแผนของละคร, ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพจนกว่าลูกกลายเป็นบรรพหมิน ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้จนกว่าลูกจะมาหาพ่อในยุคบรรจบพบกันและกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด อัจชะ

วันนี้บาบาได้สอนการฝึกฝนทางจิต พูดความรู้และเตือนลูกๆ เช่นกัน อย่าได้โม้ระมัดระวัง อย่าได้พูดคำพูดที่ไม่ดีหรือผิดคงอยู่ในความสงบเงียบสงบและจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะปลดปล่อยบาปของลูกและเปลี่ยนแปลงตนเอง จงใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึก

ถึง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

2. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ เพียรพยายามในยุคบรรจบพบกันที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด อย่าได้สูญเสียเวลาของคุณไปอย่างไม่ระมัดระวัง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรู้และให้ท่านสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งของความรู้ในฐานะผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ในทำนองเดียวกันลูกต้องกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรู้และให้ทานความรู้ให้กับทุกคนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ลูกๆ มีความรู้ที่สูงส่งเช่นนี้อยู่กับลูก จงกลับมาเติมไปด้วยสมบัติเหล่านั้นและรับใช้ผู้อื่นด้วยประสิทธิภาพของการจดจำระลึกถึงของลูก เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และให้ท่านสมบัติที่ลูกได้รับต่อไป เพราะยิ่งลูกให้ท่านสมบัติเหล่านั้นมากเท่าไร สมบัติเหล่านั้นก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น การเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่นั้นไม่ได้หมายถึงการให้ แต่เป็นการเติมเต็มให้กับตนเองมากยิ่งขึ้น

คติพจน์: พร้อมกับการหลุดพ้นในชีวิต ให้ละวางจากร่างกายของคุณ สำหรับการปราศจากร่างนั้นเป็นสภาพสุดท้ายของความพยายาม

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่อ่อนหวานของมาเตซาวารี

การสละทิ้งโดยกุมารีและแม่เบื้องหน้าของดวงวิญญาณสูงสุดในรูปแบบที่แฝงตัว

ผู้คนของโลกเวลานี้ควรมีความคิดว่าเหตุใดกุมารีและแม่เหล่านี้ได้มีการสละทิ้ง สิ่งนี้ไม่ใช่รูปของหัตถโยคะหรือการสละทิ้งกรรมใดๆ แต่เป็นโยคะที่ง่ายดายอย่างแนนอน ราชาโยคะ คาร์มาโยคะ และการสละทิ้งอย่างแท้จริง พระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุดเองมาและเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกตายขณะที่มีชีวิตและมีการสละทิ้งร่างกายและอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดด้วยจิตใจของคุณ นั่นคือลูกต้องมีการสละทิ้งของกิเลสทั้งห้าอย่างสมบูรณ์อย่างแนนอน พระเจ้ามาและพูดว่า จงทำทานและลงรายจะถูกขจัดออกไป ลงของมายาคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรได้ทำให้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และพวกเขาต้องทำให้บริสุทธิ์อีกครั้ง ดูจิตดวงวิญญาณของเทพมีความบริสุทธิ์และเปล่งประกายอย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์เขาจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ซึ่งปราศจากโรคภัย การสละทิ้งเช่นกันเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกได้รับบางสิ่งก่อน เมื่อเด็กที่เป็นลูกของคณิกาจนได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากบุคคลที่ร่ำรวย เขาจะเห็นบางสิ่งบางอย่างอย่างแนนอนและยอมให้ตนเองได้รับการอุปการะเลี้ยงดู แต่ลูกของบุคคลที่ร่ำรวยจะไม่ได้การอุปการะเลี้ยงดูจากคณิกาจน ดังนั้นที่นี้ไม่ได้เป็นสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ที่มีผู้คนที่มีมั่งคั่งมากมาย แม่และกุมารีที่มาจากครอบครัวที่ใหญ่โตและผู้คนในโลกยังคงต้องการให้พวกเขากลับไปบ้านของพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาจะได้รับอะไรที่นี้, ที่พวกเขาได้มีการสละทิ้งความมั่งคั่งของมายา, ทรัพย์สมบัติทางวัตถุโดยสิ้นเชิง? พวกเขาต้องได้รับความสงบและความสุขจากที่นี้มากกว่าสิ่งเหล่านั้นอย่างแนนอน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ปฏิเสธความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติทางวัตถุ เช่นเดียวกับที่ราชาโกปิขานด์และมีราได้ละทิ้งความเป็นราชาและความเป็นราชินี นั่นคือพวกเขาละทิ้งอาณาจักรของพวกเขา นี่เป็นความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของพระเจ้า ความสุขทางจิตอยู่เบื้องหน้าซึ่งทรัพย์สมบัติทางวัตถุทางโลกนั้นไม่มีอะไรเลย พวกเขารู้ว่าเมื่อพวกเขาตายในขณะที่มีชีวิตที่นี้ พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำความเพียรพยายามที่จะสร้างอนาคตของพวกเขา การเป็นของพระเจ้าหมายถึงการเป็นของท่าน การอุทิศทุกสิ่งให้กับท่าน และแล้วท่านจะให้สถานภาพที่ไม่สูญสลายแก่ลูกเป็นการตอบแทน ดังนั้นพระเจ้าเองจึงมาในยุคบรรจบพบกันและเติมเต็มความปรารถนาของคุณ เพราะลูกรู้ว่าร่างกาย, จิตใจและความมั่งคั่งของคุณ, ทั้งหมดจะถูกเผาไหม้เปลวไฟของการทำลายล้าง ดังนั้นเหตุใดถึงไม่ใช้สิ่งเหล่านั้นในหนทางที่มีค่าในนามของพระเจ้า? เวลานี้ลูกต้องเข้าใจความลับนี้ เมื่อทุกสิ่งถูกทำลาย มันจะทำอะไรกับสิ่งใดที่มันรับไป? มันไม่ต้องสร้างพระราชวังและนั่งที่นี้เหมือนชนยาสซีและมานเดเลซว่าสได้ทำ อย่างไรก็ตามโดยการหว่านเมล็ดในนามของพระเจ้า ลูกเป็นของท่านที่นั่นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า นี่เป็นความลับที่แฝงตัว พระเจ้าคือผู้ประทาน เมื่อลูกให้ 1 เท้า ลูกได้รับ 100 เท้า อย่างไรก็ตามก่อนอื่นลูกต้องอดทนในหนทางของความรู้นี้ มากเท่าที่ลูกมีความอดทน ก็จะมีผลกระทบนั้นในเวลาสุดท้าย ดังนั้นทำความเพียรพยายามในเวลานี้ อัจชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่คุณจะไม่ถูกดึงรั้งเข้าหาสิ่งใด จงกลายเป็นขอทานที่จะไม่มีสิ่งใดเป็นของคุณ

คำถาม: อะไรคือจุดหมายปลายทางของคุณโดยผ่านความเพียรพยายามของคุณ?

คำตอบ: เมื่อคุณตาย โลกก็จะตายไปจากคุณ นี่คือจุดหมายปลายทางของคุณ ความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายทั้งหมดต้องตัดออกไป จงกลายเป็นขอทานเช่นนั้นที่คุณดวงวิญญาณจะกลับมาปราศจากร่างและคุณจะไม่จดจำสิ่งใด ฉันเพียงแต่ต้องกลับบ้าน เพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย เพียงลูกๆ ที่จะกลับมามั่งคั่งจากยากจนและยากจนจากมั่งคั่ง เมื่อคุณมั่งคั่งก็จะมีคนยากจนแม้แต่คนเดียว

โอม ชานติ พ่อถามลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังหรือร่างกายที่รับฟัง? (ดวงวิญญาณ) ดวงวิญญาณนี้จะรับฟังด้วยร่างกายอย่างแน่นอน ลูกๆ เขียนว่า ดวงวิญญาณของผู้ที่นั้นผู้กำลังจดจำบัปาดา ดวงวิญญาณของผู้ที่นั้นผู้กำลังจะไปยังสถานที่นั้นสถานที่นั้นในวันนี้ รวบรวมว่าได้มีการปลุกฝังนิสัยนี้ “ฉันคือดวงวิญญาณ” ในตัวลูก เพราะลูกๆ ต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ที่ใดก็ตามที่คุณมองไป ลูกๆ ว่าคุณมีดวงวิญญาณและร่างกาย อย่างไรก็ตามมีสองดวงวิญญาณในคุณ (บราห์มา) หนึ่งในนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณและอีกหนึ่งในนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของคุณซึ่งดวงวิญญาณของคุณเองก็อยู่ด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีร่างกาย เวลานั้นพ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณลูกจะจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ยิ่งลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไรและตั้งใจให้ผู้อื่นสร้างสมมากเท่าไร และยิ่งลูกกลายเป็นผู้ที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น หากลูกกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกก็สามารถถามได้ ฉันคือดวงวิญญาณแน่นอน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่กลายเป็นบราห์มินที่พ่อพูดกับพวกเขา พ่อจะไม่บอกคนอื่น พ่อรักลูกๆ ของพ่อเท่านั้น พ่อทุกคนก็รักลูกของเขา แม้ว่าพวกเขาจะรักผู้อื่นภายนอก สติปัญญาของพวกเขาที่ตระหนักรู้ว่าผู้อื่นไม่ใช่ลูกของเขา พ่อพูดกับลูกๆ เท่านั้น เพราะเป็นเพียงลูกเท่านั้นที่พ่อต้องสอน แล้วก็เป็นหน้าที่ของลูกที่จะสอนผู้คนภายนอก บ้างก็เข้าใจอย่างรวดเร็วในขณะที่ผู้อื่นก็เข้าใจเล็กน้อยแล้วก็จากไป เมื่อพวกเขาได้เห็นว่ามีการขยายตัวอย่างมากที่นี่ พวกเขาก็จะมาที่นี่ “ขอให้เราไปและเห็นสิ่งที่พวกเขามี” ลูกอธิบายว่า พ่อพูดกับลูกๆ และดวงวิญญาณทั้งหมด จดจำพ่อ! เพียงพ่อเท่านั้นที่ชำระดวงวิญญาณทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อ มีการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน และลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์เป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์และปลดปล่อยลูก ท่านพาลูกไปไหน? ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นก็ดินแดนแห่งความสุข สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิด ท่านที่ลูกเห็นรูปภาพ ศรัทธาก็ปลุกฝังในตัวลูก เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่พูดเสมอว่า เปิดพิพิธภัณฑสถานด้วยความโอฬารตระการตา และแล้วความโอฬารตระการตานั้นจะดึงดูดผู้คน หลายคนก็จะมาและลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่า เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกควรจะมีเข็มกลัดติดหน้าอกอยู่กับลูกอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกจะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย ก่อนอื่นลูกจะกลายเป็นศรัทธาขณะถ้าลูกไม่กลายเป็นเช่นศรัทธา ลูกก็จะไม่สามารถกลายเป็นเหมือนนารายณ์ได้ เป็นเพียงเมื่อลูกเติบโตขึ้นจากการเป็นเด็กเท่านั้นที่ลูกจะได้รับชื่อว่า “นารายณ์” ภาพลักษณ์ทั้งสองอยู่ในสิ่งนี้ (เข็มกลัด) ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ เวลานั้นลูกทั้งหมดกลายเป็นขอทาน บราห์มา कुमार และกุมารีเหล่านี้เป็นขอทานด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่มีสิ่งใดเลย การเป็นขอทานหมายถึง การเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเลย เราจะไม่เรียกใครบางคนว่าเป็นขอทาน บาบานี้คือขอทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องกลายเป็นขอทานที่สมบูรณ์ที่นั่น ขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของคุณ ตามละครลูกได้ตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของคุณแล้ว เพียงผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่รู้ว่าพวกเขาให้สิ่งใดก็ตามที่พวกเขามีกับบาบา พวกเขาพูดว่า โอ พระเจ้า! ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ท่านให้แก่เราทั้งหมดนั้นเป็นของท่าน ไม่ใช่ของฉัน นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานั้นบาบาอยู่ห่างไกล เวลานั้นบาบาอยู่ใกล้มาก ขณะที่ท่านอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกต้องเป็นของท่าน ลูกพูดว่า

“بابา!” ลูกต้องไม่มองดูที่ร่างของبابา สติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปสู่เบื้องบน แม้ว่านี่คือร่างกายที่بابาได้ยืมใช้ ก็อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังพูดกับชีพبابา นี่คือพาหนะที่ท่านได้เข้าไว้ พาหนะนี้ไม่ได้เป็นของท่าน เป็นที่แน่นอนว่ายิ่งผู้เข้ายิ่งใหญ่มากเท่าไร เขาก็จะได้รับค่าเช่ามากเท่านั้น เจ้าของที่ดินก็จะคิดว่าหากราชาต้องการสิ่งปลูกสร้างแล้วแทนที่จะเป็น 1000 เขาก็จะขอ 4000 เพราะเขารู้ว่าบุคคลนั้นมั่งคั่ง ราชาจะไม่มันพุดว่าคิดราคาแพงมากเกินไป พวกเขาไม่ได้กังวลเรื่องเงิน ฯลฯ พวกเขาเองก็ไม่ได้พูดกับใคร (เกี่ยวกับเรื่องเงิน) เลขส่วนตัวของเขาก็จะพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกวันนี้ไม่มีอะไรได้ผลโดยที่ไม่ติดสินบน บาบามีประสบการณ์อย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นสูงศักดิ์มาก ทันทีที่พวกเขาเลือกบางสิ่งที่พวกเขาชอบ พวกเขาจะขอให้เลขของเขาไปเจรจาและนำสิ่งนั้นมาให้ เจ้าของร้านจะเก็บสินค้าทั้งหมดที่จัดแสดงไว้ในตู้โชว์สำหรับจักรพรรดิและจักรพรรดินี ทั้งสองก็เพียงแต่ให้สัญญาด้วยสายตาของเขาต่อที่สิ่งที่พวกเขาชอบ และเลขของเขาก็จะพูดกับเจ้าของร้านและได้รับค่านายหน้าของเขาเองด้วยเช่นกัน ราชาบางคนก็ถือเงินไปกับเขาด้วย และขอให้เลขของเขาให้เงินนั้นกับเจ้าของร้าน บาบามีการติดต่อกับทุกคน ท่านรู้ว่าพวกเขาปฏิบัติตนอย่างไร เช่นที่ราชามีผู้ดูแลทรัพย์สิน ดังนั้นชีพبابาก็มีผู้ดูแลทรัพย์สินเช่นกัน เขาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ บาบาก็ไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อสิ่งนี้ ผู้นี้ก็ไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆกับเงินของเขา และเขาได้ให้ทุกสิ่งกับชีพبابา ดังนั้นเขาจะมีความผูกพันยึดมั่นต่อทรัพย์สินสมบัติของชีพبابาได้อย่างไร? เขาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ ทุกวันนี้รัฐบาลก็ได้สำรวจผู้ที่มีความมั่งคั่งอย่างมากมาเมื่อผู้คนมาจากต่างประเทศ พวกเขาจะสืบค้นอย่างระมัดระวังมาก เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างไร ลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ดวงวิญญาณต้องกลับมาปราศจากร่าง อย่าได้แม้แต่จะคิดว่าร่างกายนั้นเป็นของลูก “ไม่ควรจะมีสิ่งใดที่เป็นของฉัน” พ่ออธิบายว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างไร ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อร่างกายควรจะถูกละทิ้ง เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปกับลูกด้วยเช่นกัน นี่คือจุดหมายปลายทางของลูก ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่بابาพูดนั้นลูกต้อง เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน ไม่ว่าลูกจะให้สิ่งใดกับชีพبابา ลูกก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า พระเจ้าได้ให้ทั้งหมดนี้ ลูกได้มีการทำกรรมที่ดีในชาติเกิดก่อนหน้านี้และดังนั้นลูกจึงได้รับผลของสิ่งนั้น ชีพبابาไม่ได้เก็บสิ่งใดของใครเลย ผู้คนก็ให้ของขวัญแก่ราชาและเจ้าของที่ดินที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ บ้างก็รับของขวัญเหล่านั้นในขณะที่ผู้อื่นไม่รับ ที่นั้นลูกไม่ได้ให้ทานหรือทำบุญ เพราะที่นั้นทุกคนมีความมั่งคั่งมากมาย แล้วลูกจะให้ทานแก่ใคร? ไม่มีคนยากจนใดๆ อยู่ที่นี่ ลูกเองได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งจากยากจนและยากจนจากมั่งคั่ง ผู้คนก็พูดกับพระเจ้าว่า “โปรดให้ผู้นี้มีสุขภาพที่ดี!” “โปรดเมตตาด้วยเถิด!” “โปรดทำสิ่งนี้!” ก่อนหน้านี้ผู้คนก็เพียงแต่ร้องขอชีพبابาเท่านั้น และแล้วพวกเขาก็กลับมามีสิ่งเจือปน และดังนั้นพวกเขาจึงไปอยู่เบื้องหน้าทุกคนและพูดว่า เติบโตมาของเรากับด้วยเถิด! พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้น พวกเขาพูดว่า พระเจ้าเปลี่ยนผู้ที่สติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง ดังนั้นลูกๆลูกควรจะมีสุขอย่างมาก ได้มีการจดจำกันว่า หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส, ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปี้ของโก๊ปปี้วัลลา (พ่อของโก๊ปและโก๊ปปี้) เมื่อใครบางคนได้ประโยชน์อย่างมากเขาก็จะมีความสุขมาก ดังนั้นลูกๆควรจะต้องอยู่อย่างมีความสุขมากด้วยเช่นกัน ลูกเคยมีความสุข 100% แล้วความสุขนั้นก็ลดลงมาเรื่อยๆ เวลานั้นลูกไม่มีอะไรเลย ในตอนแรกลูกก็มีอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วก็มีอำนาจการที่มีขีดจำกัดเป็นระยะเวลาชั่วคราว ดูซิว่าเบอร์ลานั้นมีความมั่งคั่งมากมายเพียงใด! เขาสร้างวัดอยู่เรื่อยๆ ไม่ได้รับอะไรจากสิ่งนั้น เขาไม่ได้ให้อะไรแก่ผู้ที่ยากจน เขาได้สร้างวัดที่ซึ่งผู้คนไปและโค้งคำนับ ไซ้ ถ้าใครบางคนให้ทานแก่คนจน เขาก็สามารถได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อใครบางคนสร้างธรรมศาลาที่ซึ่งผู้คนมากมายไปและพักผ่อน และแล้วเขาก็จะมีความสุขในชาติเกิดต่อไปของเขาเป็นระยะเวลาชั่วคราว หากใครบางคนสร้างโรงพยาบาลแล้วเขาก็จะมีความสุขชั่วคราวเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดเช่นกัน ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ มีค่ายกของของยุครบรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้อย่างมากมาย ลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงส่ง และกำลังได้รับการยกย่องอย่างมากด้วยเช่นกัน เมื่อพระเจ้ามา ท่านสอนลูกๆบราห์มินเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดของทั้งต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ท่านอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของทั้งละคร เมื่อผู้คนถามลูกว่า ท่านสอนอะไรกับลูก ให้ถามพวกเขาว่า ท่านได้ลิ้มไปแล้วหรือที่พระเจ้าพูดไว้ในกิตะว่า “พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา”? ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ในเวลานี้ ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ก็กราบไหว้บูชาราชาที่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ลักษณะและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก, ทุกคนก็มั่งคั่งและกราบไหว้บูชาเหล่าเทพแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่ศึกษาและรับฟังเรื่องราวของคัมภีร์ พ่อถามว่า ลูกเคยสัมผัสกับการบรรลุผลใดๆจากกิตะที่ลูกเคยศึกษาและฟังมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรหรือไม่? ลูกไม่ได้รับการเติมเต็มใดๆจากสิ่งนั้น เวลานั้นลูกกำลังได้รับการเติมเต็ม ลูกรู้ว่าบทบาทนี้ได้มีการเล่นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พระเจ้าเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อพูดผ่านผู้นี้ และดังนั้นท่านจะเข้ามาในเขาอย่างแน่นอน ท่านจะให้คำ

แนะนำและแนวทางปฏิบัติจากเบื้องบนนั้นหรือไม่? ท่านพูดว่า พ่อมาที่นี่เป็นการส่วนตัว เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ แม้แต่บรรพบุรุษก็ไม่มีใครรู้สิ่งใด แต่เวลานั้นท่านก็จะเข้าใจต่อไปเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามน้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ นี่เป็นเรื่องของความรู้อีก ลูกรู้ว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และดังนั้นสติปัญญาของลูกไม่ควรจะขึ้นไปสู่เบื้องบน นี่คือพาหนะของท่าน บาบาริเยกผู้นี้ว่ารองเท้าบู๊ตและเป็นภาชนะด้วยเช่นกัน ท่านคือเพชรที่อยู่ภายในภาชนะนี้ ท่านนั้นชั้นหนึ่ง ควรจะมีการวางท่านไว้ในภาชนะทองคำ ท่านกำลังทำให้ภาชนะนี้มีสภาพเป็นของยุคทอง บาบาริเยกพูดว่า สิ่งสกปรกก็ได้ออกไปจากเสื้อผ้าเมื่อคนซักผ้าชุบตีเสื้อผ้าเหล่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าเวทมนตร์ สิ่งนี้เรียกว่ามนตราวิเศษ ด้วยมนตราวิเศษนี้, ลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นนักมายากลด้วยเช่นกัน ลูกมีศรัทธาในหนึ่งวินาทีว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ เวลาที่ลูกกำลังฟังสิ่งเหล่านี้ในทางปฏิบัติ ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกเข้าใจหรือไม่? ในเวลานั้น, ในเวลาของการรับฟังเรื่องราว, ลูกก็จะจดจำแผ่นดินในต่างแดน เรือกลไฟ ฯลฯ ผู้คนจะรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง และแล้วก็ไปในการเดินทางของพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็จะกลับมา พ่อพูดว่า ลูกจะไม่กลับมาในโลกที่สกปรกนี้ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งอมตะ, สวรรค์, อาณาจักรของเหล่าเทพ ลัทธิและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก เคยมีความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขในอาณาจักรของพวกเขา โลกกำลังร้องขอสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ควรจะมีความสงบในโลก ทุกคนควรจะรวมกันและกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดจะสามารถรวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? ศาสนาของแต่ละคนและรูปลักษณะของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะสามารถกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและความสุข มีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวที่นั่น ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่นที่จะมีความขัดแย้งใดๆ นั่นเรียกว่า “ความสงบในโลก” เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกๆ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ลูกทุกคนที่จะศึกษาได้ในระดับเดียวกัน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น มีการทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก! นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่นั่นก็ไม่ได้เข้าใจ พวกเขาเคยได้ยินมาหลายครั้งว่า พระเจ้าพูด เพราะก็ตะคอกคัมภีร์ศาสนาของผู้คนของบาร์ต มีคำยกย่องก็ตะคอกที่ไร้ขีดจำกัด ก็ตะคอกเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด, เป็นคัมภีร์ที่สูงที่สุด เพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดหมายถึงคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้คนของบาร์ตไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่พูดโดยไม่เข้าใจว่าทุกคนคือพี่น้องกัน เวลาที่พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า เราคือพี่น้องชาย เราคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ในขณะที่กำลังเล่นบทบาทของเราที่นี่ เราคือลืมนพ่อของเราและบ้านของเราด้วยเช่นกัน ทุกคนลืมนพ่อที่ให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่บาร์ต เพียงพ่อก่อนที่อธิบายความลับทั้งหมดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีประสบการณ์กับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส จงมีสำนึกถึงว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อพระเจ้าสอนลูกที่จะทำให้ออกมาเป็นราชาเหนือราชา เวลาที่เรามีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละคร
2. เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์แม้แต่ในเรื่องเกี่ยวกับร่างกายของลูก ลืมนร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอและให้ประสบการณ์ของความพอใจด้วยความคิดที่ศรัทธาและการกระทำของลูก ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณพิเศษในสกุลบรรพบุรุษคือผู้ที่ตัวเขาเองอยู่อย่างพอใจ และด้วยวิธีนี้, ศรัทธาและการกระทำพวกเขา พวกเขาจะให้ประสบการณ์ของความพอใจแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พวกเขาเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่สัมผัสกับดอกไม้แห่งความพอใจเช่นทองคำที่ได้รับการประพรหมจากบัพพาดา ในความคิด คำพูด การกระทำ สายใยและความสัมพันธ์ในชุมชน เพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้นกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของบัพพาดา พวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรและกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำที่หมุนโดยผู้เลื่อมใสศรัทธา

คติพจน์: จบสิ้นทุกสิ่งที่เป็นไปในแง่ลบและไร้ประโยชน์และเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป เพราะการจดจำระลึกถึงคือคัมภีร์ ลูกต้องไม่หลอกลวงตนเองในสิ่งนี้

คำถาม: พ่อได้แสดงหนทางใจแก่ลูกเพื่อจะเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูก?

คำตอบ: ลูกๆ เก็บรักษารัฐของลูกอย่างซื่อสัตย์ ด้วยการเก็บรักษารัฐเท่านั้นที่นิสัยหรือความประพฤติของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบดูว่านิสัยหรือความประพฤติของลูกเป็นเช่นไรตลอดทั้งวัน มันทำให้เกิดความทุกข์กับใครหรือไม่? มันพูดเรื่องที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? มันจดจำพอเป็นเวลานานเท่าไรในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ? มันทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวฉันมากมายแค่ไหน? นิสัยหรือความประพฤติของผู้ที่เก็บรักษารัฐเช่นนั้นจะได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่บางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น ในขณะที่ผู้ที่ไม่ทำอะไรเลยจะเสียใจในภายหลัง

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เพราะพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวที่นี่ จะไม่มีการกล่าวว่าลูกๆ ทั้งหมดอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของตนเองและจดจำพ่อ สถิติปัญญาของพวกเขาจะถูกดูดดึงไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน แต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเอง สิ่งหลักคือการกลับมาสู่โศปราชณ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นโดยที่ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง แม้ว่าจะบาปมาดิ่งและดิ่งดูลูกเมื่อพวกเขากำลังนั่งโยคะในตอนเช้าตรู่ ท่านก็ดิ่งลูกๆ ตามลำดับกันไป ในการจดจำระลึกถึง ลูกนั่งในความสงบและลูกแม้กระทั่งลืมโลก แต่ก็มีคำถามเกิดขึ้น ลูกทำอะไรในตลอดทั้งวัน? นั่นก็คือเพียงแต่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่เป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมงที่ทำให้ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์และช่วงชีวิตจะเพิ่มขึ้น แต่ลูกจดจำบาปมากแค่ไหนตลอดทั้งวัน? ลูกคงกังวลการแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเองมากแค่ไหน? ไม่ใช่ว่าบาปอะไรทุกอย่าง ลูกต้องถามหัวใจตนเอง: มันทำอะไรตลอดทั้งวัน? เวลานั้นลูกเขียนชาร์ทของลูก ลูกบางคนก็เขียนชาร์ทในวิธีที่ถูกต้องและบางก็เขียนในวิธีที่ผิด ลูกจะรู้สึกว่ามันอยู่กับชีพบาปอย่างสม่ำเสมอและมันกำลังจดจำชีพบาปผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นอย่างไรแท้จริงหรือไม่? ด้วยการอยู่ในความเจียบสงบอย่างสมบูรณ์ ลูกแม้กระทั่งลืมโลกนี้ ลูกต้องไม่หลอกลวงตนเองด้วยการคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาปอยู่แล้ว ลูกต้องลืม “ศาสนาทางร่างกาย” ทั้งหมด ชีพบาปมาดิ่งดูเราและทำให้เราลืมทั้งโลก พ่ออธิบายว่า ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อดึงลูก ดวงวิญญาณทั้งหมดควรจะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นควรจะได้รับการจดจำ อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบชาร์ทของตนเอง และดูว่าจริงแล้วลูกจดจำท่านหรือไม่? มันจดจำบาปมากแค่ไหน? เช่นที่มีตัวอย่างของคูรักและผู้เป็นที่รัก ดังนั้นนี่คือคูรักและผู้เป็นที่รักทางจิต ทุกสิ่งที่นี่พิเศษสุด ผู้อื่นนั้นเป็นไปทางร่างและนี่เป็นไปทางจิต ลูกต้องมองดูว่า ลูกได้ใช้เวลาในการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากมายแค่ไหน และลูกอยู่ในงานรับใช้ของพ่อนานเท่าไร แล้วลูกต้องเตือนผู้อื่นให้จดจำบาปด้วยเช่นกัน สนิมบนดวงวิญญาณไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้โดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกจดจำผู้คนมากมาย แต่ที่นี้ลูกต้องจดจำผู้เดียว เราดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กมาก ดังนั้นบาปก็เป็นจุดที่ละเอียดอ่อนที่เล็กมากเช่นกัน และความรู้นั้นก็กว้างใหญ่ไพศาล การกลายเป็นศรีลัทธิและนารายณ์หรือการกลายเป็นนายของโลกไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! พ่อพูดว่า อย่าได้พิจารณาว่าตนเองฉลาดมากเกินไปและหลอกลวงตนเองเอง ถามตนเองว่า มันจดจำพอเป็นเวลานานเท่าไรโดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่ฉันจะสามารถถูกขจัดออกไปได้? มันทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวฉันมากมายแค่ไหน? ลูกแต่ละคนต้องเก็บชาร์ทนี้เพื่อตนเอง ผู้ที่ทำสิ่งนี้ก็จะได้รับรางวัล และผู้ที่ไม่ทำสิ่งนี้จะเสียใจ ลูกต้องตรวจสอบว่าลักษณะนิสัยของลูกเป็นเช่นไรในตลอดทั้งวัน มันได้ให้ความทุกข์แก่ใครหรือไม่? มันได้พูดกับใครในสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ด้วยการเก็บรักษารัฐของลูก ลักษณะนิสัยของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง พ่อได้แสดงหนทางใจให้แก่ลูกแล้ว คูรักและผู้เป็นที่รักก็จดจำกันและกันทันทีที่พวกเขาจดจำกันและกัน แต่ละคนก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้าของกันและกัน แม้ว่าจะมีเพื่อนผู้หญิงสองคน พวกเขาสามารถมองเห็นกันและกัน และถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นเพื่อนชายกันพวกเขาก็สามารถมองเห็นกันและกัน เพื่อนบางคนก็ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกว่าพี่น้องของพวกเขา เพื่อนบางคนมีความรักต่อกันและกันเป็นอย่างมากที่พวกเขาจะไม่มีความรักอย่างมากเช่นนั้นแม้แต่กับพี่น้องของเขา พวกเขายกระดับกันและกันด้วยความรักอย่างมาก บาปามีประสบการณ์ พ่อดึงดูลูกอย่างมากในตอนเช้าตรู่ ท่านคือแม่เหล็กที่บริสุทธิ์เสมอ ดังนั้นท่านจึงดึงดูดลูก พ่อฉันไม่มีขีดจำกัด ท่านเข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ที่น่ารัก

อย่างมาก ดังนั้นท่านจึงดูถูกอย่างแรงมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ใดก็ตามที่ลูกไปเมื่อมีการเดินทาง ลูกสามารถจดจำบาปขณะที่กำลังนั่ง,เดินและเคลื่อนไหวไปมาและรับประทาน คู่รักและผู้เป็นที่รักก็จดจำกันและกันไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องจดจำพ่อ ไมเช่นนั้นแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? ไม่มีวิธีอื่นใด สิ่งนี้จะเฝ้ามองอย่างมาก เป็นเหมือนกับการเดินอยู่บนคมดาบ การจดจำระลึกถึงคือคมดาบ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกลืมการจดจำระลึกถึง เหตุใดจึงมีการกล่าวว่าเป็นเหมือนดาบ? เพราะบาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยสิ่งนี้แล้วลูกจะกลับมามีชีวิต สิ่งนี้เปราะบางมาก เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นเดินบนไฟ ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกก็เชื่อมโยงอยู่กับพ่อ พ่อได้มาที่นี้และกำลังให้มรดกของเราแก่เรา พ่อไม่ได้อยู่เบื้องบน พ่อลงมาที่นี้ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ลูกรู้ว่าพ่อได้ลงมาจากเบื้องบน เพชรที่มีชีวิตกำลังนั่งอยู่ในกล่องนี้ อย่าได้กลับมามีความสุขเพียงแค่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อ บาบารูสิ่งนี้และดึงลูกอย่างมาก อย่างไรก็ตามนั้นก็เพียงแค่ว่าชั่วโมงหรือ 45 นาที หากลูกสูญเสียเวลาที่เหลือของทั้งวันแล้วจะมีคุณประโยชน์อะไร? ลูกๆต้องมีความใส่ใจกับการเก็บขาริของลูก อย่าได้คิดว่าลูกสามารถที่จะทำให้คำบรรยาย และดังนั้นลูกไม่จำเป็นต้องเก็บขาริของลูก อย่าได้ทำความผิดนี้ แม้แต่ฆาตกรก็ต้องเก็บขาริของพวกเขา ไม่ได้มีฆาตกรมากมาย มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หลายคนก็สูญเสียเวลามากมายติดกับในรูปและนาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกนักเรียนเพื่อที่ลูกจะไม่สามารถคิดว่า บาบามาไม่ได้อธิบายประเด็นเช่นนั้นเช่นนั้นแก่เรา สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและความรู้ของวงจรโลก ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ถึง 84 ชาติเกิดของวงจรโลกนี้ ลูกคือผู้ที่มีการวางแผน ลูกรู้ว่าลูกจะไม่มีชีวิตอยู่ในดินแดนของความตายนี้อีกต่อไป ก่อนที่จะกลับไปลูกต้องกลับมามีชีวิต แน่ละลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำตามลำดับกันไป แล้วลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรตามลำดับกันไป ต่อจากนั้นลูกก็จะได้รับการกราบไหว้บูชาตามลำดับกันไป เหล่าเทพมากมายได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาได้รับชื่อเช่นนั้น! เขามีเมลาสำหรับเทพเจ้าซานดิกา(สัปรหรอ) ผู้ที่ไม่เก็บขาริก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้และดังนั้นพวกเขาถูกเรียกว่าซานดิกา พวกเขาไม่ได้รับฟังสิ่งใดหรือยอมรับสิ่งใด เหล่านี้คือเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม พ่อก็จะพูดว่า ลูกไม่แม้กระทั่งจะรับฟังพ่อ สถานภาพของลูกก็จะลดลง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกจะต้องจับตามองดูตนเอง บาบามาในตอนเช้าตรู่และดลใจลูกอย่างมากให้ทำความเพียรพยายามเพื่อการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ความรู้ก็กล่าวได้ว่าเป็นวิชาที่ง่ายตาย ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิด แต่สิ่งที่สำคัญกว่าคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงซึ่งผู้คนมากมายก็ล้มเหลวสอบตก การบรรพชาของลูกอยู่ในสิ่งนี้ ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและมายาก็ทำให้ลูกพลาดพลั้งล้มเหลว ไม่มีเรื่องของการบรรพชาในความรู้ นั่นคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก สิ่งนี้เป็นไปเพื่อการกลับมามีชีวิต เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ “ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์!” ลูกไม่ได้พูดว่า “ได้โปรดมาและสอนเรา!” ลูกพูดว่า ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ดังนั้นลูกต้องเก็บประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลายเป็นราชาโยคีที่สมบูรณ์ ความรู้ที่ง่ายตายมาก ลูกเพียงแต่ต้องอธิบายอย่างมีศิลปะวิธี ต้องมีความอ่อนหวานในคำพูดของลูกด้วยเช่นกัน ลูกกำลังได้รับความรู้ และนั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นไปตามกรรมของลูก ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และนั่นก็จะกล่าวได้ว่าเป็นกรรมดี เหตุนี้เองชีพบาบาก็มีใจมากเท่านั้น และดังนั้นเวลานี้ลูกจึงได้รับความรู้อย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน มหาระตีกี่ประเด็นเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา หากลูกเฝ้าแต่จดประเด็นทั้งหมดลงไปแล้วลูกก็สามารถแยกประเด็นที่ได้ออกมาได้ ลูกสามารถซึ่งนำหน้าประเด็นต่างๆ แต่ไม่มีใครทำความเพียรพยายามนี้ แทบจะไม่มีใครจดประเด็นลงไปและดึงประเด็นที่ได้ออกออกมา บาบาสอดคล้องว่า ก่อนที่ลูกจะให้คำบรรยาย จงเขียนประเด็นลงไปและตรวจสอบก่อน ไม่มีใครทำความเพียรพยายามนี้ ไม่มีใครจดจำประเด็นทั้งหมดได้ นักกฎหมายยังจดประเด็นทั้งหมดลงไปในสมุดบันทึกของพวกเขาด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับลูก ลูกควรเขียนหัวข้อลงไปแล้วศึกษาและแก้ไขให้ถูกต้อง หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามมากลูกก็จะไม่สามารถกระโดดได้ โยคะของสติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่เร่งร้อนไปในทิศทางอื่น ลูกๆน้อยคนนักที่ก้าวหน้าไปอย่างง่ายตาย ไม่มีสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ในสติปัญญาของลูก หากลูกต้องการที่จะเข้าไปสู่ลูกประคำลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกและสิ่งเหล่านี้ก็สัมผัสหัวใจของลูก หากลูกคนใดไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกเองก็จะรู้สิ่งนั้น ถึงแม้ว่าลูกจะอยู่ที่ธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูกควรจะมีสมุดบันทึกอยู่ในกระเป๋าของลูกเพื่อที่จะจดสิ่งต่างๆเหล่านี้ ลูกคือผู้ที่ควรจะจดสิ่งเหล่านี้ลงไปเหนือสิ่งอื่นใด หากลูกอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง หากลูกคิดว่าตนเองฉลาดเกินไปแล้วมาอย่าเช่นนั้นก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย เธอจะเฝ้าแต่ชกลูก การกลายเป็นลักษณะและนารายณ์นั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! อาณาจักรที่ใหญ่โตกำลังมีการก่อตั้งขึ้น กำมือเดียวจากหลายๆล้านจะปรากฏตัวขึ้น บาบามาเคยตื่นในเวลาตีสองด้วยเช่นกันและเขียนบางสิ่งลงไปและศึกษาสิ่งเหล่านั้น ท่านเคยลืมบางประเด็น ดังนั้นท่านจะนั่งและดูสิ่งที่ท่านจดไว้ในสมุดเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก และ

แล้วลูกก็สามารถที่จะเข้าใจว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูกนั้นอยู่ไกลแค่ไหน และสภาพที่อยู่เหนือ
ปวงกรรมนั้นอยู่ไกลแค่ไหน ลูกไม่ควรจะยกย่องผู้ใดโดยไม่จำเป็น ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีความทุกข์
ทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อ อัจชะ เพียงแค่คิดว่าชิพบาบา, ไม่ใช่บราห์มาบาบาผู้ที่กำลังพุดมรลืออยู่ มีการ
บอกลูกๆ อยู่เสมอว่า พิจารณาว่าเป็นชิพบาบาที่กำลังอธิบายแก่ลูกๆ อยู่เสมอ บางครั้งลูกคนนี้ก็พุดแทรกขึ้นมาด้วยเช่นกัน
พ่อก็จะพุดทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำมาก ผู้ที่มีความคิดมากมายตลอดทั้งวัน ท่านมีความรับผิดชอบสำหรับลูกๆ มากมาย
ลูกๆ อยู่อย่างติดกับในรูปและนามและก่อให้เกิดความเสียหาย บาบามีความใส่ใจกับลูกๆ มากมาย บาบาส่งสร้างอาคารให้
กับลูกๆ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพวกเขาด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าทั้งหมดนี้คือละคร ก็เป็นละครของบาบา ละครของ
ผู้นี้และละครของลูก ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นหากไม่ได้อยู่ในละคร ละครนั้นดำเนินต่อไปในแต่ละวินาที หากลูกจดจำละครลูกก็
จะไม่ขึ้นลง ลูกจะคงอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและมั่นคง พายุมากมายจะมา ลูกบางคนก็ไม่บอกความจริง พวกเขามีค
วามฝันมากมาย มีมายา ผู้ที่ไม่มีความฝันมาก่อนก็มีความฝันด้วยเช่นกัน พ่อเข้าใจว่าลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม
สำหรับการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา ลูกๆ บางคนก็กลับมาเห็นด้วยขณะที่กำลัง
ทำความเพียรพยายาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก บาบาส่งลูกกลายเป็นนายของโลกลงถึง 21 ชั่วโมง และดังนั้นลูก
ต้องทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อที่น่ารัก สิ่งนี้อยู่ในหัวใจของลูกว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็น
นายของโลก ลูกต้องจดจำพ่อเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า บาบาน่ารักที่สุด บาบานั้นได้แสดงความมหัศจรรย์ ท่านให้ความรู้ของ
โลกแก่ลูก ลูกต้องร้องเพลงสรรเสริญของท่านอยู่ภายในด้วยการพุดว่า “บาบา บาบา บาบา!” ผู้ที่จดจำพ่อก็จะรู้สึกถึง
แรงดึงดูดนั้นจากพ่อ ลูกมาที่นี่มาหาพ่อเพื่อจะมีความสุขขึ้นแจ่มใส พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ทำความผิดใดๆ
บาบาเห็นลูกเช่นนั้นจากทุกศูนย์ที่มาที่นี่ พ่อเห็นพวกเขาและถามพวกเขาว่า ลูกมีประสบการณ์ของความสุประเภใด?
บาบาเห็นทั้งหมดนี้ ท่านเห็นจากใบหน้าของลูกว่าลูกรักพ่อมากแค่ไหน เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ ท่านก็ดึงดูดลูก ขณะ
ที่นั่นอยู่ที่ลูกก็ลืมทุกสิ่ง ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากบาบา ลูกต้องลืมทั้งโลก สภาพนั้นมีความอ่อนหวานมากและเป็น
ทางจิต เมื่อลูกมาและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็มีน้ำตาของความรัก ลูกมีน้ำตาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา
ด้วยเช่นกัน แต่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากหนทางของความรู้ นี่คือการรักที่แท้จริงสำหรับพ่อที่แท้
จริง ทุกสิ่งที่นี่พิเศษสุด ลูกมาที่นี่เพื่อมาหาชิพบาบา ท่านจะชิพพาหนะอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณก็สามารถพบกันได้โดยที่
ไม่มีร่างกายที่นั่น แต่ที่นั่นทุกคนเป็นผู้ที่มีร่างกาย ลูกรู้ว่านี่คือบัพและดาดา ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องสรรเสริญท่าน
ด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบากำลังให้อะไรกับเรา? ลูกๆ รู้ว่าบาบามาแล้วและกำลังพาเราไปจากป่าแห่งนี้ มีคำกล่าวว่า
“พระเจ้าวิษณุหน้าเคราะหฺดีที่เป็นสิริมงคลมา” พระเจ้าคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน ทุกคนได้รับคุณประโยชน์ มีเพียง
พ่อผู้เดียวและดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน เหตุใดฉันจึงไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ใครได้? ต้องมีบางสิ่งขาดหายไปอย่าง
แน่นอน พ่อพุดว่า เป็นเพราะลูกไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึง คำพุดของลูกจึงไม่มีแรงดึงดูดนั้น นี่คือการเช่นกัน ใน
เวลานี้จึงสร้างสมพลังนั้นอย่างดีมาก มันคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่ยากลำบาก มันกำลังให้ความรู้แก่
พี่น้องเพศชายของฉัน มันกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่เขา ลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ บาบารู้สึกว่าบางทีลูกนั้น
อาจจะลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อพิจารณาว่าทุกคนเป็นลูกของพ่อ และเหตุนี้เองพ่อจึงพุดว่า “ลูก ลูก!” ผู้เดียวนั้นคือพ่อ
ของทุกคน บทบาทของท่านนั้นมหัศจรรย์ ลูกๆ น้อยมากที่เข้าใจว่าคำเหล่านี้เป็นคำพุดของใคร บาบาส่งพุดว่า “ลูก ลูก!”
เท่านั้น พ่อมาเพื่อให้มรดกแก่ลูกๆ บาบาส่งพุดทุกสิ่งแก่ลูกๆ พ่อต้องทำงานจากลูกๆ ความรู้ที่พิเศษมากและเผ็ดร้อน (มี
รสชาติ) ความรู้ที่มีเงื่อนไขและซับซ้อนอย่างมากด้วยเช่นกัน เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้
เช่นนี้ด้วยเช่นกัน อัจชะ ลูกแต่ละคนต้องจดจำพ่อ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่าได้พุดคำพุดที่ไม่ดีหรือ
ที่ผิดผ่านริมฝีปากของลูก ทำทุกสิ่งด้วยความรัก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่งในสันโดษในตอนเช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรัก จงลืมทั้งโลก
2. กลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อทุกคนเช่นเดียวกับพ่อ ขจัดความอ่อนแอทั้งหมดออกไป จับตาดูตนเองเอง ดูทะเบียน
ประวัติของลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสม่ำเสมอ และใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกโดยการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง
พรพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ และเมล็ดแห่งความพอใจคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด
เมล็ดแห่งความไม่พอใจคือการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่างทางกายภาพหรือในทางที่ละเอียด
อ่อน เป็นที่จดจำกันสำหรับบราห์มินว่า ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในคลังสมบัติของบราห์มิน ลูกทุกคนได้รับ
สมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดเหมือนกันจากผู้เดียว ในทุกช่วงเวลาเพียงแต่ใช้สมบัติที่ลูกได้รับนั้นคือเป็นตัวของการ
จดจำระลึกถึง อย่าเปลี่ยนการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด และลูกจะอยู่อย่าง
พอใจอยู่เสมอ

คติพจน์: ที่ใดที่มีศรัทธา เส้นโซดแห่งชัยชนะจะอยู่บนหน้าผากเสมอ

*** โอม ขานติ ***

ตระหนักถึงความสำคัญของพลังแห่งความคิดและเพิ่มพลังด้วยการทดลองกับพลังของความคิดนั้น

วันนี้ พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดมีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ที่สูงส่งของท่าน ในบรรดาดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกนี้ ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ลูกเป็นผู้ที่สูงส่ง ผู้คนในโลกพูดถึงบุคคลที่สูงส่งในโลก อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงแค่ชาติเกิดเดียวเท่านั้น ในขณะที่ลูกนั้นคือผู้ที่สูงส่ง ผู้ที่สูงส่งที่สุดในทั้งวจักร ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดตลอดทั้งวจักร ลูกรู้ในสิ่งนี้ไหม? มองดูรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไปอยู่อย่างใกล้ชิดกับพ่อชั่วนิรันดร์ ลูกเห็นไหมว่าในรูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดที่อยู่อย่างใกล้ชิดกับพ่อ? ดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่กับพ่อนั่น แต่สถานที่ของลูกใกล้ชิดกับพ่อกว่า ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดตลอดกาล ขณะนี้เคลื่อนเข้าสู่ตอนเริ่มต้นของวจักร ซึ่งเป็นช่วงเวลาแรก เมื่อลูกทั้งหลายได้มาซึ่งสถานภาพเทพและอยู่ในรูปที่เป็นเทพของลูก ลูกจดจำรูปที่เป็นเทพของลูกได้หรือไม่? ในตอนเริ่มต้นของยุคนี้ ลูกเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในทุกด้าน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สมบัติ และจากผู้คนทั้งหมด ลูกเป็นตัวของความเพียบพร้อมสมบูรณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีดวงวิญญาณอื่นที่ได้มาซึ่งสถานภาพเทพเช่นนี้ แม้แต่ดวงวิญญาณที่มีธรรมะ (ธรรมอาตมา) และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ (มหาตมะ) ก็ไม่สามารถสัมผัสกับความสูงส่งด้วยการบรรลุผลทั้งปวง โดยที่ไม่มีการบรรลุผลใดเลยแม้แต่หนอยที่หายไป ตอนนั้นเคลื่อนเข้าสู่ช่วงกลางของเวลา แม้กระทั่งในช่วงกลางของเวลา ลูกดวงวิญญาณก็มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา รูปปั้นบูชาที่ไม่มีชีวิตของลูกได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องแม่นยำ ในทางที่ถูกต้องเหมือนกับลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลองคิดดู: มีใครอีกไหมที่ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องแม่นยำเหมือนลูก? เพราะลูกกลายเป็นคาร์มาโยคี ทุกการกระทำที่ลูกทำจะได้รับการกราบไหว้บูชา แม้ว่าจะมีรูปปั้นของดวงวิญญาณที่มีธรรมะและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่พร้อมกับรูปปั้นบูชาของลูกอยู่ในวัด แต่รูปปั้นเหล่านั้นก็ไม่ได้ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องแม่นยำในทางที่ถูกต้องเหมือนลูก ดังนั้นแม้ว่าจะอยู่ในช่วงกลางของเวลา ลูกก็ยังเป็นผู้สูงสุด ผู้ที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด ขณะนี้มาถึงช่วงเวลาปัจจุบันในตอนสุดท้ายของวจักร ในเวลาสุดท้ายเช่นกัน ในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ลูกมีความยิ่งใหญ่อะไร? ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากทั้งบัพและดาตา ดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณแรก นั่นคือ ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากบัพดาตา ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่านทั้งสอง ลูกประกาศสิทธิ์ในการได้รับศรัทธาจากชัฏกูร ดังนั้น ในตอนต้นของวจักร ในตอนกลาง และตอนนี้ ในตอนสุดท้ายของวจักรเช่นกัน ลูกเป็นผู้สูงสุด และสูงส่งที่สุดในบรรดาดวงวิญญาณทั้งหมดตลอดไป อันเป็นนิรันดร์ ลูกมีความซาบซึ้งมากถึงขนาดนั้นหรือไม่?

บัพดาตากล่าวว่า: เวลานี้จงให้สำนึกนี้ปรากฏออกมา รักษาการบรรลุผลนี้ไว้ในจิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่เสมอ ยิ่งสำนึกนี้ปรากฏออกมามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสถึงความซาบซึ้งได้มากขึ้นเท่านั้น ลูกจะได้สัมผัสกับความสุขและกลับมามีพลังด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณผู้สูงสุด ลูกมีศรัทธาอย่างแรงกล้าว่าเวลานี้ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งและกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด และที่ลูกจะเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดาดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่เสมอหรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งในสิ่งนี้หรือไม่? หากศรัทธาที่ลูกมีต่อสิ่งนี้แรงกล้า ยกมือขึ้น! ครูกียกมือเช่นกัน

ลูกผู้เป็นแม่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุขอยู่เสมอ ลูกกำลังแกว่งไกวใช่ไหม? ลูกผู้เป็นแม่มีความซาบซึ้งเป็นอย่างมาก ลูกมีความซาบซึ้งอะไร? ความซาบซึ้งที่พ่อกำลังให้เพื่อลูก ลูกมีความซาบซึ้งนี้ใช่ไหม? ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ทุกคนทำให้ผู้เป็นแม่ตกต่ำ และนี่จึงเป็นสาเหตุที่พ่อมีความรักต่อลูกผู้เป็นแม่อย่างมาก ด้วยเหตุนี้พ่อจึงมาเพื่อลูกผู้เป็นแม่โดยเฉพาะ ลูกกลับมามีความสุข แต่ลูกจะต้องอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ว่าลูกยกมือขึ้นตอนนี้ แต่เมื่อลูกเดินทางโดยรถไฟความซาบซึ้งของลูกก็ลดลงเล็กน้อย ความซาบซึ้งของลูกจะต้องมีความสม่ำเสมอและไม่สูญสลาย อย่ามีความซาบซึ้งเพียงแค่บางครั้งเท่านั้น เพราะมันเป็นความซาบซึ้งที่คงอยู่ตลอดไปของลูกที่แสดงให้เห็นถึงความสุขของลูก ให้ใบหน้าของลูกผู้เป็นแม่เป็นเช่นนั้นที่ลูกลูกมองเหมือนเป็นดอกกุหลาบทางจิตเสมอแม้กระทั่งจากระยะไกล คุณสมบัติที่มองเห็นได้ที่ทุกคนชอบเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยโลกแห่งนี้คือลูกผู้เป็นแม่เป็นเหมือนดอกกุหลาบทางจิตที่เบ่งบานอย่างเต็มที่อยู่เสมอ และที่ลูกผู้เป็นแม่มีความรับผิดชอบในการดำเนินงานอันใหญ่หลวงเช่นนี้! แม้กระทั่ง มหามนด์เรชาว (Mahamandleshwars) ก็เชื่อว่าลูกผู้เป็นแม่จะกลายเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานอันใหญ่โตเช่นนี้ได้อย่างง่ายดาย

ได้มีการกล่าวกันอย่างผิดๆเกี่ยวกับผู้หญิงว่า พวกเธอไม่สามารถแม้แต่จะทำงานร่วมกันได้ หรือที่พวกเธอเห็นว่ามันยากมากที่จะทำงานร่วมกัน อย่างไรก็ตามใครคือเครื่องมือที่นี้? นั่นคือลูกผู้เป็นแม่! เมื่อมีคนมาพบลูก พวกเขาจะถามอะไร? เป็นผู้หญิงบริหารองค์กรนี้หรือไม่? พวกเธอไม่เคยทะเลาะกันเองเลยหรือไม่? ไม่เคยมีความขัดแย้งเลยหรือไม่? สิ่งที่พวกเธอไม่รู้ก็คือลูกไม่ใช่ผู้หญิงธรรมดา ลูกเป็นผู้หญิงที่ได้รับการสร้างขึ้นโดยพระเจ้าเอง นั่นเป็นพรของพระเจ้าที่ทำให้ลูกทำทุกสิ่ง ลูกผู้เป็นบราเธอร์ไม่ได้คิดว่าผู้เป็นแม่จะได้รับความนับถือมากกว่าใช่ไหม? บราเธอร์ทั้งหลายก็ได้รับการจดจำในฐานะพันธมิตรทั้งห้าเช่นกัน พร้อมกับซัคกี้ซึ่งเป็นเทพเจ้าทั้งเจ็ดแล้ว พวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นหนึ่งพันธมิตรเช่นกัน ผู้เป็นแม่ไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีพันธมิตร พันธมิตรไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีผู้เป็นแม่ จำเป็นต้องมีแขนทั้งสองข้าง แต่เนื่องจากลูกผู้เป็นแม่ได้รับการดูถูกเป็นอย่างมาก พ่อจึงแสดงให้เห็นในทางปฏิบัติว่าสิ่งที่ทุกคนในโลกมองว่าเป็นไปไม่ได้ ลูกทำให้เป็นไปได้ ลูกทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นผู้เป็นแม่ใช่ไหม? ลูกมีความสุขใช่ไหม? หากพ่อไม่ได้ทำให้ผู้เป็นแม่เป็นเครื่องมือของท่าน และเพราะนี่คือความรู้ใหม่และระบบใหม่ ถ้าหากยังคงเป็นบราเธอร์ต่อไปก็คงจะมีความปั่นป่วนเป็นอย่างมาก ผู้เป็นแม่เป็นโล่ของพวกเขา เพราะนี่คือความรู้ใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งใหม่ อย่างไรก็ตาม บราเธอร์ก็อยู่ที่นั่นกับซิสเตอร์เสมอ พันธมิตรอาศัยอยู่ข้างหน้าในงานของเขาเอง และซิสเตอร์ก็อยู่ข้างหน้าในงานของเธอเอง งานทั้งหมดนี้ดำเนินไปโดยไม่อุปสรรคใดๆ เพราะได้รับคำแนะนำจากทั้งสองแล้ว

ทุกวัน บัพดาตามองเห็นงานทั้งหมดที่ลูกทุกคนทำ และวิธีการที่ลูกทำแผนใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง ลูกทุกคนคงรู้ดีว่านี่คือเวลาใด ลูกจดจำเวลาได้หรือไม่? ปี '99 ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว ลูกคิดว่าปี 99 มาถึงแล้ว ปี 99 ได้มาถึงแล้ว เป็นปีสำหรับลูกที่จะรับใช้และคงอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรค มันคือในปี 99 นี้ ที่ลูกได้มีบัพติแห่งความเจียบสงบ เท่าที่ทุกคนในโลกหวาดกลัว ลูกก็จะกำลังเข้าไปในส่วนลึกของความทรงจำระลึกถึงเท่านั้น ถึงอย่างไรก็มีความสงบของจิตใจอยู่แล้ว ลูกไปสู่กันบึงของมหาสมุทรแห่งความรู้และนำเพชรพลอยแห่งประสบการณ์ใหม่กลับมา บัพดาได้ส่งสัญญาณให้ลูกก่อนหน้านี้เพื่อบอกลูกว่า สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกมี สมบัติที่มีค่าที่ทำให้ลูกสามารถสร้างอนาคตและปัจจุบันของลูกได้คือสมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่งของลูก พลังของความคิดที่ลูกมีคือพลังอันยิ่งใหญ่ เป็นพลังของความคิดที่สูงส่ง ทุกคนมีความคิด แต่มีเพียงลูกเท่านั้นที่มีพลังของความคิดที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ พลังที่จะทำให้อุปสรรคสามารถมีสมาธิในจิตใจและสติปัญญาของลูกได้ ยิ่งลูกก้าวหน้านามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสะสมพลังของความคิดของลูกได้มากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องไม่สูญเสียพลังนี้ วิธีหลักที่ทำให้ลูกสูญเสียพลังนี้ไปคือการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ บัพดาได้เห็นแล้วว่าแม้กระทั่งเวลานี้ ลูกส่วนใหญ่ยังคงมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ตลอดทั้งวัน ผู้ที่ใช้ทรัพย์สินสมบัติทางกายภาพอย่างประหยัจะมีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์อยู่เสมอ ผู้ที่สูญเสียทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาก็จะถูกหลอกลวงไม่เวลาใดก็เวลาหนึ่ง ในทำนองเดียวกันความคิดที่บริสุทธิ์ที่สูงส่งของลูกมีพลังอย่างมากที่ลูกสามารถเพิ่มพลังในการจับของลูก (catching power) และพลังในการจับกระแสจิตได้ เช่นที่เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ อุปกรณ์ไร้สาย(wireless) โทรศัพท์ ฯลฯ ทำงานของมัน ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกมีสมบัติที่มีค่าของความคิดที่บริสุทธิ์แล้ว ถึงแม้ว่าลูกอาจจะนั่งอยู่ในลอนดอน, ลูกก็ยังสามารถจับกระแสของดวงวิญญาณได้อย่างชัดเจนเท่ากับที่ลูกสามารถทำได้โดยผ่านระบบไร้สาย โทรศัพท์ หรือโทรทัศน์ ฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเหล่านี้ได้ถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมา แต่พลังในการจับของลูกจะมีความคมชัดมากกว่าสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆมาก และสิ่งนี้จะเพิ่มขึ้นด้วยพลังสมาธิของลูกเช่นกัน สิ่งคำจูนทั้งหมดเหล่านั้นกำลังจะสิ้นสุดลง เครื่องมือเหล่านั้นทำงานบนพื้นฐานของอะไร? บนพื้นฐานของแสง (ไฟฟ้า) สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพของความสับสนวุ่นวายทั้งหมดมีพื้นฐานมาจากแสง ดังนั้นแสงทางจิตของลูก พลังทางจิตของลูกจะไม่สามารถทำงานนี้ได้หรือไม่? ลูกควรจะสามารถจับกระแสได้ก็ตามที่ลูกต้องการจากผู้ที่อยู่ใกล้และไกลได้ เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกมีสมาธิและมั่นคงเท่านั้นที่พลังในการจับของลูกจะเพิ่มขึ้น ลูกจะมีประสบการณ์มากมาย เมื่อความคิดของลูกไม่เห็นแก่ตัว บริสุทธิ์ และชัดเจน ลูกจะมีประสบการณ์มากมายอย่างรวดเร็วมาก วิทยาศาสตร์จะก้มลงเบื้องหน้าพลังแห่งความเจียบสงบของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนยังคิดว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปทางวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นต้องทำให้สำเร็จ เหตุนี้เองบัพดาจึงเน้นย้ำสำหรับลูกอีกครั้งว่าพลังความคิดของลูกจะทำให้ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างรวดเร็วในสภาพสุดท้ายของลูก ดังนั้นจึงควรใส่ใจกับพลังความคิดของลูกให้มากขึ้น เก็บรักษาพลังความคิดไว้และสะสมพลังความคิดไว้ มันจะกลับมามีประโยชน์อย่างมาก ลูกจะสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทำการทดลองกับพลังของความคิดของลูกอยู่ตลอดเวลา วิทยาศาสตร์มีความสำคัญอย่างไร? มันเป็นเพียงเมื่อนักวิทยาศาสตร์ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์เท่านั้นที่ผู้คนเชื่อว่าพวกเขากำลังทำบางสิ่งที่มีห้ศรัทธา ดังนั้นเพื่อที่จะทำการทดลองกับพลังแห่งความเจียบสงบของลูก ลูกจำเป็นต้องมีพลังสมาธิ พื้นฐานหลักของพลังสมาธิคือการมีพลังในการควบคุมจิตใจของลูก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงเพิ่มพลังของจิตใจของลูก พลังของจิตใจได้รับการยกย่องเป็นอย่างมาก ผู้ที่มีพลังลึกลับก็แสดงปาฏิหาริย์ชั่วคราวด้วย

พลังของจิตใจของพวกเขาเช่นกัน ลูกก็แสดงปาฏิหาริย์ด้วยความเมตตากรุณาที่ให้คุณประโยชน์โดยด้วยวิธีการที่ถูกต้องเช่นกัน ไม่ใช่ด้วยพลังลึกลับ สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นพร การทดลองด้วยพลังของความคิดนี้จะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นพรสำหรับดวงวิญญาณ ดังนั้นก่อนอื่นใด ให้ตรวจสอบว่าคุณมีพลังในการควบคุมที่จะควบคุมจิตใจของคุณหรือไม่ เช่นที่ด้วยวิทยาศาสตร์คุณสามารถเปิดหรือปิดบางสิ่งบางอย่างได้ในหนึ่งวินาที ในทำนองเดียวกัน ให้ตรวจสอบว่าคุณสามารถควบคุมจิตใจของคุณในหนึ่งวินาทีได้นานเท่าที่คุณต้องการในวิธีที่คุณต้องการได้หรือไม่ ลูกควรจะสามารถมองเห็นตนเองว่าเป็นตัวของความสำเร็จทั้งในตัวลูกเองและในงานรับใช้ อย่างไรก็ตามบรรพบุรุษของคุณเห็นว่าในปัจจุบัน ลูกเพียงให้ความใส่ใจแบบธรรมดาในการเพิ่มบัญชีของพลังแห่งความคิดของคุณเท่านั้น ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจกับพลังนั้นมากเท่าที่ควร ลูกพูดและกระทำโดยอัตโนมัติบนพื้นฐานของความคิดของคุณ จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ความพยายามเป็นรายบุคคลหากลูกให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ ลูกคิดว่า "วันนี้ฉันจะให้ความใส่ใจในการควบคุมคำพูดของฉัน วันนี้ฉันจะให้ความใส่ใจกับดริชตีของฉัน วันนี้ฉันจะเปลี่ยนทัศนคติของฉันโดยการให้ความใส่ใจกับสิ่งนั้น" เมื่อพลังความคิดของคุณมีพลัง ลูกจะสามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้โดยอัตโนมัติ แล้วลูกจะหลุดพ้นจากความลำบากตรากตรำ ดังนั้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของพลังแห่งความคิด

บัดนี้กำลังมีการดำเนินการเพื่อให้ลูกสามารถปลูกฝังนิสัยนี้โดยเฉพาะ ด้วยการมีความใส่ใจอยู่เสมอกับนิสัยที่ลูกปลูกฝังที่นี่ ลูกจะทำให้พวกเขาคงอยู่ตลอดไป ลูกเข้าใจไหมว่าสิ่งนี้มีความสำคัญเพียงใด? สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พ่อได้ให้แก่ลูกคือสมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่ง ของความคิดที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ พ่อได้ให้สมบัติที่มีค่านี้แก่ลูกทุกคน แต่ลูกสะสมตามลำดับกันไป พลังของลูกในการทดลองกับสมบัติที่มีค่านี้ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ตอนนี้ลูกเคยทดลองด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของคุณหรือไม่? ลูกเคยประสบกับผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จโดยการกระทำเช่นนี้ในทางที่คุณต้องการหรือไม่? สิ่งนี้เกิดขึ้นน้อยมากในปัจจุบัน ในที่สุดพลังความคิดของคุณจะกลับมายิ่งใหญ่มาก ในปัจจุบันการให้ข่าวสารเป็นคำพูดลูกใช้เวลาและทรัพย์สินสมบัติของลูกและลูกก็ขึ้นๆลงๆ ลูกมีความเหนื่อยล้าเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกสามารถรับใช้ด้วยพลังความคิดที่สูงส่งของคุณ ลูกก็จะประหยัดสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ดังนั้นจงเพิ่มพลังความคิดของคุณ เมื่อลูกเพิ่มพลังความคิดของคุณ การเปิดเผยจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วง 62 ถึง 63 ปีที่ผ่านมาลูกได้ให้สารนี้ไปก็ดวงวิญญาณแล้ว? ลูกยังไม่ได้รับใช้ดวงวิญญาณถึง 900,000 เลยด้วยซ้ำ! ลูกจะต้องให้สารนี้แก่ทุกดวงวิญญาณในทั้งโลก แล้วมีดวงวิญญาณกี่พันล้านดวง? ถึงกระนั้นก็ยังไม่ใช่ชัดเจนว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ที่พระเจ้าทำให้ลูกเคลื่อนไหว และที่พระเจ้า, การอ่านฮารีกำลังทำงานผ่านลูก ถึงกระนั้นก็มีเพียงแต่เสียงที่ว่าลูกทุกคนทำงานได้ดี แต่การอ่านฮารียังคงแฝงตัว ด้วยพลังแห่งความคิดของคุณ ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงสติปัญญาของทุกคนได้ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของกิจกรรมที่สูงส่งของพระเจ้า หรือในรูปแบบของการเป็นพ่อของท่าน พระเจ้าจะได้รับการเปิดเผย ดังนั้นเวลานี้เป็นอีกครั้งที่บรรพบุรุษขอให้คุณให้ความใส่ใจกับการเพิ่มพลังแห่งความคิดของคุณและทดลองกับความคิดนั้นอย่างต่อเนื่อง ลูกเข้าใจไหม?

บรรพบุรุษบอกให้คุณฝึกสมาธิของจิตใจของคุณในหนึ่งวินาที เมื่อสถานการณ์ที่เลวร้ายเกิดขึ้นในทันที ลูกจะสามารถบสัณปัญหาอันได้ด้วยพลังแห่งจิตใจของคุณ สถานการณ์นั้นจะเป็นเพียงบางสิ่งที่สอนบทเรียนให้แก่ลูกเท่านั้น ดังนั้นเวลานี้ลูกทุกคนจึงต้องมีสมาธิด้วยจิตใจและสติปัญญาของคุณ คุณจะสามารถทำเช่นนี้ได้หรือไม่ (บาบาฝึกซ้อมดริล) ฝึกฝนเช่นนี้ต่อไปตลอดทั้งวัน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่เล่นบทบาทที่สูงส่งในตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ถึงผู้ที่มีการประสบกับความสำเร็จของความคิดที่สูงส่ง ถึงผู้ที่เป็นโยคีที่ง่ายดายและยังเป็นดวงวิญญาณที่ทดลองด้วยเช่นกัน ถึงผู้ที่เพิ่มพลังทั้งหมดของพวกเขาด้วยพลังแห่งความคิด ถึงผู้ที่ให้ความใส่ใจในจิตใจและสติปัญญาของพวกเขาอย่างเต็มที่ ถึงลูกผู้ที่ทำการทดลองอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรพบุรุษ

บรรพบุรุษกำลังมองดูลูกๆ ทุกคนในดินแดนนี้และในต่างแดน ความรักและความทรงจำระลึกถึงที่ลูกส่งผ่านความคิดของคุณและการสนทนาจากใจถึงใจไปถึงบรรพบุรุษ รักและระลึกถึงลูกทุกคนในทุกประเทศ ไม่ว่าลูกจะฟังบาบาผ่านพลังทางวิทยาศาสตร์ที่ไหนดก็ตาม ความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษต่อลูกสาวจอนัค เพราะถึงแม้ร่างกายเธอจะนั่งอยู่ที่นั่น แต่จิตใจของเธอก็อยู่ที่นี้ ดังนั้นจึงขอมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษแด่ลูกทุกคน อัจชะ มีการจัดโปรแกรมโยคะบัตติที่ดีมากเกิดขึ้น

บัพดาตาดูกับดาตี:

ลูกคิดว่าตัวเองเป็นแสงสว่างในดวงตาของบัพดาตาดูตลอดเวลาหรือไม่? ด้วยการหลอมรวมอยู่ในดวงตาของบาบาอยู่เสมอ ลูกก็จะหลอมรวมอยู่ในตรีชต์ติของบาบาอยู่เสมอ นี่เป็นงานเฉลิมฉลองพิเศษของพ่อกับลูกๆ ในยุคบรรจบพบกัน การพบปะ การรับฟัง การรับประทานอาหารและดื่มกับบาบาถือเป็นเทศกาลพิเศษของยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน ลูกทุกคนจะได้กลับบ้านด้วยกันในขณะที่เฉลิมฉลองด้วยวิธีนี้ จากนั้นลูกจะลงไปในอาณาจักรของลูก ลูกจะปกครองอาณาจักรของลูกกับพ่อบราห์มา นี่เป็นสิ่งที่ดี ผู้คนในโลกต่างก็คิดอยู่ตลอดเวลาและลูกก็เฉลิมฉลองอยู่ตลอดเวลา ลูกไม่มีความคิดใดๆเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือบางสิ่งจะเกิดขึ้นได้อย่างไรใช่ไหม? ลูกไม่มีความคิดประเภทนี้เลย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกใช้พลังทั้งหมดที่ลูกได้รับในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และกลับมาเติมไปด้วยพลังใจ
ละครที่แสนหวานนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้าในทางที่ดีมาก ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงมันได้
อย่างไรก็ตามในชาติเกิดบราห์มินที่สูงส่งของละครนี้ ลูกได้รับพลังมากมาย พ่อประสงค์ให้ลูกและลูกก็มีพลังใจ ใช้พลังนี้เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ จงละวางจากบ่วงของร่างกายของลูก และทำให้มันคงในสภาพที่เหนือบ่วงกรรม: “ฉันละวาง ฉันเป็นนาย ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ลูกทำให้เป็นเครื่องมือโดยพ่อ” ทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมันคงในสำนึกรู้นี้ และลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นเติมไปด้วยพลังใจ

คติพจน์: จงทำงานรับใช้จากหัวใจของลูก แล้วประตูแห่งพรจะเปิดออก

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันสมาธิโลกสากล และลูกบราห์มินทุกคนจะมีโยคะร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. ทำให้ตนเองมันคงในรูปของบรรพบุรุษของลูกและให้ทานพลังกับต้นไม้ทั้งต้น นำทุกดวงวิญญาณมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และให้ตรีชต์ติที่เติมไปด้วยความรักแก่พวกเขา และให้พวกเขามีความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่ง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อที่จะรับผลของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากก็จะก้าวหน้าไปในความรู้นี้
- คำถาม:** สองสิ่งใดที่จำเป็นในอาณาจักรของยุคเหล็ก ซึ่งไม่จำเป็นในอาณาจักรของยุคทอง?
- คำตอบ:** ในอาณาจักรของยุคเหล็กลูกต้องมีที่ปรึกษาและครู ในยุคทองไม่มีผู้คนเหล่านี้ ไม่มีความจำเป็นต้องรับคำแนะนำของใครเลยที่นั่น เพราะอาณาจักรของยุคทองลูกก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันด้วยศรัทธาของพ่อ ศรัทธาที่ลูกได้รับจะคงอยู่เป็นเวลาถึง 21 ชั่วโมง และทุกคนอยู่ในสภาพของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีครู

โอมซานติ ความหมายของคำว่า “โอม ซานติ” คืออะไร? นั่งขณะที่มันคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง หรือนั่งที่นั่นขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และแล้วลูกก็จะนั่งอย่างสงบได้ สิ่งนี้เรียกว่าการนั่งขณะที่มันคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก พระเจ้าพูด นั่งในขณะที่มันคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก เพราะพ่อคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้รับความสุขผ่านการศึกษา เวลานี้พ่อพูดว่า นั่งที่นั่นในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร เป็นเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่เป็นเช่นเพชร พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นเมื่อใด? พวกเขากลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งเช่นนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูก ลูกบราห์มินคือลูกของพระชาติดาบราห์มา และแล้วลูกต้องกลายเป็นเทพ บราห์มินทั้งหลายคือจุก ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากสุทร ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มา ลูกไม่ใช่สิ่งสร้างทางร่างกาย ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดในยุคเหล็กคือสิ่งสร้างทางร่างกาย จากยุคทองแดงเป็นต้นมา ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ทั้งหมดคือสิ่งสร้างทางร่างกาย เวลานี้เพียงลูกพระชาติดาบราห์มา กุมารและกุมารีเท่านั้นที่กลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก นี่คือสกุลที่สูงส่งที่สุดของลูก สกุลนี้แม้กระทั่งสูงส่งยิ่งกว่าสกุลเทพเพราะพ่อมาสอนลูกและเปลี่ยนแปลงลูกจากมนุษย์ให้ไปเป็นเทพ พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ เพราะผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้มาที่นี่ เพียงผู้ที่เป็นของหนทางของความรู้เท่านั้นที่มาที่นี่ ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี่เพื่อได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูก ใครจะได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธา? มีเพียงผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากการมีสติปัญญาที่เป็นหินไปเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง พวกเขาจะมาและรับความรู้นี้ เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่ต้องมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ประเด็นเหล่านี้ต้องได้รับความเข้าใจอย่างดี เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้อาศัยของยุคทองจากยุคเหล็ก และเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสจากผู้มีกิเลส นั่นคือลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาคือเทวาและเทวี และดังนั้นเป็นพระเจ้าผู้ที่สอนพวกเขาอย่างแนนอน พระเจ้าพูด แต่ใครที่ลูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า? มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น ไม่ได้มีพระเจ้านับร้อยหรือนับพัน พระเจ้าไม่ได้อยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน บาร์ตกลับมายากจนขึ้นแค้นเพราะผู้คนไม่รู้จักพ่อ เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต ลูกๆ ของพวกเขา ฯลฯ เคยเป็นนายของอาณาจักร ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายของอาณาจักร ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ เคยมีอาณาจักรของพวกเขาในบาร์ต มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพเมื่อใด เมื่อมีสุริยวงส์และจันทร์ราวส์ก็ไม่มีศาสนาอื่นใดเลย ในเวลานี้มีศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด แต่ศาสนาเทพนั้นไม่ได้คงอยู่ ศาสนาเทพเป็นรากฐานซึ่งถูกเรียกว่าลำดับ ในเวลานี้ทั้งลำดับของต้นไม้อิโลกมนุษย์ได้ผุพังและที่เหลือของต้นไม้ก็ยังคงยืนต้นอยู่ ช่วงชีวิตของผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ นี่คือต้นไม้ที่หลากหลายของโลกมนุษย์ มีผู้ที่มีนาม รูป ดินแดน และเวลาที่แตกต่างกัน มีพวกเขาทั้งหมด ต้นไม้เหล่านั้นใหญ่โตมาก พ่ออธิบาย ทุกวงจร ต้นไม้นี้ได้กลับมาผุพังอย่างสมบูรณ์และตโมประธานและแล้วพ่อก็มา ลูกเรียกหาพ่อ บาบา ได้โปรดมา และทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกพูดว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์!” ก็คือพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้ที่ลูกจดจำ ลูกจะไม่มีวันจดจำผู้ที่มีตัวตนในเวลานั้น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้น เมื่อเคยเป็นยุคทองลูกก็อยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ในขณะที่ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดาผู้มีชีวิตทั้งหมด ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดที่ได้รับการจดจำว่าเป็นพระเจ้าผู้เดียว ชื่อของท่านสูงที่สุดและดินแดนของท่านก็สูงที่สุด ท่านอาศัยอยู่ในสถานที่สูงที่สุด, บ้านสูงที่สุด นี่คือสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจ มียุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดงและ

ยุคเหล็กและแล้วก็มียุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถถามว่า บาบ่า ทำไมหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง? สิ่งนี้คงอยู่ตลอดไป พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายความลับของละครแก่ลูก หากพ่อได้สร้างหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาขึ้น พ่อก็สามารถบอกลูกได้ว่ามันถูกสร้างขึ้นเมื่อไหร่ พ่อพูดว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ว่าคงอยู่ตลอดไป ไม่สามารถมีคำถามว่าสิ่งนั้นเริ่มขึ้นเมื่อไหร่ หากลูกพูดว่า มันเริ่มขึ้นในเวลานั้นเวลานี้ และแล้วลูกก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า มันจะจบสิ้นลงในเวลานั้นเวลานี้ แต่ไม่เลย วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปตลอดเวลา ลูกสร้างรูปภาพของบราห์มา, วิษณุและชางก้า พวกเขาถือเทพ พวกเขาได้แสดงให้เห็นตรีมูรติ แต่พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นชีวิตที่สูงสุดเหนือสิ่งใดในภาพนั้น พวกเขาได้แยกท่านออกมา เป็นเวลานี้ที่การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตัวเอง ในขณะผู้ปกครองก็มีสถานภาพทุกประเภท มีประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี หัวหน้ารัฐมนตรี ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดคือผู้ที่ให้คำแนะนำ ในยุคทองไม่มีใครจำเป็นต้องให้คำแนะนำ คำแนะนำ, ศรีมัทที่ลูกได้รับในเวลานี้กลายเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลาย ดูซิว่าในปัจจุบันมีผู้คนมากมายเพียงใดที่ให้คำแนะนำ! มีอยู่มากมาย! พวกเขาใช้เงินและกลายเป็นรัฐมนตรี ฯลฯ เพื่อที่จะให้คำแนะนำ รัฐบาลเองก็พูดว่าพวกเขาทั้งหมดนั้นคิดโกงและเพียงแต่ต้องการเงิน นี่คือนยุคเหล็ก มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ไม่มีความจำเป็นสำหรับผู้ให้คำปรึกษาที่นั่น คำแนะนำเหล่านั้นคงอยู่มาเป็นเวลา 21 ชาตเกิดและลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นสำหรับกูรูที่นั่นเช่นกัน ในยุคทองไม่มีที่ปรึกษาหรือกูรูใด เวลานั้นลูกกำลังได้รับศรีมัทและศรีมัทนั้นไม่สูญสลายเป็นเวลา 21 ชั่วโมงจน จนกระทั่งถึงวัยแก่ชราเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูกจะกลับมาแก่ชราและแล้วก็สร้างของลูกและกลายเป็นเด็กอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่งูลอกคราบและมีหนังใหม่ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, แก่ลูกบราห์มิน ทุกคนอ่านหรือได้ยินจากคัมภีร์ภีรกันที่ว่าพระเจ้ามาและชักเสื้อผ้าที่สกปรก ผู้คนเรียกหาพระเจ้าให้มาและชักเสื้อผ้าที่สกปรกเพื่อชำระเราดวงวิญญาณให้สะอาด พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดมาและทำความสะอาดเสื้อผ้าของเรา ท่านไม่ต้องชักร่างกาย ท่านต้องชักดวงวิญญาณเพราะเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ “มาและทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์” พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อต้องมาที่นี่ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ลูกประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางร่างของลูก มีความทุกข์อย่างมากมาจากมรดกที่มีขีดจำกัด และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อ มีความทุกข์อย่างมาก พ่อได้บอกลูกแล้วว่ากิเลสทั้งห้า, ราวน์คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก กิเลสเหล่านั้นสร้างความทุกข์ให้แก่ลูกตั้งแต่เมื่อกิเลสเหล่านั้นเริ่มขึ้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ โอ ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน หากลูกได้กลายมาเป็นบราห์มินในชาตเกิดนี้และเอาชนะกิเลสของตัณหาราคะ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกสร้างสมความบริสุทธิ์เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ บาบ่าได้มาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกต้องเพียรพยายามและกลับมาบริสุทธิ์ในยุคนี้ อย่างไรก็ตามลูกมากมายก็กลับมาบริสุทธิ์และเป็นของสกุลสุริยะวงศ์และจันทราวงศ์ก่อนหน้านี้ พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน สิ่งนี้ใช้เวลา พ่อแสดงวิธีที่ง่ายดายมากให้แก่ลูก เวลานั้นลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกมาหาใครที่นี่? ท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้เดียวนั้นได้ยืมร่างกายมาใช้ ท่านเองบอกลูกว่า นี่คือนชาตเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาตเกิดของผู้นี้ ดังนั้นนี่คือร่างที่เก่าที่สุด พ่อมาสู่โลกเก่าที่เป็นเช่นปีศาจของราวน์และเข้ามาในร่างของผู้ที่ไม่รู้ถึงชาตเกิดของเขาเอง นี่คือนชาตเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาตเกิดของเขา พ่อเข้ามาในเขาเมื่อเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของเขา กูรูถูกนำมาเลี้ยงโดยผู้คนในวัยปลดเกษียณของพวกเขาอยู่เสมอ มีคำกล่าวว่า เมื่อลูกมีอายุถึง 60 ปี ลูกก็ได้รับไม้เท้า หากลูกอยู่ที่บ้าน ลูกๆ ของลูกก็จะให้ไม้เท้าแก่ลูก ดังนั้นจงวิ่งไปจากบ้านของลูก ลูกๆ ของเขาเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะตีพ่อของเขาเองด้วยไม้เท้า พวกเขา กำลังรอคอยอย่างคาดหวังว่าเวลาที่พ่อเขาจะตายเพื่อที่พวกเขาจะสามารถได้รับสมบัติของเขา มีชุมชนทางจิตมากมายของผู้ที่อยู่ในสภาพปลดเกษียณ ลูกรู้ว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียวและท่านมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น เมื่อลูกอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในยุคทอง ที่เหลือทั้งหมดก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ท่านถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้และไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่า “ศรี” หรือ “ศรี ศรี” เป็นเหล่าเทพผู้ที่เป็นศรี นั่นคือสูงส่ง พวกเขาถูกเรียกว่าศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ควรจะถูกเรียกว่า ศรี ศรี พ่อได้แสดงให้เห็นลูกเห็นความผิดที่ลูกได้ทำ ลูกได้มีกูรูมากมายและสิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกจะมีกูรูเดียวกันเหล่านั้นอีกครั้ง วงจรเดียวกันจะซ้ำรอย เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุข มีความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบที่นั่น ไม่มีการต่อสู้รบราใดที่นั่น ที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่ายุคทองนั้นหลายแสนปี พ่อพูดว่า ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี เป็นเรื่องของ 5000 ปี พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึง 84 ชาตเกิดของมนุษย์แต่ละวันในขณะที่ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ลูกก็จะเฝ้าแต่กลับมาโดยไม่ประสาธน์ พ่ออธิบายว่า สิ่งนี้อยู่ในละครที่ลูกกำหนดไว้

แล้วด้วย ผู้ที่เป็นนักแสดงแต่ไม่รู้จักผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลักของละครนั้นจะถูกเรียกว่าอะไร? พอพูดว่าไม่มีมนุษย์ใคร่เกี่ยวกับละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณนำร่างมาใช้และเล่นบทบาทต่างๆของพวกเขา ดังนั้นจึงเป็นการละคร ใครคือนักแสดงหลักของละคร? ไม่มีใครที่จะสามารถบอกเราได้ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เคลื่อนไปเรื่อยๆเหมือนตัวไรได้อย่างไร ละครนั้นเฝ้าแต่เดินตึกตึกไป ผู้เดียวที่เป็นหลักคือบาบาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่มาและอธิบายแก่เราและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นในยุคทอง มีผู้คนน้อยมาก มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายก็จะมาหาลูกที่นิทรรศการและพิพิธภัณฑสถาน การกราบไหว้บูชาชาวผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งเจือปน และแล้วด้วยการกราบไหว้บูชามากมาย จึงกลับมาถูกเจือปน ในเวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สมบูรณ์แบบ ในตอนแรกความเลื่อมใสศรัทธานั้นสโตประธาน และแล้วในขณะที่ลงบันไดมาลูกก็กลับมาสโตประธาน เมื่อสภาพของลูกกลายเป็นเช่นนั้น พ่อก็มาเพื่อทำให้ทุกคนสโตประธาน เป็นเวลานี้ที่ลูกรู้ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนนอน เป็นเมื่อลูกประกาศสิทธิในมรดกของความบริสุทธิ์ในเวลานี้ นั่นคือเมื่อลูกกลายเป็นผู้เอาชนะต้นหนาคะลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะโลกได้
2. ศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและทำให้ตนเองเป็นเพชรจากเปลือกหอย ประกาศสิทธิในความสุกใสที่ไม่มีขีดจำกัด มีความซาบซึ้งว่าพ่อผู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นเทพจากมนุษย์อยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เวลานี้ นี่เป็นสกุลบรรพบุรุษที่สูงส่งที่สุดของเรา

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งโดยการกลายเป็นผู้ประทานที่เต็มไปด้วยความรู้และมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับทุกดวงวิญญาณ
พื้นฐานหลักสำหรับการกลายเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นคือการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวก ผู้ที่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือความคิดของผู้อื่นไม่สามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นได้ เพชรพลอยที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นจะมีคลังสมบัติที่เต็มไปด้วยพลังของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ เนื่องจากความเต็มเปี่ยม พวกเขาจึงสามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อผู้อื่น การมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นหมายถึงการเต็มไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ทั้งหมด เพียงผู้ประทานที่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้นที่จะสามารถรับใช้ทุกคนได้ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา และจึงกลายเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่ง

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักรของโลก จงกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัจกูรูที่มหัศจรรย์ ท่านไม่มีพ่อของท่านเอง ท่านไม่เคยเรียนรู้สิ่งใดจากใคร ท่านไม่จำเป็นต้องมีกูรู ลูกควรจะจดจำท่านด้วยความมหัศจรรย์อย่างมาก
- คำถาม:** ควรจะมีความใหม่อะไรในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่ดวงวิญญาณของลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงเฝ้าแต่ตั้งกระแสนจากพ่อ ลูกมองดูพ่อและพ่อมองดูลูก เป็นการจดจำระลึกถึงเช่นนั้นที่จะชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ การจดจำระลึกถึงนี้ง่ายดายมากแต่ลูกก็ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและไม่ใช้ร่างกาย เพียงลูกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานมีศรัทธาว่าพ่อของเราคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านไม่ได้มีพ่อของท่านเอง ไม่ได้มีมนุษย์ใดในโลกที่ไม่มีพ่อ ในแต่ละประเด็นและทุกประเด็นจะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก และผู้เดียวที่กำลังให้ความรู้นี้แก่ลูกคือผู้เดียวที่ไม่เคยศึกษาเล่าเรียนเลย ถ้าเช่นนั้นมนุษย์จะศึกษาสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแนนอน ศรีภคชะก็ศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน พ่อถามว่า พ่อจะศึกษาอะไร? พ่อมาเพื่อสอนลูก พ่อไม่ได้ศึกษากับใคร พ่อไม่เคยรับคำสอนจากใคร พ่อไม่เคยมีกูรูใด ตามแผนของละครค่ายกย่องของพ่อจะสูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแนนอน ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าชั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด จะมีใครที่สูงยิ่งกว่าท่านหรือไม่? ไม่มีพ่อ,ครูหรือกูรู พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีพ่อ,ครูหรือกูรู ท่านเองนั่นคือพ่อ,ครูและกูรู ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก ไม่สามารถมีมนุษย์เช่นนั้น ลูกต้องจดจำพ่อ,ครูและสัจกูรูเช่นนั้นด้วยความมหัศจรรย์เช่นนั้น ผู้คนพูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ท่านคือครูที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นกูรูสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ไม่มีมนุษย์คนไหนจะเป็นเหมือนท่าน ท่านต้องสอนลูกโดยผ่านร่างกายของมนุษย์ ท่านต้องใช้ปากเพื่อที่จะสอนลูกอย่างแนนอน หากลูกๆ จดจำสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเรื่องของลูกก็สามารถข้ามฟากไปได้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ด้วยการรู้จักท่านว่าเป็นครูสูงสุด ความรู้ทั้งหมดก็จะเข้ามาในสติปัญญาของลูก ท่านคือสัจกูรูที่กำลังสอนโยคะแก่เราด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีโยคะกับผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดมีพ่อเดียว ท่านพูดกับดวงวิญญาณทั้งหมดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่ควบคุมเครื่องยนต์หรือร่างกาย ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ว่าพาหนะหรือสิ่งอื่นๆ ดวงวิญญาณคือสิ่งหลักที่ควบคุมทุกสิ่ง พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว ลูกแม้กระทั่งพูดว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกๆ ของพ่อผู้เดียว และแล้วเมื่อพ่อเข้ามาในร่างกายของประชาบิดาบรรพบุรุษเราต้องกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดาบรรพบุรุษนั้นก็จะเป็นพี่น้องหญิงชาย พี่ชายไม่สามารถที่จะแต่งงานกับน้องสาวของเขาได้ ดังนั้นลูกทั้งหมดคือประชาบิดาบรรพบุรุษมากุมารและกุมารี ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายลูกก็จะกลายเป็นลูกที่น่ารักของชุมชนของพระเจ้า ลูกจะพูดว่าลูกคือชุมชนของพระเจ้าโดยตรง พระเจ้า, บาบากำลังสอนทุกสิ่งแก่เรา ท่านไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดจากใคร ท่านสมบูรณ์พร้อมเสมอ องค์ศาของท่านไม่เคยลดลงในขณะที่องค์ศาของคนอื่นลดลง เรายกย่องชีพบาบาอย่างมาก เป็นสิ่งที่ยากง่ายมากที่จะพูดว่า “ชีพบาบา” เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่เพียงแค่พูดว่า “พระเจ้า” พ่อมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์นั้นสัมผัสหัวใจของลูกในเวลานี้ได้อย่างไร มีพ่อทางร่างของลูกและพ่อเหนือโลกของลูกด้วยเช่นกัน ทุกคนจดจำพ่อเหนือโลก พวกเขาจดจำท่านเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่มีคำถามที่จะต้องเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดูซิว่าละครนี้เป็นเช่นไร! ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เพราะลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ในคัมภีร์พวกเขาได้เห็นถึงการบรรพระหว่างเทพและปีศาจ แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าเราไม่ได้เป็นทั้งเทพและปีศาจ เวลานั้นเราอยู่ในระหว่างทั้งสอง ทุกคนเฝ้าแต่บดสิ่งนี้เข้าไปในลูก นี่คือการเล่นที่สนุกมาก ในการเล่นลูกเพียงแค่อุบัติความบันเทิง ทั้งหมดนั้นคือละครที่มีขีดจำกัดในขณะที่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นที่รู้อะไรนี้แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่สามารถรู้อะไร เวลานั้นลูกได้ออกมาจากยุคเหล็ก ผู้ที่รู้อะไรก็สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเห็นละครเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแล้วละครทั้งเรื่องนั้นก็อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาก็อธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือต้นไม้อิโลกมนุษย์และเมล็ดของต้นไม้นั้นอยู่เบื้องบน พวกเขาพูดถึงภาพลักษณ์ที่หลากหลาย พ่อหนึ่งท่านและอธิบายให้แก่ลูกๆ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ชีพบาบาจะได้เรียนรู้ภาษาจากใคร? ในเมื่อท่านไม่มีครู ท่านจะเรียนรู้ภาษาอะไร? ดังนั้นท่านจะใช้ภาษาของพาหนะที่ท่านได้เข้ามาอย่างแนนอน ท่านไม่มีภาษาของท่าน

เอง ท่านไม่ได้ศึกษาหรือเรียนรู้สิ่งใดเลย ท่านไม่มีครูของท่านเอง ศรีภุมมะเรียนรู้อะไรทุกสิ่ง เขามีแม่,พ่อและครู เขาไม่จำเป็นต้องมีครูเพราะเขาได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้ว เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ลูกบราห์มินั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูก เป็นพ่อที่กำลังสอนเรา เวลานี้เราเป็นบราห์มิน เป็นสิ่งที่ชัดเจนอย่างมาก บราห์มินและแล้วก็กลายเป็นเทพ... ลูกพูดถึงพระเจ้าว่าท่านรู้ทุกสิ่งแต่ลูกไม่รู้ว่าจะทำอะไรที่ท่านรู้ ท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก เมล็ดมีความรู้ของต้นไม้ทั้งหมด เหล่านี้คือเมล็ดที่ไม่มีชีวิตในขณะที่ลูกมีชีวิต ลูกอธิบายความรู้ของตนไม้ของลูก พ่อพูดว่า พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ที่หลากหลายนี้ทั้งหมดคือมนุษย์แต่มีความหลากหลาย รูปลักษณะของร่างกายของดวงวิญญาณหนึ่งไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกับของดวงวิญญาณอื่น นักแสดงสองคนไม่สามารถที่จะเหมือนกันได้ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด เราไม่ได้อ้างถึงมนุษย์ว่าเป็นนักแสดงแต่เราหมายถึงดวงวิญญาณที่เป็นนักแสดง ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่ามนุษย์เป็นนักแสดง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกดวงวิญญาณคือนักแสดง ผู้คนเหล่านั้นร้ายรา เช่นที่ผู้คนทำให้ลิงเดินร่า ดังนั้นเช่นกันดวงวิญญาณก็ทำให้ร่างกายร้ายรา ดวงวิญญาณทำให้ร่างกายเล่นบทบาทของเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้ง่ายมากที่จะเข้าใจ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดต้องมาอย่างแน่นอน ไม่ช้าว่าท่านจะไม่มา มีการเกิดของชีวิตด้วยเช่นกัน พ่อมาเมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา,พวกเขาเฝ้าแต่จดจำศรีภุมมะ แต่ศรีภุมมะจะสามารถมาได้อย่างไร? เป็นไปไม่ได้ที่จะได้เห็นรูปของศรีภุมมะด้วยดวงตาคู่นี้ในยุคเหล็กหรือในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นเขาจะสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? เขาคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของยุคทอง เขามีพ่อและครูแต่ไม่จำเป็นต้องมีครูเพราะเขาอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้ว สวรรค์นั้นลูกเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บัญชีมีความชัดเจน ลูกๆเข้าใจว่ามนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกแสดงบัญชีให้เห็นว่าพวกเขาใช้ชาติเกิดกี่ชาติ สกูลเทพมาก่อนอย่างแน่นอน ชาติเกิดของเขาคือชาติเกิดแรก เมื่อคนแรกได้ถือกำเนิดผู้อื่นทั้งหมดก็ตามเขามา ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกบางคนก็เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมากด้วยเช่นกัน เช่นที่เป็นสิ่งที่ย่ายายในการศึกษาเหล่านั้น, ดังนั้นนี่ก็เป็นสิ่งที่ย่ายายมากเช่นกัน มีเพียงความยากลำบากเดียวที่แผ่ตัวเท่านั้น มายาสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก เพราะมายา,ราวันมีความอิจฉา เมื่อลูกจดจำราม ราวันก็อิจฉาและคิดว่า เหตุใดทาสของฉันถึงมีการจดจำราม? สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเป็นการล่วงหน้าด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกจะเล่นบทบาทเดียวกันกับที่ลูกเคยเล่นในวงจรก่อนหน้านี้ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันกับที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ วงจรนี้ไม่เคยจบ เวลาที่เฝ้าแต่เคลื่อนต่อไป พ่ออธิบายว่านี่คือละครของ 5000 ปี พวกเขาเขียนสิ่งที่แตกต่างกันเช่นนั้นในคัมภีร์! พ่อไม่เคยขอลูกให้หยุดทำความเลื่อมใสศรัทธา เพราะถ้าลูกไม่สามารถทำต่อไปที่นี้แล้ว และลูกก็ปล่อยวางจากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกก็จะไม่อยู่ที่นี้หรือที่นั่น และแล้วลูกก็จะไม่มีประโยชน์ใดๆเลย เหตุนี้เองที่ลูกเห็นว่ามนุษย์บางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาใดเลย พวกเขาเพียงแต่เคลื่อนไปในชีวิตเช่นนั้น บางคนพูดว่าพระเจ้าเองได้นำรูปแบบมากมายมาใช้ โอ! แต่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไปที่เฝ้าแต่ซ้ำรอย เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าละครโลกที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไป เพียงลูกๆเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้และเป็นสิ่งที่ย่ายายอย่างมากสำหรับลูกกุมาร ผู้เป็นแม่นั้นต้องปีนบันไดลงมาที่พวกเขาได้ปีนขึ้นไป กุมารไม่มีบ่วงพันธะอื่นใด พวกเขาไม่ได้มีความคิดอื่นใด พวกเขาเพียงแต่สามารถเป็นของพ่อได้ ลูกต้องลืมความสัมพันธ์ทางโลกและพยายามที่จะมีความสัมพันธ์เหนือโลก ในยุคเหล็กมีความตกต่ำ ตามละครลูกต้องลงมา ผู้คนของบาร์ตพูดว่าทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้า ท่านคือผู้เป็นนาย ลูกคือใคร? นั่นคือดวงวิญญาณแต่ทั้งหมดนี้เป็นของพระเจ้า ทั้งหมดนี้รวมทั้งร่างกายนี้ ฯลฯ ได้รับมาจากดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดเช่นนั้นและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี พวกเขาพูดว่าทุกอย่างได้รับมาจากพระเจ้า อัจชะ ดังนั้นลูกก็ไม่ควรจะมี ความไม่ซื่อสัตย์ในการดูแลสิ่งที่ไว้ไว้กับลูก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่ทำตามการกำหนดของราวัน พ่ออธิบายว่า ลูกคือผู้ดูแลผลประโยชน์แต่เพราะนี่คือขุมทรัพย์ของราวันลูกจึงหลอกลวงตนเองในการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกพูดอย่างหนึ่งและทำอีกอย่างหนึ่ง พ่อได้ให้บางสิ่งแก่ลูกและแล้วก็นำสิ่งนั้นไปและดังนั้นเหตุใดลูกจึงรู้สึกเสียใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น? พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆของท่านเพื่อที่จะจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของพวกเขา เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกเรียกหา บาบาได้โปรดพาเราไปกับท่านด้วยเถิด! เราไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราวัน! ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! นี่เป็นเพราะลูกเข้าใจว่าลูกไม่สามารถกลับไปได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ พาเราไปกับท่าน! ไปที่ไหน? พาเรากลับบ้าน! ทุกคนพูดว่าพวกเขาต้องการกลับบ้าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาศรีภุมมะต้องการที่จะไปสวรรค์,ดินแดนของภุมมะ พวกเขาเพียงแต่จดจำยุคทองต่อไป เป็นบางสิ่งที่น่ารักอย่างมาก เมื่อคนตายเขาไม่ได้ไปสวรรค์ สวรรค์อยู่ในยุคทองและนรกอยู่ในยุคเหล็ก ดังนั้นการกลับมาเกิดใหม่จะเกิดขึ้นในนรกด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน นี่ไม่ใช่ยุคทอง นั่นเป็นความมหัศจรรย์ของโลก พวกเขาพูดสิ่งนี้ พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ แต่เมื่อมีใครบางคนตาย,ญาติพี่น้องของพวกเขาที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ของวงจร 84 ชาติเกิดนี้ที่สามารถให้ลูกได้ ลูกเคยคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย แต่นั่นก็

เป็นสิ่งที่ผิด เวลานี้พ่อพูดว่า ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ศรีภรรยาไม่สามารถพูดว่า ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เขามีร่างกายของเขาเอง ชีพบาบาไม่มีร่างกายของท่านเอง นี่คือพาหนะของท่านที่ท่านใช้อยู่ นี่คือพาหนะของผู้เดียวนั้นและเป็นพาหนะของผู้นี้ด้วยเช่นกัน มีดวงวิญญาณของผู้นี้เองด้วยเช่นกัน พ่อได้ยืมร่างกายนี้มาใช้ พ่อพูดว่า พ่อรับการคำจูนของผู้นี้ พ่อไม่ได้มีร่างของพ่อเอง ดังนั้นพ่อจะสอนลูกได้อย่างไร? พ่อนั่งที่นั่นทุกวันและดึงลูกเพื่อทำให้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองดูพ่อ แม้กระทั่งร่างนี้ก็ควรจะลึ้ม ฉันมองดูท่านและท่านมองดูฉัน ยิ่งลูกมองดูพ่อมากเท่าไรลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ถ้าหากมีและแล้วจงแสดงวิธีนั้นซึ่งจะทำให้ดวงวิญญาณสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำของแม่น้ำคงคา ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตาม ไม่มีพ่ออื่นๆที่เป็นเหมือนผู้เดียวนั้น จัปชีพรของพวกเขาคือว่าพวกเขาเข้าใจเพียงพอหรือไม่ที่พวกเขาจะกลับมาอัศจรรย์ใจ? พวกเขาควรจะเข้าใจว่าผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุดที่แท้จริง เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกๆว่าพ่อคือใคร ลูกๆรู้ว่าประวัติศาสตร์ซ้ำรอยด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่เป็นของสกุลนี้เท่านั้นที่จะมา ผู้อื่นทั้งหมดจะไปสู่ศาสนาของตนเอง ผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่อื่นจะปรากฏและกลับมาสู่สัดส่วนของเขาเอง เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงให้เห็นต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน เพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ คนอื่นยากนักที่จะเข้าใจ จากเจ็ดถึงแปดคน จะมีหนึ่งหรือสองคนที่ปรากฏตัวออกมาที่คิดว่าความรู้ที่ดีมาก ผู้ที่เป็นของที่นี่ก็จะมีพายุที่น้อยกว่า พวกเขาต้องการที่จะมาที่นี่อีกครั้งเพื่อรับฟังความรู้นี้ บางคนมาที่นี่และแล้วพวกเขาก็ถูกแต่งแต้มสีสันด้วยมิตรอื่นและพวกเขาก็ไม่กลับมาอีกเป็นครั้งที่สอง เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเห็นกลุ่มจะไปงานเลี้ยงปาร์ตี้ พวกเขาจะเข้าร่วมด้วย สิ่งนั้นใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกลึ้ม “ฉันคือดวงวิญญาณและไม่ใช้ร่างนี้” ลูกลึ้มสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อรู้ว่าลูกๆได้กลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ลูกเคยถูกฝังอยู่ในสุสาน นี่คือนิสัยที่ลูกกลับมาเกลียด พ่อพูดกับลูกว่า ลูกทั้งหมดของพ่อเคยถูกเผาไหม้ นี่คือนิสัยที่ไม่มีขีดจำกัด มีดวงวิญญาณมากมายหลายล้านที่กำลังจะไปอาศัยอยู่ในบ้านของพ่อ นั่นคือพวกเขาจะอาศัยอยู่ในบราห์มาโลก พ่ออยู่ในความไม่มีขีดจำกัด ลูกจะเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาบานั้นจะทำการก่อตั้งและแล้วก็จากไปแล้วลูกก็จะปกครองอาณาจักร ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดจะกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. แม้ว่าราวันกลับมาอีกลูกผู้เป็นนักแสดง หากเขาสร้างอุปสรรคหรือนำพาญาติมา อย่าได้มองเห็นสิ่งนั้น แต่อยู่อย่างมุ่งมั่นในความเพียรพยายามของลูก เพราะนักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของตนเองโดยเฉพาะในละครนี้ ละครที่คงอยู่ตลอดไปนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว

2. อย่าได้กลับมาไม่ซื่อสัตย์โดยการทำตามการกำหนดของราวัน ในขณะที่ดูแลสมบัติที่มีค่าที่มอบให้กับลูกด้วยความไว้วางใจ จงจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกคนและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีอารมณ์มั่นคงอย่างสม่ำเสมอ และให้หนึ่งหยดของความสุข ความสงบ และความรักแก่ทุกดวงวิญญาณ เป็นเช่นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่
ให้อารมณ์ของลูกๆ อยู่อย่างมั่นคงและมีความสุขอยู่เสมอ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่บางครั้งลูกมี“ อารมณ์เสีย” และบางครั้งลูกก็มีอารมณ์ที่มีความสุขมาก อารมณ์ของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอไม่เคยเปลี่ยนแปลง การกลายเป็นเทพหมายถึงการเป็นผู้ประทาน ไม่ว่าใครจะให้อะไรแก่ลูก ลูกผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่จะต้องให้หนึ่งหยดของความสุข ความสงบ และความรักกับทุกคน พร้อมกับการทำงานรับใช้ด้วยร่างกายของลูก จงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูกด้วยเช่นกัน และลูกจะสะสมบุญกุศลเป็นสองเท่า

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษของลูกคือการออฟเฟอร์จากพระเจ้า อย่าใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นเพียงเพื่อตัวลูกเอง แต่แบ่งปันและสิ่งนั้นจะเพิ่มขึ้นทวีคูณ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนกลับบ้าน เหตุนี้เองไม่ควรจะมีข้อบกพร่องใดๆ หลงเหลืออยู่ภายในตัวลูก เฝ้าแต่ตรวจสอบตนเองและขจัดความอ่อนแอใดๆ ที่ลูกมีออกไป
- คำถาม:** ลูกต้องเพียรพยายามสร้างสภาพใด? ความเพียรพยายามใดที่ลูกต้องทำเพื่อการสร้างสภาพนั้น?
- คำตอบ:** สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาของลูกไม่ควรจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก แม้แต่ในขณะที่มองก็อย่าได้เห็น ในขณะที่อยู่ในร่างกายของลูกจงอยู่อย่างมีสำนึกรู้เป็นดวงวิญญาณ ใช้เวลาที่จะสร้างสภาพนี้ สติปัญญาของลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อและบ้าน เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพนี้จงสำรวจและตรวจสอบตนเองภายใน เก็บบันทึกชาร์ทของลูกไว้

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเข้าใจแล้วว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูกซึ่งมีราชาพร้อมกับปวงประชา ทุกคนทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ทำความเพียรพยายามมากกว่าจะประกาศสิทธิในรางวัลที่ใหญ่กว่า นี่คือการกรรมดมาไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นสวนของเทพหรืออาณาจักรของเทพ ในเวลานี้สวนดอกไม้ไม่อยู่ในยุคเหล็กเป็นป่าของหนาม ในสิ่งนี้เช่นกันต้นไม้บางต้นก็ให้ผลมากมายและบางต้นก็ให้ผลน้อยกว่า มะม่วงบางลูกก็มีน้ำน้อยกว่า บ้างก็เป็นความหลากหลายอื่น มีความหลากหลายของต้นไม้ ดอกไม้ และผลไม้ ในทำนองเดียวกันลูกทั้งหมดก็ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกบางคนก็ให้ผลที่ดีมากและบางคนก็ให้ผลที่ไม่ดีนัก มีความหลากหลายของต้นไม้ นี่คือนั่นที่ให้ผล ต้นไม้เทพนี้กำลังถูกสร้างขึ้น นั่นคือสวนของดอกไม้มีการสร้างขึ้นเช่นเดียวกับในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกกำลังกลับมาอ่อนหวานและมีกลิ่นหอมมากที่ละน้อยตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีความหลากหลายมากมาย พวกเขามาหาพ่อเพื่อเห็นใบหน้าพ่อด้วยเช่นกัน ดังนั้นแน่นอนลูกเข้าใจว่าบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกมีศรัทธาว่าบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน มีความสุขเป็นอย่างยิ่งในการกลายเป็นนาย มีความทุกข์ในสถานภาพของนายที่มีขีดจำกัด ละครั้นสร้างขึ้นจากความสุขและความทุกข์และใช้กับผู้คนของบาร์ดเท่านั้น บาบาพูดกับลูกๆ ว่า ก่อนอื่นใดจงดูแลบ้านของลูก หัวหน้าครอบครัวจะเอาใจใส่ดูแลบ้านของเขา พ่อเองก็มองดูลูกแต่ละคนทุกคนเพื่อจะดูว่าแต่ละคนมีคุณธรรมและข้อบกพร่องใด ลูกๆ เองนั้นก็เข้าใจว่าถ้าบาบาขอให้ลูกเขียนข้อบกพร่องของลูกและนารายการนั้นไปให้กับบาบา ลูกก็สามารถเขียนสิ่งที่ลูกคิดว่าเป็นข้อบกพร่องของลูกได้อย่างรวดเร็วมาก มีข้อบกพร่องอย่างไรอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน ยังไม่มีใครสมบูรณ์พร้อม ให้ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยเลยที่ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้นทุกๆ จง อย่างไรก็ตามในเวลานี้ลูกมีข้อบกพร่อง ด้วยการบอกบาบาเกี่ยวกับข้อบกพร่องเหล่านั้น ท่านก็สามารถบอกวิธีที่จะขจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นออกไปได้ ในเวลานี้ลูกมีข้อบกพร่องมากมาย ข้อบกพร่องหลักทั้งหมดที่ลูกมีสาเหตุจากสำนึกที่เป็นร่าง ข้อบกพร่องเหล่านั้นสร้างความทุกข์ให้กับลูกอย่างมากมาย สิ่งเหล่านั้นไม่ปล่อยให้สภาพของลูกก้าวหน้า ดังนั้นจงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกในเวลานี้และกลับบ้าน ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ก่อนที่จะกลับบ้านเช่นกัน บาบาอธิบายแก่ลูกถึงความหมายของการไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก หากลูกต้องการกลับบ้านขณะที่อยู่เหนือบ่วงกรรมก็ไม่ควรจะมีข้อบกพร่องใดๆ ในตัวลูกเพราะลูกกำลังจะกลายเป็นเพชร ลูกแต่ละคนก็รู้ว่าลูกมีตำหนิใดเพราะลูกคือผู้ที่มิชีวิต เพชรที่เป็นวัตถุนั้นจะไม่สามารถขจัดรอยตำหนิของตนเองได้ ลูกคือผู้มีชีวิตและดังนั้นลูกก็สามารถขจัดรอยตำหนิของลูกได้ ลูกกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย ลูกรู้จักตนเองอย่างดีมาก ศัลยแพทย์ถามลูกว่า ลูกมีข้อตำหนิใดที่สร้างอุปสรรคและไม่ปล่อยให้ลูกก้าวหน้า? ลูกต้องกลับมาไร้ตำหนิในเวลาสุดท้าย รอยตำหนิเหล่านั้นทั้งหมดในเวลานี้จะต้องถูกขจัดออกไปหารอยตำหนิไม่ถูกขจัดออกไปแล้วคุณค่าของเพชรก็จะลดลง ผู้นี้เป็นพ่อค้าเพชรที่ฉลาดอย่างมากด้วยเช่นกัน ตลอดชีวิตของเขา เขาตรวจสอบเพชรด้วยดวงตาคู่นี้ จะไม่สามารถมีพ่อค้าเพชรอื่นใดผู้ที่มีความใส่ใจอย่างมากในการประเมินค่าของเพชร ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชรเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกยังคงมีรอยตำหนิอย่างไรอย่างหนึ่งภายในตัวลูก ลูกยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม เนื่องจากลูกเป็นผู้ที่มีชีวิตลูกจึงสามารถขจัดรอยตำหนิใดๆ ได้ด้วยการใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องกลายเป็นเช่นเพชรอย่างแน่นอนและลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้เมื่อลูกทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่แล้วเท่านั้น พ่อพูดว่า สภาพของลูกแต่ละคนควรจะเข้มแข็งอย่างมากที่ในเวลาของการออกจากร่างของลูกในเวลาสุดท้ายลูกจะไม่จดจำใครเลย สิ่งนี้ชัดเจน ลูกต้องลิ้มทุกคน เพื่อนฝูง และญาติมิตรของลูก ฯลฯ และมีความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชร นี่คือการนายเครื่องเพชรพลอย

ลูกแต่ละคนคือพ่อค้าเพชร ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆรู้และอยู่ในหัวใจของลูกแต่ละคนว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของ
โลกตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงจะต้องทำความเพียรพยายามอย่างแนบแน่น พวก
เขาอยู่ในบรรดาลูก เป็นลูกๆที่ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่มองดูลูกแต่ละคนเหมือนกับที่
ใครบางคนมองดูดอกไม้ ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเพียงใด? โดยเฉพาะผู้นี้เป็นเช่นไร? ผู้นี้ยังมีตำหนิหรือข้อบกพร่องใดหรือไม่? เพราะลูกคือผู้ที่มีชีวิต มีเพียงลูกที่เป็นเพชรที่มีชีวิตเท่านั้นที่สามารถเข้าใจว่าลูกมีข้อบกพร่องอะไรอยู่ภายในลูกที่
ทำให้ลูกตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากพ่อและทำให้สติปัญญาเร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่ง พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้
เดียวเท่านั้นไม่ควรจะจดจำคนอื่น ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกเพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว มีการสร้างบัพติศมาของผู้ที่
มีความพร้อมที่จะออกไปทำงานรับใช้ ได้เห็นแล้วว่าผู้ที่แก่กว่าก็ทำงานรับใช้ที่ดีมาก มีการเพิ่มคนใหม่จำนวนเล็กน้อย
เข้าไปด้วย บัพติศมาของผู้ที่แก่กว่าจะต้องมีการสร้างขึ้นมา แม้ว่าพวกเขาจะแก่กว่าพวกเขาก็มีข้อบกพร่องบางอย่างแน่นอน
ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจในหัวใจของลูกว่าลูกยังไม่ได้สร้างสภาพที่บาบาบอกให้ลูกทำ พ่อได้อธิบายถึงเป้าหมายและ
วัตถุประสงค์ของลูกแล้ว อัลลอยด์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองสติปัญญาของลูกจึงถูกดึงเข้าสู่ร่างกาย
ขณะที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของลูก ลูกต้องกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องสร้างสภาพเช่นนั้นที่ไม่ว่าอะไรก็ตาม
ที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้ไม่ควรปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก สติปัญญาของลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งใดอื่นนอกจากพ่อและดินแดน
แห่งความสงบ ลูกจะไม่สามารถนำสิ่งใดกลับไปกับลูกได้ ในตอนแรกความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกเป็นสิ่งที่ใหม่ ในเวลานี้
ความสัมพันธ์ของลูกเก่าแล้ว ลูกไม่ควรมีการระลึกถึงความสัมพันธ์เก่าใดๆแม้แต่หนึ่ง มีคำกล่าวว่า ความคิดสุดท้ายของ
ลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางสุดท้ายของลูก สิ่งนี้ใช้กับเวลาปัจจุบัน มนุษย์ของยุคเหล็กได้แต่งเพลงเหล่านี้ขึ้นแต่
พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของเพลงเหล่านั้น ประเด็นหลักที่บาบาอธิบายก็คือ ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว
เป็นเพียงด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บาบาของลูกจะสามารถถูกตัดออกไปและลูกสามารถกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์ได้
หินบางก้อนมีค่ามาก หินก็มีค่าด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกๆมีคุณค่ายิ่งกว่าตัวพ่อเอง ลูกต้องตรวจสอบตนเอง พ่อพูดว่า
จงอยู่อย่างสำรวจและตรวจสอบตนเอง ฉันมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง? ฉันกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากแค่ไหน?
บาบายังคงอธิบายวิธีการมากมายแก่ลูกต่อไปสำหรับการทำความเพียรพยายาม มากเท่าที่จะเป็นไปได้จึงมีการจดจำระลึก
ถึงผู้เดียว ไม่ว่าลูกๆ ของลูกนั้นจะน่ารัก สวยงาม และน่ารักเพียงใดลูกจะต้องไม่จดจำใครอื่น ไม่ควรจะมีสิ่งใดในโลกนี้ที่
ควรจะได้รับการจดจำ บางคนมีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากกับลูกของพวกเขา พ่อพูดว่า ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด
ของลูกออกไปจากพวกเขาและมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียว มีโยคะกับพ่อที่น่ารักผู้เดียวเท่านั้น ลูกได้รับทุกสิ่งจากท่าน
ด้วยการมีโยคะกับท่านลูกก็ได้กลับมาน่ารัก เป็นดวงวิญญาณที่ได้กลับมาน่ารัก พ่อเน้นบริสุทธิ์และน่ารัก เพื่อที่จะทำให้
ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และน่ารัก พ่อพูดว่า ลูกๆ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรลูกก็จะกลับมาน่ารักมากขึ้น ลูกกลับมาน่ารัก
อย่างมากที่ผู้คนก็ยังคงกราบไหว้บูชาลูกแม้กระทั่งในเวลานี้ในรูปของเทพ ลูกกลับมาน่ารักอย่างมาก ลูกปกครอง
อาณาจักรเป็นเวลาครึ่งวงจรรแล้วลูกก็ได้รับการกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่งของวงจร ตัวลูกเองได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา
และกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของลูกเอง ลูกคือผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่น่ารักที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อลูกจดจำพ่อผู้ที่น่ารักอย่าง
ดีมากเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาน่ารัก ลูกต้องไม่จดจำใครอื่นนอกจากพ่อผู้เดียว ดังนั้นตรวจสอบตนเองว่า ลูกได้จดจำพ่อ
ด้วยความรักอย่างมากมายหรือไม่? ควรจะมีน้ำตาแห่งความรักในการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบา ไม่มีใครเป็นของฉัน
นอกจากท่าน ไม่ควรจะมีการจดจำระลึกถึงใครอื่นและไม่ควรจะมีพายุของมายา พายุมากมายนั้นมา ลูกต้องตรวจสอบตน
เองอย่างระมัดระวังมาก ความรักของฉันถูกดูดดึงไปที่คนอื่นนอกจากพ่อหรือไม่? ไม่ว่าจะมีบางสิ่งน่ารักเพียงใดลูกควร
จะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว เมื่อคู่รักและผู้เป็นที่รักได้เห็นกันและกันเพียง
ครั้งเดียว ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาไม่ได้แต่งงาน พวกเขาอยู่แยกห่างจากกันแต่การจดจำระลึกถึงกันและกันก็คงอยู่ใน
สติปัญญาของพวกเขา เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ลูกเคยจดจำผู้เป็นที่รักนั้นอย่างมากในหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ที่นั่นเช่นกันเนื่องจากท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวลูกต้องจดจำท่านอย่างมาก พ่อ
พูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วเรือของลูกจะข้ามฟากไป ไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกคนทำการกราบไหว้
บูชาเพื่อที่จะพบกับพระเจ้า ที่นั่นลูกๆ บางคนก็ทำงานรับใช้จากส่วนเล็กๆภายในกระดุกของพวกเขา รวบรวมว่าพวกเขามีความ
ต้องการอย่างเหลือเกินที่จะทำงานรับใช้ พวกเขาทำงานหนักมาก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าบุคคลที่มีชื่อเสียงจะไม่เข้าใจสิ่ง
นี้มากนัก อย่างไรก็ตามความเพียรพยายามของลูกไม่ควรจะสูญเปล่า พวกเขาบางคนก็เข้าใจและกลายเป็นผู้ที่มีค่าและ
แล้วพวกเขาก็มาอยู่เบื้องหน้าบาบา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าใครบางคนมีค่าหรือไม่ พวกเขาได้รับดริชตีจากลูกๆ และลูกๆ
คือผู้ที่ตกแต่งประดับประดาพวกเขา ลูกๆได้ตกแต่งประดับประดาทุกคนที่มาที่นี่ บาบาตกแต่งประดับประดาลูกและแล้ว
ลูกก็ตกแต่งประดับประดาผู้อื่นและนำพวกเขามาที่นี่ พ่อให้คำขอบคุณเมื่อลูกตกแต่งประดับประดาผู้อื่นในวิธีที่ลูกได้รับ
การตกแต่ง อย่างไรก็ตามลูกสามารถตกแต่งผู้อื่นได้มากกว่าที่ลูกตกแต่งตนเอง โชคของแต่ละคนนั้นแยกกัน บางคนมา

เพื่อที่จะเข้าใจก็กลายเป็นผู้ที่ฉลาดมากกว่าผู้ที่อธิบายให้แก่พวกเขา พวกเขาคิดว่าพวกเขาสามารถอธิบายได้ดีกว่าผู้นี้ เมื่อพวกเขามีความซาบซึ้งในความสามารถที่จะอธิบายได้ พวกเขาเข้าไปและรับใช้ผู้อื่น พวกเขาเป็นเข้าไปในหัวใจของทั้งบัพและดาดา มีลูกใหม่มากมายที่ฉลาดกว่าคนเก่า จากหนามพวกเขาได้กลายเป็นดอกไม้ที่ดีมาก นี่คือเหตุผลที่บาบานั้นและตรวจสอบทุกคน เหล่านี้มีความอ่อนแออะไรบ้าง? หากผู้นี้จัดความอ่อนแอนี้ออกไปเขาก็สามารถทำงานรับใช้ที่ดีมาก บาบาคือนายของสวน ท่านมีความปรารถนาที่จะลุกขึ้นและไปมองผู้ที่อยู่ข้างหลังเนื่องจากลูกมากมายก็ไปนั่งอยู่ข้างหลัง มหาระตือที่ดีมากควรจะนั่งอยู่ข้างหน้า ไม่มีเรื่องอะไรที่จะไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ หากพวกเขารู้สึกไม่พอใจและเริ่มบดบังซึ่งตึง พวกเขาที่บดบังซึ่งตึงกับโชคของเขาเอง มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดเมื่อได้เห็นดอกไม้ที่นั่งอยู่ข้างหน้า ผู้นี้ดีมาก ผู้นี้มีข้อบกพร่องเล็กน้อย ผู้นี้สะอาดมาก ผู้นี้ยังคงมีอัลลอยด์สะสมอยู่ในตัวเขา ดังนั้นลูกต้องจัดขยะทั้งหมดนั้นออกไป ไม่มีใครสามารถรักลูกได้มากเท่ากับพ่อ ภรรยาที่มีความรักต่อสามีของเธอ แต่สามีของเธอไม่ได้มีความรักมากเช่นนั้นต่อเธอ เขาแม้กระทั่งจะมีภรรยาคนที่สองหรือสาม เมื่อสามีของผู้หญิงตายเธอก็ร้องไห้คร่ำครวญในความทุกข์ระทม แต่เมื่อผู้ชายนั้นสูญเสียรองเท้าไปเขาก็มีคู่มือ ร่างกายนั้นเรียกว่าเป็นรองเท้า ซึ่งพบบากก็มีรองเท้าบุทที่ยาวด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าด้วยการจดจำบาบา ลูกจะกลับมาขึ้นหนึ่ง บางคนติดตามแพ้นั้นก็มีรองเท้าถึงสี่ถึงห้าคู่ ดวงวิญญาณมีรองเท้าหนึ่งคู่เท่านั้น ควรจะมีรองเท้าหนึ่งคู่เท่านั้นสำหรับเท้า แต่มันกลายเป็นแพ้นที่มีมากมาย เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่ามรดกใดที่ลูกกำลังได้รับจากพ่อ เรากำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น สวรรค์ลูกเรียกว่า “สิ่งมหัศจรรย์ของโลก” แนนอนที่ต้องเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ เวลาที่ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อตัวลูกเองในทางปฏิบัติด้วยการทำตามศรัทธา ที่นั่นผู้คนสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โตมาก ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย ลูกจะทำอะไรที่นั่น? หัวใจของลูกควรจะตระหนักว่าลูกไม่มีสิ่งใดเลยที่นี่ แม้ว่าลูกจะอยู่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกก็ยังเข้าใจว่าทุกสิ่งเป็นของบาบา ลูกไม่ได้เป็นเจ้าของสิ่งใด ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้ดูแลผลประโยชน์ไม่ได้เป็นเจ้าของสิ่งใดเลย บาบาเป็นผู้เป็นนาย ทุกสิ่งเป็นของบาบา จงรักษาสำนึกนี้ไว้แม้จะอยู่ที่บ้าน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่มั่งคั่ง บาบาพูดว่า จงอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ไม่ว่าลูกจะทำอะไรจงเฝ้าแต่ให้สัญญาณแก่บาบา(ให้บาบารู้สิ่งนั้น) เมื่อพวกเขาเขียนว่า “บาบาฉันสามารถสร้างบ้านได้ไหม?” บาบายังตอบว่า แนนอนสร้างได้แต่อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่น เมื่อพ่อกลับบ้าน ลูกทั้งหมดก็จะกลับไปพร้อมกันกับท่าน และแล้วลูกก็จะไปยังอาณาจักรของลูก พ่อต้องมาทุกๆวันจริงเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อมาตามเวลาของพ่อเอง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกคนและจดจำพ่อที่นำรักผู้เดียวเท่านั้น กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและตรวจสอบข้อบกพร่องของลูกเองและจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นออกไป กลายเป็นเพชรที่มีค่า

2. เช่นที่พ่อได้ตกแต่งประดับประดาลูกๆ ในทำนองเดียวกันลูกต้องตกแต่งประดับประดาผู้อื่น ชื่องแะอยู่ในงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้ อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์

พร: พร: ขอให้ลูกจงความบริสุทธิ์โดยสมบูรณ์ด้วยบทเรียนของการเป็นของผู้เดียวในชีวิตบราห์มินและอยู่ในความสูงศักดิ์ทางจิตของลูก

ทำให้บทเรียนของการเป็นของผู้เดียวมั่นคง และปลูกฝังความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ในชีวิตบราห์มินของลูก และความสูงศักดิ์ทางจิตวิญญาณนี้จะคงอยู่ต่อไปตลอดวงจร ในจำนวนดวงวิญญาณทั้งหมดจากอาณาจักรสูงสุด ประกายของความสูงศักดิ์ทางจิตและความบริสุทธิ์ของลูกนั้นสูงส่งมากที่สุด ในช่วงเวลาของตอนเริ่มต้นมีบุคลิกภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งของความสูงศักดิ์และความบริสุทธิ์ในรูปที่เป็นเทพของลูก จากนั้นในช่วงเวลาตอนกลาง ภาพลักษณ์ของลูกที่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยในทางที่ถูกต้อง พื้นฐานของชีวิตบราห์มินในยุคบรรจบพบกันนี้คือความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ ดังนั้นในขณะที่ลูกใช้ชีวิตบราห์มินนี้ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

คติพจน์: กลายเป็นเทวาและเทวีแห่งความอดทนและแล้วแม้แต่ผู้ที่ดูถูกดูหมิ่นลูกก็จะโอบกอดลูก

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกจะต้องไม่กลายเป็นอุปสรรค หากมีข้อบกพร่องใดในตัวลูกแล้วจงขจัดออกไป นี่คือเวลาที่จะกลายเป็นเพชรที่แท้จริง

คำถาม: ด้วยการมีข้อบกพร่องใดที่คุณค่าของดวงวิญญาณเริ่มลดลง?

คำตอบ: ข้อบกพร่องแรกที่เกิดขึ้นคือความไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ระดับของเขาก็สูงมาก เพราะดวงวิญญาณคือเพชรพลอยอันล้ำค่า ดวงวิญญาณนั้นมีควรค่าแก่การก้มลงให้ ข้อบกพร่องเล็กน้อยของความไม่บริสุทธิ์จะสิ้นคุณค่าของดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์เสมอเหมือนพ่อ บาบามาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์เช่นเดียวกับท่าน การจดจำระลึกถึงของบาบาจะรุกร้าลูกที่บริสุทธิ์เท่านั้น พวกเขามีความรักที่ไม่ขาดตอนต่อพ่อ พวกเขาไม่เคยสร้างความทุกข์แก่ใคร พวกเขาอ่อนหวานมาก

โอม ชานติ ลูกสามารถพูด โอม ชานติ สองครั้งได้ด้วยเช่นกัน ลูกๆรู้และบัพดาตาก็รู้ถึงความหมายของโอมชานติด้วยเช่นกัน นั่น ดวงวิญญาณ เป็นตัวของความสงบ และฉันเป็นลูกของพ่ออย่างแท้จริง พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ, มหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดท่านคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ผู้คนประสบความสำเร็จยากลำบากในการกลับมาบริสุทธิ์ มีระดับ(grade)มากมายในการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่า สิ่งเหล่านี้คือระดับ(grade)ที่กำลังเพิ่มขึ้น เรายังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม แน่แน่นอนแต่ละคนมีข้อบกพร่องประเภทใดประเภทหนึ่งในความบริสุทธิ์และโยคะ ด้วยการกลับมาจะมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณจึงอยู่อย่างมีข้อบกพร่อง บางคนมีข้อบกพร่องมากกว่าและบางคนมีข้อบกพร่องน้อยกว่า เพชรนั้นมีความหลากหลายที่แตกต่างกันมากมาย พวกเขาได้ตรวจสอบเพชรด้วยแว่นขยาย เช่นที่ลูกเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณของพ่อ ดังนั้นเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับลูกดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือเพชรพลอย เพชรพลอยทั้งหมดมีค่าควรแก่การก้มลงให้ ไชมุค, มรกต และเพชรพลอยอื่นๆ ทั้งหมดนั้นก็มีค่าควรแก่การก้มลงให้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองคำว่า“ความหลากหลาย”จึงถูกนำมาใช้ สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพ่อคำเพชรของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ท่านคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าเป็นพ่อคำเพชรอย่างแน่นอน ท่านให้เพชรพลอยของความรู้แก่ลูก พาหนะของท่านก็เป็นของพ่อคำเพชรด้วยเช่นกัน ท่านรู้คุณค่าของเพชรพลอยต่างๆด้วยเช่นกัน พ่อคำเพชรต้องตรวจสอบเพชรพลอยอย่างระมัดระวังมากด้วยแว่นขยายเพื่อจะดูว่าเพชรพลอยนั้นมีตำหนิมากมายแค่ไหน เป็นเพชรพลอยประเภทใดและมีประโยชน์ต้องานรับใช้มากเพียงใด ผู้คนมีความปรารถนาที่จะดูเพชรพลอย หากเพชรพลอยนั้นดี ผู้คนก็จะดูเพชรพลอยนั้นด้วยความรักอย่างมาก “สิ่งนี้ดีมาก” สิ่งนี้ควรเก็บไว้ในกล่องทองคำ บุษราคัม (หินกึ่งมีค่า) ฯลฯ จะไม่ถูกวางไว้ในกล่องทองคำ ราวกับว่าลูกได้กลายเป็นเพชรพลอยที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่นเช่นกัน ลูกแต่ละคนก็รู้ที่อยู่ในใจของลูกว่าลูกเป็นเพชรพลอยประเภทใด “ฉันมีข้อบกพร่องใดในตัวฉันหรือไม่?” เช่นที่ลูกจะมองดูเพชรพลอยอย่างระมัดระวังมาก ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบ ลูกคือเพชรพลอยที่มีชีวิต ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง ฉันกลายเป็นมรกตหรือไพลินมากแค่ไหน? เช่นเดียวกับดอกไม้ บ้างก็เป็นดอกกุหลาบที่สม่ำเสมอ บ้างก็เป็นเพียงดอกกุหลาบธรรมดาและบ้างก็เป็นเหมือนดอกไม้อื่นๆ ดังนั้นลูกทั้งหมดเช่นกันตามลำดับกันไป ลูกแต่ละคนรู้จักตนเองเป็นอย่างดี ลูกต้องตรวจสอบตนเอง “ฉันทำอะไรตลอดทั้งวัน?” ฉันจดจำบาบามากแค่ไหน? บาบาสอบว่า ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องจดจำพ่อ บาบามาแม้กระทั่งบอกกับนาราดว่า จงมองดูใบหน้าของตนเองในกระจก นั่นคือตัวอย่าง ลูกๆทั้งหมดต้องตรวจสอบตนเองอย่างดีมาก ลูกต้องตรวจสอบว่า ฉันมีความรักต่อพ่อผู้ที่ทำให้ฉันกลายเป็นเช่นเพชรมากแค่ไหน? ทัศนคติของฉันลูกถึงดูดีไปในทิศทางอื่นใดหรือไม่? ฉันมีธรรมชาติที่สูงส่งมากแค่ไหน? ธรรมชาติของผู้คนก็สร้างปัญหาให้กับพวกเราอย่างมาก ลูกแต่ละคนได้รับตาที่สามแล้ว ลูกต้องตรวจสอบตนเองด้วยสิ่งนั้น ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากแค่ไหน? การจดจำระลึกถึงของฉันไปถึงพ่อมากในระดับใด? ในการมีการจดจำระลึกถึงท่าน ลูกควรจะมีชนลูก อย่างไรก็ตามพ่อเองพูดว่าอุปสรรคของมายาเป็นเช่นนั้นที่อุปสรรคเหล่านั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกมีความสุข ลูกๆรู้ว่าลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายามในเวลาปัจจุบัน จะมีการประกาศผลลัพท์ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ในเวลานี้ลูกสามารถขจัดมลทินออกไป ฯลฯ ลูกต้องกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ หากมีข้อบกพร่องแม้แต่น้อยนิด ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าคุณค่าของลูกจะลดลง ลูกคือเพชรพลอยใช่ไหม? พ่ออธิบายว่าลูกๆ ลูกต้องกลายเป็นเพชรที่มีคุณค่าที่บริสุทธิ์เสมอ บาบอธิบายแก่ลูกในวิธีที่ต่างๆมากมายเพื่ออธิบายให้ลูกทำความเข้าใจความเพียรพยายาม (วันนี้ในเวลาโยคะ บาบได้ลุกขึ้นจากที่นั่ง(gaddi)และเดินไปรอบๆห้อง

เรียนได้พบสบตากับลูกแต่ละคนเป็นการส่วนตัว) เหตุใดบาบาจึงลุกขึ้นในวันนี้? เพื่อจะดูว่าลูกคนใดมีค่าต้องงานรับใช้ เพราะบางคนก็นั่งอยู่ที่หนึ่งและบางคนก็นั่งอยู่ที่อื่น บาบาจึงลุกขึ้นและมองดูแต่ละคนเป็นรายบุคคล คนนี้มีคุณธรรมอะไร? คนนี้มีความรักมากแค่ไหน? ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้เผชิญหน้า ดังนั้นลูกทั้งหมดจึงเป็นที่รักอย่างมาก อย่างไรก็ตามแน่นอนที่ลูกจะเป็นที่รักตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อรู้ว่าแต่ละคนมีข้อบกพร่องใด ร่างที่พ่อเข้ามานั้นก็ตรวจสอบตนเองด้วยเช่นกัน ทั้งบัฟและดาดานั้นอยู่ด้วยกัน ดังนั้นยังลูกให้ความสุขกับผู้อื่นมากเท่าไร? ลูกก็จะไม่ทำให้เกิดความทุกข์แก่ผู้อื่นมากนัก ลูกๆเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะลูกซ่อนเร้นได้ ดอกกุหลาบและดอกมะลิไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ เวลานี้พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆและพูดว่า ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แล้วอัลลอยด์ที่อยู่ในลูกจะถูกขจัดออกไป ในเวลาของการจดจำระลึกถึง ลูกต้องตรวจสอบทุกสิ่งที่ลูกได้ทำมาตลอดทั้งวันด้วยเช่นกัน ฉันมีข้อบกพร่องใดที่ฉันไม่สามารถที่จะไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของบาบา? ผู้ที่อยู่ในหัวใจก็จะอยู่บนบัลลังก์ พ่อลุกขึ้นและดูลูกๆ ลูกคนไหนที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์ของพ่อ? เมื่อเวลาเข้ามาใกล้ ลูกๆก็จะรู้ได้อย่างรวดเร็วว่าพวกเขาจะสอบผ่านมากแค่ไหน ผู้ที่จะสอบตกก็จะรู้ล่วงหน้าว่าพวกเขาจะมีคะแนนที่น้อยกว่า ลูกสามารถเข้าใจเช่นกันว่าลูกจะได้รับคะแนนเท่าไร เราคือนักเรียน นักเรียนของใคร? นักเรียนของพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับดาดานี้ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก บาบา กำลังให้ความรักอย่างมากกับเรา! ท่านอ่อนหวานอย่างมาก! ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆกับลูก ท่านเพียงแค่พูดว่า จดจำจริงนี้ การศึกษาก็ไม่ได้มากเกินไป เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกก็อยู่เบื้องหน้าลูก นั่นคือสิ่งที่ลูกต้องกลายเป็น ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลับมาบริสุทธิ์เช่นพวกเขา และแล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประกาศ บาบาที่ไม่มีขีดจำกัด กำลังสอนเรา ลูกมีความสุขนั้นใช่ไหม? บาบาจะทำให้ลูกบริสุทธิ์และเต็มไปด้วยความรู้เหมือนกับท่านอย่างแน่นอน ความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้าย ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ทุกคนรักพ่อ พื้นที่ที่ลูกพูดคำว่า “บาบา” หัวใจของลูกก็เบ่งบาน ลูกได้รับมรดกที่ใหญ่โตเช่นนั้นจากพ่อ หัวใจของลูกไม่ควรจะผูกพันอยู่กับใครนอกจากพ่อ ให้การจดจำระลึกถึงพ่อรุกเร้าด้วย ลูกต้องจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก “บาบา บาบา บาบา!” บุตรชายของราชาจะมีความซาบซึ้งของอาณาจักร ในเวลานี้ไม่มีความเคารพใดๆต่อราชาหลงเหลืออยู่เลย รัฐบาลอังกฤษเคยให้ความเคารพอย่างมากเมื่อเคยเป็นอาณาจักรของราชาเหล่านั้น ทุกคนยกเว้นอุปราช (The Viceroy) เคยคารวะต่อราชาเหล่านั้น ทุกคนเคยก้มลงเบื้องหน้าราชา ดูซิว่าสภาพของพวกเขากลายเป็นเช่นไรในเวลานี้! ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะไม่มาและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ บาบาอธิบายว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้ที่ยากจนก็ตระหนักรู้จักพ่อในพื้นที่ พวกเขารู้สึกว่า ทั้งหมดนี้เป็นของผู้เดียวนี้ เราจะทำทุกสิ่งตามสรีรมย์ของท่าน ผู้คนเหล่านั้นมีความซาบซึ้งกับทรัพย์สินสมบัติของเขาเอง เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ดังนั้นพ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน อย่างไรก็ตามลูกต้องยกระดับบุคคลที่มีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อพวกเขามาคนจนก็จะมาทันทีด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาเห็นคนที่มียศชื่อเสียงเช่นนั้นมาที่นี่ พวกเขาก็จะมาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามคนจนก็มีความกลัวเป็นอย่างมาก วันหนึ่งพวกเขาเช่นกันก็จะมาหาลูก วันนั้นจะมาถึงด้วยเช่นกัน และแล้วเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็จะมีความสุขมาก พวกเขาจะเกาะติดอยู่กับลูก ลูกจะมีเวลาพิเศษกำหนดไว้สำหรับพวกเขา ลูกมีความสุขปรารถนาในหัวใจของลูกที่จะยกระดับทุกคน พวกเขาเช่นกันศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นข้าราชการอาวุโส ลูกอยู่ในพันธกิจของพระเจ้า ลูกต้องยกระดับทุกคน มีการจดจำกันว่าพระเจ้ากินผลไม้ของคนพื้นเมือง จิตสำนึกของคนเราก็ก้าวด้วยเช่นกันว่า การให้ทานจะให้แก่คนจนเสมอไม่ใช่คนรวย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็ต้องทำทั้งหมดนี้ ลูกจำเป็นต้องมีพลังโยคะในสิ่งนี้ซึ่งพวกเขาสามารถถูกดึงดูดได้ พลังโยคะขาดหายไปเพราะมีสำนึกของร่างกาย ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเองว่า ฉันจดจำพ่อมากแค่ไหน? ฉันติดกับอยู่ในสิ่งใดหรือไม่? ฉันควรจะมีสภาพเช่นนั้นที่ฉันจะไม่ถูกดึงเมื่อฉันเห็นใคร คำสั่งของบาบา คือ อย่าได้กลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้องชายของลูก ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือพี่น้องชาย ลูกต้องละทิ้งศาสนาทั้งหมดทางร่างกาย หากลูกจดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้ายจะมีการลงโทษ ลูกต้องทำให้สภาพของลูกเข้มแข็งและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ภายในลูกต้องเข้าใจว่าเมื่อลูกได้สร้างสภาพเช่นนั้นแล้วเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับสถานภาพได้ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ยังมิงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ หากลูกมีพลัง พวกเขาจะถูกดึงดูด มีสนิมมากมายของหลายต่อหลายชาติ ลูกๆบราห์มินควรจะมีความคิดเห็นเหล่านี้ ทุกดวงวิญญาณต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้สิ่งนี้แต่นั้นเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ลูกต้องตรวจสอบตนเอง เช่นเดียวกับที่บาบาไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องคิดถึงเกี่ยวกับความไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกดวงวิญญาณ เหตุใดท่านไม่มีความรักก่อนหน้านี้? เพราะลูกมีข้อบกพร่อง เหตุใดท่านจะรักดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เล่า? เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องกลับมาารักอย่างแน่นอน บาบาน่ารัก ท่านดึงดูดลูกๆเป็นอย่างมาก ในแต่ละวันเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ก็จะมี

แรงดึงดูดที่มากขึ้น บาบาก็จะดึงดูดอย่างมาก ท่านจะดึงดูดลูกอย่างมากที่ลูกจะไม่สามารถแม้กระทั่งอยู่ที่นี้ได้ สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก หากลูกเฝ้าแต่มองดูพ่อที่นี้ต่อไปแล้วลูกก็จะเข้าใจ โอเค,เวลานี้ฉันกำลังจะไปและพบกับบามา ลูกจะไม่มีความต้องการที่จะแยกจากบามาเช่นนั้น พ่อก็ถูกดึงดูดด้วยลูกๆ นี่เป็นความมหัศจรรย์ของลูกคนนี้ เธอทำงานรับใช้ที่ดีมาก ใช่,มีข้อบกพร่องบางอย่างเช่นกัน แต่ถึงอย่างไรเธอก็ทำงานรับใช้ที่ดีมากในเวลาที่ต้องการตามสภาพของเธอ ดูเหมือนว่าเธอจะไม่เหมือนใครบางคนที่ทำให้ความทุกข์กับใคร ใช่,หากมีความเจ็บป่วย ฯลฯ นั่นก็คือความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกเอง ลูกสามารถเข้าใจได้เช่นกันว่า ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้, สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ แม้ว่าผู้นี้จะเป็นพาหนะแต่ก็ต้องทนต่อความทุกข์ทรมานของกรรมจนถึงเวลาสุดท้าย ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้พรพิเศษแก่เขา เขาก็ต้องทำความเพียรพยายามของเขาเองเช่นกัน ใช่ เขาได้ให้พาหนะของเขาและดังนั้นพ่อก็จะให้รางวัลแก่เขา ดูซิว่าผู้เป็นแม่ทั้งหลายที่อยู่ในบ่วงพันธะมาที่นี้ได้อย่างไร พวกเธอปลดปล่อยตนเองอย่างมีศิลปะวิธีและมาที่นี้ พวกเธอมีความรักอย่างมากมาย ไม่มีใครอื่นมีความรักมากเช่นนั้น มีหลายคนที่ไม่มีความรักใดๆเลย ไม่มีความรักของคนอื่นที่จะเปรียบเทียบกับความรักของผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ อย่าได้คิดว่าโยคะของพวกเธอ นั้นจะน้อยกว่าด้วยเช่นกัน พวกเธอร้องไห้อย่างมากในการจดจำระลึกถึง บามา โอ้ บามา! เมื่อไรฉันจะได้พบกับท่าน? บามา ผู้เดียวผู้ที่กำลังทำให้ฉันกลายเป็นนายของโลก ฉันจะพบกับท่านได้อย่างไร? มีผู้หญิงที่อยู่ในบ่วงพันธะเช่นนั้นที่เฝ้าแต่หลั่งน้ำตาของความรัก เหล่านั้นไม่ใช่ น้ำตาของความทุกข์ น้ำตาเหล่านั้นกลายเป็นไข่มุกของความรัก ดังนั้นโยคะของผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะจึงไม่ใช่เรื่องเล็กๆเลย พวกเขาโหยหาอย่างยิ่งในการจดจำระลึกถึง: โอ้ บามา! เมื่อไหร่ที่ฉันจะได้พบท่านบามาผู้ที่จัดความทุกข์ทั้งหมด? พ่อพูดว่า นานเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับพลัง ถึงแม้ว่าลูกบางคนจะอยู่ในบ่วงพันธะและไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ก็ตาม แนนอนที่พวกเขาได้รับพลังโยคะอย่างมากมาจากการจดจำระลึกถึงของพวกเขานั่นเอง ทุกสิ่งลูกหลอมรวมในการจดจำระลึกถึง พวกเขาคงอยู่อย่างสิ้นหวัง บามา, เมื่อไหร่ฉันจะมีโอกาสได้พบกับท่าน? พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปในแต่ละวัน ลูกก็就会被ดึงดูดอย่างแรงมาก แม้แต่ขณะที่อาบน้ำและทำทุกสิ่ง ลูกก็อยู่ในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่นำเสนอที่สิ้นหวังก็จะเฝ้าแต่ถามว่า เมื่อไรวันนั้นจะมาถึงเมื่อบ่วงพันธะเหล่านี้จะจบสิ้นลง? บามา ลูกๆของฉันกำลังทำให้ฉันเป็นทุกข์ ฉันควรจะทำอย่างไร? ฉันจะดีลูกได้หรือไม่? จะเป็นการสะสมบาปเนื่องจากสิ่งนั้นหรือไม่? พ่อพูดว่า เด็กๆ ทุกวันนี้เป็นเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อใครบางคนทุกข์ทรมานโดยสามีนั่นเอง เธอจะรู้สึกอยู่ภายในว่า เมื่อไรฉันจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะนี้ที่ฉันจะได้พบกับบามา? บามา,ฉันมีบ่วงพันธะที่รุนแรงมาก ลูกควรจะทำอย่างไร? ฉันจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะกับสามีของฉันเมื่อใด? เธอเพียงแค่พูดว่า “บามา บามา!” ต่อไป บามาถูกดึง ผู้เป็นแม่ที่นำเสนออดทนอย่างมาก บามาได้ให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบ่วงพันธะเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้นลง อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. กลายเป็นผู้ที่น่ารักอย่างมากที่พอจะถูกตื๊งตูดด้วยลูก ให้ความสุขแก่ทุกคน จดจำพ่อดีด้วยความรักอย่างมาก

คติพจน์: เมื่อมีความสมดุลของงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเอง ลูกจะประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณสอนลูกถึงบทเรียน “ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ” ความเพียรพยายามของลูกคือการละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่าง
- คำถาม:** ความเจ็บป่วยแรกที่ปรากฏขึ้นเมื่อลูกได้กลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างคืออะไร?
- คำตอบ:** ความเจ็บป่วยของการติดกับในรูปและนามของใครบางคน ความเจ็บป่วยนี้ทำให้ลูกมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่ควรที่จะมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูก ละทิ้งความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายและจดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อกำลังแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะปลดปล่อยตนเองจากชีวิตของบ่วงพันธะ และได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือการศึกษาลำเรียนของลูก

โอม ซานติ พ่อทางจิตพูดว่าลูกควรมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือลูกควรนั่งในสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกควรจะทำอะไร? จดจำพ่อ ลูกไม่ควรจะจดจำใครนอกจากพ่อ เมื่อลูกนั้นได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ, ลูกก็ควรจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและพูดว่า ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่ละทั้งจิตสำนึกของร่างกาย เป็นเวลาครึ่งวงจรถูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง และเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกต้องอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองและยุคเงิน, ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกตระหนักว่า นั่นคือดวงวิญญาณ เวลานั้นร่างกายนี้ได้แก่ลงและเวลานี้ฉันต้องละทิ้งร่างนี้ ฉันกำลังจะเปลี่ยนร่าง(ตัวอย่างของงู) ลูกก็ละทิ้งร่างเก่าด้วยเช่นกันและเข้าไปในร่างใหม่ เหตุนี้เองในเวลานี้ลูกต้องกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อ, ผู้เดียวผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ ท่านไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่าง ถึงแม้ว่าท่านมาเพียงครั้งเดียว ท่านก็ไม่ได้กลายเป็นผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง เพราะนี่คือร่างที่ไม่ได้เป็นของท่านซึ่งท่านได้ยึดมาใช้ ท่านไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างนี้ ผู้เดียวที่ยึดร่างนี้มาใช้ไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างเลย ท่านรู้ว่าร่างกายนั้นต้องมีการละทิ้ง พ่ออธิบายว่า เป็นพ่อผู้ที่มาและทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ ลูกเคยสโตประธานและเวลาลูกกลับมาโตประธาน เวลานี้เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์พ่อสอนลูกให้มียโอะกะกับพ่อ เป็นการดีกว่าที่จะใช้คำว่า “การจดจำระลึกถึง” แทนคำว่า “โยคะ” พ่อสอนการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ลูกจดจำพ่อของพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ต้องจดจำพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำ เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นลูกๆ ก็กลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคนและกลับมาที่มีกิเลส ไม่เช่นนั้นแล้วลูกทั้งหมดก็เคยปราศจากกิเลส และแล้วขณะที่กลับชาติมาเกิดใหม่ ลูกก็ได้กลับมาที่มีกิเลส พ่อได้อธิบายแล้วว่าความรู้อะไรและความเลื่อมใสศรัทธาอะไร ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดงเมื่อกิเลสทั้งห้าในรูปของราวันเริ่มขึ้น เป็นในบาร์ตที่อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันได้รับการจดจำ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะอาณาจักรของรามคงอยู่มาเป็นเวลานานแค่ไหน และอาณาจักรของราวันคงอยู่มาเป็นเวลานานแค่ไหน ในเวลานี้ทั้งหมดโตประธาน, ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาเกิดมาด้วยกิเลส และเหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าโลกที่มีกิเลส มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างกลางวันและกลางคืน ระหว่างโลกใหม่และโลกเก่า มีเพียงบาร์ตเท่านั้นในโลกใหม่ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้เท่ากับดินแดนของบาร์ต และไม่มีดินแดนอื่นใดที่ไม่บริสุทธิ์เท่ากับดินแดนของบาร์ต ที่ซึ่งบริสุทธิ์แล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกรู้ว่าเหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ และแล้วในขณะที่กลับมาใช้ชาติมาเกิดใหม่พวกเขาก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคือผู้ที่ใช้จำนวนชาติเกิดมากที่สุด พ่ออธิบายว่าพ่อมาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆ ชาติเกิดของผู้นี้ เป็นเมื่อคนแรกนี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดของเขาครบสมบูรณ์และอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของเขาที่พ่อได้เข้ามาในตัวเขา มีตรีมูรติด้วยเช่นกัน: บราห์มา วิษณุและชางกา อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้สิ่งนี้เพราะพวกเขาโตประธาน มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับประวัติชีวิตของใครในบรรดาพวกเขาเหล่านั้น ผู้คนกราบไหว้บูชาพวกเขา แต่ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มงาย ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืนของบราห์มิน และยุคทองและยุคเงินเรียกว่ากลางวันของบราห์มิน เวลานั้นบราห์มาคือพ่อของปวงประชาและดังนั้นแน่นอนต้องมีลูกๆ ด้วยเช่นกัน ได้เคยอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่ามีสกุลของบราห์มิน, ไม่ใช่ราชวงศ์ บราห์มินคือจุลได้มีการวาดภาพให้เห็นด้วยเช่นกัน และแล้วมีชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่สอนลูก ท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีความโอฟารตระการตาและการแสดงอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีภาพลักษณ์มากมายและมีวัดอยู่มากมาย พวกเขาสร้างไฟ

บุชายัญ, ทำทาปาเซีย, ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะบรรลุถึงพระเจ้าด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ใครที่จะบรรลุถึงท่าน? ผู้ที่มาก่อนเป็นคนแรกคือผู้ที่เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาก่อนเป็นอันดับแรก บราห์มินที่กลายเป็นเทพคือผู้ที่กลายเป็นราชา ราชีนี และปวงประชา เคยมีศาสนาเทพสูงสุดของผู้ที่มีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ 16 องค์เต็ม และผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และไม่ก้าวร้าวรุนแรง เคยมีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดเมื่อมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวในบารัต พ่อเดือนลูกว่าก่อนอื่นใดลูกคือผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาตเกิด มีเพียง 84 ชาตเกิดเท่านั้น แต่พวกเขาพูดว่ามี 8.4 ล้านชาตเกิด พวกเขาบอกว่าช่วงเวลาของทุกๆ วงจรนั้นหลายแสนปี พ่อพูดว่าละครนี้คือ 5000 ปี ดังนั้นนี่คือความรู้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่ออื่นมีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด แม้กระทั่งในขณะที่เป็นของพ่อที่มีขีดจำกัดพวกเขาก็จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพวกเขากลับมาไม่มีความสุข ในขณะที่กลับชาติมาเกิดใหม่ โลกก็กลับมาเก่าและตโมประธาน และแล้วพ่อก็มา การหลุดพ้นในชีวิตนั้นได้รับในหนึ่งวินาที สิ่งนี้ให้มาโดยผู้ใด? โดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แนนอนที่ทุกคนมีชีวิตอยู่ในบ่วงพันธะ ลูกไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกศึกษาความรู้นี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ความรู้นี้เป็นเพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้น ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาจึงลืมนึกว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ และพวกเขาพูดว่า ฉันคือรัฐมนตรีนั่น รัฐมนตรีนี่ ฉันเป็นคนนั้นคนนี้ ในความเป็นจริงพวกเขาเป็นเพียงดวงวิญญาณ พวกเขาลืมนึกว่าดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขาเองในร่างกายของนายหรือนาง ในความเป็นจริง เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยร่างกาย บางคนกลายเป็นสิ่งหนึ่ง และคนอื่นก็กลายเป็นสิ่งอื่น พ่ออธิบายว่า เวลาในโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนไปและจะกลับมาใหม่ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องซ้ำรอยอย่างแนนอน โลกใหม่นั้นสโตประธาน เมื่อบ้านใหม่, ก็กล่าวว่าสโตประธาน และเมื่อบ้านเก่าและเริ่มเสื่อมโทรมก็จะกล่าวว่าตโมประธาน ลูกต้องเข้าใจความรู้ของการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และวงจรโลกเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียน นี่ไม่ใช่ความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการศึกษาล่าเรียน เพราะไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เฝ้าแต่ศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ที่นี้โลกต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ดังนั้นพ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ใครที่จะสอนความรู้ทางจิต? นั่นคือจิตวิญญาณสูงสุด นั่นคือพ่อสูงสุดผู้ที่สอนความรู้ นั้น ท่านเป็นของทุกคน พ่อทางร่างไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด พ่อเหนือโลกที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ผู้คนจดจำพ่อและพูดว่า โอ้พระเจ้า! โอ้ศิว! อันที่จริงแล้วท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น แต่พวกเขาได้ให้ชื่อกับท่านมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการขยายตัวอย่างมากของความเลื่อมใสศรัทธาในทุกหนแห่ง ทั้งหมดนั้นคือแนวทางของมนุษย์ ในเวลานี้มนุษย์ต้องการคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าคือศรีมัท ลูกประกาศของศรีศรี 108 ลูกสร้างขึ้นมา ได้มีการสร้างลูกประกาศนี้ของผู้ที่เป็นของหนทางของการครองเรือน ในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ลงบันไดมาและกลับมัลมละลาย เมื่อสติปัญญาของผู้คนกลับมัลมละลายพวกเขาก็สิ้นเนื้อประดาตัว ผู้ที่เคยมั่งคั่ง 100 % เวลานี้ได้กลับมัลมละลาย มีลือค้อยบนสติปัญญาของเขา ใครที่วางลือคเหล่านั้นกับพวกเขา? เหล่านั้นเป็นลือคีย์ที่ห่อหุ้มแล้ว ไม่มีดินแดนอื่นที่เป็นอันดับหนึ่งเท่ากับดินแดนของบารัต มีการยกย่องบารัตมากมาย บารัตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับผู้คนของทุกศาสนา อย่างไรก็ตาม ตามละครก็ตะก็ถูกทำให้ผิดพลาด ความผิดพลาดนี้โดยบารัตและทั้งโลก ก็ตะมีความผิดพลาดโดยผู้คนของบารัต ด้วยความรู้ของกิตะที่พ่อได้สร้างโลกใหม่และให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน บารัตเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุดและมั่งคั่งที่สุดในบรรดาทั้งหมดและจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ต้นไม้ไม่กลับหัว เมล็ดของต้นไม้อยู่ด้านบน ท่านเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งต้นไม้ด้วยเช่นกัน ท่านนำลาดิจของดาวพฤษมา พ่ออธิบายว่า เมื่อพ่อเจ้าแห่งต้นไม้มา ลาดิจของดาวพฤษนั้นก็มาอยู่เหนือบารัต และบารัตก็กลับมาสูงส่งและแล้วเมื่อราวันมาลาดิจของราหูกัมา และแล้วสภาพของบารัตเป็นเช่นไร? ที่นั่นลูกมีช่วงอายุที่ยืนยาวเพราะลูกบริสุทธิ์ ภายในครึ่งวงจรลูกใช้ 21 ชาตเกิด และแล้วอีกครั้งหนึ่งของวงจร, ด้วยการข้องแวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส, ช่วงชีวิตของลูกก็กลับมาสั้นลง และลูกก็ใช้ 63 ชาตเกิด เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูกต้องกลับมาสโตประธาน ดังนั้นจงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในเวลานี้ผู้คนของทุกศาสนาตโมประธาน ลูกสามารถให้ความรู้แก่ทุกคน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องชาย เพราะเราดวงวิญญาณคือลูกของพ่อผู้เดียว พวกเขาทั้งหมดพูดว่าฮินดูและมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ดวงวิญญาณพูดว่า สิ่งนั้นลูกต้อง มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นของพี่น้องทั้งหมด บาบาที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่ต้องให้มรดก ท่านมาในบารัตเท่านั้น ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาแต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อไหร่ การบราของลูกอยู่กับกิเลสทั้งห้า ตัณหาราคะคือศัตรูตัวแรกของลูก ผู้คนเฝ้าราวัน พวกเขาไม่รู้วาระวันคือใคร และทำไมพวกเขาจึงเฝ้าราวัน ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาลูกก็ตกลงมาเรื่อยๆและกลับมา

ไม่บริสุทธิ์ ในด้านหนึ่งพวกเขาจดจำชีพบาบาและกราบไหว้บูชาท่าน และอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการเข้ามาในการควงหมุนของมายาลูกก็ได้ประณามผู้เดียวผู้ที่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้นำพ่อไปสู่การเกิดนับไม่ถ้วน ลูกได้นำพ่อเข้าไปอยู่ในทุกองู สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย ลูกนั้นได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปเช่นนั้นด้วยการประณามพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการอวดอ้างของราวัน ลูกเข้าใจว่าในเวลาหนึ่งทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ใครคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน? ผู้เดียวผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะคือบาบาของทุกคน ราวันไม่สามารถเรียกว่า“บาบา”ได้ ก็เลสทั้งห้ามีอยู่ในทุกคน พวกเขาเกิดมาด้วยกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกได้ว่าตกต่ำ เหล่าเทพเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้ทุกคนมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเทพเดียวกันเหล่านั้นก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า นั่นคือความผิด ก่อนอื่นใจจะมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ในเวลานี้ ฉัน,ดวงวิญญาณเป็นของสกุลบราห์มิน และแล้วฉันจะไปสู่สกุลเทพ สกุลบราห์มินนี้คือสกุลที่สูงส่งที่สุด ไม่มีราชวงศ์ของบราห์มิน จุกเป็นตัวแทนของบราห์มิน ลูกคือบราห์มิน ชีพบาบาอยู่เหนือทุกคน พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายในบารัต แต่พวกเขาไม่ได้แสดงจุกของบราห์มิน และพวกเขาไม่ได้แสดงพ่อของบราห์มิน พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของตรีมูรติเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วตราสัญลักษณ์ของบารัตก็ควรจะเป็นตรีมูรติชีวา เวลาเป็นคือป่าของหนาม เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำตราสัญลักษณ์ที่เป็นสัตว์ป่า ภายใต้สิ่งนั้นพวกเขาก็ได้เขียนว่า “ชียชนะในสัจจะ” ได้มีการแสดงให้เห็นถึงยุคทองว่าสิงโตและแกะดื่มน้ำด้วยกันจากบ่อเดียวกัน “ชียชนะในสัจจะ” หมายถึงการได้รับชียชนะเหนือความหลอกลวง ในเวลานั้นทุกคนที่นั่นมีชีวิตรอยู่ด้วยกันเหมือนน่านมและน้ำตาล พวกเขาไม่ได้เป็นเหมือนน้ำเค็ม ในอาณาจักรของราวันผู้คนกลายเป็นเหมือนน้ำเค็ม ในขณะที่อาณาจักรของรามทุกคนมีชีวิตรอยู่ด้วยกันเหมือนน่านมและน้ำตาล โลกนี้เรียกว่าเป็นป่าหนาม หนามอันดับหนึ่งที่พวกเขาได้ทิ่มแทงกันและกันคือกิเลสของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก มันทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ ชื่อที่แท้จริงคืออาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่าจได้ได้รับชียชนะเหนือกิเลสทั้งห้าเหล่านี้และกลายเป็นผู้เอาชนะโลก กลับมาปราศจากกิเลสในชาติเกิดสุดท้ายนี้ เวลาที่ลูกกลับมาโตมโประธานและไม่บริสุทธิ์ และลูกต้องกลับมาสโตมโประธานและบริสุทธิ์อีกครั้ง แม่น้ำคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกสามารถทำความสะอาดร่างกายของลูกจากสิ่งสกปรกทั้งหลายด้วยน้ำที่ลูกมีที่บ้านเช่นกัน แต่ลูกไม่สามารถทำความสะอาดดวงวิญญาณด้วยสิ่งนั้น มีกูรูนับไม่ถ้วนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีสัตกูรเดียวเท่านั้น ผู้ที่ให้การหลุดพ้น ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และเป็นสัตกูรสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสโตมโประธาน อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อ ฝึกฝนที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. มีชีวิตรอยู่ด้วยกันเหมือนกับน่านมและน้ำตาล ได้รับชียชนะเหนือกิเลสในช่วงชาติเกิดสุดท้ายนี้และกลายเป็นผู้เอาชนะโลก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่มีประสบการณ์ และทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับความสุขออย่างสม่ำเสมอ โดยการอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ เมื่อลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ ลูกจะปลอดภัยจากมายาอย่างสม่ำเสมอ มายาไม่สามารถมาภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองได้ เมื่อลูกอยู่ห่างไกลจากการทำงานหนัก ลูกจึงอยู่อย่างมีความสุขโดยอัตโนมัติ เพราะการทำงานหนักจะไม่ปล่อยให้ลูกมีความสุขสันต์ ดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้นที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองยังคงอยู่ในความสุขสันต์แม้ขณะศึกษาการศึกษาที่สูงเช่นนั้น เพราะพวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขาจะได้รับชียชนะในทุกวงจรและพวกเขาได้สอบผ่านเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นจงอยู่ในความสุขสันต์อย่างสม่ำเสมอและให้สาสน์แก่ผู้อื่นที่จะอยู่อย่างมีความสุขสันต์ต่อไป นี่คือการรับใช้ที่ลูกต้องทำ

คติพจน์: ผู้ที่ไม่รู้จักความลับ (ราช-raaz) ของละครจะขุนม้าไม่พอใจ (นาราซ - naraaz)

***** โอม ขานดี *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้ดวงตาที่มีอารยธรรมแก่ลูก ลูกได้รับตาที่สามของความรู้แล้วและดังนั้น ดวงตาของลูกไม่ควรจะเป็นเช่นอาชญากร

คำถาม: ศรีมัทโคที่เพื่อให้แก่ลูกเพื่อการสละทิ้งอย่างไร้ขีดจำกัด?

คำตอบ: ศรีมัทของพ่อคือ ลูกต้องนำเอาโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากนรกนี้และขวนขวายและจดจำสวรรค์ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงละทิ้งนรกจากสติปัญญาของลูก นรกคือโลกเก่า สติปัญญาของลูก ต้องลืมโลกเก่า ไม่ใช่ว่าลูกละทิ้งบ้านที่มีขีดจำกัดหลังหนึ่งและไปสู่อำนาจที่มีขีดจำกัดอีกหลังหนึ่ง ลูกมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูก ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งและกลับบ้าน

โอม ซานติ พระเจ้าชีวาพูด ไม่มีชื่อของใครอื่นที่ลูกกล่าวถึง แม้กระทั่งชื่อของผู้อื่น(บราห์มา)ก็ไม่ได้มีการกล่าวถึง พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นท่านจะมาที่นี่เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่นี่ มีคำกล่าวว่า พระเจ้าชีวาพูดไม่ใช่พระเจ้ากฤษณะพูด เมื่อลูกนั้นมีเข็มกลัดติดหน้าอกลูกต้องเข็มนี้ อธิบายอย่างแน่นอน ความลับทั้งหมดของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแสดงไว้ในเข็มกลัดนี้ เข็มกลัดนี้ไม่ยิ่งหย่อนเลย เป็นเรื่องของสัญญาณ ลูกทั้งหมดคือผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก “ตามลำดับ” จะมีการกล่าวถึงอย่างแน่นอน มีบางคนที่ไม่สามารถอธิบายความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างได้เลย ดังนั้นพวกเขาก็จะไม่เรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาที่สโตประธาน มีสติปัญญาที่สโตประธาน สติปัญญาที่รโซ แล้วก็สติปัญญาที่ตโม ความเข้าใจของเราเป็นเช่นไรสมญาที่เราได้รับก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่มีสติปัญญาที่สโตประธาน ผู้ที่มีสติปัญญาที่รโซ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีการบอกสิ่งนี้แก่ลูกที่ลูกจะท้อแท้หมดกำลังใจ สิ่งนี้ตามลำดับกันไป คุณค่าของผู้ที่ชั้นหนึ่งนั้นดีมาก เวลาลูกได้พบกับสัจธรรมที่แท้จริงแล้ว เวลาลูกรู้ว่าลูกได้พบสัจธรรมแล้วและท่านทำให้ลูกจริงแท้อย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพมีความจริงแท้และแล้วพวกเขาก็ไปสู่นทางบาปและกลับมาไม่จริงแท้ มีเพียงลูกเหล่าเทพเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในยุคทอง ไม่มีใครอื่นที่นั่น บางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขามีคำถามว่า สิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร? นี่ก็เป็นเพราะพวกเขาไม่มีความรู้ เวลาลูกๆ รู้ว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลาลูกรู้เกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้าง และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างอย่างถูกต้องแม่นยำ บางสิ่งที่อยู่เหนือรูปและนามก็ไม่สามารถแม้กระทั่งจะมองเห็นได้ ท้องฟ้าคือพื้นที่ว่างเปล่าแต่ลูกสามารถรู้สึกว่ามันคือท้องฟ้า ลูกมีความรู้นั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก ลูกต้องเขียนลงไปด้วยเช่นกันว่า ที่นี้ลูกสามารถได้รับความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง มีคติพจน์เช่นนั้นอยู่มากมาย ในแต่ละวันประเด็นใหม่ๆและคติพจน์ใหม่ๆก็ปรากฏขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าลูกต้องมีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างอย่างแน่นอน และแล้วลูกก็หยุดที่จะเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า จากการเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก ลูกคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าที่นี้แต่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก เป็นมนุษย์ที่ต้องรู้สิ่งนี้ สัตว์จะไม่รู้สิ่งนี้ เป็นมนุษย์ผู้ที่สูงที่สุดและเป็นมนุษย์ที่ต่อมากลายเป็นผู้ที่ต่ำสุด ในเวลานี้ไม่มีมนุษย์คนไหนที่มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง สติปัญญาของพวกเขาก็ปิดล็อกอย่างสมบูรณ์ด้วยแม่กุญแจที่ห่อหุ้มไว้แล้ว ลูกรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ที่ลูกมาหาพ่อเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกอยู่ในความบริสุทธิ์ 100% มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความเจริญรุ่งเรือง ลูกได้รับพรแล้ว อย่างไรก็ตามคำพูดเหล่านี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ด้วยการศึกษานี้ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน กุมารและกุมารีไปที่โรงเรียนเพื่อศึกษาเล่าเรียน เพราะพวกเขายู่ด้วยกันพวกเขาก็เสียคนอย่างมาก เพราะดวงตาเป็นเช่นอาชญากร เพราะการมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากรพวกเขาก็สวมผ้าคลุมหน้า ไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดที่นั่น(ในสัจย) และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องสวมผ้าคลุมหน้า ลูกเคยเห็นลักษมีหรือนารายณ์อยู่หลังผ้าคลุมหน้าไหม? ที่นั่นไม่มีใครแม้แต่ที่จะมีความคิดที่สกปรกเช่นนั้น ที่นี้คืออาณาจักรของราวัน ดวงตาเหล่านี้เลวร้ายมาก พ่อมาและให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูก เป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินทุกสิ่ง พูดทุกสิ่ง และทำทุกสิ่ง เวลาลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลง เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาเสื่อมเสียและเป็นบาป ผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเปลี่ยนแปลงดวงตาที่เป็นอาชญากรเหล่านั้น เป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรมด้วยความรู้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับความรู้นี้ ความรู้นี้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ พ่อพูดว่า พระเวท อุปนิษัต และคัมภีร์ ฯลฯ เป็นของ

หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่สามารถพบพ้อได้ด้วยการทำทาปาเซีย การสวดมนต์ การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่คงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวงจร เวลานั้นลูกๆต้องให้สาสน์นี้กับทุกคน มาและเราจะให้ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ท่าน เราจะบอกท่านเกี่ยวกับชีวประวัติของพ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุด มนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่งนี้เลย เหล่านี้คือคำพูดหลัก เข้ามาพื่อน้องหญิงชาย มาและรับฟังความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง มาและศึกษาสิ่งนี้และนี่คือสิ่งที่ท่านจะกลายเป็น ด้วยการรับความรู้นี้และโดยการเข้าใจวงจรท่านจะสามารถกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่เป็นผู้ปกครองยุคทองได้ ลักษณะและนารายณ์ได้กลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการศึกษานี้ ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการศึกษาเช่นกัน ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้มีผลกระทบอย่างยิ่ง พ่อมาในบาร์ต เหตุใดท่านจะมาในดินแดนอื่น? พ่อคือศัลยแพทย์ที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นท่านจะมาในดินแดนที่คงอยู่เสมออย่างแน่นอน แผ่นดินที่พระเจ้าได้วางเท้าของท่านจะไม่มีวันถูกทำลาย บาร์ตนี้คงอยู่เพื่อเหล่าเทพ เป็นเพียงแค่บาร์ตนั้นได้เปลี่ยนไป อย่างไรก็ตามบาร์ตคือดินแดนแห่งสัจจะและเป็นบาร์ตที่ได้กลายเป็นดินแดนของความหลอกลวง คือบาร์ตเท่านั้นที่มีบทบาทรอบด้าน ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ของดินแดนอื่นๆ พระเจ้าผู้เป็นสัจจะมาและสร้างดินแดนแห่งสัจจะด้วยตัวท่านเองและแล้วราวันก็ทำให้ดินแดนนี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง และแล้วก็ไม่มีแม้แต่เมล็ดพันธุ์แห่งสัจจะเมล็ดเดียวที่หลงเหลืออยู่และเหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถพบครูที่จริงแท้ได้ ผู้คนเหล่านั้นคือชนยาสซีและสาวกของพวกเขาคือผู้ครองเรือน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเรียกว่าเป็นสาวกได้อย่างไร เวลานั้นพ่อเองพูดว่า ลูกๆจงกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นเทพ ชนยาสซีไม่ใช่ผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเกิดมากับผู้ที่ซ่องแะในกิเลสซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้ว่าบางคนจะถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดก็ตาม มีผู้คนมากมายที่เป็นเช่นนั้น มีผู้คนมากมายเป็นเช่นนั้นในต่างประเทศและแล้วพวกเขาก็แต่งงานเมื่อพวกเขาแก่ชราเพื่อที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่ และแล้วเมื่อพวกเขาตายเขาก็ทิ้งสมบัติบางส่วนให้กับเธอและสมบัติที่เหลือก็ไปทำบุญ ที่นี้พวกเขามีความผูกพันยึดมั่นอย่างมากกับลูกของพวกเขา หลังจากอายุ 60 ปีพวกเขาก็ยกทุกอย่างให้กับลูกๆของเขา แล้วพวกเขาก็จับตาดูลูกๆของพวกเขาเพื่อจะดูว่าทุกอย่างได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ในกรณีที่เขาไม่อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามลูกๆในทุกวันนี้พูดว่า เป็นสิ่งดีที่พ่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่างน้อยตอนนี้ฉันก็มีบุญแะ “แม้กระทั่งในขณะที่พ่อแม่วัยมีชีวิตอยู่ ลูกๆก็ทำลายทุกอย่าง” และแล้วพวกเขาก็บอกพ่อของพวกเขาว่า “ออกไปจากที่นี่!” พ่ออธิบายว่า จงเขียนที่นิทรรศการว่า พื่อน้องหญิงชายจงมาและรับฟังความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ด้วยการมีความรู้ของวงจรโลกนี้ท่านจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี เหล่าเทพเป็นผู้ปกครองโลก บาบานี้ก็ได้ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกๆ เวลานั้นพ่อพูดว่า นี่คือตอนสิ้นสุดของชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆชาติเกิด พ่อเข้ามาในผู้นี้เท่านั้น ตรงข้ามกับบราห์มาคือวิษณุ ทำไมจึงได้แสดงให้เห็นวิษณุที่มีสี่แขน? สองแขนเป็นของผู้ชายและสองแขนเป็นของผู้หญิง ไม่สามารถมีมนุษย์ใดที่มีสี่แขนที่นี้ เป็นเพียงแค่คำอธิบายว่าวิษณุหมายถึงลักษณะและนารายณ์ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงบราห์มาด้วยสี่แขน สองแขนของบราห์มาและสองแขนของสร้อยสวตี ทั้งสองคือผู้สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ว่าลูกมีการสละละทิ้งและไปยังสถานที่อื่น ไม่เลย พ่อพูดว่า ในขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องละทิ้งนรกจากสติปัญญาของลูก ลืมนรกและจดจำสวรรค์ด้วยสติปัญญาของลูก นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากนรกและชวานรกและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับเหล่าเทพผู้เป็นชาวสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนว่าพวกเขาจะสอบผ่านและกลายเป็นเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นผู้คนก็มีกูรูเมื่อพวกเขาไปถึงสภาพของการปลดเกษียณ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในสภาพของการปลดเกษียณของเขาด้วย เมื่อเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พระเจ้าพูดว่า พ่อเข้ามาในเขาในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้เล่นบทบาทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบเท่านั้น เพราะเขาต้องไปเป็นอันดับหนึ่ง บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา พวกเขาแสดงให้เห็นว่าทั้งสองมีสี่แขน มีปัญชียอยู่ บราห์มาและสร้อยสวตีแล้วก็กลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ลักษณะและนารายณ์แล้วก็กลายเป็นบราห์มาและสร้อยสวตี ลูกๆได้แสดงปัญชียนี้อย่างรวดเร็ว วิษณุหมายถึงลักษณะและนารายณ์ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดและแล้วก็ได้กลายเป็นสร้อยสวตีและบราห์มาที่ธรรมดานี้ ต่อมาภายหลังที่บาบาให้ชื่อเขาว่าบราห์มา อย่างไรก็ตามใครคือพ่อของบราห์มา? ก็จะมีการพูดว่าชีพบาบาอย่างแน่นอน เขาถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร? เขาได้ถูกนำมาเลี้ยงดู พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้และดังนั้นลูกควรเขียนว่า พระเจ้าชีวาพูด พ่อเข้ามาในบราห์มาผู้ที่ไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง พ่อเข้ามาในตัวเขาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในเขาเมื่อเขาอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณของเขา พ่อมาเมื่อทั้งโลกกลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์ นี่เป็นคำอธิบายที่ง่ายดายอย่างมาก ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยมีกูรูเมื่ออายุ 60 ปี เดียวนี้พวกเขาก็มีกูรูตั้งแต่เกิด พวกเขาเรียนรู้สิ่งนี้จากชาวคริสเตียน โอ้! แต่มีความจำเป็นอะไรหรือที่จะต้องมีกูรูในวัยเด็ก? พวกเขาเชื่อว่าหากเด็กตายในวัยทารกของเขาแล้วเขาก็จะได้รับการหลุดพ้น พ่ออธิบายว่าไม่มีใครสามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่นี้ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมากในเวลานี้และท่านก็ทำให้ลูกสูงส่งด้วยเช่นกัน ในหนทางของความ

เลื่อมใสศรัทธาลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ มันคืออาณาจักรของราวัน และแล้วโลกที่มีกิเลสก็เริ่มขึ้น ลูกทั้งหมดเคยมีกูรู ผู้นี้เองก็พูดว่า พ่อเคยมีกูรูมากมาย พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพระเจ้าที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับทุกคน โชีพของความเลื่อมใสศรัทธากลายเป็นชีพที่แข็งแกร่งมากด้วยเช่นกัน โชีพบางอันหนาและบางอันก็บางมาก เมื่อจะต้องมีการยกบางสิ่งที่หนัก พวกเขาผลักสิ่งนั้นด้วยชีพหนาแล้วก็ยกขึ้น เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ บางคนจะมารวดเร็วและรับฟังลูก และพวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้อื่นไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกปิดของลูกประจำก็ถูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ผู้คนหมั่นลูกปิดของลูกประจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแต่พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเลย กูรูของพวกเขาขอให้พวกเขาหมั่นลูกปิดของลูกประจำไปเรื่อยๆ พวกเขาเพียงแค่ท่องชื่อ “ราม ราม” เช่นเดียวกับการเล่นฮาร์โมนีเยม(ออร์แกนเล็ก) เสียงของฮาร์โมนีเยมนั้นอ่อนหวานมาก แต่ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาไม่รู้สิ่งใดว่ารามคือใครหรือกฤษณะคือใครหรือพวกเขามามาเมื่อไหร่ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นกฤษณะในยุคทองแดง ใครสอนสิ่งนั้นกับพวกเขา? กูรูทั้งหลาย! ถ้ากฤษณะเข้ามาในยุคทองแดงแล้วจะตามมาด้วยยุคเหล็กได้อย่างไร และพวกเขากลับมาทำไม ประธานได้อย่างไร? พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในยุคบรรจบพบกันเพื่อทำให้ผู้ที่โตมโประธานกลับมาสโตประธาน ลูกกลายเป็นผู้มีศรัทธาที่มั่งคั่งเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า ผู้ที่จะกลายเป็นดอกไม้จากหนามจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะพูดว่า นี่คือสัจจะอย่างแน่นอน ผู้คนบางคนก็เข้าใจอย่างดีมากและพูดกับลูกว่า “คุณอธิบายได้ดีมาก เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดก็ถูกต้องด้วยเช่นกัน” พ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมาและให้ความรู้ทั้งหมดอย่างเต็มที่แก่ลูก อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เป็นสัจกูรู จงกลายเป็นผู้ที่มีสัจจะ กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า
2. ในเวลานี้เป็นสภาพของการการปลดเกษียณของลูก ดังนั้นจงกลายเป็นผู้สละละทิ้งที่ไร้ขีดจำกัดและนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกคน กลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและอยู่เหนือสำนักกูรูของร่างกายและโลกทางกายภาพ
ผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับร่างกายของเขาหรือกับผู้ที่มียุติธรรมนั้นคือผู้ที่ไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆคือเทวดานางฟ้า เท้าของเทวดานางฟ้าถูกแสดงให้เห็นว่าอยู่เหนือพื้นดินเสมอ การที่เท้าอยู่เหนือพื้นดินหมายถึงถึงการอยู่เหนือสำนักกูรูที่เป็นร่างใดๆ ผู้ที่อยู่เหนือสำนักกูรูของร่างกายและโลกทางกายภาพกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด มีเพียงเทวดานางฟ้าเช่นนั้นเท่านั้นที่สัมผัสถึงสภาพที่เป็นแสงและเบาสบาย

คติพจน์: ให้คุณธรรมที่เหมือนกับของพ่อปรากฏให้เห็นในคำพูด พฤติกรรมและบนใบหน้าของลูก และการเปิดเผยก็จะเกิดขึ้น

***** โอม ชานติ *****

ในศตวรรษใหม่ เปิดเผยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกโดยผ่านพฤติกรรมและใบหน้าของลูก

วันนี้ บัพดาตามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นลูกของท่านที่มีสิทธิ์ได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า ลูกมีโชคดียิ่งมากที่ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้าเอง ผู้คนในโลกกล่าวว่าพระเจ้าหล่อเลี้ยงพวกเขา ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณพิเศษเพียงน้อยนิดได้รับการหล่อเลี้ยงจากท่านในทางปฏิบัติ การหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับจากพระเจ้าคือศรัทธาของท่าน ลูกกำลังเคลื่อนไปและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยศรัทธาที่มาจากพระเจ้า ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษเช่นนี้หรือไม่? ลูกรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของตนเองหรือไม่? ในปัจจุบันลูกดวงวิญญาณมาบราห์มินั้นยิ่งใหญ่อยู่แล้ว ในอนาคตก็เช่นกัน ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุด ในยุคทองแดงเช่นกัน ลูกถือได้ว่ายิ่งใหญ่มากที่ใครก็ตามที่ไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาที่ไม่มีชีวิตของลูกก็จะกราบไหว้รูปบูชาที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้น ลูกมีความยิ่งใหญ่เช่นนี้ที่แม้กระทั่งในทุกวันนี้ หากบางดวงวิญญาณใดแต่งกายที่คล้ายกับเทพ หากพวกเขาถูกทำให้ดูเหมือนลักษมีและนารายณ์หรือรามและสีดาและยังคงสร้างทำเพื่อเล่นบทบาทของเทพเหล่านั้นต่อไป และถึงแม้ว่าผู้อื่นจะรู้จักดวงวิญญาณเหล่านั้นในรูปที่เป็นมนุษย์ธรรมดาก็ตาม พวกเขาก็ยังคงมักจะกราบพวกเขาเหล่านั้นโดยพิจารณาว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณเทพ ดังนั้นมีความยิ่งใหญ่ในรูปของลูกเช่นกัน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่มีชื่อเสียงที่ยิ่งใหญ่ก็ถือว่ามีมีความยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกได้สัมผัสถึงความยิ่งใหญ่เช่นนั้นหรือไม่? ลูกเพียงแคร์เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่นี้หรือลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกเพียงแคร์เกี่ยวกับสิ่งนี้หรือลูกได้สัมผัสกับสิ่งนี้ที่ปรากฏในตนเองไหม? สิ่งหลักคือการมีประสบการณ์กับสิ่งนี้

บัพดาตาทำให้ลูกๆทุกคนเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์ ลูกไม่ใช่เพียงผู้ที่แคร์ฟังทุกสิ่งหรือผู้ที่รู้เกี่ยวกับทุกสิ่ง สภาพของลูกแต่ละคนสามารถรับรู้ได้จากใบหน้า พฤติกรรม และวิธีการของการทำทุกสิ่งของลูก ดังนั้นลองคิดว่าพฤติกรรมของลูกนั้นเป็นเช่นไร ทุกสิ่งที่ลูกทำนั้นเป็นไปในวิถีทางที่บราห์มินทำหรือไม่? บราห์มินหมายถึงดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ เต็มไปด้วยทุกพลังและเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม พฤติกรรมของลูกเป็นเช่นนี้หรือไม่? แม้ว่าลูกจะธรรมดาแต่ใบหน้าของลูกเผยให้เห็นว่าลูกเป็นบุคคลที่อยู่ในทางจิต (ไม่ใช่ของโลกล้วน) หรือไม่? พวกเขาสัมผัสถึงสายตาทศนคติ และกระแสดิจของลูกว่าเป็นทางจิตหรือไม่? ในเมื่อแม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายของลูก ความสูงส่งของลูกและความยิ่งใหญ่ของลูกยังสัมผัสได้ในภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก ดังนั้นสิ่งนี้ควรจะสัมผัสได้ในลูกดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่สูงส่งในเวลานี้ใช่ไหม? ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นเป็นของลูกใช่ไหม?

ตรวจสอบทุกสิ่งที่ลูกทำตลอดทั้งวันตั้งแต่เวลาอมฤต สายตาของลูกเป็นไปในทางจิตหรือไม่? ลักษณะท่าทางของใบหน้าของลูกมีความร่าเริงแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? มีความมั่นคงอย่างสม่ำเสมอหรือว่ามีเปลี่ยนแปลงบ้างเป็นครั้งคราวหรือไม่? สำนึกรู้และทัศนคติของลูกเป็นไปในทางจิตเท่านั้นเมื่อลูกนั่งในโยคะหรือเมื่อลูกทำงานรับใช้พิเศษหรือไม่? หรือใบหน้าของลูกและพฤติกรรมของลูกยังคงมีความพิเศษแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังทำงานตามปกติของลูกหรือไม่? ทุกคนที่มองเห็นลูกพิจารณาว่าลูกเป็นคนในทางจิตแม้ในขณะที่ลูกยุ่งมากในที่ทำงานหรือในบางสถานการณ์ที่มีความปั่นป่วนหรือไม่? ดังนั้นควรตรวจสอบดูว่าวิธีการพูดและการกระทำของลูกนั้นเป็นไปในทางจิตหรือไม่ ตรวจสอบดูว่า แม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังทำสิ่งที่ปกติธรรมดา ก็สามารถมองเห็นได้บนใบหน้าของลูกว่าลูกมีความรักและละวาง ดวงวิญญาณที่จู่ก็ปรากฏขึ้นเบื้องหน้าลูกทันทีในเวลาใดก็ตามได้สัมผัสว่าลูกเป็นเทวดานางฟ้าทางจิตจากกระแสดิจของลูก จากวิธีการพูด และจากการทำทุกสิ่งของลูกหรือไม่? วันนี้เป็นวันแห่งการบรรจบกัน: วันเก่ากำลังจะจากไปและวันใหม่กำลังจะมา แล้วลูกควรจะเปิดเผยสิ่งใหม่อะไรให้โลกได้รับรู้? มันเป็นเรื่องที่แตกต่างกันที่ต้องจดจำสิ่งนี้ภายในเพื่อตัวลูกเองหรือพิจารณาสิ่งนี้ภายในตนเอง แต่ลองคิดดูว่ามีเวลามากเท่าไรในการก่อตั้ง เวลาก่อตั้งได้ผ่านมานานเท่าใดแล้ว? เมื่อพิจารณาจากระยะเวลาที่ผ่านไปแล้ว มีเวลาเหลือน้อยมาก ดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์อะไรในตัวลูก? บัพดาตาเห็นว่าผู้เพียรพยายามที่ดีมากมายซึ่งกำลังเพียรพยายามและโอบอ้อม อย่างไรก็ตามในศตวรรษที่ 21 นี้ บัพดาตาต้องการที่จะเห็นสิ่งใหม่ๆ ลูกทุกคนนั้นดี ลูกทุกคนมีความพิเศษและความยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามพื้นฐานของการเปิดเผยพ่อคือการเปิดเผยพฤติกรรมที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก และวิธีการทำทุกสิ่งในขณะที่ทำงานปกติของลูก บัพดาตาไม่ต้องการได้ยินว่าสถานการณ์เป็นเช่นนั้น ว่าการทำงานเป็นอย่างนั้น ว่าสถานการณ์และปัญหาเป็นเช่นนั้น และด้วยเหตุนี้ลูกจึงพฤติกรรมอย่างธรรมดา รูปที่เป็นเทวดานางฟ้าหมายถึงการเป็นตัวของตัวเองของสำนึกรู้ที่สำนึกรู้ของลูกเปิดเผยในรูปทางกายภาพของ

ลูก อย่าปล่อยให้มันเป็นเพียงระดับความเข้าใจของลูกหรือในสำนึกของลูกเท่านั้น แต่ให้มันอยู่ในรูปของลูก ให้มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นที่ไม่ว่าในเวลาใดและสถานการณ์ใดก็ตาม ควรจะเห็นแต่รูปทางจิตของลูกเท่านั้น มันเป็นอย่างนั้นหรือว่ามีการเปลี่ยนแปลงในบางครั้งไหม? ลูกต้องไม่ปล่อยให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงรูปของลูก เหตุใดสถานการณ์จึงควรจะเปลี่ยนแปลงลูก? ลูกต้องเปลี่ยนแปลงสถานการณ์! คำพูดควรจะเปลี่ยนแปลงลูกหรือลูกควรจะเปลี่ยนแปลงคำพูดของลูก? จะเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงอะไร? ลูกจะเรียกตัวอย่างของชีวิตในทางปฏิบัติว่าอะไร? แม้กระทั่งคนธรรมดาก็สามารถปรับเปลี่ยนรูปลักษณะของพวกเขาตามเวลาและสถานการณ์ได้ อย่างไรก็ตามเทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่อยู่เหนือพฤติกรรมใดๆในอดีตและพฤติกรรมที่ธรรมดา

หัวข้อของลูกในตอนนี้คือ “The Call of Time” (เสียงเรียกของเวลา) ดังนั้นจากนี้ไป เวลากำลังเรียกลูกดวงวิญญาณพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกมองว่าเป็นเทวดานางฟ้า สิ่งนี้หมายความว่าเพียงรูปทางจิตของลูกเท่านั้นที่มองเห็นได้ในเวลานี้ สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ครุฑุติ! เป็นไปได้ไหม? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? ถ้าสิ่งนี้เป็นไปได้ก็เป็นสิ่งที่ดีมาก สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่? ลูกต้องการอีกหนึ่งปีหรือไม่? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2000 หรือไม่? ลูกต้องการอีกหนึ่งปีหรือไม่? ลูกผู้คิดว่าลูกต้องการเวลามากกว่านี้ ถ้าไม่ใช่หนึ่งปี ก็หกเดือน หรือสามเดือน ลูกต้องการเวลามากขนาดนี้ไหม? ลูกไม่ได้ยกมือสำหรับสิ่งนี้! คติพจน์ของลูกคืออะไร? ลูกจำได้ไหม? “ถ้าไม่ใช่เวลานี้ก็ไม่มีอีกแล้ว!” คติพจน์นี้เป็นของใคร? คติพจน์นี้เป็นของบราห์มินหรือของเทพ? เป็นคติพจน์ของลูกบราห์มินใช่หรือไม่? ดังนั้นในศตวรรษใหม่นี้ บัพาดาต้องการที่จะเห็นว่า ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ลูกต้องไม่ทิ้งพฤติกรรมทางจิตของลูก สำหรับสิ่งนี้ลูกเพียงแต่ต้องใส่ใจกับสิ่งเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นคืออะไร? สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งใหม่ สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เก่า บาบาเพียงแค่มาทบทวนสิ่งเหล่านั้นให้กับลูก

1) ผู้มีความปรารถนาดีที่มีความคิดในเชิงบวกต่อผู้อื่น (Subh chintak) 2) ผู้ที่มีความคิดในเชิงบวกต่อตนเอง (Subh Chintan) 3) ผู้ที่มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ ไม่ใช่ว่าลูกจะเปลี่ยนถ้าคนอื่นเปลี่ยน ลูกต้องมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่นและต่อตัวลูกเองด้วยเช่นกัน 4) สำนึกและรูปแบบที่บริสุทธิ์และสูงส่ง เพียงแค่จำคำหนึ่งคำนี้ไว้ "Subh" (ซุบ ซึ่งหมายถึงความบริสุทธิ์และเป็นสิริมงคลด้วย) ทั้งสี่สิ่งรวมอยู่ในคำนี้ ลูกเพียงแต่ต้องเก็บคำว่า "Subh" ไว้ในสำนึกของลูก ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาหลายครั้ง ลูกยังพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้กับผู้อื่นหลายครั้งด้วยเช่นกัน เวลานี้ให้ความใส่ใจกับการนำสิ่งนี้เข้ามาในตัวลูกมากขึ้น บัพาดารู้ว่าลูกคือผู้ที่ต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ให้ทุกคนที่มาพบเห็นลูกทั้งหมดในรูปทางกายภาพนี้

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของปี ดังนั้นบัพาดาจึงมองดูที่ซาร์ทสำหรับหนึ่งปีของลูกส่วนใหญ่ บัพาดาเห็นอะไร? บัพาดาเห็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง บัพาดาเห็นว่าลูกขาดพลังในการลงมือและการยอมรับปรับตัว ลูกลบทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกจะลบสิ่งที่ผิดที่ลูกได้เห็น ได้ยิน และคิด และสิ่งใดก็ตามที่ผ่านมาในอดีต อย่างไรก็ตามลูกพูดถึงสิ่งนี้ในฐานะที่สิ่งหนึ่งคือจิตสำนึก และอีกสิ่งหนึ่งคือจิตใต้สำนึก ลูกลบมันได้ แต่ไม่ว่าลูกจะเรียกมันว่าแผนปายของจิตใจ กระดานชนวนของจิตใจ หรือกระดาด ลูกก็ไม่ได้ลบทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ ทำไมลูกถึงไม่สามารถลบสิ่งนั้นออกไปได้อย่างสิ้นเชิง? เหตุผลก็คือพลังในการยอมรับปรับตัวของลูกไม่ทรงพลัง ลูกสามารถยอมรับปรับตัวเข้ากับทุกสิ่งได้ตามเวลา แต่แล้วบางสิ่งก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในเวลาอื่น ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถทำให้ตนเองยุ่งอยู่กับสิ่งคำที่บัพาดาบอกลูกได้ ถ้าแผนปาย, กระดานชนวน หรือกระดาดของจิตใจ ไม่ได้ขีดให้สะอาดอย่างสมบูรณ์แล้ว เนื่องจากว่ามันไม่สะอาดอย่างสมบูรณ์ สิ่งใดก็ตามที่ลูกพยายามเขียนมันจะชัดเจนไหม? มันจะชัดเจนไหม? ตัวอย่างเช่น ถ้าลูกพยายามที่จะสร้างสมคุณธรรมและพลังทั้งหมด สิ่งนี้จะคงที่สม่ำเสมอและมีเปอร์เซ็นต์เต็มไหม? ลูกสามารถใช้พลังเหล่านี้ได้อย่างง่ายดายเมื่อทุกสิ่งสะอาดและชัดเจนอย่างสมบูรณ์ เหตุผลที่ลูกไม่สามารถทำได้คือกระดานชนวนของลูกส่วนใหญ่ไม่สะอาดและชัดเจน แม้กระทั่งสิ่งเล็กน้อยและพฤติกรรมบางอย่างในอดีต สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์และพฤติกรรมที่ไร้ประโยชน์เพียงเล็กน้อยจะยังคงหลอมรวมอยู่ในตัวลูกในทางที่ละเอียดอ่อน แล้วสิ่งเหล่านั้นก็จะปรากฏออกมาในรูปทางกายภาพในช่วงเวลาหนึ่ง ดังนั้นตามเวลาก่อนอื่นใดให้ตรวจสอบตนเองก่อน ลูกต้องตรวจสอบตัวเอง ลูกไม่จำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องในการตรวจสอบผู้อื่น การตรวจสอบคนอื่นนั้นง่ายมาก แต่การตรวจสอบตนเองนั้นยากมาก ดังนั้นตรวจสอบว่ากระดานชนวนของจิตใจของลูกมีความสะอาดและชัดเจนอย่างสมบูรณ์จากสิ่งที่ไร้ประโยชน์และสิ่งที่ผ่านมาในอดีตหรือไม่ รูปที่ละเอียดอ่อนที่สุดนี้เองจะคงอยู่ในกระแสดิจของลูก เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่มีความสะอาดและกระจำงใสอย่างสมบูรณ์ ใช้พลังในการยอมรับปรับตัวของลูกเพื่อเปลี่ยนสิ่งที่เปื้อนให้เป็นสิ่งที่เปื้อนบวกและปรับตัวเข้ากับสิ่งนั้น อย่าปรับตัวเข้ากับสิ่งที่เปื้อนในเชิงลบ เปลี่ยนสิ่งที่เปื้อนให้กลายเป็นสิ่งที่เปื้อนบวกและยอมรับปรับตัวเข้ากับสิ่งนั้น และแล้วจะมีความใหม่ในศตวรรษใหม่

بابาควรจะบอกลูกใหม่ว่าท่านเห็นอะไรอีก? بابาควรจะบอกลูกใหม่หรือปริมาณแค่นี้ก็เพียงพอแล้ว? บัพาดาได้บอก

ลูกแล้วว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ท่านต้องพาลูกทั้งหมดกลับไปพร้อมกับท่านที่พารามตาม ไม่ว่าด้วยความรัก(พยาร์) หรือด้วยการเยียนตี(มาร์) ท่านก็จะพาลูกกลับไป ท่านจะพาผู้ที่ไม่มีความรู้นี้กลับไปกับท่านด้วยการเยียนตี และท่านจะพาลูกทุกคนกลับไปพร้อมกับท่านด้วยความรัก แม้กระทั่งเวลานี้ บัพาดายังคงพูดว่า ไม่ว่าเกิดอะไรขึ้น ลูกดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายจะต้องได้รับการเปิดเผยในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกต่อดวงวิญญาณในโลก ดังนั้นลูกพร้อมสำหรับสิ่งนี้หรือไม่? บัพาดาได้เตือนลูกแล้วไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งว่าท่านจะต้องทำให้ลูกกลายเป็นสิ่งนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นโลกใหม่จะมาได้อย่างไร? อัจชะ บาบาเห็นอีกใครอีก?

วันนี้เป็นวันสิ้นปีใช่ไหม? ดูสิ บัพาดาใช้คำว่า “ส่วนใหญ่” ไม่ใช่คำว่า “ทั้งหมด”! แล้วบัพาดาได้เห็นอะไรอีก? ต่อเมื่อลูกพบคำตอบสำหรับข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวของลูกเท่านั้นลูกจึงจะสามารถนำมาซึ่งโลกใหม่ได้ ดังนั้นสิ่งที่สองที่บาบาเห็นคือความไม่ระมัดระวังในรูปแบบต่างๆ บาบาได้เห็นรูปแบบของความไม่ระมัดระวังที่สูงส่งด้วยเช่นกัน การแสดงออกถึงความไม่ระมัดระวังอย่างหนึ่งคือ “อะไรก็เกิดขึ้นได้! (ทุกสิ่งจะเรียบร้อย ทุกสิ่งจะเป็นไปด้วยดี)” ไม่มีใครที่มีร่างกายคนไหนจะสามารถเห็นทุกการกระทำของใครได้ แม้กระทั่งเมื่อครั้งบราห์มาบายยังอยู่ในรูปที่มีร่างกาย ท่านก็ไม่สามารถเห็นสิ่งนั้นได้ อย่างไรก็ตามในเวลานี้ท่านอยู่ในรูปที่อะแคว หากท่านต้องการที่จะเห็นเช่นนั้น ท่านก็สามารถที่จะสังเกตเห็นทุกการกระทำของใครก็ได้ ได้มีการจดจำกันมาว่าพระเจ้ามีพันตา แสนตา แสนหู! ดังนั้นตอนนี้ ในเวลานี้ ไม่ว่าใครจะพยายามซ่อนสิ่งต่างๆจากท่านทั้งสองมากแค่ไหนก็ตาม และพวกเขาจะหลบซ่อนสิ่งต่างๆด้วยความสูงส่งไม่ใช่ด้วยวิธีธรรมดาใดๆ ผู้ที่ไม่มีตัวตนและอะแควบราห์มารวมกันสามารถเห็นทุกสิ่งได้ ดังนั้นความไม่ระมัดระวังประเภทหนึ่งอยู่ในรูปที่หยาบ และความไม่ระมัดระวังอีกประเภทหนึ่งอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อน คำพูดที่ลูกใช้สำหรับความไม่ระมัดระวังทั้งสองประเภทนี้คือ: “อะไรก็เกิดขึ้นได้ ทุกสิ่งจะเรียบร้อย จะเป็นไปด้วยดี! เราได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่มีอะไรเกิดขึ้น เรามาทำกับสิ่งที่เป็นอย่างกันดีกว่า เราจะเห็นเกี่ยวกับสิ่งนี้ในภายหลัง!” เหล่านี้คือความคิดที่ไม่ระมัดระวัง หากบัพาดาต้องการ ท่านก็สามารถเล่าสิ่งทั้งหมดนี้ให้กับลูกทุกคน แต่ลูกขอให้รักษาเกียรติของลูกไว้! ดังนั้นบัพาดาจึงได้รักษาเกียรติของลูกไว้ อย่างไรก็ตามความไม่ระมัดระวังของลูกนี้ไม่ปล่อยให้ความเพียรพยายามของลูกกลับมาเข้มข้นขึ้น ความไม่ระมัดระวังจะหยุดลูกจากความสามารถที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เพราะลูกเองคิดว่า “อะไรก็เกิดขึ้นได้” อะไรก็จะเป็นโอเคในผลลัพธ์ อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถโอบรับได้ ดังนั้นลูกได้ยินสองสิ่งที่บาบาเห็นหรือไม่? ความไม่ระมัดระวังนี้หยุดลูกจากการนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ลูกแต่ละคนมีสิ่งนี้ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ในเวลาที่ลูกพูดว่า “เราจะได้เห็นกันว่าเกิดอะไรขึ้น” บัพาดาเพียงแต่ยิ้มและท่านก็พูดเช่นกันว่า “เราจะได้เห็นกันว่าเกิดอะไรขึ้น” ลูกได้รับการบอกว่าทำไมบาบาถึงเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้ลูกฟังในวันนี้ ไม่ว่าลูกต้องการหรือไม่ ลูกต้องทำสิ่งนี้ - โดยใช้การบังคับหากจำเป็น! ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ วันนี้บาบาบอกลูกอย่างเคร่งครัดเล็กน้อย เพราะลูกกำลังวางแผนสำหรับการทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามหากลูกไม่พบคำตอบของข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวของลูกแล้ว ลูกจะสามารถทำทุกสิ่งได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อสถานการณ์ใดเกิดขึ้น ลูกพูดว่า “สถานการณ์เป็นเช่นนั้น! เหตุผลก็เป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว บัญชีกรรมของฉันเป็นเช่นนั้น!” ดังนั้นลูกจะต้องเป็นอย่างนั้น ลูกเห็นด้วยกับสิ่งนี้หรือไม่? ครูเห็นด้วยไหม? ลูกต่างชาติเห็นด้วยไหม? บัพาดาบอกว่าลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้และแล้วในศตวรรษใหม่ลูกจะพูดว่าลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้ว มันเป็นอย่างนั้นหรือไม่? ลูกควรใช้เวลาให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถึงอย่างนั้นบัพาดาก็ยังให้เวลาลูกเพิ่มอีกหนึ่งปี แล้วมันง่ายใช่ไหม? ทำสิ่งนี้อย่างสบายใจและพักผ่อนอย่างเต็มที่ พักผ่อนอย่างเต็มที่ (aaram – aa, come, Rama) หมายถึงระลึกถึงพ่อก่อนแล้วจึงทำ อย่าได้มีการพักผ่อนของหมอนดันลอปฟิลโลว์ ความรักของบัพาดาที่มีต่อลูกยิ่งใหญ่มากกว่าหรือความรักที่ลูกมีต่อบัพาดายิ่งใหญ่มากกว่า? ใครมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่ากัน? พ่อหรือลูก?

บัพาดามีความศรัทธาว่าลูกทุกคนจะตอบแทนความรักและกลับมาทักทายกับพ่อบราห์มาที่อะแควอย่างแน่นอน ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? หากลูกไม่กลายเป็นสิ่งนี้ เพราะบัพาดารักลูก ท่านจะไม่ทิ้งลูกไว้โดยลำพัง ลูกไม่สามารถทิ้งคนที่ลูกรักไว้โดยลำพังได้ ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงมีความรักต่อลูกทุกคนอย่างมากมาย ท่านกำลังรอลูกทุกคนอยู่และสงสัยว่า “ลูกๆของพ่อจะมาเมื่อไหร่” ดังนั้นลูกจะกลับมาทักทายใช่ไหม?

บาบาจะเล่าถึงการสนทนาที่พ่อบราห์มามีกับท่านให้ฟัง พ่อบราห์มาได้บอกให้ชีพบาบาทำให้ลูกทั้งหมดกำหนดวัน โดยพูดว่า “ฉันควรจะรออีกนานแค่ไหน? ทำให้พวกเขากำหนดวัน! พ่อชื่อว่าตอบว่าอะไร? ท่านเพียงแค่อำ บัพาดาบอกว่า จะเป็นลูกๆที่กำหนดวัน บัพาดาคจะไม่ทำสิ่งนี้ พ่อบราห์มาระลึกถึงลูกทั้งหมดเป็นอย่างมาก แล้วลูกจะกำหนดวันไหม?

ในปีใหม่จึงมีความมุ่งมั่นที่จะกลับมาทักทาย ตั้งเป้าหมายที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าอย่างแน่นอน เวลานี้หยุดสิ่งเก่าๆ

ทั้งหมดของลูก ชั้นสการ์ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูกเวลานี้ต้องปรากฏออกมา จะมีสำนักที่อยู่เสมอในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ "นั่นเป็นเทวดานางฟ้าเช่นเดียวกับพ่อ ฉันไม่มีการเชื่อมโยงกับชั้นสการ์เก่าและสิ่งเก่าๆเลย ลูกเข้าใจไหม? ความคิดของการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องการน้ำและแสงแดด เช่นเดียวกับที่เมื่อลูกหว่านเมล็ด ลูกจัดเตรียมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเพื่อที่มันจะสามารถออกผลได้ ดังนั้นจงให้น้ำและแสงแดดแห่งการตระหนักรู้ของลูกแก่ความคิดนี้และเมล็ดนี้ ทบทวนคำสัญญาที่ลูกทำไว้กับบรรพบุรุษแล้วครึ่งเล่า

ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในทุกหนแห่งที่ใช้พลังของการเปลี่ยนแปลงในทุกงาน ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก ถึงดวงวิญญาณที่เป็นบราห์มินและจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าและมีศรัทธาที่มุ่งมั่นที่จะเปิดเผยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของตนในทางปฏิบัติ ถึงผู้ที่เป็นของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอและไม่มีใครอื่นและผู้ที่จะกลับมาทดแทนกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณมหาวิระที่ทำให้การตอบแทนของความรักของบรรพบุรุษสำหรับพวกเขา ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรพบุรุษ

ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีกับลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งสำหรับปีใหม่ ยุคใหม่ และชีวิตใหม่ ในปีใหม่นี้ จงจดจำคำพูดอันสูงส่งของบราห์มาบาบาอยู่เสมอ: ไม่มีตัวตน ไม่มีความหลงทะนงตน และเป็นผู้สร้างโลกใหม่ จงอยู่อย่างถ่อมตนอยู่เสมอในขณะที่ทำงานของการสร้างโลกใหม่ ขณะที่รักษาสมดุลของสิ่งเหล่านี้ จงโอบอ้อมต่อไป ในปีนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่ยังคงรักษาคุณสมบัติพิเศษของการเปลี่ยนแปลงตนเองไว้เบื้องหน้าลูก จงโอบอ้อมต่อไปและทำให้ผู้อื่นโอบอ้อม ทำตามพ่อบราห์มาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอในทุกย่างก้าว ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า

พร: ขอให้ลูกในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณญาณ จงรู้จักวงจรของตนเอง และเป็นที่รักของพระเจ้า สำหรับดวงวิญญาณที่รู้ว่าเขามีบทบาทอะไรในวงจรโลกนี้หมายความว่าเขาคือผู้ที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง การปลุกฝังความรู้เกี่ยวกับวงจรทั้งหมดในสติปัญญาของลูกอย่างถูกต้องคือการดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง การรู้จักวงจรของตนเองหมายถึงการเป็นดวงวิญญาณญาณ ดวงวิญญาณญาณเช่นนี้เป็นที่รักของพระเจ้า มายาไม่สามารถอยู่เบื้องหน้าเขาได้ ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกในอนาคต

คติพจน์: เมื่อลูกทุกคนกลายเป็นเหมือนพ่อ ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติและปวงประชาของพวกเขาจะถูกเตรียมได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เตรียมอาหารในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและหัวใจของผู้ที่รับประทานอาหารนั้นจะกลับมาบริสุทธิ์ อาหารของลูกๆบราห์มินต้องบริสุทธิ์มาก

คำถาม: เหตุใดความตายจึงไม่มาที่ประตูของลูกในยุคทอง?

คำตอบ: เป็นเพราะลูกๆเรียนรู้กับพ่อในยุคบรรจบพบกันว่าจะตายในขณะที่มีชีวิตอยู่อย่างไร ความตายจะไม่เคยมาที่ประตูของผู้ที่ตายในขณะที่มีชีวิต ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะเรียนรู้วิธีที่จะตาย ยุคทองคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ความตายไม่สามารถมาหาใครที่นั่นได้ อาณาจักรของราวันคือดินแดนของความตายและเหตุนี้เองทุกคนที่นี่จึงเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความตายก่อนเวลาอันควร

โอมชานติ เมื่อลูกๆที่สุดแสนหวานได้เห็นนิทรรศการและมาที่นี่, สติปัญญาของลูกควรจะจดจำว่าเราเคยเป็นศูทรอย่างไร และเราได้กลายเป็นบราห์มินอย่างไรและแล้วเราจะกลายเป็นของสุริยะวงศ์และจันทราวงศ์อย่างไร ลูกต้องเก็บแบบจำลองของยุคบรรจบพบกันเหล่านี้ไว้ที่นิทรรศการ ในระหว่างยุคทองและยุคเหล็กคือยุคบรรจบพบกันนี้ ดังนั้นแบบจำลองของยุคบรรจบพบกันควรจะอยู่ระหว่างกลาง ในสิ่งนั้นลูกควรแสดงผู้คน 15 ถึง 20 คนแต่งกายด้วยชุดขาวกำลังนั่งทำทาทาปาเซีย เช่นที่ได้มีการแสดงภาพของสุริยะวงศ์ ดังนั้นต้องแสดงภาพของจันทราวงศ์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องสร้างแบบจำลองเช่นนั้นที่ผู้คนจะเข้าใจว่า ผู้ที่กำลังทำทาทาปาเซียคือคนเดียวกันผู้ที่และแล้วจะกลายเป็นเช่นนั้น มีภาพลักษณ์ของลูกในตอนเริ่มต้นด้วยเช่นกันที่แต่งตัวธรรมดาทำทาทาปาเซียและในเครื่องแต่งกายตามสภาพที่สูงศักดิ์ในอนาคตของลูกด้วยเช่นกัน ภาพลักษณ์เหล่านี้ควรมีการทำขึ้นเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายว่าเหล่านี้คือดวงวิญญาณผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องแสดงสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ เราบราห์มาภุมารและกุมารศึกษาราชโยคะและกลายเป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกต้องแสดงยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ลูกๆกลับมาหลังจากที่ได้เห็นนิทรรศการนั้นและดังนั้นความรู้ไม่ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงสามารถถูกเรียกว่าเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้, ลูกๆของมหาสมุทรแห่งความรู้ หากไม่มีความรู้ใดๆในสติปัญญาของลูก ลูกก็ไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ตลอดทั้งวันสติปัญญาของลูกควรจะซ้องและอยู่ในสิ่งนี้ และแล้วบ่วงพันธะของลูกก็จะตัดขาดไป เวลานี้เราคือบราห์มินและแล้วเราก็จะกลายเป็นเทพ หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามที่ดี ลูกก็จะไปสู่สุกลนกรบ ลูกจะไม่สามารถแม้กระทั่งจะได้เห็นสวรรค์ สิ่งหลักคือสวรรค์ ยุคทองลูกเรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ของโลกและเหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายาม ควรจะมีภาพทั้งสองของลูก - ภาพหนึ่งในเครื่องแต่งกายที่มีสีสันที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยและอีกภาพหนึ่งลูกอยู่ในทาทาปาเซีย และแล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าลูกคือผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เครื่องแต่งกายของลูกสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ แต่รูปลักษณะของลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นั่นคือหนทางของครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่นี่คือหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ ผู้คนจะสามารถเข้าใจผ่านสิ่งนี้ที่ลูกกำลังทำการก่อตั้ง ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะได้รับรางวัล มีหลายคนที่กำลังจะกลายเป็นบราห์มิน ในเวลานี้มีลูกๆอยู่น้อยนิด แต่ละวันจะมีการขยายตัวต่อไปเรื่อยๆ ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร และเวลานี้ลูกกำลังทำทาทาปาเซียและแล้วจะกลายเป็นเช่นนั้นอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าการนั่งอยู่ที่นี่ในสำนักของการเป็นผู้คงคังจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เพราะลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เราเคยเป็นอะไรมาก่อนและเรากำลังจะกลายเป็นอะไรในเวลานี้ นักเรียนจะจดจำครูของเขาอย่างแน่นอน ลูกเองต้องจดจำพ่อเช่นกัน เพียงด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เขาจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจากศูทรและแล้วจะกลายเป็นเทพ ยิ่งลูกมีแบบจำลองของสิ่งนี้ใหญ่มากเท่าใดก็จะยิ่งเป็นการดีมากขึ้น เพราะลูกต้องเขียนลงไปว่าบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเหล่านี้คือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและสอนลูก ด้านบนสุดคือภาพลักษณ์ของชีพบาบาที่กำลังสอนลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ บราห์มาน้อยอยู่กับลูกด้วยเช่นกัน ท่านเป็นนักเรียนที่แต่งกายในชุดขาวด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่เชื่อแม้กระทั่งในอาณาจักรของราม มีคำกล่าวว่า รามคือราชาและปวงประชาคือผู้ที่ เป็นของราม มีอาณาจักรที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรมในยุคทอง แต่นักบวชในยุคเงินนั้นถูกประณาม สุริยะวงศ์นั้นไม่เคยถูกประณาม ดังนั้นลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่า นี่คือนาฬิกาจักรของราม (พระเจ้า) ที่ทุกคนนั้นเป็นของพระเจ้าและมีความมีความถูกต้องตามศีลธรรมในอาณาจักร นั่นคือกึ่งสวรรค์เพราะมี 14 องค์ สิ่งที่เป็นการประณามเช่นนั้นไม่ได้มีอยู่ที่นั่น ทำให้สิ่งนี้ชัดเจนสำหรับพวกเขาในสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น เรากำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองของเราเอง เรากำลังก่อตั้ง

อำนาจในการปกครองแห่งความสงบหนึ่งเดียวในโลกที่ทุกคนร้องขอ เมื่อبابาเห็นนิทรรศการ ท่านก็มีความคิดต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกๆ กลับไปบ้านลูกก็ลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่ลูกควรจะได้เก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่คนที่ถูกลูกออกไปจากนิทรรศการทุกสิ่งก็จบสิ้นลง สิ่งนี้ควรจะผุดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ที่ทำความเข้าใจเพียรพยายามที่ดีเช่นที่สิ่งนั้นผุดอยู่ในสติปัญญาของبابาอยู่เรื่อยๆ หากมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงبابาด้วยเช่นกัน ลูกจะเฝ้าแต่ทำความเข้าใจ หากลูกไม่กลับมาสัปดาห์ละครั้ง ลูกก็จะไม่ไปสู่อุคทอง ดังนั้นลูกควรจะทำให้ตนเองมั่นคงในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ลูกคือราชาโยคี ลูกมีผมยาว ค่ายกย่องทั้งหมดนั้นเป็นของลูกผู้เป็นแม่ ลูกมีมวย(ผม) ที่เป็นธรรมชาติ รูปที่แท้จริงของลูกราชาโยคีและโยคีทาปาสวิกิแสดงให้เห็นในลักษณะนั้น ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อพูดว่า ละทิ้งศาสนาของร่างกายทั้งหมดและมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านกำลังทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก จงตายในขณะที่มีชีวิต! พ่อมาและสอนลูกว่าลูกจะตายในขณะที่มีชีวิตอย่างไร พ่อพูดว่า พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะตายในลักษณะเช่นนั้นที่ความตายจะไม่มีวันมาที่ประตูของลูกเลย ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรในยุคทอง สิ่งนั้นลูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ บาบากำลังทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งอมตะ นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย ในขณะที่นั่นคือนิรันดร์แห่งความเป็นอมตะ นี่คือราชาโยคี ลูกสามารถเขียนว่า ราชาโยคีโบราณของบาร์ตาได้มีการสอนอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่ได้เห็นนิทรรศการ ฯลฯ ควรจะคิดถึงสิ่งอื่นๆ ที่จะต้องทำในนิทรรศการเพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีการอธิบายในทางปฏิบัติที่ดีมากในสิ่งนั้น เช่นที่ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่ควรถูกรวมไว้ในนั้นด้วย พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก จงพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนิรันดร์ที่ลูกต้องเน้นความสำคัญ มาและทำความเข้าใจว่าความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขถูกก่อตั้งขึ้นในโลกได้อย่างไร ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อตัวลูกเอง มากเท่าที่ลูกทำความเข้าใจเพียรพยายาม ลูกก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น นั่นก็ตามลำดับกันไปด้วย ลูกต้องแสดงให้เห็นด้วยเช่นกันว่าลูกกลับมาตามลำดับกันอย่างไร แสดงให้เห็นปวงประชาทั้งหลายด้วยเช่นกัน: ปวงประชาที่มั่งคั่ง, ปวงประชาระดับสองและปวงประชาระดับสามด้วยเช่นกัน แสดงอย่างถูกต้องแม่นยำมากกว่าลูกสามารถอธิบายได้อย่างดีมาก ลูกต้องทำความเข้าใจเพียรพยายาม มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย ความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูก อธิบายที่นิทรรศการในลักษณะเช่นนั้นที่ผู้คนเข้าใจว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น, และแล้วพวกเขาก็จะสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ มิฉะนั้นพวกเขาจะจบลงในหนทางของความเสื่อมสรีรภาพ ลูกคือลูกๆ มหาพระดีและดังนั้นสติปัญญาของลูกต้องทำงานในสิ่งนี้ มีผู้ชายที่ดีมากด้วยเช่นกัน อันดับหนึ่งคือจิกดิชผู้เขียนวารสาร บริจโมอันก็มีความใส่ใจในการเขียนด้วยเช่นกัน บางทีคนที่สามก็จะปรากฏตัวขึ้นมามีด้วยเช่นกัน แต่ละวันลูกจะเฝ้าแต่ทำให้ทุกประเด็นกระจางชัดต่อไป พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณสูงสุดเต็มไปด้วยความรู้ เช่นที่ลูกได้ยินเพลงที่บันทึกไว้ในแผ่นเสียง ดังนั้นจึงเหมือนกันกับที่นี่ ตามละครลูกจะเฝ้าแต่ได้รับสมบัติที่มีค่าที่พ่อมี สติปัญญาของลูกๆ ควรจะทำงานในเรื่องนี้ ลูกอาจจะทำงานของลูก ฯลฯ และเตรียมอาหารด้วยมือของลูกแต่ให้สติปัญญาของลูกอยู่กับชีพبابา บราห์มาโบจำเป็นต้องบริสุทธิ์ บราห์มาโบจำเป็นคืออาหารสำหรับบราห์มิน ยิ่งลูกบราห์มินมีโยคะในขณะที่เตรียมอาหารมากเท่าไรอาหารนั้นก็ยิ่งเต็มไปด้วยพลังมากเท่านั้น มีค่ายกย่องของเหล่าเทพที่ยกย่องบราห์มาโบจำเป็นอย่างมากด้วยเช่นกันที่หัวใจได้รับการชำระ ดังนั้นบราห์มินควรจะเป็นเช่นนั้น(โยคี)ด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น หากลูกกลายเป็นเช่นนั้นในเวลานี้, ก็จะมีการเติบโตอย่างมาก อย่างไรก็ตาม, ตามละคร, การเติบโตต้องเกิดขึ้นอย่างช้าๆ บราห์มินที่พูดว่าพวกเขากำลังเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงبابาจะปรากฏตัวขึ้น บาบากำลังทำลายแก่ลูก ควรจะมีบราห์มินเช่นนั้นที่อยู่ในโยคะขณะเตรียมอาหาร อาหารควรจะเป็นบริสุทธิ์ ทุกสิ่งนั้นขึ้นอยู่กับอาหารของลูกเป็นอย่างมาก ลูกๆ ไม่ได้รับอาหารนั้นจากภายนอกและเหตุนี้เองพวกเขาจึงมาที่นี่ ลูกๆ ได้รับความสดชื่นด้วยอาหาร ผู้ที่มีโยคะก็เป็นญาติด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกส่งออกไปทำงานรับใช้ เมื่อมีผู้คนมากมายและแล้วบราห์มินเช่นนั้นจะถูกเก็บไว้ที่นั่นด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นมหาพระดีก็ต้องอยู่ในแผนกอาหารด้วยเพื่อที่จะสามารถเตรียมอาหารนั้นในวิธีที่โยคิกุต์ เทพก็เข้าใจว่าพวกเขากลายเป็นเทพโดยการรับประทานบราห์มาโบจำเป็น เหตุนี้เองพวกเขาจึงใส่ใจที่จะมาและพบลูก พวกเขาพบลูกอย่างไรนั้นก็เป็นการอันชาญฉลาดในละครด้วยเช่นกัน พวกเขา(เหล่าเทพ)และลูกพบปะกันในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นคือนิมิตที่มหัศจรรย์ ความรู้ก็มหัศจรรย์ด้วย ดังนั้นนิมิตก็มหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน นิมิตเหล่านั้นมีความหมาย ในหนทางของความเสื่อมสรีรภาพ, ผู้คนทำความเข้าใจเพียรพยายามอย่างมากที่จะมีนิมิต พวกเขาทำความเข้าใจเสื่อมสรีรภาพอย่างจริงจังเพียงเพื่อจะมีนิมิต พวกเขาเชื่อว่าหากพวกเขามีนิมิตพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย พวกเขาไม่รู้ว่เหล่าเทพได้กลายเป็นสิ่งนั้นผ่านการศึกษา นี้ พวกเขากลายเป็นสุริยะวงศ์และจันทรวงศ์ผ่านการศึกษา นี้ รูปภาพเหล่านั้นทั้งหมดที่มีการทำขึ้นมานั้นไม่มีอะไรเลย ทั้งหมดคือการขยายตัวของหนทางของความเสื่อมสรีรภาพ กิจกรรมยิ่งใหญ่ มาก เวลานี้ลูกสามารถเข้าใจความลับของความเสื่อมสรีรภาพและความรู้นี้ พ่อเองนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ท่านคือพ่อ

ทางจิต ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกวงจร,โลกที่เก่าถูกทำให้ใหม่และการสอนราชาโยจะเป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของท่านในกิตะ พ่ออธิบายว่าสิ่งนั้นก็มีการทำทุกวงจรเช่นกัน เรามาที่นี่จากบ้านของเราเพื่อเล่นบทบาทของเรา สถิติปัญญาของลูกควรจะคิดว่าจะอธิบายรูปภาพของต้นไม้ให้กับผู้อื่นอย่างไร บางคนก็ถามว่า เราจะไม่ได้ไปสวรรค์หรือ? บอกพวกเขาว่า ผู้ก่อตั้งศาสนาของท่านไม่ได้ไปสวรรค์ เมื่อเขาไปสวรรค์,ท่านก็สามารถไปสวรรค์ได้ แต่ละศาสนาก็มีบทบาทของตนเองในเวลาของตนเอง การละเล่นของศาสนาต่างๆนี้ถูกสร้างขึ้น นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดอะไรในสิ่งนี้ ศาสนาหลักได้ถูกแสดงไว้ เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้อะไร รูปภาพเหล่านี้จะไม่ใช้สิ่งใหม่ รูปภาพเหล่านี้จะยังคงเหมือนเดิมทุกวงจรต่อไป มีอุปสรรคมากมายหลายประเภทด้วยเช่นกัน มีอุปสรรคของการถูกทาบตีด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกๆอย่างมีศิลปะวิธีอย่างยิ่ง บอกพวกเขาว่า พระเจ้าพูด: ตัณหาหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เวลาในโลกยุคหลังจะถูกทำลาย ศาสนาเทพจะมีการก่อตั้งขึ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์! เอาชนะตัณหาหาคะ! มีการรบราเนื่องจากสิ่งนี้ ลูกอธิบายแก่บุคคลสำคัญ เมื่อผู้คนได้ยินชื่อของผู้ว่าการ,พวกเขาทั้งหมดก็จะมา เหตุนี้เองจึงมีการใช้ยุทธวิธีนั้น เป็นไปได้ที่หนึ่งในบรรดาพวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดี เมื่อได้ยินชื่อของบุคคลสำคัญ, ผู้คนมากมายก็จะมา เป็นไปได้ที่ใครบางคนที่ยิ่งใหญ่จะมา นี่เป็นสิ่งที่ยากมาก บาบาสเขียนถึงลูกๆอย่างมาก ลูกๆก่อนอื่นใดจงอธิบายแก่ผู้คนที่คุณเชื่อมาทำพิธีเปิดอย่างแน่นนอน นี่คือวิธีที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ สามารถมีความสงบในโลกได้ เพียงในสวรรค์เท่านั้นที่มีความสงบและความสุขในโลก ให้คำบรรยายในลักษณะเช่นนั้นที่พวกเขาจะตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์และแล้วผู้คนมากมายก็จะมาหาลูกๆที่พวกเขาแม้กระทั่งจะไม่ปล่อยให้ลูกได้หลับนอน ลูกต้องละทิ้งการหลับนอนของลูก ลูกได้รับพลังจากการทำงานรับใช้และการมีโยคะด้วยเช่นกัน ลูกกำลังหารายได้ ผู้ที่หารายได้จะไม่มีวันหนาว พวกเขาจะไม่มีวันสัปหงก พวกเขาจะกลับมาเติมเปี่ยมโดยการหารายได้และดังนั้นพวกเขาจะไม่รู้สึกง่วงนอน สิ่งนี้กลายเป็นเรื่องปกติ ลูกเช่นกันกำลังหารายได้อย่างยิ่งใหญ่ หลวง ผู้ที่จะล้มละลายก็จะหา ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดีและอยู่ในการจดจำระลึกถึงก็จะไม่มีวันหนาว หากลูกเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก, ลูกก็หาอยู่เรื่อยๆ นั่นคือสิ่งซึ่งบอก ลูกจะไม่มีความหนาวในสวรรค์ เมื่อลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อแล้ว การนอนหลับ,การเดิน,การนั่ง,ทุกสิ่งของลูกจะมีระเบียบวินัยมาก มันลูกต้องแม่นยำ - ดวงวิญญาณกลายเป็นเหมือนกับนาฬิกาที่มีแขน ในเวลาปัจจุบันเป็นนาฬิกาทรายและจะต้องถูกทำให้เป็นนาฬิกาที่มีแขน บางคนก็สามารถทำให้เป็นเช่นนั้นและคนอื่นไม่สามารถทำเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำความเข้าใจหน้า, รักษาสถิติปัญญาของลูกให้เต็มไปด้วยความรู้น้อย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นเจ้ามหาสมุทรแห่งความรู้และนั่งในการจดจำระลึกถึงในขณะควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง
2. กลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอนและสะสมพลังด้วยการมีการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ อย่าได้มีความเกียจคร้านในการหารายได้ อย่าได้สัปหงก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้โลกผู้ที่หว่านเมล็ดแห่งความรักของครอบครัวพระเจ้าไปสู่โลก ลูกๆผู้รับใช้โลกกำลังหว่านเมล็ดแห่งความรักของครอบครัวพระเจ้าไปสู่โลก ไม่ว่าใครบางคนผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าหรือผู้ที่เชื่อในพระเจ้า การให้ทุกคนได้รับประสบการณ์ของความรักทางจิต ความรักของพระเจ้าและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว คือการหว่านเมล็ด เมล็ดเหล่านี้เติบโตเป็นต้นไม้แห่งความร่วมมือโดยอัตโนมัติ และแล้วในเวลาที่คุณต้องผลของสิ่งเหล่านั้นจะมองเห็นได้ว่ากลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย เป็นเพียงแค่บางผลปรากฏออกมาอย่างรวดเร็วและผลอื่นจะปรากฏออกมาในเวลาของตนเอง

คติพจน์: การรู้จัก การตระหนักรู้ และกลายเป็นลูกโดยตรงของพ่อผู้ประทานโชค คือโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือหัวหน้าตาลของความรักของทุกความสัมพันธ์ จดจำผู้เป็นที่รักที่แสนหวานผู้เดียว และสติปัญญาของลูกจะเคลื่อนออกไปจากทิศทางอื่นๆ ทั้งหมด
- คำถาม:** ลูกทำความเพียรพยายามที่ง่ายตายใจเพื่อจะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม?
- คำตอบ:** ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้สายตาของความเป็นพี่น้องของลูกกลับมามั่นคง ลืมทุกสิ่งนอกจากพ่อผู้เดียวด้วยสติปัญญาของลูก เมื่อลูกไม่จดจำความสัมพันธ์ทางร่างกายใดๆ ลูกก็สามารถกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมได้ จุดมุ่งหมายของความเพียรพยายามของลูกคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย สายตาของสำนักที่เป็นร่างและความคิดที่มีกิเลสทั้งหมดจะจบสิ้นลง

โอมชานติ โอมชานติสองครั้ง(double om shanti) สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้นที่โอมชานติสองครั้งได้อย่างไร พ่อหนึ่งและอธิบายนแก่ลูกๆ เท่านั้น ก่อนอื่นลูกควรจะมีศรัทธาในพ่อ เพราะท่านคือพ่อ ครู และเป็นครูด้วยเช่นกัน ในทางโลกทั้งสามแยกต่างหาก ลูกมีครูเมื่อลูกเป็นเด็กและมีครูหลังจากอายุ 60 ปี อย่างไรก็ตามเมื่อผู้เดียวนั้นมาที่นั่นท่านก็ทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทนั้นในเวลาเดียวกัน ท่านพูดว่า ทุกคน เด็กและผู้ใหญ่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ที่นั่นได้ สมอของเด็กๆ ดีมากและสดชื่น ลูกๆ เข้าใจแน่นอนว่าเด็กและผู้ใหญ่ทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิต ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายที่มีชีวิต มีความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและร่างกายที่มีชีวิต ที่นั่นลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย แต่ร่างกายลูกสร้างขึ้นที่นั่นผ่านความชั่วช้า? ที่นั่นไม่มีการกล่าวถึงชั่วช้า ได้มีการจดจำกันว่านั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง มีคำว่า “สูงส่ง” และ “เลวทรามต่ำช้า” เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายนสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกควรจะมีเพียงแต่ศรัทธาที่มั่นคงว่าพ่อของเราดวงวิญญาณกำลังสอนเรา พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าจากการเป็นผู้ที่ตกต่ำที่สุดท่านทำให้ลูกสูงส่งที่สุด โลกนี้ตกต่ำและตมโประธาน สิ่งนี้ลูกเรียกว่ากันบังของนรกที่ลึกที่สุด เวลานี้เราต้องกลับบ้าน และเหตุนี้เองลูกต้องพิจารณาว่าตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป จงมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเราคือพี่น้องเพศชาย ร่างกายนี้จะไม่คงอยู่และสายตาของกิเลสจะจบสิ้นลง นี่คือการจุดหมายปลายทางที่สูง มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางนี้ เพราะสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ไม่ควรจะมีสิ่งใดที่จะต้องจดจำในเวลาสุดท้าย นั่นลูกเรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม แม้แต่ร่างกายนี้ก็สูญสลาย ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากสิ่งนั้น ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ กับความสัมพันธ์เก่า เวลานี้ลูกต้องไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ ความสัมพันธ์เก่าที่เป็นชนปีศาจระหว่างสามิและภรรยาที่มีความสกปรกมาก พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณก็จะไม่มีจิตสำนึกของร่างกายอีกต่อไป แรงดึงดูดระหว่างหญิงและชายก็จะถูกขจัดออกไป มีการเขียนไว้ว่า ผู้ที่จดจำผู้หญิงในเวลาสุดท้าย ผู้ที่ตายด้วยความคิดเช่นนั้น... เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า “ในเวลาสุดท้ายให้น้ำของแม่น้ำคงคาอยู่ในปากของลูกและมีการจดจำระลึกถึงศรัทธาด้วยเช่นกัน” ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำศรัทธา พวกเขาพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ที่นั่นพ่อพูดว่า ลูกจะต้องไม่จดจำแม้กระทั่งร่างกายของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่นำหัวใจของลูกออกไปจากทุกสิ่ง ในทุกความสัมพันธ์,ความรักกับผู้เดียวกลายเป็นเหมือนกับหัวหน้าตาล ท่านคือผู้เป็นที่รักที่อ่อนหวานที่สุดของทุกคน มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น แต่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน มีการขยายตัวอย่างมากของความเลื่อมใสศรัทธา ไพบูชาโยธยา ทาปาเซีย การให้ทาน การเดินทางไปจาริกแสวงบุญ การถืออดและการอ่านคัมภีร์ ทั้งหมดนี้คือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเครื่องประกอบของความรู้นี้ ลูกเฝ้าแต่จดบันทึกลงไปเพื่ออธิบายนแก่ผู้อื่น แต่จะไม่มีกระดาศ ฯลฯ ของลูกจะหลงเหลืออยู่ พ่ออธิบายนว่า ลูกๆ ลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ลูกเคยมีความสงบ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสงบและความบริสุทธิ์จากมหาสมุทรแห่งความสงบ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกกำลังได้รับความรู้ด้วยเช่นกัน สถานภาพของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้นี้ นี่คือการรู้ทางจิต พ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะให้ความรู้ทางจิตนี้ ท่านลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบานั่งที่นั่นและนำการฝึกฝนสำหรับลูกๆ ในตอนเช้า ที่จริงแล้วสิ่งนี้ไม่ควรแม้แต่จะถูกเรียกว่าการฝึกฝน พ่อเพียงแต่พูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกมาจากที่ไหน? จากดินแดนสูงสุด ไม่มีใครอื่นจะถามลูกเช่นนั้น เพียงพ่อเหนือโลกเท่านั้นที่

ถามลูกๆ ลูกๆมาจากดินแดนสูงสุดและเข้ามาในร่างกายเหล่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกได้เล่นบทบาทของลูก และในเวลาในการเล่นก็ได้จบลงแล้ว เมื่อดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ร่างของเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน อัลลอยด์ปะปนในทองคำและดังนั้นจึงละลาย ชินยาสีเหล่านี้จะไม่เคยอธิบายความหมายนี้ พวกเขาไม่รู้จักแม้แต่พระเจ้า พวกเขาไม่เชื่อแม้กระทั่งการมีโยคะกับพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนลูกในสิ่งที่พ่อสอนลูกได้ ที่นี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามในทางปฏิบัติ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก มีการจดจำกันว่า ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าศรีศรี เหล่าเทพก็ถูกเรียกว่าศรีด้วยเช่นกัน มันเหมาะกับพวกเขา เพราะทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขามีความบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ มันคือดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามเนื่องจากการไม่มีความรู้ ผู้คนจึงกลับมาไม่มีธรรมะ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกมีธรรมะ ราวน์ทำให้ลูกไม่มีธรรมะ ลูกมีรูปภาพ ไม่มีราวน์ที่มีสิบหัว ราวน์ไม่คงอยู่ในยุคทอง สิ่งนี้ชัดเจนอย่างมาก อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ยังไม่รู้ของลูกก็มีคำกล่าวว่าพวกเขาคือต้นอ่อนที่เป็นของที่นี่ บางคนรับฟังเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและบางคนก็รับฟังมากมาย ดูซิว่ามีการขยายตัวมากมายเพียงใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายหลายประเภท ในตอนเริ่มต้นพวกเขาได้ยินว่าผู้หญิงถูกลักพาตัว พวกเขาพูดถึงศรัทธาว่าลักพาตัวผู้หญิงด้วยเช่นกัน ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขายังรักและกราบไหว้บูชาศรัทธาเช่นนั้นเล่า? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าศรัทธาคือพระเจ้าชายองค์แรก เขาจะเป็นผู้ที่มีสติปัญญาฉลาดอย่างมาก ผู้ที่เป็นนายของทั้งโลกจะมีสติปัญญาที่น้อยมากได้อย่างไร? ที่นั่นพวกเขาไม่มีที่ปรึกษา ฯลฯ พวกเขาไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำ เมื่อได้รับคำแนะนำแล้วเขาก็กลับมาสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นเขาจะต้องรับคำแนะนำอะไรอีกเล่า? ลูกไม่จำเป็นต้องจะต้องรับคำแนะนำของใครเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกเคยได้ยินชื่อของสวรรค์และนรก สถานที่นี้ไม่สามารถเป็นสวรรค์ ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินคิดว่าเป็นสวรรค์เพราะพวกเขามีความมั่งคั่งและปราสาทราชวังและทุกสิ่งที่นี่ อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าโลกใหม่คือสวรรค์ ในสวรรค์ทุกคนอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ สวรรค์และนรกไม่สามารถคงอยู่ได้ในเวลาเดียวกัน สวรรค์เรียกว่าอะไร? มีระยะเวลายาวนานแค่ไหน? พ่อได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกแล้ว มีหนึ่งโลกและโลกเดียวกัน โลกใหม่ลูกเรียกว่ายุคทอง และโลกเก่าลูกเรียกว่ายุคเหล็ก หนทางของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ หลังจากความเลื่อมใสศรัทธาก็ต้องมีความรู้ สิ่งมีชีวิตทั้งหมดกลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่เล่นบทบาทของพวกเขา พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกได้รับความสุขที่มากกว่า มีความสุขเศษ 3 ส่วน 4 และความทุกข์เศษ 1 ส่วน 4 ในสิ่งนี้เช่นกันลูกมีความทุกข์มากกว่าเมื่อลูกกลับมาดโมประธาน ถ้าหากเป็นครั้งต่อครั้งแล้วลูกจะมีสุขกับสิ่งนั้นได้อย่างไร? มีความสุขสันต์เมื่อไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์เมื่อเป็นสวรรค์ เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำสวรรค์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกเก่าและโลกใหม่นี้ พ่ออธิบายแก่ผู้คนของบาร์ดเท่านั้น คนอื่นทั้งหมดมาในครึ่งหลังของวงจร ในครั้งแรกของวงจรมีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นของสุริยะวงศ์และจันทร์ราวงศ์ ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองลูกจึงมีช่วงชีวิตที่ยาวนานและโลกก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ที่นั่นทุกสิ่งใหม่ อาหาร, น้ำ, แผ่นดิน, ฯลฯ ทั้งหมดใหม่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกๆ ก็จะได้รับนิมิตว่าทุกสิ่งจะเป็นอย่างไรในยุคทอง ลูกมีนิมิตในตอนเริ่มต้น และดังนั้นลูกจะมีนิมิตในตอนท้ายด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นลูกก็จะมีความสุข เมื่อบุคคลหนึ่งเดินทางกลับประเทศของตนเองจากต่างประเทศเขาจะมีความสุข เมื่อบุคคลเสียชีวิตในต่างประเทศ ร่างกายของเขาจะถูกนำกลับไปยังประเทศของเขาโดยเครื่องบิน แผ่นดินที่บริสุทธิ์ที่สุดและชั้นหนึ่งคือบาร์ด ไม่มีใครนอกจากลูกๆที่รู้ถึงคำสรรเสริญของบาร์ด เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก สิ่งนี้ลูกเรียกว่าสวรรค์ สิ่งมหัศจรรย์ที่ผู้คนแสดงคือสิ่งมหัศจรรย์ของนรก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งมหัศจรรย์ของสวรรค์และสิ่งมหัศจรรย์ของนรก ผู้คนมากมายไปเพื่อจะดูสิ่งมหัศจรรย์ของนรก มีวัดอยู่มากมาย ไม่มีวัดใดที่นั่น มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น มีมนุษย์จำนวนมากที่นั่น ไม่มีความจำเป็นสำหรับน้ำหอมใดๆ ฯลฯ ลูกแต่ละคนจะมีสวนชิ้นหนึ่งของลูกเองซึ่งมีดอกไม้ชิ้นหนึ่ง อากาศที่นั่นจะเป็นชิ้นหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่ถูกรบกวนด้วยอากาศร้อน ฯลฯ จะเป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอ ไม่มีมีความจำเป็นต้องมีแม้กระทั่งรูปหอม หันที่ที่ลูกได้ยินชื่อของสวรรค์น้ำที่ปากของลูกก็เริ่มไหล ลูกจะพูดว่า เราควรจะไปสวรรค์อย่างรวดเร็ว เพราะลูกรู้จักสวรรค์ อย่างไรก็ตามหัวใจของลูกก็พูดว่า ในเวลานี้เรายู้งกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังสอนเรา เราจะไม่ได้รับโอกาสเช่นนั้นอีกครั้ง ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ ที่นั่นเทพสอนเทพ ที่นั่นเป็นพ่อที่สอนลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกควรจะมีสุขอย่างมาก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก: เราประกาศสิทธิในอาณาจักรหลายต่อหลายครั้ง และก็เข้าไปสู่อาณาจักรของราวน์อีกครั้ง เวลานี้พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์สำหรับหนึ่งชาติเกิดและแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ทำไมลูกไม่กลายเป็นเช่นนั้น? อย่างไรก็ตามมายาก็เป็นเช่นนั้นที่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ระหว่างพี่น้องหญิงชายด้วย พวกเขาอยู่อย่างอ่อนแอ จะไม่มีปัญหาใดๆ(สายตาที่บริสุทธิ์) เมื่อลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและเป็นพี่น้องเพศชาย ขจัดจิตสำนึกของร่างกายออกไป สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ยากมาก หากลูกบอกใครบางคนว่าเป็นสิ่งยาก หัวใจของเขาก็จะเคลื่อนห่าง

ออกไป ดังนั้นเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าการจَذร่ลัถถึงที่ง่ายตาย ความรู้นี้ก็ง่ายตายด้วยเช่นกัน ลูกต้องรู้จักวงจรของ 84 ชาติเกิด ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของพ่อ สนิมในลูกดวงวิญญาณนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยการจَذร่ลัถถึงพ่อ และแล้ว ลูกจะได้รับมรดกของโลกที่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นจงจَذร่ลัถพ่อ ผู้คนพูดถึงโยคะโบราณของบาร์ตที่ซึ่งบาร์ตได้รับอำนาจในการ ปกครองโลก โบราณเป็นเวลากี่ปีมาแล้ว? พวกเขาพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปีแล้ว ลูกรู้ว่าเป็นเรื่องของ 5000 ปีเท่านั้น พ่อสอนลูกราชาโยคะเดียวกันอีกครั้ง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกถูกถามว่า ที่อยู่อาศัยของลูกดวง วิญญาณอยู่ที่ไหน? ลูกพูดว่าลูกอาศัยอยู่ในตรงกลางหน้าผาก ดังนั้นลูกต้องมองดูที่ดวงวิญญาณ ลูกได้รับความรู้ี้ใน เวลานี้ และแล้วก็จะไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ี้ที่นั่น เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ก็เท่านั้นเอง ผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นก็จะเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตในเวลาของตนเองและมีประสบการณ์ของความสุข ทุกคนไปสู่การ หลุดพ้นในชีวิตผ่านการหลุดพ้น ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบจากที่นี้ ไม่มีโลกอื่นใด ตามละครทุกคนต้องกลับไป มี การเตรียมการสำหรับการทำลายล้าง พวกเขาใช้เงินจำนวนมากมาใช้ในการผลิตระเบิด แต่พวกเขาไม่ได้ผลิตระเบิดเหล่านั้ นเพื่อจะเก็บไว้เท่านั้น อาวุธยุทธโธปกรณ์ทั้งหมดนั้นมิไว้สำหรับการทำลายล้าง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่คงอยู่ในยุคทองและ ยุคเงิน 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงแล้วในเวลาี้ เราจะละร่างของเราและกลับบ้าน ทุกคนสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีและใหม่ที่ดีปมาลา ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาใหม่ด้วยเช่นกัน นี่คื่เรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เขา ก็ได้รับร่างกายชั้นหนึ่ง ในเวลาี้ผู้คนทำตามแฟชั่นที่จอมปลอม พวกเขาทาแป้งๆๆ เพื่อให้ดูสวยงาม ที่นั่นมีความงาม ตามธรรมชาติ ดวงวิญญาณกลับมาสวยงามเสมอ ลูกเข้าใจว่าในโรงเรียนไม่ใช่ทุกคนจะเหมือนกัน ลูกกำลังทำความเพียร พยายามที่จะกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน นี่คื่สกุลของพระเจ้าของลูก และแล้วก็จะมื่สกุลสุริยวงศ์ และจันทรวงศ์ ลูก บราห์มินไม่มีอาณาจักร เวลาี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลาี้ไม่มีอาณาจักรอื่นใดในยุคเหล็ก อาจ จะมีบางอาณาจักรหลงเหลืออยู่ เพราะอาณาจักรนั้นไม่เคยว่างเปล่า เวลาี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลาย เป็นเช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณเห็นว่าลูกคื่ฟ้่ห้องเพศชายและผู้เดียวนั้นคื่พ่อ พ่อพูดว่า มองกันและกันอย่างเป็นฟ้่ห้อง ลูกแต่ละคนได้รับตาที่สามของความรู้ี้แล้ว ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ไหน? ดวงวิญญาณฟ้่ห้องเพศชายถามว่า ดวง วิญญาณอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกพูดว่า ที่นี้ ตรงกลางหน้าผาก นี่คื่อบางสิ่งๆๆไป ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว ในเวลาสุดท้ายลูกแม้กระทั่งละร่างของลูกในการจَذร่ลัถถึงพ่อ ลูกต้องทำให้การฝึกฝนนี้มั่นคง อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจَذร่ลัถถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับร่างกายที่สวยงามชั้นหนึ่งในยุคทอง ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ในเวลาี้ ขจัดสนิมออกไป อย่าได้ทำตาม แฟชั่นที่จอมปลอม
2. เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์เสมอ ฝึกฝนที่จะไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกควรลื้มแม้กระทั่งร่างกายนั้นของลูก ทำให้ สายตาของความเป็นฟ้่ห้องมั่นคงและเป็นธรรมชาติ

พร: พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณด้วยความร่วมมือจากความปรารถนาดีและความรู้สึทที่บริสุทธิ์ของ ลูก และกลับมาเต็มไปด้วยความสำเร็จทั้งหมด
เมื่อลูกบราห์มินทุกคนรวมกันให้ความร่วมมือของความปรารถนาดีและความรู้สึทที่บริสุทธิ์ด้วยจิตใจของ พวกเขาสำหรับงานใดๆ และแล้วด้วยความร่วมมือนี้ ป้อมปราการก็ถูกสร้างขึ้นในบรรยากาศเพื่อ เปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่งานใหญ่กลายเป็นเรื่องที่ง่ายตายมากด้วยความร่วมมือของห้านิ้ว ในทำนองเดียวกันความร่วมมือของลูกบราห์มินทุกคนในงานรับใช้เต็มเต็มลูกด้วยความสำเร็จทั้งหมด ผลลัพธ์ของความร่วมมือคื่ความสำเร็จ

คติพจน์: ผู้ที่สะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าวคื่ผู้ที่มั่งคั่งที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง พ่อสัมผัสกับการดึงของลูกๆ ที่จดจำพ่อด้วยความรักเช่นกัน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของลูก? อะไรคือความเพียรพยายามที่จะทำให้ไปถึงสภาพนั้น?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ไปถึงสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของลูก, อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกจะเยือกเย็น ลูกจะไม่ทำกรรมที่ผิดใดผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก สภาพของลูกจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ด้วยการมีสภาพที่ไม่สั่นคลอนในเวลาปัจจุบันนี้ อวัยวะทางร่างกายของลูกจะถูกควบคุมเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เพื่อที่จะไปถึงสภาพนี้จึงตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดสิ่งต่างๆ ไป ลูกก็จะมีคามระมัดระวัง ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถควบคุมอวัยวะของร่างกายของลูกได้ โยคะเท่านั้นที่จะทำให้สภาพของลูกเป็นผู้ใหญ่

โอม ชานติ นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกทั้งหมดอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้เป็นเพียงลูกเท่านั้นที่อยู่ใกล้ที่นี่ เช่นที่ลูกๆ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม พวกเขาก็จดจำพ่อและพ่อก็เข้ามาใกล้ชิดโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันเช่นที่ดวงดาวบางดวงอยู่ใกล้กับพระจันทร์เป็นอย่างมาก บ้างก็ส่องประกายสว่างไสวอย่างมาก บ้างก็อยู่ใกล้และบ้างก็อยู่ไกลออกไป ลูกสามารถมองเห็นว่าดวงดาวดวงหนึ่งนั้นเปล่งประกายสว่างไสวมากเพราะดวงดาวนั้นอยู่ใกล้มาก และอีกดวงหนึ่งก็ไม่ส่องแสงเลย ลูกได้รับการยกย่องด้วยเช่นกันว่า ลูกคือดวงดาวแห่งความรู้และโยคะ ลูกๆ ได้พบกับพระอาทิตย์แห่งความรู้แล้ว พ่อจดจำลูกที่มีเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้น พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ เมื่อลูกจดจำพ่อ, การจดจำระลึกถึงก็ทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกที่มีเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นนั้นจะอยู่ที่ไหน พ่อ, พระอาทิตย์แห่งความรู้ก็จะจดจำพวกเขา ลูกๆ ก็จดจำพ่อเช่นกัน พ่อไม่จดจำลูกที่ไม่จดจำพ่อ การจดจำระลึกถึงของพ่อไม่ได้ไปถึงพวกเขา การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ลูกๆ ต้องจดจำบาปด้วยเช่นกัน ลูกๆ ถามว่า บาปทำจนจดจำฉันหรือไม่? พ่อพูดว่า ทำไมล่ะ? ทำไมพ่อจะไม่จดจำลูกในลักษณะนี้? ผู้ที่บริสุทธิ์มากและมีความรักต่อพ่อเป็นอย่างมากก็ดึงดูดพ่อในลักษณะนั้นด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า ฉันจดจำบาปมากเพียงใด? ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว, ลูกก็ลืมโลกเก่านี้ ลูกจดจำพ่อแล้วลูกก็ไปและพบกับท่าน เวลาที่จะพบปะกับท่านได้มาถึงแล้ว พ่อได้อธิบายความลับของละครแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกๆ กลายเป็นลูกทางจิตของท่าน ท่านสอนวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นและทุกคนก็จดจำพ่อ อย่างไรก็ตามทุกคนได้รับการจดจำระลึกถึงนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขาเอง ยิ่งลูกจดจำท่านมากเท่าไร, ก็ยิ่งเหมือนราวกับว่าบาปกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกมากเท่านั้น นี่คือนิยามที่ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ยิ่งลูกจดจำบาปมากเท่าไร, อวัยวะของร่างกายของลูกจะซุกซ่อนน้อยลงเท่านั้น เมื่ออวัยวะทางร่างกายสร้างความซุกซ่อนนั้นก็เรียกว่าเป็นมายา ไม่มีการทำกรรมที่เลวร้ายผ่านอวัยวะทางร่างกาย ที่นี้ลูกต้องเอาชนะอวัยวะทางร่างกายด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นควบคุมอวัยวะของพวกเขาด้วยยา ลูกถามว่า บาป ทำไมฉันไม่สามารถควบคุมอวัยวะเหล่านี้ได้? พ่อพูดว่า ยิ่งลูกจดจำบาปมากเท่าไร อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะได้รับการควบคุมมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม สิ่งนี้สามารถทำสำเร็จได้ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้น เหตุนี้เองราชาโยคะโบราณของบาร์ตังได้รับการจดจำเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถสอนสิ่งนี้ได้ พระเจ้าสอนลูกๆ ของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อเอาชนะอวัยวะทางร่างกายที่มีกิเลสเหล่านั้นด้วยพลังโยคะ ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกไปถึงสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ก็จะมีอวัยวะทางร่างกายใดๆ ของลูกที่จะสร้างความซุกซ่อน ด้วยการจับความซุกซ่อนทั้งหมดในเวลานี้จะไม่มีความซุกซ่อนใดๆ ของลูกที่จะหลอกลวงลูกถึง 21 ชาติเกิด และแล้วอวัยวะทางร่างกายของลูกจะได้รับการควบคุมเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด สิ่งหลักคือศีลนาราคะ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงอวัยวะทางร่างกายของลูกจะได้รับการควบคุมด้วยการควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกในเวลานี้, ลูกจะได้รับรางวัลเป็นเวลาครึ่งวงจร หากลูกไม่สามารถควบคุมอวัยวะเหล่านั้นได้บาปก็จะยังคงหลงเหลืออยู่ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่องด้วยพลังโยคะ ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ นี่คือนิยามอันดับหนึ่ง ลูกเรียกหาพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อเองจึงมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนิยามอันดับหนึ่งคือความรู้ของโยคะและอีกหนึ่งคือความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิด มีความรู้สองประเภท และวิชาของคุณธรรมที่สูงส่งก็หลอมรวมอยู่ในสิ่งเหล่านั้นโดยอัตโนมัติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ และดังนั้นลูกต้องสร้าง

สมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดสิ่งเหล่านี้ลงไปลูกก็จะอยู่อย่างระมัดระวังกับตนเอง ด้วยการตรวจสอบตนเองลูกจะไม่ทำความผิดใดๆ พ่อเองพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเรียกหาพ่อ เพราะลูกรู้ว่าบาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้แก่ลูก เวลาที่ลูกดูดวงวิญญูณต้องนำคำแนะนำแนวทางเหล่านี้ไปปฏิบัติ ลูกเล่นบทบาทผ่านร่างกายเหล่านั้น ดังนั้นพ่อต้องเข้ามาในผู้นี้ อย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้มีศรัทธามาก รูปภาพของติมูตีกี่ชัดเจนมาก บราห์มาทำทาปาเซียและกลายเป็นสิ่งนั้น และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด ท่านก็ได้กลายเป็นสิ่งนี้ ลูกๆควรจะได้สิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่า เราบราห์มินเคยเป็นเทพแล้วเราก็นับในวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลาที่เราไปที่นั่นเพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เมื่อราชวงศ์เทพมาถึงจุดสิ้นสุด พวกเขาได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยความรักเป็นอย่างมาก เวลาที่พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นวิธีที่จะได้มาซึ่งสถานภาพนั้น การจดจำระลึกถึงควรจะง่ายดายมากด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแค่ต้องมีภาชนะทองคำ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไรประเด็นต่างๆก็จะยิ่งปรากฏออกมามากขึ้นเท่านั้น ลูกจะเฝ้าแต่พูดความรู้ที่มากมายด้วยเช่นกัน ลูกจะรู้สึกเหมือนราวกับว่าบาบาเข้ามาในตัวลูกและกำลังให้ความรู้ บาบาช่วยเหลืออย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครหนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับวินาทีถัดไปได้ เวลาผ่านไปเรื่อยๆ หลายปีหลายเดือนผ่านไปได้อย่างไร? เวลานั้นก็ผ่านไปเรื่อยๆตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และแล้ววินาทีนั้นก็จั่วรอยหลังจาก 5000 ปี สิ่งนี้ก็จะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกันที่บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นใด ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาตลอดเวลาคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า พระเจ้าจะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านจะให้ผลอะไร? ท่านจะให้ผลนั้นเมื่อไหร่และอย่างไร? พวกเขาไม่รู้เลย เมื่อพ่อมาเพื่อให้ผล, ผู้ที่ให้และผู้รับก็มาอยู่ร่วมกัน บทบาทของละครยังคงเคลื่อนต่อไปข้างหน้า นี่คือชีวิตสุดท้ายของลูกของละครทั้งเรื่อง เป็นไปได้ที่ใครบางคนอาจจะออกจากร่างของเขาหรือเธอ หากพวกเขาต้องเล่นบทบาทอื่นๆพวกเขาสามารถไปเกิดได้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีบุญชักรกรรมมากมายก็สามารถไปใช้ชีวิตชาติเกิดหนึ่ง ผู้ที่มีบาปมากมายก็จะไปเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า, ชาติแล้วชาติเล่าติดๆกัน เขาจะเข้าไปในครรภ์, มีประสบการณ์ของความทุกข์แล้วก็ละร่างและรับอีกร่างหนึ่ง นี่คือสภาพของผู้คนเมื่อพวกเขาสังเวदनเองที่คาลิ มีบาปมากมายบนศีรษะของพวกเขาและไม่มีพลังโยคะเลย การสังเวदनเองที่คาลิคือการฆ่าตัวตายของร่างกาย ดวงวิญญูณเข้าใจว่าเขากำลังฆ่าตัวตาย ลูกพูดว่า บาบา เมื่อท่านมา ฉันจะสังเวदनเองแก่ท่าน อย่างไรก็ตามผู้คนสังเวदनเองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ การให้ทาน การทำบุญ การจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ใครแลกเปลี่ยนสิ่งนั้นกับใคร? กับดวงวิญญูณบาป มันคืออาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า ในการแลกเปลี่ยนใดๆลูกควรมีความระมัดระวัง หากมีการใช้บางสิ่งไปใช้ในทางที่ผิดแล้ว นั่นก็จะสะสมอยู่บนศีรษะของลูก ลูกต้องทำทานและทำบุญด้วยความระมัดระวังอย่างมาก การให้ทานอาหารและเสื้อผ้าจะให้แก่ผู้ที่ยากจน ทุกวันนี้พวกเขาได้สร้างธรรมศาลาและมอบให้แก่ผู้คนที่นั่น ผู้ที่ร่ำรวยก็มีปราสาทราชวังที่ใหญ่โตสำหรับผู้ที่ยากจนก็มีกระท่อม พวกเขาอาศัยอยู่ข้างลำคลองที่สกปรก สิ่งสกปรกนั้นก็นำมาทำเป็นปุ๋ยแล้วขายไปใช้ในทุ่งนา ฯลฯ ในยุคทองจะไม่มีทุ่งนาที่มีขยะเช่นนั้น จะมีดินที่สดใหม่เท่านั้น ชื่อที่แท้จริงนั้นคือสวรรค์ ชื่อของเพชรพลอยต่างๆได้รับการจดจำ บางคนทำงานรับใช้มากมาย และผู้อื่นทำงานรับใช้เล็กน้อย บางคนพูดว่า ฉันไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ทุกคนคือเพชรพลอยของบาบา แต่ในสิ่งนั้นเช่นกันพวกเขาตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา และต่อมาพวกเขาก็จะได้รับการบำเหน็จบูชา เป็นเหล่าเทพที่ได้รับการบำเหน็จบูชา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีการกราบไหว้บูชาหลายประเภท ทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร และลูกเองก็มีความสุขเมื่อได้เห็นสิ่งนั้น เราคือนักแสดง ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ลูกมีความสุขมาก ลูกรู้ว่ามีบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา, ผู้คนก็กลับมามีความสุขอย่างมาก กูรูของพวกเขาจะขอให้พวกเขาหมั่นลูกปิดของลูกประจำ และพวกเขาก็จะเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นด้วยความสุขอย่างยิ่ง โดยที่ไม่เข้าใจใดๆเลย ชีวานั้นไม่มีตัวตน เหตุใดผู้คนจึงได้ถวายนมและน้ำ ฯลฯ ให้แก่ท่าน? พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบริคให้แก่รูปปั้นบูชา แต่รูปปั้นเหล่านั้นก็ไม่รับประทานสิ่งใด มีการขยายตัวอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาคือต้นไม้มิฉะนั้นที่ความรู้คือเมล็ด ไม่มีใครนอกจากลูกจะรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกบางคนแม้กระทั่งสังเวกกระดูกของเขาเองในงานรับใช้สำหรับสิ่งนี้ บางคนพูดกับลูกว่านี่คือจินตนาการของลูก อ้อ! แต่นี่คือการชำระของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก จินตนาการไม่สามารถชำระได้ นี่คือนิยาม ความรู้ เหล่านี้คือสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ พระเจ้าพูดว่า พระเจ้านั้นใหม่และคำพูดที่สูงส่งของท่านก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ในขณะที่ลูกพูดว่าพระเจ้าชีวาพูด แต่ละคนพูดถึงสิ่งต่างๆของตนเอง สองสิ่งจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนที่ไม่มีเรื่องของจินตนาการ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ที่เต็มไปด้วยความรู้ ฤๅษีและมุนีพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถได้รับความรู้จากที่ไหนได้อย่างไร ในเมื่อแม้กระทั่งคนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่รู้สิ่งนั้น? ผู้ที่รู้สิ่งนั้นก็จะได้รับ

สถานภาพ พ่อมาและอธิบายว่าเมื่อยุคบรรจบพบกันเกิดขึ้น คนใหม่จะมีความสับสนกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่า มีพวกคุณไม่กี่คนเท่านั้นหรือที่ถูกต้องและคนอื่น ๆ ผิด? ลูกอธิบายว่าพวกเขาทำให้กิตะนั้นผิดพลาด นั่นคือแม่และพ่อ ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งเหล่านั้น ไม่สามารถมีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างในพระเวทหรือคัมภีร์ ก่อนอื่นใดจงบอกเราว่าศาสนาใดได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยพระเวทย์ มีสี่ศาสนาหลัก และแต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ศาสนาหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อกำลังก่อตั้งสกุลบราห์มิน และแล้วบราห์มินก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขาในสุริยวงค์และจันทร์ทางค์ พ่อมาและอธิบายกับลูกเป็นการส่วนตัวด้วยพาหนะนี้ เนื่องจากดวงวิญญาณไม่มีตัวตนจึงต้องอาศัยพาหนะอย่างแน่นอน ท่านให้ร่างกายที่มีตัวตน หากผู้คนไม่รู้ว่ดวงวิญญาณคืออะไร เขาจะรู้จักพ่อได้อย่างไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งที่ถูกต้องแก่ลูก ส่วนที่เหลือทั้งหมดที่ผู้อื่นบอกลูกนั้นไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมและไม่มีประโยชน์ใดๆในสิ่งนั้นเลย พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขาหม่นลูกบิดของลูกประจำของบุคคลเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ พ่อเองมาและให้คำแนะนำของพ่อเอง มีการหลอกลวงด้วยความรู้ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความรู้ และเป็นเวลาครึ่งวงจรมีความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นด้วยอาณาจักรของราวัน ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆด้วยความเลื่อมใสศรัทธาและอยู่อย่างตโมประธาน ผู้คนไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของใคร พวกเขากราบไหว้บูชาพระเจ้าอย่างมากแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ดังนั้นพ่ออธิบายว่า เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม หากใครบางคนมีสติปัญญาที่หยาบ เขาก็สามารถจดจำด้วยสติปัญญาที่หยาบ แต่เขาควรจะจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกร้องเพลงว่า บาบา เมื่อท่านมาฉันจะเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของฉันกับท่านผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกทั้งหมดมาเพื่อที่จะพบกับใคร? ผู้เดียวที่ให้ทานแห่งชีวิต และผู้ที่พาดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อได้อธิบายแล้วว่าท่านทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย พ่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเล่าเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ปารวตี เจ้าแห่งความเป็นอมตะคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านจะไม่นั่งอยู่ที่หิมาลัยและบอกเรื่องราวแก่ลูก ทุกสิ่งของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดูเหมือนเป็นเรื่องมหัศจรรย์! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เป็นผู้เอาชนะอวัยวะของร่างกายด้วยพลังโยคะและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพนั้นจงเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง
2. เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกเป็นบราห์มินที่จะกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เหตุนี้เองลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับบาปและบุญ และมีความระมัดระวังอย่างมากหากลูกมีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้เปิดม่านแห่งการเปิดเผยโดยทำให้ผู้มีอำนาจในทุกสาขาอาชีพร่วมมือกัน ม่านแห่งการเปิดเผยจะเปิดขึ้นเมื่อผู้มีอำนาจทุกคนมารวมกันและพูดว่า ที่นี่มีอำนาจของพระเจ้าเท่านั้น เป็นอำนาจที่สูงส่งที่สุด อำนาจของพระเจ้า อำนาจทางจิตวิญญาณ ให้ทุกคนมารวมตัวกันบนเวทีเดียว และมีเสน่ห์หิมลัย (ชุมนุมแห่งความรัก) สำหรับสิ่งนี้ผูกทุกคนด้วยเส้นด้ายแห่งความรักเพื่อนำพวกเขาเข้ามาใกล้และสามารถทำให้พวกเขาร่วมมือกัน ความรักนี้จะกลายเป็นแม่เหล็กที่ดึงดูดพวกเขาทั้งหมดเข้าด้วยกันในที่สถานที่เดียวบนเวทีของพ่อ ดังนั้นเวลานี้กลายเป็นเครื่องมือเช่นนั้นและทำงานรับใช้ในบทบาทของนักแสดงเอกของลูกที่เป็นการเปิดเผยสุดท้าย แล้วจะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: การรับพรของทุกคนจากงานรับใช้ที่ลูกทำคือลิฟต์ที่เคลื่อนสูงขึ้น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรัทธาแรกที่คุณจำเป็นต้องมีคือพอมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข กำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้ความสงบหรือความสุขแก่ใครได้
- คำถาม:** จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร? ต้องใช้ความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น?
- คำตอบ:** ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอย่างมั่นคง อย่าให้สติปัญญาของคุณถูกดึงดูดไปที่ผู้อื่น นี่คือนิยามจุดหมายปลายทางสูงสุด สำหรับสิ่งนี้คุณต้องเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อคุณกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณความคิดที่มีกิเลสทั้งหมดจะจบสิ้นลงและการเร่ร่อนของสติปัญญาของคุณก็จะหยุดลง สายตาของคุณจะไม่ถูกดึงดูดเข้าไปที่ร่างกายเลย นี่คือนิยามจุดหมายปลายทางของคุณ และสำหรับสิ่งนี้ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ผู้นี้(บราห์มาบาบา)ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อทางจิต วันนี้(วันพฤหัสบดี)เรียกว่าวันสัตกูรู เป็นความผิดพลาดที่จะเรียกว่าเป็นแคว้นกูรูเท่านั้น(วันพฤหัสบดี) มีกูรูอยู่มากมายแต่มีสัตกูรูเดียวเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากูรูและสัตกูรูด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่ามีความแตกต่างระหว่างสัตกูรูและกูรู สัตหมายถึงสัจจะ เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีมนุษย์อื่นใดที่เรียกว่าสัจจะ พ่อ,มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่ลูก มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้ที่แท้จริงนี้แก่มนุษย์ เป็นเพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เป็นสัจจะ ชื่อของผู้นี้คือบราห์มา ท่านไม่สามารถให้ความรู้นี้แก่ใครได้ บราห์มาไม่ได้มีความรู้ใดๆ แม้แต่ในเวลาที่คุณก็จะพูดว่าท่านไม่ได้มีความรู้ทั้งหมด เป็นเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้,พ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นผู้ที่มีความรู้ที่สมบูรณ์ ไม่มีมนุษย์ใดที่จะสามารถเรียกตนเองว่าสัตกูรู สัตกูรูหมายถึงผู้เดียวที่เป็นสัจจะที่สมบูรณ์ เมื่อลูกได้กลับมารู้แจ้งที่ร่างกายเหล่านั้นก็จะไม่คงอยู่ มนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นสัตกูรู พวกเขาไม่ได้มีพลังกำลังที่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ผู้นี้เองก็พูดว่า,พ่อเองคือมนุษย์เช่นเดียวกับลูก ไม่มีเรื่องของพลังกำลังในสิ่งนั้น เป็นพ่อไม่ใช่บราห์มาที่กำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็ศึกษาอยู่กับท่านเช่นกันแล้วก็สอนลูก ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มา Kumar และกุมารี และลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุด,สัตกูรู ลูกได้รับพลังกำลังจากท่านเช่นกัน พลังกำลังนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อลูกผลักใครบางคนเขาจะล้มลงไป ไม่เลย นี่คือนิยามพลังกำลังทางจิตที่ซึ่งลูกได้รับมาจากพ่อทางจิต ลูกได้รับความสงบผ่านพลังของการจดจำระลึกถึงและลูกได้รับความสุขด้วยการศึกษาเล่าเรียน เช่นที่ครูอื่นๆ สอนลูก ดังนั้นพ่อก็สอนลูกเช่นกัน ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน เขาคือนักเรียน ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดคือนักเรียน พ่อไม่มีร่างกาย พ่อไม่มีตัวตน และพ่อเองมาที่นี่และสอนลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในลักษณะเดียวกันกับที่นักเรียนคนอื่นศึกษา ไม่มีเรื่องของความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนนักเรียนจะอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ พวกเขาถือพรหมจรรย์และแล้วเมื่อพวกเขาจบการศึกษาของพวกเขา พวกเขาถึงที่ห้องแคว้นกิเลส มนุษย์ก็มองเห็นว่าเป็นมนุษย์ จะมีคำกล่าวว่า ผู้นี้เป็นบุคคลนั้นบุคคลนี้ ผู้นี้คือผู้ที่จบการศึกษาด้านกฎหมาย(นิติศาสตร์บัณฑิต) และผู้นี้เป็นเจ้าหน้าที่อื่นๆ พวกเขาได้รับสมญาตามการศึกษาของพวกเขาแต่ใบหน้าของพวกเขาเป็นเช่นเดิม ลูกรู้ถึงการศึกษาทางโลก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่อ่านและศึกษาคัมภีร์นั้นไม่มีความยิ่งใหญ่เลย ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบด้วยสิ่งนั้น พวกเขาเองก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อแสวงหาความสงบเช่นกัน หากมีความสงบในป่าแล้วเหตุใดพวกเขาถึงกลับบ้านเล่า? ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้น ผู้ที่มีชื่อเสียงมากที่เคยมีอยู่ในอดีต เช่น ราม-กฤษณะ พารามฮาน ทั้งหมดนั้นก็ได้ออกมาใช้ชาติเกิดใหม่และลงมา ไม่มีใครได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องกลับมาต่อโมประธาน ลูกไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดทางร่างกาย ถามใครก็ตามว่า ท่านได้รับอะไรจากกูรูของท่าน? พวกเขาจะพูดว่า ความสงบ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของความสงบ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา หรือกูรูใดสามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ มนุษย์ไม่สามารถให้ความสงบที่แท้จริงแก่ใครได้ ก่อนอื่นลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่าเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบที่กำลังสอนลูก พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกนั้นหมุนไปอย่างไร มนุษย์ไม่สามารถให้ความสงบหรือความสุขแก่มนุษย์ บราห์มานี้คือพาหนะของพ่อ เขาเป็นนักเรียนเช่นเดียวกับลูก เขาเป็นของหนทางครอบครัวยุคหนึ่ง เขาเพียงแต่ให้พ่อยืมพาหนะของเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขา เป็นพ่อผู้เดียวที่กำลังอธิบายแก่ลูก พ่อนั้นก็พูดกับทุกคนว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส ผู้ที่ตัวเขาเองไม่สามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้ก็จะดูถูกลูกในหลายๆ ทาง พวกเขาเชื่อว่าลูกกำลังทำให้พวกเขาละทิ้งอาหาร(กิเลส)ที่

พวกเขาเคยได้รับมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าอันเป็นมรดกจากพ่อของพวกเขา เป็นพ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดที่ทำให้พวกเขา
ละทิ้งสิ่งนั้น ท่านได้ทำให้ผู้นี้ละทิ้งสิ่งนั้นเช่นกัน ท่านยังพยายามที่จะช่วยลูกๆ ให้ปลอดภัยด้วยเช่นกัน ท่านช่วยปกป้องผู้ที่
สามารถที่จะมาหาท่านได้ เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนผู้เดียว
เท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ไม่มีใครอื่นที่สามารถเรียกว่าเป็นสิ่งที่ได้ พ่อเองกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อเองกำลัง
อธิบายแก่ลูก กิเลสเหล่านี้คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกและลูกต้องละทิ้งกิเลสเหล่านั้น ผู้ที่ไม่สามารถละทิ้งได้พวกเขาก็
ต่อสู้เป็นอย่างมาก ผู้หญิงบางคนก็เช่นกันที่พวกเขาสร้างความปั่นป่วนอย่างมากเพราะกิเลส เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบ
พบกัน ไม่มีใครรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีผู้คนมากมายที่มีศรัทธา
อย่างเต็มที่ บางคนก็มีศรัทธาครึ่งเดียว บางคนก็มีศรัทธา 100% และบางคนก็มีศรัทธาเพียง 10% เท่านั้น เวลานี้พระเจ้า
กำลังให้ศรัทธาแก่ลูก: ลูกๆ จดจำพ่อ! นี่คือการสั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากพ่อ เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะทำตามคำสั่งนั้น
พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานของพ่อจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่จดจำผู้อื่น ผู้นี้ไม่ได้พูด
เช่นนั้นแต่บาบอบอกลูกผ่านผู้นี้ ผู้นี้กำลังศึกษาเล่าเรียนในทำนองเดียวกันกับที่ลูกๆ กำลังศึกษา ทุกคนคือนักเรียน มีครูผู้
เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนลูก ที่นั่นเป็นมนุษย์ที่สอนลูกในขณะที่ที่นั่นเป็นพระเจ้าผู้ที่กำลังสอนลูก ลูกดวงวิญญาณศึกษา
เล่าเรียนแล้วลูกดวงวิญญาณก็สอนผู้อื่น ลูกต้องกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมากในสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่
กลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร เวลานี้ดวงวิญญาณมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกกลับมี
จิตสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกก็ไม่สามารถเรียกได้ว่ามีกิเลส ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่มีวันมีค
วามคิดที่มีกิเลสใด เป็นด้วยจิตสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกมีความคิดที่มีกิเลส ในเวลานั้นลูกมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของ
กิเลส เหล่าเทพไม่สามารถมีสายตาที่มีกิเลสได้ สายตาเปลี่ยนด้วยความรู้นี้ ในยุคทองพวกเขาจะไม่มีความรักหรือการร่ำ
รำในลักษณะที่พวกเขาทำอยู่ที่นี่ ที่นั่นพวกเขาจะมีความรักแต่จะไม่ได้มีกลิ่นเหม็นของกิเลส ผู้คนช่องแวงในกิเลสมาเป็น
เวลาชาติแล้วชาติเล่าและดังนั้นจึงเป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างมากที่พวกเขาจะสามารถขจัดความซาบซึ้งนั้นออกไป
พ่อทำให้ลูกปราศจากกิเลสและลูกบางคนก็เข้มแข็งอย่างมาก ฉันทันทีก็ต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ฉันทมา
คนเดียวและฉันต้องกลับไปคนเดียว พวกเขาจะไม่ชอบถ้ามีใครบางคนจะต้องพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาจะพูดว่า
ทำไมคนนั้นถึงจะต้องฉัน? มีกลิ่นของกิเลสในผู้นั้น ผู้ที่มีกิเลสไม่ควรแม้แต่จะจะต้องเรา ลูกต้องไปถึง
จุดหมายปลายทางนี้ สายตาของลูกไม่ควรจะไปสู่ร่างกายเลย ลูกต้องสร้างสภาพที่เหนือปวงกรรมนั้นในเวลานี้ แม้กระทั่ง
ในเวลานี้ก็ไม่มีใครที่จะมองแต่ดวงวิญญาณ นี่คือการจุดหมายปลายทางของลูก พ่อพูดเสมอว่า ลูกๆ คิดว่าตนเป็นดวง
วิญญาณ ร่างกายเหล่านั้นเป็นทางของลูกซึ่งลูกใช้เล่นบทบาทของลูก บางคนพูดว่ามีพลังบางอย่างในผู้นั้นแต่ไม่ใช่เรื่อ
ของพลัง นี่คือการศึกษเล่าเรียน เช่นที่ผู้อื่นกำลังศึกษาเล่าเรียนดังนั้นผู้นี้ก็กำลังศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน เราจะต้องเพียร
พยายามอย่างหนักมากเพื่อความบริสุทธิ์ สิ่งนั้นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า มองกันและกัน
อย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกยังคงอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ไม่มีเรื่อ
ของกิเลสที่นั่น ที่นั่นในอาณาจักรนี้ของราวันทุกคนมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงมาและทำให้ลูกปราศจากกิเลส หากลูกไม่ได้
กลายเป็นเช่นนี้ก็จะต้องมีการประสพการณ์ของการลงโทษ ดวงวิญญาณไม่สามารถขึ้นไปข้างบนได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์
บัญญัติกรรมทั้งหมดต้องได้รับการชำระสะสาง แม้กระนั้นสถานภาพก็จะลดลง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกๆ รู้ว่ามี
เพียงอาณาจักรเดียวดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของเหล่าเทพในสวรรค์ ในตอนแรกจะมีหนึ่งราชาและราชินีเดียวอย่าง
แน่นอนจากนั้นก็จะมีการสร้างของพวกเขา ปวงประชาถูกสร้างขึ้นมากมาย จะมีความแตกต่างที่สร้างขึ้นมาจากสภาพของ
พวกเขา ผู้ที่ไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ก็จะไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่ พวกเขาไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ สำหรับ
ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาเป็นเวลาครั้งวงจร, สำหรับพวกเขาการที่จะกลับมาบริสุทธิ์เพื่อ 21 ชาติเกิดในชาติเกิดเดียวนั้น มัน
เหมือนกับไปบ้านป่าหรือ? สิ่งหลักคืออันตรายคือ ความโกรธเหล่านั้นไม่แรงเท่า หากสติปัญญาของลูกถูกดึงดูไปที่อื่นลูก
ไม่ได้มีการจดจำพ่ออย่างแน่นอน หากการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นมั่นคง, สติปัญญาของลูกก็จะไม่ไปในทิศทางอื่น
จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก บางคนได้ยินเกี่ยวกับความบริสุทธิ์และก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาถูกเผาในกองไฟ พวกเขา
พูดว่า ไม่เคยมีใครพูดสิ่งนี้มาก่อน ไม่ได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ พวกเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ยากมาก นั่นคือศาสนาที่แยก
ออกไปของหนทางของสันโดษ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้ง พวกเขาได้นำสนส
การเดียวกันเหล่านั้นไปกับพวกเขา ลูกไม่ต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก มีการอธิบายแล้วว่าลูกอาจจะอยู่ที่บ้านและ
อธิบายให้กับพวกเขาด้วยเช่นกันว่า เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน หากปราศจากการกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็น
เทพในยุคทองได้ ผู้ที่ได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะกลายเป็นปวงประชาต่อไป มีปวงประชามากมายที่ถูกสร้างขึ้นม
าไม่มีที่ปรึกษาใดๆ ในยุคทองเพราะพ่อทำให้ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ที่จำเป็นต้องมีที่
ปรึกษา ในเวลานี้ดูซิว่าพวกเขามากันและกันอยู่เรื่อยๆ ได้อย่างไร ธรรมชาติของความเป็นศัตรูของพวกเขาแน่นแฟ้นมาก

เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะละร่างเก่าเหล่านั้นและรับอีกร่างหนึ่ง นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นตายในความทุกข์ในขณะที่ลูกต้องไปในการจดจำระลึกถึงพ่อในความสุข ยิ่งลูกจดจำฉันผู้เป็นพ่อมากเท่าไรลูกจะยิ่งลืมคนอื่นได้มากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น ลูกจะไม่จดจำใครอื่น อย่างไรก็ตามลูกจะมีสภาพนี้เมื่อลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่ หากไม่มีศรัทธาก็ไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ พวกเขาเพียงแค่พูดเช่นนั้นเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น หากไม่มีศรัทธา เหตุใดลูกมีการจดจำระลึกถึง? ไม่ใช่ทุกคนจะมีศรัทธาในระดับเดียวกัน มายาทำให้ลูกก้าวออกไปจากศรัทธานั้น ลูกกลายเป็นเหมือนเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน ก่อนอื่นลูกต้องมีศรัทธาในพ่อ ลูกจะสงสัยใหม่ว่าผู้เดียวนั้นเป็นพ่อ? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ผู้นี้พูดว่า ฉันไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง บางคนจะถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ฉัน ฉันเคยมีครู 12 คนแต่ฉันก็ต้องละทิ้งพวกเขาทั้งหมด ครูเหล่านั้นไม่ได้ให้ความรู้กับฉัน สัตกฐมาและเข้ามาในตัวฉันทันที ฉันคิดว่า ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะว่าอรชุนได้รับนิมิต ไม่ได้เป็นเรื่องของอรชุนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้นี้คือพาหนะ ผู้นี้ก็เคยศึกษากิตะมาก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในเขา,ให้นิมิตกับเขาที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้และดังนั้นเขาจึงหยุดอ่านกิตะ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านบอกสิ่งนี้แก่เรา กิตะคือแม่และพ่อ เป็นพ่อผู้ที่ลูกพูดว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ท่านสร้างสิ่งสร้าง ท่านนำสิ่งสร้างมาเลี้ยงดู บรรพมานี้ก็เป็นเหมือนกับลูกเช่นกัน พ่อพูดว่า เมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณของผู้นี้ พ่อก็เข้ามาในเขา กุมารีนันบริสุทธอยู่แล้ว มันง่ายสำหรับพวกเธอหลังจากที่พวกเธอแต่งงานความสัมพันธ์ของพวกเธอก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก เหตุนี้เองจึงต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาจะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงแล้วดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย แต่ลูกเคยมีจิตสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจรพอม้าและทำให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในชาติเกิดสุดท้ายนี้และดังนั้นลูกจึงเห็นว่ามันยาก หลังจากที่ทำความเพียรพยายามมีจำนวนน้อยมากที่สอบผ่าน เพียงเพชรพลอยทั้งแปดเท่านั้นที่ปรากฏออกมา ถามตนเองว่า เส้นของฉันชัดเจนหรือไม่? ฉันจดจำใครอื่นนอกจากพ่อผู้เดียวหรือไม่? สภาพนี้จะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาจะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เปลี่ยนสายตาของลูกด้วยความรู้ นี้ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจบสิ้นความคิดที่มีกิเลสทั้งหมด อย่าได้มีกลิ่นเหม็นของกิเลสใดๆ อย่าให้สายตาของลูกมุ่งตรงไปที่ร่างกายเลย
2. เพียงเมื่อมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่กำลังสอนลูก การจดจำระลึกถึงของลูกจะมั่นคง ให้มีความใส่ใจว่ามายาจะไม่ทำให้ลูกสั่นคลอนแม้เล็กน้อยจากศรัทธาของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ปราศจากอุปสรรคที่ทำความก้าวหน้าและทำให้ผู้อื่นก้าวหน้าด้วยการทำงานรับใช้ขณะอยู่ในจิตสำนึกของการรับใช้ จิตสำนึกของการรับใช้นำมาซึ่งความสำเร็จให้แก่ลูก หากลูกมีจิตสำนึกที่ยั่งยืนใฝ่ใญ่ในการทำงานรับใช้ของลูกแล้วนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นจิตสำนึกของการรับใช้ หากมีความหยิ่งยะโสใญ่ปะปนอยู่ในงานรับใช้ของลูก และแล้วลูกต้องใช้ความพยายามและเวลาอย่างมากมายและลูกจะไม่มีความพอใจในตนเอง ลูกผู้ที่มีจิตสำนึกของการรับใช้จะก้าวหน้าและยังช่วยให้ผู้อื่นสามารถก้าวหน้าด้วยเช่นกัน พวกเขามีประสบการณ์สภาพที่โอบบิณอย่างสม่ำเสมอ ความจริงจังและความกระตือรือร้นของพวกเขาทำให้พวกเขาเป็นอิสระจากอุปสรรคและให้ประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี คือผู้ที่เป็นอิสระจากเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนที่ดึงดูด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ หนามที่ใหญ่โตที่สุดคือสำนักที่เป็นร่าง ด้วยสิ่งนี้ที่กิเลสอื่นๆ ทั้งหมดเกิดขึ้น ดังนั้นจงกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** เนื่องจากความไม่เข้าใจในงานใดของพ่อที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาคิดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน?
- คำตอบ:** พ่อเป็นผู้ที่มีหลายรูปแบบและที่ใดก็ตามที่มีความต้องการท่านจะเข้าไปในลูกคนใดก็ตามในหนึ่งวินาทีและให้ประโยชน์กับดวงวิญญาณเบื้องหน้าบุคคลนั้น ท่านให้มิติแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ท่านไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแต่เป็นจรวดที่รวดเร็วมาก มันใช้เวลาไม่นานที่พ่อจะมาและไป เนื่องจากไม่เข้าใจในสิ่งนี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน

โอม ชานติ นี่คือสวนดอกไม้เล็กๆ สวนดอกไม้มนุษย์ เมื่อลูกไปที่สวนดอกไม้ก็มีต้นไม้เก่าที่หลากหลายในสวนนั้นด้วยเช่นกัน ในบางสถานที่ที่มีดอกตูมที่หุบ ในบางสถานที่ก็มีดอกตูมที่บานเพียงครึ่งเดียว นี่เป็นสวนดอกไม้เช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ด้วยการทำตามศรัทธาที่กำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ หนามอยู่ในป่าในขณะที่ดอกไม้อยู่ในสวน สวรรค์คือสวนและนรกคือป่า พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่านี่คือป่าของหนามที่ไม่บริสุทธิ์และนั่นคือสวนดอกไม้ เคยมีสวนดอกไม้ซึ่งเวลานี้กลายเป็นป่าหนาม สำนักที่เป็นร่างนั้นคือหนามที่ใหญ่ที่สุด หลังจากนั้นกิเลสอื่นๆ ทั้งหมดก็ตามมา ที่นั่นลูกอยู่อย่างมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้เขาจะสิ้นอายุขัยของเขาเมื่อใดและพวกเขาจะละร่างเก่าของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณมีนิมิตว่าเขาจะไปและอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังของครรภ แล้วเขาจะกลายเป็นดอกตูมและจากดอกตูมเขาก็จะกลายเป็นดอกไม้ ดวงวิญญาณมีความรู้นี้ เขาจะไม่มีความรู้ว่าจะจริงโลกหมุนไปอย่างไร แต่ละคนมีความรู้เพียงแค่ว่านี่คือร่างเก่าและเวลานี้เขาต้องเปลี่ยนร่างนั้น เขามีความสุขนั้นอยู่ภายในไม่มีระบบใด ฯลฯ ของโลกยุคหลังที่จะมีอยู่ที่นั่น ที่นี้ความคิดเห็นของสังคมและระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของครอบครัวจะต้องมีการพิจารณาและดังนั้นจึงมีความแตกต่าง ระเบียบวินัยของสถานที่นั้นกล่าวได้ว่าเป็นระเบียบวินัยที่จริงแท้ ที่นี้ระเบียบวินัยของไม่จริงแท้ ถึงแม้ว่าโลกมีอยู่ พ่อมาเมื่อเป็นโลกที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ เมื่อโลกของเหล่าเทพได้มีการก่อตั้งขึ้นการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ดังนั้นนี่คือชุมนุมเช่นปีศาจอย่างแน่นอนและชุมนุมของผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นในสิ่งนี้ ได้มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยพลังโยคะ ลูกต้องบอกบาปเกี่ยวกับบาปที่ลูกได้เคยทำมาในชาติเกิดนี้ด้วยเช่นกัน ในสิ่งนั้นเช่นกันสิ่งหลักคือประเด็นของกิเลส มีพลังในการจดจำระลึกถึง พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกๆ รู้ว่าด้วยการมีโยคะกับผู้เดียวผู้ที่เป็นพ่อของทุกคนบาปของลูกจะถูกเผาไหม้ ลักษณะและนารายณ์นั้นคือผู้ทรงอำนาจ เป็นอาณาจักรของพวกเขาคอบคลุมไปทั่วทั้งโลก นั่นคือโลกใหม่ ทุกสิ่งใหม่ ในเวลานี้แม้แต่แผ่นดินก็แห้งแล้ง เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกลใหม่และดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก นักเรียนเป็นเช่นไรพวกเขาก็จะมีความสุขเช่นนั้น นี่คือมหาวิทยาลัยที่สูงสุดเหนือสิ่งใดของลูก ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกเคยตกต่ำอย่างมาก จากการเป็นผู้ที่อยู่ต่ำสุดอย่างสมบูรณ์ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงสุด พ่อเองพูดว่าลูกไม่มีค่าควรกับสวรรค์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ เป็นเพราะลูกอยู่ต่ำที่สุดลูกจึงร้องเพลงสรรเสริญเบื้องหน้าเทพที่สูงสุด ลูกไปที่วัดและพูดกับรูปปั้นบูชาเทพถึงความยิ่งใหญ่ของพวกเขและความตกต่ำของลูก แล้วลูกก็ร้องขอความเมตตาเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาสูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกไปและก้มศีรษะของลูกเบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกันแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกไปที่วัดและกราบไหว้บูชาพวกเขาเพื่อที่ลูกจะสามารถเป็นเช่นพวกเขาได้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น ทั้งละครของการปลุกต้นอ่อนของตนไม่เทพนี้เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์เหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาพ่อ ได้โปรดมาและทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีบริสุทธิ์ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะชำระสะสางปัญชกรรมของพวกเขากลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ สิ่งหลักคือมนตราของ “มานมานะบาฟ” ที่พ่อให้แก่ลูก มีกูรูมากมายและพวกเขาก็ให้มนตรามากมาย พ่อมีเพียงมนตราเดียว พ่อมาในบาร์ตและได้ให้มนตราแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ พระเจ้าพูด แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะสวดบทคัมภีร์ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย ลูกสามารถอธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาไปที่กุมภเมลาและลูกสามารถอธิบายแก่ทุกคนที่นั่นได้ด้วยเช่นกัน นี่คือนรก โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ซึ่งเรียกว่าสวรรค์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์ใดๆ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ผู้คนไปอาบในแม่น้ำคงคาเพื่อจะ

กลับมาบริสุทธิ์เพราะพวกเขาเชื่อว่าร่างกายต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และดวงวิญญาณจะบริสุทธิ์เสมอ พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกสามารถเขียนด้วยเช่นกันว่า ดวงวิญญาณนั้นจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอาบในความรู้ไม่ใช่ด้วยการอาบในน้ำ ลูกเฝ้าแต่อาบน้ำทุกวัน ผู้คนไปอาบในแม่น้ำทุกวัน พวกเขาดื่มน้ำนั้นด้วยเช่นกัน เวลานี้มีการทำทุกสิ่งด้วยน้ำ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ย่ายดายเช่นนั้น แต่สิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร การหลุดพ้นได้รับในหนึ่งวินาทีด้วยความรู้ มีคำกล่าวว่า มีความรู้มากมายที่แม้ลูกจะทำให้มหาสมุทรทั้งหมดกลายเป็นน้ำหมึก ปาเป็นปากกา และผืนดินเป็นกระดาษ ความรู้ก็ไม่มีที่สิ้นสุด พ่อเฝ้าแต่อธิบายประเด็นต่างๆทุกวัน พ่อพูดว่า วันนี้พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำมากแก่ลูก ลูกถามว่า ทำไมท่านไม่บอกเรามาก่อน? อ้า พ่อจะบอกลูกล่วงหน้าได้อย่างไร? จะมีการบอกเรื่องราวที่ถูกต้องตามลำดับจากตอนต้น บทบาทของช่วงเวลาหลังจะถูกบอกก่อนได้อย่างไรเล่า? พ่อยังคงบอกสิ่งนี้แก่ลูกต่อไป ลูกรู้ถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจร หากใครบางคนถามลูก ลูกก็สามารถตอบเขาได้ทันที ลูกตามลำดับกันไปตามที่ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของใคร หากผู้คนมาหาลูกและไม่ได้รับคำตอบที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะจากไปและพูดว่าพวกเขาไม่ได้รับคำอธิบายที่ถูกต้อง และมีเพียงภาพที่ไร้ประโยชน์ที่เก็บไว้ที่นั่น ดังนั้นคนที่สามารถอธิบายได้ดีมากจึงเป็นสิ่งจำเป็น ไม่เช่นนั้นคนเหล่านั้นก็จะไม่สามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่ หากผู้ที่กำลังอธิบายไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ก็เหมือนราวกับว่าสิ่งที่เหมือนกันดึงดูดสิ่งที่เหมือนกัน พ่อพูดว่าบางครั้งพ่อเห็นว่าผู้ที่มานั้นเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก แต่ลูก(ผู้ที่กำลังอธิบายนั้น)ไม่ฉลาดนัก และแล้วพ่อก็เข้าไปในผู้นั้นและช่วยเหลือ เพราะพ่อคือจรวดที่เล็กที่สุด ใช้เวลาไม่นานเลยที่พ่อจะมาและไป และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็ได้นำสิ่งนี้ไปใช้ว่าพ่อเป็นผู้ที่มีรูปที่หลากหลายและอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ บางคนก็ดีและดังนั้นพวกเขาต้องการผู้ที่สามารถอธิบายให้แก่พวกเขาได้ดีมาก ทุกวันนี้เด็กบางคนสามารถเรียนรู้คัมภีร์ด้วยหัวใจตั้งแต่วัยเด็กเพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นได้นำสัจธรรมเหล่านั้นไปด้วย ดวงวิญญาณไปเกิดที่ใดที่หนึ่งแล้วก็จะเริ่มศึกษาพระเวท คัมภีร์ ฯลฯ ที่นั่น มีคำกล่าวว่าความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ดวงวิญญาณก็นำสัจธรรมเหล่านั้นไป เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าในที่สุดวันนั้นก็มาถึงเมื่อประตูสวรรค์จะเปิดอย่างแท้จริง โลกใหม่ต้องมีการก่อตั้งขึ้นและโลกเก่าจะถูกทำลาย ผู้คนไม่รู้ว่สวรรค์นั้นคงอยู่ในโลกใหม่เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริงและเรื่องราวของเจ้าแห่งความเป็นอมตะ เป็นเพียงเรื่องราวเดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้ พวกเขาได้สร้างคัมภีร์ขึ้นมา ตัวอย่างทั้งหมดนำมาใช้กับลูก แต่ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ได้ใช้สิ่งเหล่านั้น ดังนั้นพ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและอธิบายทุกสิ่ง นี่คือการละเล่นที่สำคัญมากและไม่ซับซ้อนจำกัด ก่อนอื่นมียุคทองและยุคเงินอาณาจักรของราม และต่อมาก็มีอาณาจักรของราวันละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งนี้เรียกว่าคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ที่พ่อได้ให้กับลูก บทบาทของดวงวิญญาณทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาท, เขาก็จะมาในเวลานั้นและการขยายตัวก็จะเกิดขึ้นต่อไป สิ่งหลักสำหรับลูกๆ คือการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เป็นลูกๆที่เรียกหา พ่อพูดเช่นกันว่า ลูกๆ ของพ่อถูกเผาด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ เหล่านี้เป็นเรื่องที่แท้จริง นี่คือนัยยะของดวงวิญญาณอมตะ ท่านได้ยืมบัลลังก์นั้นมาใช้ เมื่อผู้คนถามว่าบราห์มาคือใคร บอกพวกเขาว่า ดุสิดได้มีการเขียนไว้ว่าพระเจ้าพูดและท่านเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา ศรีกฤษณะที่ได้รับการตกแต่งประดับประดาก็ได้ใช้ 84 ชาติเกิด และแล้วก็ได้กลับมาธรรมดา แล้วผู้ที่ธรรมดานั้นก็ได้กลายเป็นกฤษณะ เขากำลังทำทาสีเยยอยู่เบื้องล่าง เขารู้ว่าเขาจะกลายเป็นสิ่งนั้น หลายคนเคยเห็นภาพของตรีมูรติ แต่ตรีมูรติต้องมีความหมาย ผู้ที่ทำการก่อตั้งนั้นก็จะหล่อเลี้ยงด้วยเช่นกัน ชื่อ, รูป, สถานที่และเวลาของการก่อตั้งนั้นแตกต่างจากชื่อ, รูป, สถานที่และเวลาของการหล่อเลี้ยง เรื่องเหล่านี้สามารถอธิบายได้ง่ายดายมาก ผู้นี้กำลังทำทาสีเยยอยู่เบื้องล่างแล้วจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้นั้นใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นสิ่งนี้ เป็นความรู้ที่ย่ายดายเช่นนั้นเพียงแค่หนึ่งวินาที สติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เทพเหล่านั้นที่ต้องใช้ 84 ชาติเกิด จะมีใครที่ใช้ 84 ชาติเกิดใหม่? ไม่มี ความลับของ 84 ชาติเกิดได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว เป็นเหล่าเทพที่มาก่อน มีของเล่นที่เป็นปลาอยู่บนเชือก ปลาลงมาแล้วก็ขึ้นไป นั่นก็เป็นเหมือนกับบันไดด้วยเช่นกัน ตัวอย่างของแมลงเม่าที่ส่งเสียงและเต่าก็ใช้กับเวลานี้ ดุสิดว่าแมลงที่ส่งเสียงนั้นจะฉลาดมากเพียงใด ผู้คนคิดว่าตนเองนั้นฉลาดมาก แต่พ่อพูดว่า พวกเขาไม่ได้มีความฉลาดมากเท่ากับแมลงที่ส่งเสียง งูลอกหนังเก่าและรับหนังใหม่ ได้มีการทำให้ลูกรู้คิด รู้คิดและมีค่า เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เขานั้นก็ไม่มีค่า ดังนั้นจึงทำให้เขาบริสุทธิ์แล้วทำให้เขามีค่า นั่นคือโลกที่มีค่า เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนทั้งโลกจากนรกให้ไปเป็นสวรรค์ ผู้คนไม่รู้ว่สวรรค์คืออะไร สวรรค์คืออาณาจักรของเหล่าเทพ ในยุคทองเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยปกครองโลกใหม่ของยุคทอง เราเป็นผู้ที่ได้ใช้ชาติเกิดมาแล้ว 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าลูกเคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรและแล้วก็สูญเสียมันนั้นมานับครั้งไม่ถ้วน ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของรามและลูกสูญเสียสิ่งนั้นด้วยการทำตามแนวทางของราวัน เวลานี้ลูกกำลังได้รับแนวทางปฏิบัติของรามเพื่อจะกลับขึ้นไปอีก

ครั้ง ลูกไม่ได้กำลังได้รับแนวทางปฏิบัติเหล่านั้นเพื่อตกลงมา พ่ออธิบายให้กับลูกอย่างดีมาก แต่เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับสติปัญญาของผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่จะเปลี่ยนแปลง มีการแสดงมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือปลักและผู้คนก็จมอยู่ในนั้นจนถึงคอของเขา เมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของทุกคน พ่อก็มาและพาทุกคนไปอยู่เหนือด้วยความรู้ พ่อมาและทำงานผ่านลูกๆ มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่ทำงานรับใช้กับบาบาและลูกถูกเรียกว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า นี่คือการรับใช้ที่ดีที่สุด ลูกๆ ได้รับศรัทธาให้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น แล้วผู้ที่ได้รับการคัดเลือกก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ อย่างไรก็ตามเทพจำนวนมากมายก็ปรากฏตัวขึ้นมาในวงจรก่อนหน้านี้และจำนวนมากมายนั้นก็จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกเพียงแค่ต้องทำให้ศาสนานี้ไปถึงทุกคน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ลูกรู้ว่าพระเจ้ามาในยุคบรรจบพบกันของวงจรเมื่อมีความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเต็มที่ พ่อมาและพาทุกคนกลับไป ในเวลานี้มีดวงดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก ลูกทุกคนไปสู่สวรรค์แต่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปตามการศึกษาเล่าเรียน บางคนก็มีดวงที่เป็นสิริมงคลอยู่เหนือพวกเขา ผู้อื่นก็มีดวงของดาวเสาร์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมามีค่าและรู้จักจดกลับมาบริสุทธิต่างงานรับใช้กับพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนทั้งโลกจากนรกเป็นสวรรค์ มาเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า

2. ละทิ้งระบบของโลกยุคเหล็ก ความคิดเห็นของสังคม และกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตในครอบครัวและทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่แท้จริง กลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งและก่อตั้งชุมชนเทพ

พร: ขอให้ลูกละทิ้งความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้าน ร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ และกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์

เมื่อตารางเวลาประจำวันของลูกมีการขึ้นๆ ลงๆ เมื่อลูกมีความเกียจคร้านหรือความไม่ระมัดระวัง นั่นก็เป็นร่องรอยของกิเลสและมันก็มีผลกระทบกับลูกที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา หากลูกไม่สัมผัสว่าตนเองกำลังตื่นตัวอย่างเต็มที่ในเวลาอมฤต หากลูกนั่งอยู่ในภาวะที่ถูกบีบบังคับหรือจำใจต้องนั่ง หรือนั่งด้วยความเกียจคร้านแล้วผู้กราบไหว้บูชาของลูกก็จะกราบไหว้บูชาลูกด้วยความรู้สึกจำใจหรือถูกบีบบังคับหรือด้วยความเกียจคร้านด้วยเช่นกัน ดังนั้นละทิ้งความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวัง และแล้วลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์

คติพจน์: เมื่อลูกทำงานรับใช้ ห้ามมีค่าใช้จ่ายใดที่สูญเสียไปอย่างไรประโยชน์

*** โอม ขานติ ***